

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Czech Bible Kralicka 1613

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Czech Bible Kralicka 1613
New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 1/27/2023
Source copyright: Public Domain
Last edition of the 1613 Czech King, 1579-1613
ISBN: 978-1-67814-183-7

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Předmluva

Čeština at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Čeština at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Obsah

NOVÝ ZÁKON

Matouš	1
Marek	24
Lukáš	38
Jan	62
Skutky Apoštolů	80
Římanům	104
1 Korinským	114
2 Korinským	124
Galatským	131
Efezským	135
Filipským	139
Koloským	142
1 Tesalonickým	145
2 Tesalonickým	147
1 Timoteovi	149
2 Timoteovi	152
Titovi	154
Filemonovi	156
Židům	157
Jakubův	165
1 Petřův	168
2 Petřův	171
1 Janův	173
2 Janův	176
3 Janův	177
Judův	178
Zjevení Janovo	179

PŘÍLOHA

Průvodce Čtenáři

Glosář

Mapy

Osud

Ilustrace, Doré

NOVÝ ZÁKON

*Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.
A rozdělivše roucho jeho, metalí los.
Lukáš 23:34*

Matouš

1 Kniha rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova. **2** Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho. **3** Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Tamar. Fáres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama. **4** Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon zplodil Salmona. **5** Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse. **6** Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž byla Uriášova. **7** Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiášše. Abiáš zplodil Azu. **8** Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziášše. **9** Oziáš pak zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiášše. **10** Ezechiáš pak zplodil Manasses. A Manasses zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziášše. **11** Joziáš pak zplodil Jekoniášše a bratří jeho v zajetí Babylonském. **12** A po zajetí Babylonském Jekoniáš zplodil Salatiele. Salatiel pak zplodil Zorobábele. **13** A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliakima. Eliakim zplodil Azora. **14** Azor potom zplodil Sádocha. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. **15** Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoba. **16** Jákob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, kterýž slove Kristus. **17** A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácte, a od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácte, a od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácte. **18** Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria zasnoubena byla Jozefovi, prvé než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého. **19** Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvésti, chtěl ji tajně propustiti. **20** Když pak on o tom přemýšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest. **21** Porodit' pak syna, a nazúveš jméno jeho Ježíš; onť zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. **22** Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědíno bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího: **23** Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazúveš jméno jeho Emmanuel, kteréž se vykládá: S námi Bůh. **24** Proctív pak Jozef ze sna, učinil, jakož mu přikázal anděl Páně, a přijal

manželku svou. **25** Ale nepoznal jí, až i porodila Syna svého prvorozeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

2 Když se pak narodil Ježíš v Betlémě Judově za dnů Heródesa krále, aj, mudrci od východu slunce vypravili se do Jeruzaléma, **2** Řkouce: Kde jest ten narozený král Židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a vypravili jsme se, abychom se klaněli jemu. **3** To uslyšev Heródes král, zarmoutil se i všecken Jeruzalém s ním. **4** A protož svolav všecky přední kněží a učitele lidu, tázal se jich, kde by se Kristus měl naroditi. **5** Oni pak řekli jemu: V Betlémě Judově. Nebo tak jest psáno skrze proroka: **6** A ty Betléme, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; neboť z tebe vyjde vývoda, kterýž pásti bude lid můj Izraelský. **7** Tehdy Heródes tajně povolav mudrců, pilně se jich vyptával, kterého by se jim času hvězda ukázala. **8** A když je propouštěl do Betléma, řekl: Jdouce, vyptejte se pilně na to dětátko, a když naleznete, zvěstujtež mi, at' i já přijda, pokloním se jemu. **9** Oni pak vyslyševše krále, jeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu slunce, předcházela je, až i přišedši, stála nad místem, kdež bylo dětátko. **10** A uzřevše hvězdu, zradovali se radostí velmi velikou. **11** I všedše do domu, našli dětátko s Marií matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevířevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato a kadidlo a mirru. **12** A od Boha napomenuti jsouce ve snách, aby se nenavraceli k Heródesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své. **13** Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi dětátko i matku jeho, a utec do Egypta, a buď tam, dokudž nepovím tobě; neboť bude Heródes hledati dětátka, aby je zahubil. **14** Kterýž vstav v noci, vzal dětátko i matku jeho, a odšel do Egypta. **15** A byl tam až do smrti Heródesovy, aby se naplnilo povědění Páně skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého. **16** Tehdy Heródes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav, zmordoval všecky dítky, kteréž byly v Betlémě i ve všech končinách jeho, od dvouletých a níže, podlé času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců. **17** Tehdy naplněno jest to povědění Jeremiášše proroka, řkoucího: **18** Hlas v Ráma slyšán jest, naříkání a pláč a kvílení mnohé; Ráchel plačící synů svých, a nedala se potěšiti, proto že jich není. **19** Když pak umřel Heródes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve

snách v Egyptě, 20 Řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a jdiž do země Izraelské; neboť jsou zemřeli ti, kteříž hledali bezživotí dítěte. 21 Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské. 22 Ale uslyšev, že by Archelaus kraloval v Judstvu místo Heródesa otce svého, obával se tam jíti; avšak napomenut byv od Boha ve snách, obrátil se do krajín Galilejských. 23 A přišed, bydlil v městě, kteréž slove Nazarét, aby se naplnilo, což povědíno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

3 V těch pak dnech přišel Jan Křtítel, káže na poušti v zemi Judské, 2 A řka: Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské. 3 Totot' jest zajisté ten předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. 4 Ten pak Jan měl roucho z srstí velbloudových, a pás kožený okolo bedr svých, a pokrm jeho byl kobylky a med lesní. 5 Tedy vycházel k němu Jeruzalém a všecko Judstvo, i všecka okolní krajina Jordánská, 6 A křtění byli od něho v Jordáně, vyznávajíce hříchy své. 7 Uzřev pak mnohé z farizeů a z saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: Pokolení ještěřčí, i kdo vám ukázal, terak byste utéci měli budoucího hněvu? 8 Protož neste ovoce hodné pokání. 9 A nemyslte, že můžete říkati sami u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, že může Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. 10 A jižť jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Každý tedy strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyťat a na oheň uvržen bývá. 11 Jáť křtím vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, jestit' mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuvi nositi. Ont' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. 12 Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistít' humno své, a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy páliťi bude ohněm neuhasitelným. 13 Tehdy přišel Ježíš od Galilee k Jordánu k Janovi, aby pokřtěn byl od něho. 14 Ale Jan velmi zbraňoval jemu, řka: Já mám od tebe křtěn býti, a ty pak jdeš ke mně? 15 A odpovídaje Ježíš, dí jemu: Nechej nyní; neboť tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy nechal ho. 16 A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil i hned z vody; a aj, otevřina jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího, sstupujícího jako holubici, a přicházejícího na něj. 17 A aj, hlas s nebe řkoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

4 Tehdy Ježíš veden jest na poušť od Ducha, aby pokoušín byl od dábla. 2 A postiv se čtyřiceti dnů a čtyřiceti nocí, potom zlačněl. 3 A přistoupiv k němu pokušitel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rciž, at' kamení toto chlebové jsou. 4 On pak odpovídaje, řekl: Psánot' jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží. 5 Tedy pojal jej ďábel do svatého města, a postavil ho na vrchu chrámu. 6 A řekl mu: Jsi-li Syn Boží, spustiž se dolů; nebo psáno jest, že andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys někde o kámen nohy své neurazil. 7 I řekl mu Ježíš: Zase psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. 8 Opět pojal ho ďábel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všecka království světa i slávu jejich, 9 A řekl jemu: Toto všecko tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti. 10 Tedy řekl mu Ježíš: Odejdiž, satane; neboť psáno jest: Pánu Bohu svému klaněti se budeš, a jemu samému sloužiti budeš. 11 Tedy opustil ho ďábel, a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu. 12 A když uslyšel Ježíš, že by Jan byl vsazen, navrátil se do Galilee. 13 A opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajínách Zabulon a Neftalím, 14 Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: 15 Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská, 16 Lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajíně a stínu smrti, světlo vzešlo jim. 17 Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání čiňte; neboť se přiblížilo království nebeské. 18 A chodě Ježíš podlé moře Galilejského, uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síť do moře, (nebo byli rybáři.) 19 I dí jim: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. 20 A oni hned opustivše síti, šli za ním. 21 A poodšed odtud, uzřel jiné dva bratry, Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí síti své. I povolal jich. 22 A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním. 23 I procházel Ježíš všecku Galilei, uče v shromážděních jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všelikou neduh v lidu. 24 A rozešla se o něm pověst po vší Syrii. I vodili k němu všecky nemocné, rozličnými neduhy a trápeními obklíčené, i ďábelníky, i náměsíčníky, i šlakem poražené, a uzdravoval je. 25 I šli za ním zástupové mnozí z

Galilee a z Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zajordání.

5 Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. **2** I otevřev ústa svá, učil je, řka: **3** Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské. **4** Blahoslavení lkající, nebo oni potěšeni budou. **5** Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi. **6** Blahoslavení, kteříž lačnější a žízňejší spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou. **7** Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou. **8** Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou. **9** Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou. **10** Blahoslavení, kteříž protivivství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské. **11** Blahoslavení budete, když vám zlořečiti budou a protivivství činiti, a mluvití všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. **12** Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takt' zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi. **13** Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána. **14** Vy jste světlo světa. Nemůžet' město na hoře ležící skryto býti. **15** Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechněm, kteříž jsou v domě. **16** Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích. **17** Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel' jsem rušiti, ale naplniti. **18** Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jeden puňktík nepomine z zákona, až se všechny věci stanou. **19** Protož zrušil-li by kdo jedno z příkázání těchto nejmenších, a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském. Kdož by pak koli činil i učil, ten veliký slouti bude v království nebeském. **20** Nebo pravím vám: Nebude-liť hojnější spravedlivost vaše nežli zákonníků a farizeů, nikoli nevejdete do království nebeského. **21** Slyšeli jste, že říkáno jest starým: Nezabiješ. Pakli by kdo zabil, povinen trpěti soud. **22** Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, musí trpěti soud. Kdož by pak řekl bratru svému: Rácha, povinen bude před radou státi; a kdož by řekl: Blázne, musí pekelný oheň trpěti. (Geenna g1067) **23** Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr

tvůj má něco proti tobě: **24** Nechež tu daru svého před oltářem a odejdi; prvé smiř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj. **25** Vejdi v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, atby snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvržen do žaláře. **26** Amen pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž i posledního halěře nenavrátíš. **27** Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. **28** Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém. **29** Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe; neboť jest užitečnější tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného. (Geenna g1067) **30** A pakli ruka tvá pravá horší tě, utni ji a vrz od sebe; nebo užitečnější jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všecko tělo tvé uvrženo bylo do pekelného ohně. (Geenna g1067) **31** Též řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení. **32** Jáť pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. **33** Opět slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu přísahy své. **34** Ale jáť pravím vám: Abyste nepřisahali všelijak, ani skrze nebe, nebo trůn Boží jest; **35** Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrze Jeruzalém, nebo město velikého toho Krále jest. **36** Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého. **37** Ale bud' řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od zlého jest. **38** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Oko za oko, a zub za zub. **39** Jáť pak pravím vám: Abyste neodpírali zlému. Ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad' jemu i druhého. **40** A tomu, kdož se s tebou chce souditi a sukni tvou vzíti, nech mu i pláště. **41** A nutil-li by tě kdo míli jednu, jdi s ním dvě. **42** A prosícimu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracuj se. **43** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřitele svého. **44** Ale jáť vám pravím: Milujte nepřátele své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře činite nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protiví, **45** Abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích; nebo slunci svému velí vzchoditi

na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. 46 Nebo milujete-li ty, kdož vás milují, jakou odplatu máte? Zdalíž i publikáni téhož nečiní? 47 A budete-li pozdravovati toliko bratří svých, což více činíte? Však i publikáni to činí. 48 Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.

6 Pilně se varujte, abyste almužny své nedávali před lidmi, proto abyste vidíni byli od nich, jinak nebudete míti odplaty u Otce svého, kterýž jest v nebesích. 2 Protož když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v školách a na ryncích, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majít odplatu svou. 3 Ale ty když almužnu dáváš, nechť neví levice tvá, co činí pravice tvá, 4 Aby almužna tvá byla v skrytě, Otec pak tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. 5 A když bys se modlil, nebývej jako pokrytci. Obyčej zajisté mají, v školách a na úhlech ulic stojíce, modlíti se, aby byli vidíni od lidí. Amen pravím vám, žeť mají odplatu svou. 6 Ale ty když bys se modlil, vejdi do pokojíka svého, a zavra dveře své, modlíš se Otci svému, kterýž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. 7 Modléce se pak, nebudtež marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost vyslyšáni budou. 8 Nepřirovnávejtež se tedy jim, neboť ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prvě než byste vy ho prosili. 9 A protož vy takto se modlte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. 10 Přid' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. 11 Chléb náš vezdejší dej nám dnes. 12 A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim. 13 I neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen. 14 Nebo jestliže odpustíte lidem poklésky jejich, odpustit' i vám nebeský Otec váš. 15 Jestliže pak neodpustíte lidem pádů jejich, aniž Otec váš odpustí vám pádů vašich. 16 Když byste se pak postili, nebývejtež jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuňují tvář svých, aby vědomé bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzalít' jsou odplatu svou. 17 Ty pak, když se postíš, pomaž hlavy své a tvář svou umej, 18 Aby nebylo zjevné lidem, že se postíš, ale Otci tvému, kterýž jest v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně. 19 Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a

kradou. 20 Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají ani nekradou. 21 Nebo kdež jest poklad váš, tuť jest i srdce vaše. 22 Svíce těla jestit' oko; protož jestliže by oko tvé sprostné bylo, všecko tělo tvé světlé bude. 23 Paklit' by oko tvé bylo nešlechethné, všecko tělo tvé tmavé bude. Jestliže tedy světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, sama tma jaká bude? 24 Žádný nemůže dvěma pánům sloužiti. Neb zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mammoně. 25 Protož pravím vám: Nepečujte o život svůj, co byste jedli a co pili, ani o tělo své, čím byste se odívali. Zdalíž není život více nežli pokrm, a tělo nežli oděv? 26 Hledte na plectvo nebeské, žeť nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, ale Otec váš nebeský živí je. I zdalíž vy jich mnohem nepřevyšujete? 27 A kdo z vás pečlivě myslé, může přidati ku postavě své loket jeden? 28 A o oděv proč se staráte? Považte kvítí polního, kterak roste, nepracuje ani přede. 29 Pravímť pak vám, že ani Šalomoun ve vsí slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich. 30 Poněvaďž tedy trávu polní, ješto dnes jest, a zítra do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i zdalíž mnohem více vás neodívá, ó malé víry? 31 Nepečujtež tedy, říkajíce: Co budeme jísti? aneb co budeme pít? aneb čím se budeme odívat? 32 Nebo toho všeho pohané hledají. Víť zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete. 33 Ale hledejte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno. 34 Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své věci. Dostit' má den na svém trápení.

7 Nesudtež, abyste nebyli souzeni. 2 Nebo kterýmž soudem soudíte, týmž budete souzeni, a kterou měrou měříte, bude vám zase odměřeno. 3 Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a v oku svém břevna neznamenaš? 4 Aneb kterak díš bratru svému: Nech at' vyjmu mrvu z oka tvého? A aj, břevno v oku tvém. 5 Pokrytče, vyjmi nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra svého. 6 Nedávejte svatého psům, aniž mecté perel svých před svině, atby snad nepotlačily jich nohama svýma, a obrátice se, neroztrhaly vás. 7 Proste, a dánot' bude vám; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevříno. 8 Nebo každý, kdož prosí, béře; a kdož

hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevřeno. 9 Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, ukáž An který z vás jest člověk, jehož kdyby prosil syn jeho za chléb, dal by jemu kámen? 10 A prosil-li by za rybu, zdali dá jemu hada? 11 Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš, kterýž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž ho, prosí? 12 A protož všecko, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy činite jim; toť zajisté jest zákon i proroci. 13 Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni. 14 Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu, a málo jest nalézajících ji. 15 Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví. 16 Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z bodlácí říky? 17 Takt' každý strom dobrý ovoce dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce nese. 18 Nemůžet' dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati. 19 Všeliký strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyřat a na oheň uvržen bývá. 20 A tak tedy po ovocích jejich poznáte je. 21 Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest. 22 Množit' mi dějí v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém dáblů nevymítali, a v tvém jménu divů mnohých nečinili? 23 A tehdyť jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejďte ode mne, činitelé nepravosti. 24 A protož každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále. 25 I spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, ale nepadl; nebo založen byl na skále. 26 Každý pak, kdož slyší slova má tato, a neplní jich, připodobněn bude muži bláznu, kterýž ustavěl dům svůj na písku. 27 I spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, i padl, a byl pád jeho veliký. 28 Stalo se pak, když dokonal Ježíš řeči tyto, že se převelmi divili zástupové učení jeho. 29 Nebo učil je jako moc maje, a ne jako zákonníci.

8 A když sstupoval s hory, šli za ním zástupové mnozí. 2 A aj, malomocný přišed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistiti. 3 I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned očištěno jest malomocenství jeho. 4 I dí jemu

Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, ukáž se knězi, a obětuj dar ten, kterýž přikázal Mojžíš, na svědectví jim. 5 A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, přistoupil k němu setník, prose ho, 6 A řka: Pane, služebník můj leží doma šlakem poražený, velmi se trápě. 7 I dí jemu Ježíš: Já přijdu a uzdravím ho. 8 A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsemť hoden, abys všel pod střechu mou, ale toliko řci slovo, a uzdraven bude služebník můj. 9 Nebo i já jsem člověk pod mocí, maje pod sebou žoldnéře, a díím-li tomuto: Jdi, tedy jde, a jinému: Přid', a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učiní. 10 To uslyšev Ježíš, podivil se, a jdoucím za sebou řekl: Amen pravím vám, ani v Izraeli tak veliké víry jsem nenalezl. 11 Pravím pak vám, žet' přijdou mnozí od východu i od západu, a stoliti budou s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem v království nebeském, 12 Ale synové království vyvrženi budou do temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů. 13 I řekl Ježíš setníkovi: Jdiž, a jakžs uvěřil, staň se tobě. I uzdraven jest služebník jeho v tu hodinu. 14 A přišed Ježíš do domu Petrova, uzřel svegruší jeho, ana leží, a má zimnici. 15 I dotekl se ruky její, a přestala jí zimnice. I vstala a posluhovala jim. 16 A když byl večer, přivedli k němu mnohé, kteříž dábelství měli, a on vymítal duchy slovem, a všecky, kteříž se zle měli, uzdravil, 17 Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: Ont' vzal na se mdloby naše, a neduhy nesl. 18 Vída pak Ježíš zástupy mnohé okolo sebe, kázal přeplaviti se na druhou stranu. 19 A přistoupiv jeden zákonník, řekl jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš. 20 I dí jemu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptactvo nebeské hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. 21 Jiný pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust' mi prvé odjíti a pochovati otce mého. 22 Ale Ježíš řekl jemu: Pod' za mnou, a nech at' mrtví pochovávají mrtvé své. 23 A když vstoupil na lodí, vstoupili za ním i učedníci jeho. 24 A aj, bouře veliká stala se na moři, tak že vlny přikrývaly lodí. On pak spal. 25 A přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hynemeť. 26 I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tehdy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké. 27 Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají? 28 A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenských, potkali se s ním dva dábelníci z

hrobů vyšlí, ukrutní náramně, tak že žádný nemohl tou cestou chodit. 29 A aj, volali, řkouce: Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápití nás. 30 A bylo opodál od nich stádo veliké vepřů, pasoucích se. 31 Dáblové pak prosili ho, řkouce: Jestliže nás vymítáš, dopustiž nám vjíti do toho stáda vepřů. 32 I řekl jim: Jděte. A oni vyšedše, vešli do stáda těch vepřů. A aj, hnalo se prudce všecko stádo těch vepřů s vrchu dolů do moře, i ztonuli v vodách. 33 Pastýři pak utekli. A přišedše do města, vypravovali to všecko, i o těch dábelnicích. 34 A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzřevše ho, prosili, aby šel z končin jejich.

9 A vstoupiv na loď, přeplavil se, a přišel do města svého. 2 A aj, přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A viděv Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Doufej, synu, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji. 3 A aj, někteří z zákonníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá. 4 A viděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích svých? 5 Nebo co jest snáze říci: Odpuštění jsou tobě hříchové, čili říci: Vstaň a chod? 6 Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hřichy, tehdy dí šlakem poraženému: Vstana, vezmi na sebe lože své, a jdi do domu svého. 7 Tedy vstav, odšel do domu svého. 8 A vidouce to zástupové, divili se a velebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem. 9 A jda odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I dí mu: Pod' za mnou. I vstav, šel za ním. 10 Stalo se pak, když seděl Ježíš za stolem v domě, a aj, mnozí celní a hříšníci přišedše, stolili s Ježíšem a s učedníky jeho. 11 A vidouce to farizeové, řekli učedníkům jeho: Proč s celními a hříšníky jí mistr váš? 12 Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebujít' zdraví lékaře, ale nemocní. 13 Jdouce pak, učte se, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. 14 Tehdy přistoupili k němu učedníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostí? 15 I řekl jim Ježíš: Zdalíž mohou synové ženichovi rmoutiti se, dokudž s nimi jest ženich? Ale přijdou dnové, když bude od nich odjat ženich, a tehdyť se budou postiti. 16 Žádný zajisté nepřisívá záplaty sukna nového k rouchu vetchému; nebo ta záplata jeho odtrhla by díl od roucha, a větší by díra byla. 17 Aniž lejí vína nového do nádob

starých; sic jinak rozpuknou se sudové, a víno se vyleje, a sudové se zkazí. Ale víno nové lejí do nových nádob, a bývá obé zachováno. 18 A když on to k nim mluvil, aj, kníže přistoupivši, klanělo se jemu, řkuc: Dcera má nyní umřela. Ale pod', vlož na ni ruku svou, a budeť živa. 19 A vstav Ježíš, šel za ním, i učedníci jeho. 20 (A aj žena, kteráž nemocí svou trápena byla ode dvanácti let, přistoupivši po zadu, dotkla se podolka roucha jeho. 21 Nebo řekla sama v sobě: Dotknu-li se jen toliko roucha jeho, uzdravena budu. 22 Ježíš pak obrátiv se, a uzřev ji, řekl: Doufej, dcero, víra tvá tě uzdravila. I ozdravěla ta žena té chvíle.) 23 Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev trubače i zástup hlučící, 24 Řekl jim: Odejdětež; nebo neumřela děvče, ale spí. I posmívali se jemu. 25 A když byl vyhnán zástup, všed tam, ujal ji za ruku její. I vstala ta děvče. 26 A roznesla se pověst ta po vsí té zemi. 27 A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepí, volajíce a řkouce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův. 28 A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepí. I dí jim Ježíš: Věřte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane. 29 Tedy dotekl se očí jejich, řka: Podlé víry vaší staň se vám. 30 I otevřiny jsou oči jejich. Zapověděl jim pak tuze Ježíš, řka: Viztež, at' ni žádný nezví. 31 Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vsí té zemi. 32 A když oni vycházeli, aj, přivedli mu člověka němého, majícího dábelství. 33 A když vyvrženo bylo dábelství, mluvil němý. I divili se zástupové, řkouce: Že nikdy nic nebylo vídáno takového v Izraeli. 34 Farizeové pak pravili: Mocí knížete dábelského vymítá dably. 35 I obcházel Ježíš všecka města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. 36 A když hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastýře. 37 Tehdy řekl učedníkům svým: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. 38 Protož prostě Pána žně, at' vypudí dělníky na žeň svou.

10 A svolav dvanácte učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh. 2 Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon, kterýž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a Jan bratr jeho, 3 Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, kterýž býval celný, Jakub Alfeův a Lebbeus, přijímám

Taddeus, 4 Šimon Kananitský, a Jidáš Iškariotský, kterýž i zradil ho. 5 Těchto dvanácte poslal Ježíš, přikazuje jim, řka: Na cestu pohanů nechodte, a do města Samaritánských nevcházejte. 6 Ale raději jděte k ovcem zahynulým z domu Izraelského. 7 Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo království nebeské. 8 Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křeste, dábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte. 9 Nebeře s sebou zlata, ani stříbra, ani peněz do opasků svých, 10 Ani mošny na cestu, ani dvou sukní, ani obuvi, ani hůlky; hodent' jest zajisté dělník pokrmu svého. 11 A do kteréhožkoli města neb městečka vešli byste, vzeptejte se, kdo by v něm hodný byl, a tu pobudte, až i vyjdete. 12 A vcházejíce do domu, pozdravte ho. 13 A jestliže bude dům ten hodný, pokoj váš přijdiž naň; pakli by nebyl hodný, pokoj váš navraťte se k vám. 14 A kdožkoli nepřijal by vás, a neuposlechl by řečí vašich, vyjdouce ven z domu neb z města toho, vyrazte prach z noh svých. 15 Amen pravím vám: Lehčeji bude zemi Sodomských a Gomorských v den soudný nežli městu tomu. 16 Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož budte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice. 17 Vystříhejte se pak lidí; neboť vás vydávati budou do sněmů, a v shromážděních svých budou vás bičovati. 18 Ano i před vládaře i před krále vedeni budete pro mne, na svědectví proti nim, i národům. 19 Když pak vás vydadí, nebudtež pečliví, kterak aneb co byste mluvili; dánot' bude zajisté vám v tu hodinu, co budete míti mluvit. 20 Nebo ne vy jste, kteříž mluvíte, ale Duch Otce vašeho, kterýž mluví v vás. 21 Vydát' pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanout' dítky proti rodičům, a zmordují je. 22 A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tenť spasen bude. 23 Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka. 24 Neníť učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého. 25 Dostit' jest učedníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Poněvadž hospodáře Belzebubem nazývali, čím pak více domácí jeho? 26 Protož nebojte se jich; nebo není nic skrytého, což by nemělo býti zjeveno, ani tajného, ješto by nemělo zvědíno býti. 27 Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co v uši slyšíte, hlásejte na domích. 28 A nebojte se těch, kteříž

mordují tělo, ale duše nemohou zamordovati; než raději se bojte toho, kterýž může i duši i tělo zatratiti v pekelném ohni. (Geenna g1067) 29 Zdalíž nebyvají prodáváni dva vrabečkové za penízek? A však jeden z nich nepadá na zem bez Otce vašeho. 30 Vaši pak i vlasové na hlavě všickni sečtení jsou. 31 Protož nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabců. 32 Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznámt' i já jej před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. 33 Kdož by pak mne zapřel před lidmi, zapřimt' ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. 34 Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj dáti na zemi. Nepřišelť jsem, abych pokoj uvedl, ale meč. 35 Přišel jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otci jeho, a dceru proti mateři její, a nevěstu proti svegruši její. 36 A nepřítel člověka domácí jeho. 37 Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, neníť mne hoden; a kdož miluje syna neb dceru více nežli mne, neníť mne hoden. 38 A kdož neběře kříže svého a nenásleduje mne, neníť mne hoden. 39 Kdo nalezne duši svou, ztratit' ji; a kdo by ztratil duši svou pro mne, naleznť ji. 40 Kdo vás přijímá, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. 41 Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a kdož přijímá spravedlivého ve jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme. 42 A kdož by koli dal jednomu z těchto maličkých toliko číši vody studené k nápoji ve jménu učedníka, zajisté pravím vám, neztratit' odplaty své.

11 I stalo se, když přestal Ježíš těch přikázání dávati dvanácti učedníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich. 2 Jan pak uslyšev v vězení o skutcích Kristových, poslav dva z učedníků svých, 3 Řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 4 I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte. 5 Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluchí slyší, mrtví z mrtvých vstávají, a chudým evangelium se zvěstuje. 6 A blahoslavený jest, kdož se nehorší na mně. 7 A když oni odešli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Třtinu-li větrem se klátící? 8 Aneb co jste vyšli viděti? Člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domích královských jsou. 9 Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. 10 Tento jest zajisté, o němž

psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. 11 Amen pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest nejmenší v království nebeském, jesti' větší nežli on. 12 Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacují je. 13 Nebo všickni proroci i ten zákon až do Jana prorokovali. 14 A chcete-li přijíti, ont' jest Eliáš, kterýž přijíti měl. 15 Kdo má uši k slyšení, slyš. 16 Ale k komu připodobním pokolení toto? Podobné jest dětem, sedícím na rycích a na tovaryše své volajícím, 17 A říkajícím: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme nařikali, a neplakali jste. 18 Přišel zajisté Jan, nejeda ani nepije, a řkou: Dábelství má. 19 Přišel Syn člověka, jeda a pije, a řkou: Aj, člověk žráč a piján vína, přítel publikánů a hříšníků. Ale ospravedlněna jest moudrost od synů svých. 20 Tehdy počal přimlouvati městům, v nichž bylo činěno nejvíce divů jeho, že pokání nečinili: 21 Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a Sidonu byli činěni divové ti, kteříž jsou činěni v vás, dávno by byli v žíní a v popele pokání činili. 22 Nýbrž pravím vám: Týru a Sidonu lehceji bude v den soudný nežli vám. 23 A ty Kafarnaum, kteréž jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla sstrčeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě činěni byli divové ti, kteříž jsou činěni v tobě, bylit' by zůstali až do dnes. (Hades 986) 24 Ano více pravím vám, že zemi Sodomských lehceji bude v den soudný nežli tobě. 25 V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil jsi je nemluvňátkům. 26 Jistě, Otče, žeť se tak líbilo před tebou. 27 Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádnýť nezná Syna, jediné Otec, aniž Otce kdo zná, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjevití. 28 Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. 29 Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. 30 Jho mé zajisté jesti' rozkošné, a břímě mé lehké.

12 V ten čas šel Ježíš v sobotu skrze obilí, učedníci pak jeho lační jsouce, počali vymínati klasy a jísti. 2 Farizeové pak spatřivše to, řekli jemu: Hle, učedníci tvoji činí, čehož nesluší činiti v sobotu. 3 On pak řekl jim: Co jste nečtli, co učinil David, když

lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 4 Kterak všel do domu Božího a chleby posvátné jedl, kterýchž jemu neslušelo jísti, ani těm, kteříž s ním byli, než toliko samým kněžím? 5 Aneb zdali jste nečtli v zákoně, že kněží v sobotu v chrámě sobotu ruší, a jsou bez hříchu? 6 Ale pravím' vám, že větší jest tuto nežli chrám. 7 Než kdybyste věděli, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti, nepotupovali byste nevinných. 8 Syn zajisté člověka jest pánem i soboty. 9 A odšed odtud, přišel do školy jejich. 10 A aj, byl tu člověk, maje ruku uschlou. I tázali se ho, řkouce: Sluší-li v sobotu uzdravovati? aby jej obžalovali. 11 On pak dí jim: Který z vás bude člověk, ješto by měl ovci jednu, a kdyby ta upadla do jámy v sobotu, i zdaliž nedosáhne jí a nevytáhne? 12 A čím lepší jest člověk než ovce? A protož sluší' v sobotu dobře činiti. 13 Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a přivedena jest k zdraví jako druhá. 14 Farizeové pak vyšedše, drželi radu proti němu, kterak by jej zahladili. 15 A věděv to Ježíš, šel odtud. I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je všechny. 16 A s pohrůzkou přikázal jim, aby ho nezjevovali, 17 Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: 18 Aj, služebník ten můj, kteréhož jsem vyvolil, ten milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého na něj, a soud národům zvěstovati bude. 19 Nebude se vaditi, ani křičeti, aniž kdo na ulicích uslyší hlas jeho. 20 Třtiny nalomené nedolomí, a lnu koufícího se neuhasí, až i vypoví soud k vítězství. 21 A ve jménu jeho národové doufati budou. 22 Tehdy přiveden k němu dábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil jej, tak že ten slepý a němý i mluvil i viděl. 23 I děsili se všickni zástupové a pravili: Není-liž tento ten Syn Davidův? 24 Ale farizeové to uslyševše, řekli: Tento nevymítá dáblů než skrze Belzebuba, kníže dábelské. 25 Ježíš pak znaje myšlení jejich, dí jim: Každé království rozdělené samo proti sobě spustne, a každé město neb dům proti sobě rozdělený nestane. 26 A jestližeť satan satana vymítá, proti sobě rozdělen jest. Kterak tedy stane království jeho? 27 A vymítám-liť já dáblly skrze Belzebuba, synové vaši skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. 28 Paklit' já Duchem Božím dáblly vymítám, přišlot' jest jistě mezi vás království Boží. 29 Aneb kterak kdo může do domu silného vjíti a jeho nádobí pobrati, leč by prvé svázal toho silného, a teprv by

dům jeho obloupení mohl? **30** Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromažďuje se mnou, rozptylujet'. **31** Protož pravím vám: Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem. **32** A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím. (aiōn g165) **33** Čiňtež aneb strom dobrý, i ovoce jeho dobré; aneb čiňte strom zlý, i ovoce jeho zlé. Neboť po ovoci strom bývá poznán. **34** Pokolení ještěřčů, kterakž byste mohli dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví. **35** Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. **36** Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteráž mluvití budou lidé, vydadí počet v den soudný. **37** Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen. **38** Tehdy odpověděli někteří z zákonníků a farizeů, řkouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti. **39** On pak odpovídaje, dí jim: Pokolení zlé a cizoložné znamená hledá, ale znamená jemu nebude dáno, jediné to znamená Jonáše proroka. **40** Nebo jakož byl Jonáš v bříše velryba tři dni a tři noci, takt' bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci. **41** Muži Ninivští stanou na soudu s pokolením tímto, a potupí je, proto že pokání činili k Jonášovu kázání, a aj, vícet' nežli Jonáš tuto. **42** Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a potupí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, vícet' tuto nežli Šalomoun. **43** Když pak nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, ale nenalézá. **44** Tedy říká: Navrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, nalezne prázdný, vyčištěný a ozdobený. **45** Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejdouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takt' se stane i tomuto zlému pokolení. **46** A když on ještě mluvil k zástupům, aj, matka a bratří jeho stáli vně, žádajíce s ním promluvit. **47** I řekl jemu jeden: Aj, matka tvá i bratří tvoji stojí vně, chtějíce s tebou mluvit. **48** On pak odpovídaje, řekl tomu, kterýž jemu pověděl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratří moji? **49** A vztáhna ruku svou na učedníky své, řekl: Aj, matka má i bratří moji. **50** Nebo kdož by koli

činil vůli Otce mého nebeského, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka má.

13 A v ten den vyšel Ježíš z domu, sedl podlé moře. **2** I sešli se k němu zástupové mnozí, tak že vstoupiv na loď, seděl, všecken pak zástup stál na břehu. **3** I mluvil jim mnoho v podobenstvích, řka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. **4** A když on rozsíval, některá padla podlé cesty, a přiletěli ptáci, i szobali je. **5** Jiná pak padla na místa skalnatá, kdež neměla mnoho země; a rychle vzešla, proto že neměla hlubokosti země. **6** Ale když slunce vzešlo, vyhořela, a proto že neměla kořene, uschla. **7** Jiná pak padla do trní; i zrostlo trní, a udusilo je. **8** A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třicátý. **9** Kdo má uši k slyšení, slyš. **10** Tedy přistoupivše učedníci, řekli jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš? **11** On pak odpovědjev, řekl jim: Proto že vám dáno jest znáti tajemství království nebeského, ale jim není dáno. **12** Nebo kdož má, dáno bude jemu, a rozhojníť se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato. **13** Protož v podobenstvích mluvím jim, že vidouce, nevidí, a slyšíce, neslyší, ani rozumějí. **14** A plní se na nich prorocství Izaiáše, řkoucí: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, a nepoznáte. **15** Nebo ztučnělo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby někdy neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. **16** Ale oči vaše blahoslavené, že vidí, i uši vaše, že slyší. **17** Amen zajisté pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví žádali viděti to, co vidíte, ale neviděli, a slyšeti to, což slyšíte, ale neslyšeli. **18** Vy tedy slyšte podobenství rozsevače. **19** Každý, kdož slyší slovo o tom království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsáto v srdce jeho. To jest ten, kterýž podlé cesty vsát jest. **20** V skalnatou pak zemi vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá. **21** Než nemá v sobě kořene, ale jest časný, a když přichází ssouzení neb protivenství pro slovo, hned se horší. **22** Mezi trní pak vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, ale pečování tohoto světa a oklamání zboží udušuje slovo, i bývá bez užitku. (aiōn g165) **23** V dobrou pak zemi vsátý ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, totiž kterýž užitek nese. Neset' pak někdo stý, a jiný šedesátý, jiný pak třicátý. **24** Jiné

podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské člověku, rozsvájícímu dobré semeno na poli svém. 25 Když pak lidé zesnuli, přišel nepřítel jeho, a nasál koukole mezi pšenici, a odšel. 26 A když zrostla bylina a užitek přinesla, tedy ukázal se i koukol. 27 I přistoupivše služebníci hospodáře toho, řekli jemu: Pane, zdalíž dobrého semene nenasál na poli svém? Kde že se pak vzal koukol? 28 A on řekl jim: Nepřítel člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceš-liž tedy, at' jdeme a vytrháme jej? 29 On pak odpověděl: Nikoli, abyste trháje koukol, spolu s ním nevytrhali pšenice. 30 Nechte at' obé spolu roste až do žně. A v čas žně dím žencům: Vytrhejte nejprv koukol a svažte jej v snopy k spálení, ale pšenici shromažďte do stodoly mé. 31 Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské zru horčičnému, kteréž vzav člověk, vsál na poli svém. 32 Kteréžto zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny, když pak zroste, větší jest nežli jiné byliny, a bývá strom, tak že ptáci nebeští přiletíce, hnízda sobě dělají na ratolestech jeho. 33 Jiné podobenství mluvil jim: Podobno jest království nebeské kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až by zkysalo všecko. 34 Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, 35 Aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od založení světa. 36 Tedy propustiv zástupy, šel domů Ježíš. I přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Vlož nám podobenství o koukoli toho pole. 37 On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jest Syn člověka. 38 A pole jest tento svět, dobré pak símě jsou synové království, ale koukol jsou synové toho zlostníka. 39 A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jesti' ďábel, žeň pak jest skonání světa, a ženci jsou andělé. (aiōn g165) 40 Protož jakož vybrán bývá koukol a ohněm spálen, takt' bude při skonání tohoto světa. (aiōn g165) 41 Pošle Syn člověka anděly své, i vyberout' z království jeho všechna pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost, 42 A uvrhout' je do peci ohnivé. Tamt' bude pláč a škřípení zubů. 43 A tehdažt' spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš. 44 Opět podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí naplněn jsa pro něj, odchází a prodává všecko, což má,

a koupí pole to. 45 Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu pěkných perel. 46 Kterýž když nalezl jednu velmi drahou perlu, odšel, prodal všecko, což měl, a koupil ji. 47 Opět podobno jest království nebeské vrši puštěné do moře, a ze všelikého plodu shromažďující. 48 Kteroužto, když naplněna byla, vytáhše na břeh a sedíce, vybírali, což dobrého bylo, do nádob, a což bylo zlého, přeč zamítali. 49 Takt' bude při skonání světa. Vydou andělé, a oddělí zlé z prostředku spravedlivých, (aiōn g165) 50 A uvrhou je do peci ohnivé. Tamt' bude pláč a škřípení zubů. 51 Dí jim Ježíš: Srozuměli-li jste tomuto všemu? Řekli jemu: I ovšem, Pane. 52 On pak řekl jim: Protož každý učitel umělý v království nebeském podobný jest člověku hospodáři, kterýž vynáší z pokladu svého nové i staré věci. 53 I stalo se, když dokonal Ježíš podobenství ta, bral se odtud. 54 A přišed do vlasti své, učil je v škole jejich, tak že se velmi divili, a říkali: Odkud má tento moudrost tuto a moc? 55 Zdalíž tento není syn tesařův? Zdalíž matka jeho neslove Maria, a bratří jeho Jakub a Jozes a Šimon a Judas? 56 A sestry jeho zdalíž všechny u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všechny věci? 57 I zhoršili se na něm. Ježíš pak řekl jim: Neníť prorok beze cti, než v své vlasti a v domě svém. 58 I neučil tu mnoho divů pro nevěru jejich.

14 V tom čase uslyšel Heródes čtvrták pověst o Ježíšovi. 2 I řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtítel. Ont' jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho. 3 Nebo jav Heródes Jana, svázal jej byl a dal do žaláře, pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého. 4 Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluší tobě míti jí. 5 A chtěv zabiti jej, bál se lidu; nebo za proroka jej měli. 6 Když pak slaven byl den narození Heródesova, tancovala dcera Herodiady u prostřed, i zalíbila se Heródesovi. 7 Pročež s přísahou zaslíbil jí dáti, zač by ho jen požádala. 8 A ona jsuci prvé navedena od matere své, řekla: Dej mi zde na mise hlavu Jana Křtitele. 9 I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kteříž spolu s ním stoli, rozkázal dáti. 10 A poslav kata, stál Jana v žaláři. 11 I přinesena jest hlava jeho na mise, a dána té děvečce. I nesla mateři své. 12 A přišedše učedníci jeho, vzali tělo a pochovali je; a šedše, pověděli Ježíšovi. 13 To uslyšev Ježíš, plavil se odtud na lodičce na místo pusté soukromí. Což uslyševše zástupové, šli za

ním pěšky z měst. 14 A vyšel Ježíš, uzel zástup mnohý. I slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocné jejich. 15 A když bylo k večerou, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Pusté jest místo toto, a čas již pominul. Propust' zástupy, at' jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů. 16 Ježíš pak řekl jim: Nemí jim potřebí odcházeti, dejte vy jim jísti. 17 A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě. 18 On pak dí jim: Přinestež mi je sem. 19 A rozkázav zástupu posaditi se na trávě, a vzav těch pět chlebů a dvě rybě, vzhled v nebe, požehnal, a lámaje, dával učedníkům ty chleby, a učedníci zástupům. 20 I jedli všickni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo drobtů, dvanácte košů plných. 21 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí. 22 A i hned přinutil Ježíš učedníky své, aby vstoupili na lodí a předešli jej na druhou stranu, dokudž by nepropustil zástupů. 23 A propustiv zástupy, vstoupil na horu soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam. 24 Lodí pak již byla u prostřed moře, zmítající se vlnami, nebo byl vítr odporný. 25 Při čtvrtém pak bdění nočním bral se k nim Ježíš, jda po moři. 26 A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, zlekali se, řkouce: Obluda jest. A strachem křičeli. 27 Ale i hned Ježíš promluvil k nim, řka: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. 28 I odpověděv jemu Petr, řekl: Pane, jestliže jsi ty, rozkaž mi k sobě přijítí po vodě. 29 On pak řekl: Pod'. A vystoupiv Petr z lodí, šel po vodě, aby přišel k Ježíšovi. 30 Ale vida vítr tuhý, bál se. A počav tonouti, zkríkl, řka: Pane, pomoz mi. 31 A i hned Ježíš vztáh ruku, ujal jej a řekl jemu, Ó malé víry, pročezs pochyboval? 32 A jakž oni vstoupili na lodí, utišil se vítr. 33 Ti pak, kteříž na lodí byli, přistoupivše, klaněli se jemu, řkouce: Jisté Syn Boží jsi. 34 A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské. 35 A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vši té krajíně vůkol, a shromáždili k němu všechny neduživé. 36 A prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kteřížkoli dotkli se, uzdraveni jsou.

15 A v tom přistoupí k Ježíšovi Jeruzalémští zákonníci a farizeové, řkouce: 2 Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumývají rukou svých, když mají jísti chléb. 3 A on odpovídaje, řekl jim: Proč i vy přestupujete přikázání Boží pro ustanovení svá? 4 Nebo přikázal Bůh, řka: Cti otce svého i matku, a kdož by zlořečil otci neb mateři,

smrtí at' umře. 5 Ale vy pravíte: Kdož by koli řekl otci neb mateři: Dar jest to, čímž by tobě ode mne pomoženo býti mohlo. A neucíl by otce svého neb mateře své. 6 I zlehčili jste přikázání Boží pro své ustanovení. 7 Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, řka: 8 Přibližuje se ke mně lid tento ústy svými, a rty mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mne. 9 Ale nadarmot' mne ctí, učíce učení přikázání lidských. 10 A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte. 11 Ne to, což vchází v ústa, poškrvňuje člověka, ale což z úst pochází, tot' poškrvňuje člověka. 12 Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se? 13 A on odpovídaje, řekl: Vseliké štípení, jehož neštípil Otec můj ten nebeský, vykořeněno bude. 14 Nechte jich, vůdcovět' jsou slepí slepých. Povede-liť pak slepý slepého, oba v jámu upadnou. 15 I odpověděv Petr, řekl jemu: Vylož nám to podobenství. 16 Ježíš pak řekl: Ještě i vy bez rozumu jste? 17 Nerozumíte-liž, že všecko, což v ústa vchází, do břicha jde, a vypouští se ven? 18 Ale které věci z úst pocházejí, z srdce jdou, a tyť poškrvňují člověka. 19 Z srdce zajisté vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. 20 Tyť jsou věci poškrvňující člověka. Ale neumytýma rukama jísti, tot' nepoškrvňuje člověka. 21 A vyšel odtud Ježíš, bral se do krajín Tyrských a Sidonských. 22 A aj, žena Kananejská z končin těch vyšedši, volala, řkuci jemu: Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův. Dceru mou hrozně trápí dábelství. 23 On pak neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedníci jeho, prosili ho, řkouce: Odbud' ji, neboť volá za námi. 24 On pak odpověděv, řekl: Nejsm poslán než k ovcem zahynulým z domu Izraelského. 25 Ale ona přistoupivši, klaněla se jemu, řkuci: Pane, pomoz mi. 26 On pak odpověděv, řekl: Není slušné vzíti chléb dětem a vrci štěňatům. 27 A ona řkla: Takt' jest, Pane. A však štěňátka jedí drobtý, kteříž padají z stolů pánů jejich. 28 Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: Ó ženo, veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu. 29 A odšed odtud Ježíš, šel k moři Galilejskému, a vstoupiv na horu, posadil se tam. 30 I přišli k němu zástupové mnozí, majíce s sebou kulhavé, slepé, němé, polámané a jiné mnohé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on je uzdravoval, 31 Tak že se zástupové divili, vidouce, ano němí

mluví, polámaní zdraví jsou, kulhaví chodí, slepí vidí. I velebili Boha Izraelského. **32** Ježíš pak svolav učedníky své, řekl: Lito mi zástupu. Nebo již tři dni trvají se mnou, a nemají, co by jedli; a propustiti jich lačných nechci, aby nezhylnuli na cestě. **33** I řkou mu učedníci jeho: Kde bychom vzali tolik chleba na této poušti, abychom takový zástup nasatili? **34** I řekl jim Ježíš: Kolik chlebu máte? A oni řkou: Sedm, a málo rybiček. **35** I rozkázal zástupům, aby se posadili na zemi. **36** A vzav těch sedm chlebu a ty ryby, učiniv díky, lámal a dal učedníkům svým, učedníci pak zástupu. **37** I jedli všickni a nasyceni jsou. A sebrali, což zbylo drobtů, sedm košů plných. **38** Bylo pak těch, kteříž jedli, čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí. **39** A rozpustiv zástupy, vstoupil na loď. I přišel do krajiny Magdala.

16 I přistoupivše farizeové a saduceové, pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázal. **2** On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasno bude, nebo se červená nebe. **3** A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilá nebe. Pokrytci, způsob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů těchto nemůžete? **4** Národ zlý a cizoložný znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, než toliko znamení ono Jonáše proroka. A opustiv je, odšel. **5** A plavivše se učedníci jeho přes moře, zapomenuli vzíti chleba. **6** Ježíš pak řekl jim: Hledte a varujte se kvasu farizejského a saducejského. **7** Oni pak rozjímali mezi sebou, řkouce: Nevzali jsme chleba. **8** A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímáte mezi sebou, ó malé víry, že jste chlebu nevzali? **9** Ještě-liž nerozumíte, ani nepamatujete na těch pět chlebu a na pět tisíců, a kolik jste košů nazbírali? **10** Ani na těch sedm chlebu, a na čtyři tisíce, a kolik jste košů nazbírali? **11** I kterakž nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, pravě, abyste se varovali kvasu farizejského a saducejského? **12** Tedy srozuměli, že neřekl, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeu a saduceu. **13** Přišed pak Ježíš do krajiny Cesaree Filipovy, otázal se učedníků svých, řka: Kým praví lidé býti mne, Syna člověka? **14** A oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků. **15** I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte? **16** I odpovědjev Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. **17** A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone,

synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích. **18** I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr, a na tět skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou jí. **(Matěs 986)** **19** A tobě dám klíče království nebeského. A což bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi; a což bys koli rozvázal na zemi, budeť rozvázáno i na nebi. **20** Tedy přikázal učedníkům svým, aby žádnému nepravili, že by on byl ten Ježíš Kristus. **21** A od té chvíle počal Ježíš oznamovati učedníkům svým, že musí jíti do Jeruzaléma, a mnoho trpěti od starších a předních kněží a od zákonníků, a zabit býti, a třetího dne z mrtvých vstáti. **22** I odved ho Petr, počal mu přimlouvati, řka: Odstup to od tebe, Pane, nikoli nestane se tobě toho. **23** Kterýžto obrátiv se, řekl Petrovi: Jdi za mnou, satane, ku pohoršení já mi; nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské. **24** Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiz sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. **25** Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezněť ji. **26** Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, své pak duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou? **27** Syn zajisté člověka přijde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdaž odplatí jednomu každému podle skutků jeho. **28** Amen pravím vám: Jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.

17 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, **2** A proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo. **3** A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním. **4** A odpovědjev Petr, řekl Ježíšovi: Pane, dobré jest nám tuto býti. Chceš-li, uděláme tuto tři stánky, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. **5** Když pak on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas z toho oblaku řkoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo, toho poslouvejte. **6** To uslyšavše učedníci, padli na tváři své a báli se velmi. **7** A přistoupiv Ježíš, dotekl se jich, řka: Vstaňte a nebojte se. **8** Pozdvihše pak oči svých, žádného neviděli, než samého Ježíše. **9** Když pak sstupovali s té hory, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn

člověka nevstal z mrtvých. 10 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákonníci praví, že má Eliáš prvé přijíti? 11 Ježíš pak odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prvé, a napraví všechny věci. 12 Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, a však nepoznali ho, ale učinili mu, což chtěli. Takt' i Syn člověka trpěti bude od nich. 13 Tedy srozuměli učedníci, že jim to pravil o Janovi Křtiteli. 14 A když přišli k zástupu, přistoupil k němu člověk, a poklekl před ním na kolena, 15 A řekl: Pane, smiluj se nad synem mým, nebo náměsíčník jest, a těžce se trápí. Často zajisté padá do ohně a častokrát do vody. 16 I přivedl jsem ho učedníkům tvým, ale nemohli ho uzdraviti. 17 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Ó národe nevěrný a převrácený, dokud budu s vámi? Dokudž vás snášeti budu? Přiveďte mi jej sem. 18 I přimluvil tomu ďábelství Ježíš. I vyšlo od něho; a uzdraven jest ten mládenec v tu hodinu. 19 Tedy přistoupivše učedníci k Ježíšovi soukromí, řekli: Proč jsme my ho nemohli vyvrci? 20 Ježíš pak řekl jim: Pro nevěru svou. Amen zajisté pravím vám: Budete-li míti víru jako zmo horčičné, dite hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebudet' vám nic nemožného. 21 Toto pak pokolení nevychází, jediné skrze modlitbu a půst. 22 A když byli v Galilei, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude vydán v ruce lidské, 23 A zamordujít' jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně. 24 A když přišli do Kafarnaum, přistoupili ku Petrovi ti, kteříž plat vybírali, a řekli: Což mistr váš nedává platu? 25 A on řekl: Dává. A když přišel domů, předšel jej Ježíš, řka: Co se tobě zdá, Šimone? Králové zemští od kterých berou daň aneb plat? Od synů-li svých, čili od cizích? 26 Dí jemu Petr: Od cizích. I řekl mu Ježíš: Tedy synové jsou svobodní. 27 Ale abychom jich nepohoršili, jda k moři, vrz udici, a tu rybu, kteráž nejprvé uvázne, vezmi, a otevra ústa její, nalezeš groš. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe.

18 V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce: Kdo pak jest největší v království nebeském? 2 A zavolav Ježíš pacholátka, postavil je u prostřed nich, 3 A řekl: Amen pravím vám: Neobráte-li se a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevejdete do království nebeského. 4 Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátka toto, tent' jest největší v království nebeském. 5 A kdož by koli přijal pacholátka takové ve jménu mém, mnet' přijímá. 6 Kdo by pak pohoršil

jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov oslíci na hrdlo jeho, a pohřížen byl do hlubokosti mořské. 7 Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí býti, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení. 8 Protož jestliže ruka tvá aneb noha tvá pohoršuje tě, utniž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vjíti kulhavému aneb bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majícimu uvrženu býti do ohně věčného. (aiōnios g166) 9 A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjíti, nežli obě oči majícimu uvrženu býti do pekelného ohně. (Geenna g1067) 10 Viztež, abyste nepotupovali žádného z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest. 11 Přišel zajisté Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. 12 Co se vám zdá? Kdyby některý člověk měl sto ovec, a zbloudila by jedna z nich, zdaliž nenechá těch devadesáti devíti, a jda na hory, nehledá té pobloudilé? 13 A nahodí-liť mu se naleztí ji, amen pravím vám, že se raduje nad ní více, než nad těmi devadesáti devíti nepobloudilými. 14 Takt' není vůle Otce vašeho, kterýž jest v nebesích, aby zhynul jeden z maličkých těchto. 15 Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého. 16 Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo. 17 Paklit' by jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže pak i církve neuposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán. 18 Amen pravím vám: Cožkoli svázáte na zemi, budet' svázáno i na nebi; a cožkoli rozvázáte na zemi, budet' rozvázáno i na nebi. 19 Opět pravím vám: Jestliže by dva z vás svolili se na zemi o všelikou věc, za kterouž by koli prosili, stanet' se jim od Otce mého nebeského. 20 Nebo kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich. 21 Tedy přistoupiv k němu Petr, řekl: Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Do sedmi-likrát? 22 I dí mu Ježíš: Nepravím tobě až do sedmikrát, ale až do sedmdesátikrát sedmkrát. 23 A protož podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž chtěl počet klásti s služebníky svými. 24 A když počal klásti, podán mu jeden, kterýž byl dlužen

deset tisíců hřiven. 25 A když neměl čím zaplatiti, kázal jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i všecko, což měl, a zaplatiti. 26 Tedy padna služebník ten, klaněl se jemu, řka: Pane, poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. 27 I slitovav se pán nad služebníkem tím, propustil ho a dluh jemu odpustil. 28 Vyšed pak služebník ten, nalezl jednoho z spoluslužebníků svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se ho, hrdloval se s ním, řka: Zaplat' mi, cos dlužen. 29 Tedy padna spoluslužebník ten k nohám jeho, prosil ho, řka: Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. 30 On pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by nezaplatil dluhu. 31 Vidouce pak spoluslužebníci jeho, co se dalo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli pánu svému všecko, co se bylo stalo. 32 Tehdy povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ten dluh odpustil jsem tobě, nebs mne prosil. 33 Zdaliž i ty neměl se smilovati nad spoluslužebníkem svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou? 34 I rozhněvav se pán jeho, dal jej katům, dokudž by nezaplatil všeho, což mu byl dlužen. 35 Takt' i Otec můj nebeský učiní vám, jestliže neodpustíte jeden každý bratru svému z srdcí svých provinění jejich.

19 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán. 2 I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je tam. 3 I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkouce jemu: Sluší-li člověku propustiti manželku svou z kterékoli příčiny? 4 On pak odpovídaje, řekl jim: Což jste nečtli, že ten, kterýž stvořil s počátku, muže a ženu učinil je? 5 A řekl: Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo. 6 A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. 7 Řekli jemu: Pročež tedy Mojžíš rozkázal dáti lístek rozloučení, a propustiti ji? 8 Dí jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštění manželky vaše, ale s počátku nebylo tak. 9 Protož pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, (leč pro smilství,) a jinou pojme, cizoloží, i kdož propuštěnou pojme, cizoloží. 10 Řekli jemu učedníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženiti se. 11 On pak řekl jim: Ne všickniť chápají slova toho, ale ti, jimž jest dáno. 12 Jsout' zajisté panicové, kteříž se tak z života matky zrodili; a jsouť panicové, kteříž učinění jsou od lidí; a jsouť panicové, kteříž se sami v panictví oddali

pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop. 13 Tehdy přineseny jsou k němu dívky, aby na ně ruce vzkládál a modlil se. Učedníci pak přimlouvali jim. 14 Ale Ježíš řekl: Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýcht' jest království nebeské. 15 A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud. 16 A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého budu činiti, abych měl život věčný? (aiōnios g166) 17 Ale on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li pak vjíti do života, ostříhej přikázání. 18 Dí jemu: Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, nezczizoložíš, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví. 19 Cti otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 20 Dí jemu mládenec: Všeho toho ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě nedostává? 21 Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býti, jdiž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pod, následuj mne. 22 Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nebo měl statku mnoho. 23 Ježíš pak řekl učedníkům svým: Amen pravím vám, že bohatý nespodně vejde do království nebeského. 24 A opět pravím vám: Snázet' jest velbloudu skrze uši jehly projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího. 25 A uslyšavše to učedníci jeho, užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen býti? 26 Pohleděv pak Ježíš, řekl jim: U lidí jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné. 27 Tehdy odpověděv Petr, řekl mu: Aj, my opustili jsme všecky věci, a šli jsme za tebou. Což pak nám bude? 28 Ježíš pak řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteříž jste následovali mne, v druhém narození, když se posadí Syn člověka na trůnu velebnosti své, sednete i vy na dvanácti trůnách, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. 29 A každý, kdož opustil by domy, neb bratry, neb sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb dívky, neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život věčný dědičně obdrží. (aiōnios g166) 30 Mnozí pak první budou poslední, a poslední první.

20 Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. 2 Smluviv pak s dělníky z peníze denního, odeslal je na vinici svou. 3 A vyšed okolo hodiny třetí, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce. 4 I těm řekl: Jdětež i vy na vinici, a co

bude spravedlivého, dám vám. 5 A oni šli. Opět vyšed při šesté a deváté hodině, učinil též. 6 Při jedenácté pak hodině vyšed, našel jiné, ani stojí zahálejíce. I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce? 7 Řkou jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Dí jim: Jdětež i vy na vinici, a což by bylo spravedlivého, vezmete. 8 Večer pak řekl pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků a zaplat' jim, počna od posledních až do prvních. 9 A přišedše ti při jedenácté hodině najatí, vzali jeden každý po penízi. 10 Přišedše pak první, domnívali se, že více vezmou, ale vzali i oni jeden každý po penízi. 11 A vzavše, reptali proti hospodáři, 12 Řkouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovně jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horko. 13 On pak odpovídaje, řekl jednomu z nich: Příteli, nečiním tobě křivdy. Zdalíž jsi z peníze nesmluvil se mnou? 14 Vezmiž, což tvého jest, a jdi předce, já pak chci tomuto poslednímu dáti jako i tobě. 15 Zdalíž mi nesluší v mém učiniti, což chci? Čili oko tvé nešlechtně jest, že já dobrý jsem? 16 Takt' budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených. 17 A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojal dvanácte učedníků soukromí na cestě. I řekl jim: 18 Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům, a odsoudí ho na smrt. 19 A vydatí' jej pohanům ku posmívání a k zbičování a ukřižování, ale třetího dne z mrtvých vstane. 20 Tehdy přistoupila k němu matka synů Zebedeových s syny svými, klanějici se a proseci něco od něho. 21 Kterýž řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, ať tito dva synové moji sedají, jeden po pravici tvé a druhý po levici, v království tvém. 22 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já píti budu, a křtem, jímž já se křtím, křtění býti? Řekli jemu: Můžeme. 23 Dí jim: Kalich zajisté můj píti budete, a křtem, jímž já se křtím, pokřtění budete, ale seděti po pravici mé a po levici mé, není' mé dáti, ale těm, kterýmž připraveno jest od Otce mého. 24 A uslyšavše to deset jiných, rozhněvali se na ty dva bratry. 25 Ale Ježíš svolav je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteříž velící jsou, moci užívají nad nimi. 26 Ale ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdožkoli chtěl by mezi vámi býti velikým, budiž služebník váš. 27 A kdož by koli mezi vámi chtěl býti přední, budiž váš služebník; 28 Jako i Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo

bylo, ale aby on sloužil, a aby dal život svůj mzdu na vykoupení za mnohé. 29 A když vycházeli z Jericho, šel za ním zástup veliký. 30 A aj, dva slepí sedící u cesty, uslyšavše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. 31 Zástup pak přimlouval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, řkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. 32 I zastaviv se Ježíš, zavolal jich, a řekl: Co chcete, abych vám učinil? 33 Řkou jemu: Pane, ať se otevrou oči naše. 34 I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a hned prohlédly oči jejich. I šli za ním.

21 A když se přiblížili k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své, 2 Řka jim: Jdětež do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvěžtež je a přiveďte ke mně. 3 A řekl-liť by kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hnedť propustí je. 4 Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: 5 Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj běře se tobě tichý, a sedě na oslici, a na oslátku té jhu podrobené. 6 I jdouce učedníci, a učinivše tak, jakž jim byl přikázal Ježíš, 7 Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej na vrchu na ně posadili. 8 Mnohý pak zástup stlali roucha svá na cestě, jiní pak ratolesti z stromů sekali, a metali na cestu. 9 A zástupové, kteříž s předu i s zadu šli, volali, řkouce: Hosanna synu Davidovu. Požehnaný, kterýž se běře ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. 10 A když vjel do Jeruzaléma, zbouřilo se všecko město, řkouce: I kdo jest tento? 11 Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, prorok z Nazaréta Galilejského. 12 I všel Ježíš do chrámu Božího, a vymítal všecky prodávající a kupující v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel, 13 A řekl jim: Psánot' jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou. 14 I přistoupili k němu slepí a kulhaví v chrámě, a uzdravil je. 15 Vidouce pak přední kněží a zákonníci divy, kteréž činil, a dítky, any volají v chrámě a praví: Hosanna synu Davidovu, rozhněvali se. 16 A řekli jemu: Slyšíš-liž, co tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečtli, že z úst nemluvíátek a těch, kteříž prsí požívají, dokonal jsi chválu? 17 A opustiv je, šel ven z města do Betany, a tu zůstal. 18 Ráno pak navracuje se do města, zlačněl. 19 A vida jeden fíkový strom podlé cesty,

šel k němu, a nic na něm nenalezl, než lístí toliko. I dí jemu: Nikdy více nerod' se z tebe ovoce na věky. I uschl fík ten pojednou. (aiōn g165) 20 A vidouce to učedníci, divili se, řkouce: Kterak hned usechl fík ten! 21 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: Budete-li mítí víru a nebudete-li pochybovati, netoliko to fíkovému stromu učiníte, ale kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, stanet' se. 22 A všecko, zač byste koli prosili na modlitbě, věříce, vezmete. 23 A když přišel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil, řkouce: Jakou mocí tyto věci činíš? A kdo tobě tu moc dal? 24 Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otřítit' se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činím? 25 Křest Janův odkud byl? S nebe-li, čili z lidí? A oni rozvažovali mezi sebou, řkouce: Díme-li s nebe, díť nám: Proč jste pak nevěřili jemu? 26 Pakli díme: Z lidí, bojíme se zástupu. Nebo všickni mají Jana za proroka. 27 I odpovídajce Ježíšovi, řekli: Nevíme. Řekl jim i on: Aniž já vám povím, jakou mocí tyto věci činím. 28 Ale co se vám zdá? Člověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes, a dělej. 29 Ale on odpověděv, řekl: Nechci. A potom usmyslil sobě, šel. 30 I přistoupiv k druhému, řekl též. A on odpověděv, řekl: Jdu, pane. Ale nešel. 31 Který z těch dvou naplnil vůli otcovu? Řekli jemu: Ten první. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího. 32 Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a nevěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aniž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu. 33 Jiné podobenství slyšte: Byl jeden hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletl ji plotem, a vkopal v ní pres, a ustavěl věži, i pronajal ji vinařům, a odšel pryč přes pole. 34 A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její. 35 Vinař pak zjímavše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabili, a jiného ukamenovali. 36 Opět poslal jiných služebníků více než prvě. I učinili jim též. 37 Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ustýdnout' se syna mého. 38 Vinaři pak užřevše toho syna, řekli mezi sebou: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, a uvažme se v dědictví jeho. 39 I chytivše ho, vyvrhli jej ven z vinice, a zabili. 40 Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm? 41 Řekli

jemu: Zlé ty zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteříž budou vydávati jemu užitek časy svými. 42 Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v písmích: Kámen, kterýž zavrhli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. 43 Protož pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a bude dáno lidu činícimu užitky jeho. 44 A kdož by padl na ten kámen, rozrazit' se; a na kohož upadne, setřet' jej. 45 A slyšavše přední kněží ta podobenství jeho, porozuměli, že by o nich mluvil. 46 I hledajíce ho jíti, báli se zástupů; nebo ho měli za proroka.

22 I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobenstvích, řka: 2 Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému. 3 I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu, ale nechtěli přijíti. 4 Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd svůj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Podtež na svadbu. 5 Ale oni nedbavše, odešli, jiný do vsi své, a jiný po kupectví svém. 6 Jiní pak zjímavše služebníky jeho, a posměch jim učinivše, zmrdovali. 7 A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav vojska svá, zhubil vražedníky ty, a město jejich zapálil. 8 Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteříž pozváni byli, nebyli hodni. 9 Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu. 10 I vyšedše služebníci ti na cesty, shromáždili všechny, kteréžkoli našli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky. 11 Tehdy všed král, aby pohleděl na hodovníky, uzřel tam člověka neoděného rouchem svadebním. 12 I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl. 13 Tedy řekl král služebníkům: Svízáce nohy jeho i ruce, vezměte ho, a uvrzte jej do temností těch zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů. 14 Nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených. 15 Tehdy odšedše farizeové, radili se, jak by polapili jej v řeči. 16 I poslali k němu učedníky své s Herodiány, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi, a cestě Boží v pravdě učíš, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou. 17 Protož pověz nám, co se tobě zdá: Sluší-li daň dáti císaři, čili nic? 18 Znajе pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mne pokoušíte, pokrytci? 19 Ukažte mi peněz daně. A oni podali mu peníze. 20 I

řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? 21 Řekli mu: císařův. Tedy dí jim: Dávejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co Božího, Bohu. 22 To uslyšavše, divili se, a opustivše jej, odešli. 23 V ten den přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, 24 Řkouce: Mistře, Mojžíš pověděl: Umřel-li by kdo, nemaje dětí, aby bratr jeho právem švagrovství pojal ženu jeho, a vzbudil símě bratru svému. 25 I bylo u nás sedm bratrů. První pojal ženu, umřel, a nemaje semene, zůstavil ženu svou bratru svému. 26 Takž podobně i druhý, i třetí, až do sedmého. 27 Nejposléze pak po všech umřela i žena. 28 Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi bude žena? Nebo všickni ji měli. 29 I odpovědév Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznajíce písem ani moci Boží. 30 Však při vzkříšení nebudou se ani ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi. 31 O vzkříšení pak mrtvých zdaliž jste nečtli, co jest vám povědino od Boha, kterýž dí: 32 Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? Bůhť není Bůh mrtvých, ale živých. 33 A slyševše to zástupové, divili se učení jeho. 34 Farizeové pak uslyšavše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno. 35 I otázal se jeden z nich zákonník, pokoušeje ho, a řka: 36 Mistře, které jest přikázání veliké v zákoně? 37 I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí mysli své. 38 To jest přední a veliké přikázání. 39 Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 40 Na těch dvou přikázáních všecken zákon záleží i proroci. 41 A když se sešli farizeové, otázal se jich Ježíš, 42 Řka: Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn? Řkou jemu: Davidův. 43 Dí jim: Kterakž pak David v Duchu nazývá ho Pánem, řka: 44 Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřatel tvých za podnože noh tvých? 45 Poněvadž tedy David Pánem ho nazývá, i kterakž syn jeho jest? 46 A nížadný nemohl jemu odpovědíti slova, aniž směl kdo více od toho dne jeho se tázati.

23 Tehdy Ježíš mluvil zástupům a učedníkům svým, 2 Řka: Na stolici Mojžíšově posadili se zákonníci a farizeové. 3 Protož všecko, což by koli rozkázali vám zachovávat, zachovávejte a činite, ale podlé skutků jejich nečiňte; neboť praví, ale nečiní. 4 Svazujit' zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzkládají na ramena lidská, ale prstem svým nechťi

jimi ani pohnouti. 5 Všecky pak své skutky činí, aby byli vidíni od lidí. Rozšiřují zajisté nápisy své, a veliké dělají podolky pláštů svých, 6 A milují přední místa na večerích, a přední stolice v shromážděních, 7 A pozdravování na trhu, a aby byli nazýváni od lidí: Mistři, mistři. 8 Ale vy nebyvejte nazýváni mistři; nebo jeden jest Mistr váš, Kristus, vy pak všickni bratří jste. 9 A otce nenazývejte sobě na zemi; nebo jeden jest Otec váš, kterýž jest v nebesích. 10 Ani se nazývejte vůdcové; nebo jeden jest vůdce váš, Kristus. 11 Ale kdo z vás největší jest, buď služebníkem vaším. 12 Kdož by pak sám se povyšoval, bude ponížen; a kdož by se ponižil, bude povýšen. 13 Ale běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že zavíráte království nebeské před lidmi; nebo sami tam nevcházíte, a těm, kteříž by vjíti chtěli, vcházeti nedopouštíte. 14 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že zžíráte domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhého modlení; protož těžší soud ponese. 15 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novověrce, a když bude učiněn, učiníte jej syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami. (Geenna g1067) 16 Běda vám, vůdcové slepí, kteříž říkáte: Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale kdo by přísáhl skrze zlato chrámové, povinen jest. 17 Blázni a slepci, což jest většého, zlato-li, či chrám, kterýž posvěcuje zlata? 18 A přísáhl-li by kdo skrze oltář, nic není; ale kdo by přísáhl skrze ten dar, kterýž jest na něm, povinen jest. 19 Blázni a slepci, i co jest většého, dar-li, či oltář, kterýž posvěcuje daru? 20 A protož kdožkoli přísahá skrze oltář, přísahá skrze něj, i skrze to všecko, což na něm jest. 21 A kdož přísahá skrze chrám, přísahá skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm. 22 A kdož přísahá skrze nebe, přísahá skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí. 23 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že dáváte desátky z máty a z kopru a z kmínu, a opouštíte to, což těžšího jest v zákoně, soud a milosrdenství a věrnost. Tyto věci měli jste činiti a oněch neopouštěti. 24 Vůdcové slepí, kteříž cedíte komára, velblouda pak požíráte. 25 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že čistíte po vrchu konvice a misy, a vnitř plné jsou loupeže a nestředmosti. 26 Farizej slepče, vyčist' prvé to, což vnitř jest v konvi a v mise, aby i to, což jest zevnitř, bylo čisto. 27 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, že jste se připodobnili hrobům zbilným,

kteříž sic zdadí se zevnitř krásní, ale vnitř jsou plní kostí umrlčích i vši nečistoty. 28 Tak i vy zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví, ale vnitř plní jste pokrytství a nepravosti. 29 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, nebo vzděláváte hroby proroků, a ozdobujete hroby spravedlivých, 30 A říkáte: kdybychom byli za dnů otců našich, nebyli bychom účastníci jejich ve krvi proroků. 31 Protož osvědčujete sami proti sobě, že jste synové těch, kteříž proroky zmrdovali. 32 I vy také naplníte míru otců svých. 33 Hadové, plémě ještěrcí, i jakž byste ušli odsudku do pekelného ohně? (Geenna g1067) 34 Protož aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele, a vy z těch některé zmrdujete a ukřižujete, a některé z nich bičovati budete v školách svých, a budete je honiti z města do města, 35 Aby přišla na vás všeliká krev spravedlivá, vyhlitá na zemi, od krve Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše syna Barachiášova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltářem. 36 Amen pravím vám: Přijdou tyto všechny věci na pokolení toto. 37 Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděří proroků, a kterýž kamenuješ ty, kteříž byli k tobě posíláni, kolikrát jsem chtěl shromážditi dítky tvé, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěli jste. 38 Aj, zanechávat' se vám dům váš pustý. 39 Neboť pravím vám, že mne již více nikoli neužijete od této chvíle, až i díte: Požehnaný, kterýž se běře ve jménu Páně.

24 A vyšed Ježíš, bral se z chrámu. I přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové. 2 Ježíš pak řekl jim: Vidíte-liž tyto všechny věci? Amen pravím vám: Nebude zůstaven tuto kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. 3 A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a které znamení příchodu tvého a skonání světa? (aiōn g165) 4 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vízte, aby vás někdo nesvedl. 5 Nebo mnozí přijdou pod jménem mým, řkouce: Jáť jsem Kristus, a svedout' mnohé. 6 Budete slyšati zajisté boje a pověsti bojů. Hleďtež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko býti; ale ne i hned bude konec. 7 Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou hladové a morové a země třesení po místech. 8 Ale tyto všechny věci jsou počátkové bolestí. 9 A tehdy vydadí vás v ssoužení, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. 10 A tehdyť

se zhorší mnozí, a vespolek se budou zrazovati, a jedni druhých nenáviděti. 11 A mnozí falešní proroci povstanou, a svedou mnohé. 12 A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých. 13 Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude. 14 A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům, a tehdáž přijde skonání. 15 Protož když užijete ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj,) 16 Tehdáž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou na hory. 17 A kdo na střeše, nesstupuj, aby něco vzal z domu svého. 18 A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha svá. 19 Běda pak těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. 20 Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě aneb v svátek. 21 Nebo bude tehdáž ssoužení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až do té chvíle, aniž kdy potom bude. 22 A byť nebyli ukrácení dnové ti, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené ukrácení budou ti dnové. 23 Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutot' jest Kristus, aneb tamto, nevěřte. 24 Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo,) také i vyvolené. 25 Aj, předpověděl jsem vám. 26 Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skrýších, nevěřte. 27 Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. 28 Nebo kdežkoli bude tělo, tuť se shromáždí i orlice. 29 A hned po ssoužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padatí s nebe, a moci nebeské budou se pohybovati. 30 Tehdážť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdyť budou kvíliti všecka pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou. 31 Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždíť vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich. 32 Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a lístí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto. 33 Takéž i vy, když byste uzřeli toto všecko, vězte, žeť blízko jest a ve dveřích. 34 Amen pravím vám, že nepomine věk tento, až se tyto všechny věci stanou. 35 Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. 36 O tom pak dni a hodině té žádný neví, ani andělé

nebeští, jedině sám Otec můj. 37 Ale jakož bylo za dnů Noé, takť bude i příchod Syna člověka. 38 Nebo jakož za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, 39 A nevěděl, až přišla potopa, a zachvátila všecky: takť bude i příští Syna člověka. 40 Tehdyť dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. 41 Dvě budou mleti ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá zanechána. 42 Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijíti má. 43 Toto pak vězte, že byt' věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. 44 Protož i vy budete hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde. 45 Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas? 46 Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijde pán jeho, našel by, an tak činí. 47 Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. 48 Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj přijíti, 49 I počal by bítí spoluslužebníky, jísti pak a píti s opilci: 50 Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví. 51 I oddělíť jej, a díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

25 Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi. 2 Pět pak z nich bylo opatrných, a pět bláznivých. 3 Ty bláznivé vzavše lampy své, nevezly s sebou oleje. 4 Opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými. 5 A když prodlíval ženich, zdřímaly všecky a zesnuly. 6 O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu. 7 Tedy vstaly všecky ty panny, a ozdobily lampy své. 8 Bláznivé pak opatrným řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou. 9 I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nenedostalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě. 10 A když odešly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu. I zavřiny jsou dvěře. 11 Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám. 12 A on odpověděv, řekl: Amen, pravím vám, neznámť vás. 13 Bdětež tedy; nevíte zajisté dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde. 14 Nebo jako člověk vycházejce na cestu, povolal služebníků svých, a poručil jim statek svůj. 15 I dal jednomu pět

hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu, každému podle možnosti jeho, i odšel hned na cestu. 16 Odšel pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal jiných pět hřiven. 17 Též i ten, kterýž dvě, získal i on jiné dvě. 18 Ale ten, kterýž vzal jednu, odšel, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého. 19 Po mnohém pak času přišel pán těch služebníků, i činil s nimi počet. 20 A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, podal jiných pět hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi. 21 I řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejděť v radost pána svého. 22 Přistoupiv pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě hřivně jsi mi dal, aj, jiné dvě hřivně získal jsem jimi. 23 Řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejděť v radost pána svého. 24 Přistoupiv pak i ten, kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a zbíraje, kde jsi nerozsyval. 25 I boje se, odšel jsem a skryl hřivnu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest. 26 A odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kdež jsem nerozsíval, a zbírám, kdež jsem nerozsyval. 27 Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijde, byl bych vzal, což jest mého, s požitkem. 28 Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. 29 (Nebo každému majícímu bude dáno, a bude více míti, od nemajícího pak i to, což má, bude odjato.) 30 A toho neužitečného služebníka uvrzte do těch temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů. 31 Když pak přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své, 32 A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. 33 A postaví ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici. 34 Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa. 35 Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijímali jste mne; 36 Nah, a přiodělí jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně. 37 Tedy odpovědí jemu spravedliví, řkouce:

Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme pít? 38 Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přiděli jsme? 39 Aneb kdy jsme tě viděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě? 40 A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili. 41 Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečený do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho. (aiōnios g166) 42 Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznil jsem, a nedali jste mi pít; 43 Hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; nemocen a v žaláři, a nenavštívili jste mne. 44 Tedy odpoví jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe vídali lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě? 45 Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili. 46 I půjdu tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného. (aiōnios g166)

26 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedníkům svým: 2 Víte, že po dvou dnech velikanoc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřižován. 3 Tehdy sešli se přední kněží a zákonníci, i starší lidu na síň nejvyššího kněze, kterýž sloužil Kaifáš. 4 A radili se spolu, jak by Ježíše Istivě jali a zamordovali. 5 Ale pravili: Ne v den sváteční, aby nebyl rozbroj v lidu. 6 Když pak byl Ježíš v Betany, v domu Šimona malomocného, 7 Přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, i vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. 8 A vidouce to učedníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato? 9 Nebo mohla tato mast prodána býti za mnoho, a dáno býti chudým. 10 A znaje to Ježíš, dí jim: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou. 11 Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky míti budete. 12 Vylivši zajisté tato mast tuto na mé tělo, ku pohřbu mému to učinila. 13 Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno bude evangelium toto po všem světě, takéť i to bude praveno, co učinila tato, na památku její. 14 Tedy odšel k předním kněžím jeden ze dvanácti, kterýž sloužil Jidáš Iškariotský, 15 Řekl: Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím? A oni odvězili jemu třidceti stříbrných. 16 A od té chvíle hledal

příhodného času, aby ho zradil. 17 Prvního pak dne přesnic, přistoupili k Ježíšovi učedníci, řkouce jemu: Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka? 18 On pak řekl: Jděte do města k jednomu, a rcete jemu: Vzkázalť Mistř: Čas můj blízko jest, u tebeť jísti budu beránka s učedníky svými. 19 I učinili učedníci tak, jakž jim poručil Ježíš, a připravili beránka. 20 A když byl večer, posadil se za stůl se dvanácti. 21 A když jedli, řekl: Amen pravím vám, že jeden z vás když jedli, řekl: Amen pravím vám, že jeden z vás ten mne zradí. 22 I zarmoutivše se velmi, počali každý z nich říci jemu: Zdali já jsem, Pane? 23 On pak odpovídaje, řekl: Kdo omáčívá se mnou rukou v mise, ten mne zradí. 24 Syn zajisté člověka jde, jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, by se byl nenarodil člověk ten. 25 Odpovídaje pak Jidáš, kterýž ho zrazoval, dí: Zdali já jsem, Mistře? Řekl jemu: Ty jsi řekl. 26 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal, a dal učedníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. 27 A vzav kalich, a díky činiv, dal jim, řka: Píte z toho všickni. 28 Nebo to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů. 29 Ale pravím vám, žeť nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pít budu s vámi nový v království Otce svého. 30 A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. 31 Tedy dí jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bítí budu pastýře, a rozprchnout se ovce stáda. 32 Ale když z mrtvých vstanu, předejdu vás do Galílee. 33 Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršíli nad tebou, jáť se nikdy nezhorším. 34 Řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, že této noci, prvé než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš. 35 Dí jemu Petr: Bychť pak měl s tebou i umřít, nikoli nezapřím tebe. Takž podobně i všickni učedníci pravili. 36 Tedy přišel s nimi Ježíš na místo, kteréž sloulo Getsemany. I dí učedníkům: Posedtež tuto, ažť odejda, pomodlím se tamto. 37 A pojav s sebou Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. 38 Tedy dí jim: Smutnat jest duše má až k smrti. Pozůstaňtež tuto, a bděte se mnou. 39 A poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se a řka: Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty. 40 I přišel k učedníkům a nalezl je, a oni spí. I řekl Petrovi: Tak-liž jste nemohli jedině

hodiny bdíti se mnou? 41 Bďtež a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. 42 Opět podruhé odšed, modlil se, řka: Otče můj, nemůže-liť tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staní se vůle tvá. 43 I přišed, nalezl je, a oni zase spí; nebo byly oči jejich obtíženy. 44 A nechav jich, opět odšel, a modlil se potřetí, touž řeč říkaje. 45 Tedy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívajte. Aj, přiblížila se hodina, a Syna člověka zrazují v ruce hříšných. 46 Vstaňtež, podíme. Aj, přiblížil se ten, kterýž mne zrazuje. 47 A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s kyjmi, od předních kněží a starších lidu. 48 Ten pak, kterýž jej zrazoval, dal jim znamení, řka: Kteréhokoli políbím, ten jest; držtež jej. 49 A hned přistoupil k Ježíšovi, řekl: Zdráv buď, Mistře, a políbil jej. 50 Ale Ježíš řekl jemu: Příteli, nač jsi přišel? Tedy přistoupili, a ruce vztáhli na Ježíše, a jalí ho. 51 A aj, jeden z těch, kteříž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytrhl meč svůj; a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, utal ucho jeho. 52 Tedy dí jemu Ježíš: Obrat' meč svůj v místo jeho; nebo všickni, kteříž meč berou, od meče zahynou. 53 Zdaliž mníš, že bych nyní nemohl prositi Otce svého, a vydal by mi více nežli dvanácte houfů andělů. 54 Kterakž by se pak naplnila písma, svědčící, že tak musí býti? 55 V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi jímati mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. 56 Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila písma prorocká. Tedy učedníci všickni opustivše ho, utekli. 57 A oni javše Ježíše, vedli ho k Kaifášovi nejvyššímu knězi, kdež zákonníci a starší byli se sešli. 58 Ale Petr šel za ním zdaleka, až do síně nejvyššího kněze. A všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl konec. 59 Přední pak kněží a starší i všecka ta rada hledali falešného svědeckví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali, 60 Ale nenalezli. Ani, když mnozí falešní svědkové předstupovali, nic nenalezli. Naposledy pak přišedše dva falešní svědkové, 61 Řekli: Tento pověděl: Mohu zbořiti chrám Boží, a ve třech dnech jej ustavěti. 62 A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neodpovídáš, co tito proti tobě svědčí? 63 Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl jemu: Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží? 64 Dí mu

Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, a přicházejícího na oblacích nebeských. 65 Tedy nejvyšší kněz roztrhl roucho své, řka: Rouhal se. Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání jeho. 66 Co se vám zdá? A oni odpovídajíce, řekli: Hodent' jest smrti. 67 Tedy plili na tvář jeho, a pohlavkovali jej; jiní pak hůlkami jej bili, 68 Říkajíce: Hádej nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tebe udeřil? 69 Ale Petr seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedna děvečka, řkuci: I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským. 70 On pak zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš. 71 A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná. I řekla těm, kteříž tu byli: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským. 72 I zapřel opět s přísahou: Neznám toho člověka. 73 A po malé chvíli přistoupivše ti, kteříž tu stáli, řekli Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, nebo i řeč tvá známa tebe činí. 74 Tedy počal se proklínati a přísahati, řka: Neznám toho člověka. A hned kohout zazpíval. 75 I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kterýž jemu byl řekl: Prvé než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed ven, plakal hořce.

27 A když bylo ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. 2 I svázavše jej, vedli, a vydali ho Pontskému Pilátovi hejtmanu. 3 Tedy vida Jidáš zrádce jeho, že by odsouzen byl, želeje toho, navrátil zase třidceti stříbrných předním kněžím a starším, 4 Řka: Zhrěšil jsem, zradiv krev nevinnou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty viz. 5 A povrh ty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a odšed, oběsil se. 6 Přední kněží pak vzavše ty stříbrné, řekli: Neslušíť jich vložití do pokladnice, nebo mzda krve jest. 7 A poradivše se, koupili za ně pole to hrnčívovo, ku pohřbu poutníků. 8 Protož nazváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne. 9 A tehdy naplnilo se povědění proroka řkoucího: A vzali třidceti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž šacován byl od synů Izraelských, 10 A dali je za pole hrnčívovo, jakož mi ustanovil Pán. 11 Ježíš pak stál před vládařem. I otázal se ho vládař, řka: Ty-li jsi ten král Židovský? Ježíš pak řekl jemu: Ty pravíš. 12 A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic neodpověděl. 13 Tedy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, kteréké věci proti tobě svědčí? 14 Ale neodpověděl jemu ani k jednomu slovu, tak že se vládař velmi divil. 15 Měl pak obyčej vládař v svátek propouštěti lidu

vězně jednoho, kteréhož by chtěli. 16 I měli v ten čas vězně znamenitého, kterýž sloul Barabáš. 17 Protož když se lidé sešli, řekl jim Pilát: Kterého chcete, at' vám propustím? Barabáše-li, čili Ježíše, kterýž slove Kristus? 18 Nebo věděl, že jej z závisti vydali. 19 A když seděl na soudné stoličce, poslala k němu žena jeho, řkuci: Nic neměj činiti s spravedlivým tímto, nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho. 20 Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. 21 I odpověděv vládař, řekl jim: Kterého chcete z těch dvou, at' vám propustím? A oni řekli: Barabáše. 22 Dí jim Pilát: Co pak učiním s Ježíšem, kterýž slove Kristus? Řekli mu všickni: Ukřižován bud'. 23 Vládař pak řekl: I což jest zlého učinil? Oni pak více křičeli, řkouce: Ukřižován bud'. 24 A vida Pilát, že by nic neprospl, ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl ruce před lidem, řka: Čist jsem od krve spravedlivého tohoto. Vy vize. 25 A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na nás i na naše dítky. 26 Tedy propustil jim Barabáše, ale Ježíše zbičovav, vydal, aby byl ukřižován. 27 Tedy žoldněří hejtmánovi, vzavše Ježíše do rathouzu, shromáždili k němu všecku rotu. 28 A svlékše jej, přioděl ho pláštěm brunátným. 29 A spleťše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv bud', ó králi Židovský. 30 A plijíce na něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu. 31 A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť, a oblékli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován. 32 A vyšedše, nalezli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho. 33 I přišedše na místo, kteréž slove Golgota, to jest popravné místo, 34 Dali mu píti octa, smíšeného se žlučí. A okusiv, nechtěl píti. 35 Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mecíce los, aby se naplnilo povědění proroka: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. 36 A sedíce, ostříhali ho tu. 37 I vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totot' jest Ježíš, ten král Židovský. 38 I ukřižování jsou s ním dva lotři, jeden na pravici a druhý na levici. 39 Ti pak, kteříž chodili tudy, rouhali se jemu, ukřivujíce hlav svých. 40 A říkajíce: Hej, ty jako rušíš chrám a ve třech dnech vzděláváš, pomozíš sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sstupíš s kříže. 41 Tak podobně i přední kněží posmívajíce se s zákonníky a staršími, pravili: 42 Jiným pomáhal,

sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, nech at' nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu. 43 Doufaj' v Boha, nech at' ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo pravil: Syn Boží jsem. 44 Takž také i lotři, kteříž byli s ním ukřižováni, utrhalí jemu. 45 Od šesté pak hodiny tma se stala po vsí zemi až do hodiny deváté. 46 A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama zabachtani? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? 47 A někteří z těch, kteříž tu stáli, slyšíce, pravili: Eliáše volá tento. 48 A hned jeden z nich běžev, a vzav hubu, naplnil ji octem, a vloživ na trest', napájel ho. 49 Ale jiní pravili: Nech tak, pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. 50 Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, vypustil duši. 51 A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásla, a skále se pukalo, 52 A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala. 53 A vyšedše z hrobů po vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým. 54 Tedy centurio a ti, kteříž s ním ostříhali Ježíše, vidouce země třesení a to, co se dalo, báli se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento. 55 Byly také tu ženy mnohé, z daleka se dívající, kteréž byly přišly za Ježíšem od Galilee, posluhující jemu, 56 Mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria, matka Jakubova a Jozesova, a matka synů Zebedeových. 57 A když byl večer, přišel člověk bohatý z Arimatie, jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšův. 58 Ten předstoupil před Piláta, a prosil za tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti tělo. 59 A vzav tělo Jozef, obvinul je v plátno čisté. 60 A vložil do svého nového hrobu, kterýž byl vytesal v skále; a přivaliv kámen veliký ke dveřím hrobovým, odšel. 61 A byla tu Maria Magdaléna, a druhá Maria, sedíce naproti hrobu. 62 Druhého pak dne, kterýž byl po velikém pátku, sešli se přední kněží a farizeové ku Pilátovi, 63 Řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech vstanu. 64 Rozkažíž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, at' by snad učedníci jeho, přijdouce v noci, neukradli ho, a řekli by lidu: Vstalt' jest z mrtvých. I budet' poslední blud horší nežli první. 65 Řekl jim Pilát: Máte stráž; jděte, ostříhejte, jakž víte. 66 A oni šedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

28 Na skonání pak soboty, když již svitalo na první den toho téhodne, přišla Maria Magdaléna, a

druhá Maria, aby pohleděly na hrob. 2 A aj, země třesení stalo se veliké. Nebo anděl Páně sstoupiv s nebe a přistoupiv, odvalil kámen ode dveří, a posadil se na něm. 3 A byl obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sních. 4 A pro strach jeho zděsili se strážní, a učiněni jsou jako mrtví. 5 I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, neboť vím, že Ježíše ukřížovaného hledáte. 6 Nenít ho tuto; nebo vstalt jest, jakož předpověděl. Podte, vizte místo, kdež ležel Pán. 7 A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých. A aj, předchází vás do Galilee, tam jej uzříte. Aj, pověděl jsem vám. 8 I vyšedše rychle z hrobu s bázní a s radostí velikou, běžely, aby učedníkům jeho zvěstovaly. 9 Když pak šly zvěstovati učedníkům jeho, aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budte. A ony přistoupivše, chopily se noh jeho, a klaněly se jemu. 10 Tedy dí jim Ježíš: Nebojtež se. Jděte, zvěstujte bratřím mým, at' jdou do Galilee, a tamť mne uzří. 11 Když pak ony odešly, aj, někteří z stráže přišedše do města, oznámili předním kněžím všecko, co se stalo. 12 Kterížto shromáždívše se s staršími, a uradivše se, mnoho peněz dali žoldněřům, 13 Řkouce: pravte, že učedníci jeho nočně přišedše, ukradli jej, když jsme my spali. 14 A uslyší-lit' o tom hejtman, myt' ho spokojíme, a vás bezpečny učiníme. 15 A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučení byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne. 16 Jedenácte pak učedníků šli do Galilee na horu, kdež jim byl uložil Ježíš. 17 A uzřevše ho, klaněli se jemu. Ale někteří pochybovali. 18 A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. 19 Protož jdouce, učte všecky národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, 20 Učíte je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa. Amen. (aiōn g165)

Marek

1 Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; 2 Jakož psáno jest v prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. 3 Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. 4 Křtil Jan na poušti, a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. 5 I vycházela k němu všechna krajina Judská i Jeruzalémští, a křtění byli od něho všickni v Jordáně řece, vyznávající hříchy své. 6 Byl pak Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jidal kobyly a med lesní. 7 A kázal, řka: Jde za mnou silnější nežli já, kterémuž nejsem hoden, sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho. 8 Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale onť vás křtíti bude Duchem svatým. 9 I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu Galilejského, a pokřtěn jest od Jana v Jordáně. 10 A hned vystoupiv z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jako holubici sstupujícího na něj. 11 A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo. 12 A i hned ho Duch vypudil na poušť. 13 I byl tam na poušti čtyřiceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu. 14 Když pak byl vsazen Jan, přišel Ježíš do Galilee, káže evangelium království Božího, 15 A pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání, a věrte evangelium. 16 A chodě podlé moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře, (nebo rybáři byli.) 17 I řekl jim Ježíš: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. 18 A hned opustivše síti své, šli za ním. 19 A poodšed odtud maličko, uzřel Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, ani na lodí tvrdí síti. 20 A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedea na lodí s pacholky, šli za ním. 21 I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šed do školy, učil. 22 I divili se náramně učení jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákonníci. 23 I byl v škole jejich člověk, maje ducha nečistého. Kterýž zvolal, 24 Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás. Znáš tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží. 25 I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi z něho. 26 I polomcovav jím duch nečistý a křiče hlasem velikým, vyšel z něho. 27 I lekli se všickni, tak že se tázali mezi sebou, řkouce: I co jest toto? Jakéž toto nové učení, že mocně i těm duchům

nečistým rozkazuje, a poslouchají ho? 28 I roznesla se pověst o něm hned po vsí krajíně Galilejské. 29 A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova s Jakubem a s Janem. 30 Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní. 31 A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav ji za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I posluhovala jim. 32 Večer pak při západu slunce, nosili k němu všechny nemocné i dábelníky. 33 A bylo se všechno město zběhlo ke dveřím. 34 I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a dábelsví mnohá vymítal, a nedopouštěl mluvit děblům; nebo znali ho. 35 A přede dnem velmi ráno vstav, vyšel a odšel na pusté místo, a tam se modlil. 36 I šli za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. 37 A naležše jej, řekli jemu: Všickni tě hledají. 38 I dí jim: Podmež do okolních městeček, abych i tam kázal. Nebo na to jsem přišel. 39 I kázal v školách jejich ve vsí Galilei, a dábelsví vymítal. 40 Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: Chceš-li, můžeš mne očistiti. 41 Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, buď čist. 42 A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest. 43 I zapověděv mu přísně, hned ho odbyl, 44 A řekl mu: Viziž, abys žádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své to, což přikázal Mojžíš, na svědectví proti nim. 45 On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, tak že již nemohl Ježíš do města zjevně vjíti, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

2 A opět všel do Kafarnaum po kolikas dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl. 2 A hned sešlo se jich množství, tak že již nemohli se směstknati ani přede dveřmi. I mluvil jim slovo. 3 Tedy přišli k němu, nesouce šlakem poraženého, kterýž ode čtyř nesen byl. 4 A když k němu nemohli přistoupiti pro zástupy, loupali střechu, kdež byl, a probořivše ji, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený. 5 A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštěj se tobě hříchové tvoji. 6 A byli tu někteří z zákonníků, sedíce a myslíce v srdcích svých: 7 Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hříchy, jedině sám Bůh? 8 I poznav Ježíš hned duchem svým, že by tak přemýšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemýšlujete v srdcích svých? 9 Co jest snáze, říci šlakem poraženému: Odpouštěj

se tobě hříchové, čili říci: Vstaň, vezmi lože své a chod? 10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy, dí šlakem poraženému: 11 Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do domu svého. 12 I vstal hned, a vzav lože své přede všemi, odšel, tak že se děsili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli. 13 I vyšel opět k moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. 14 A pomíjeje, uzřel Lévi Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: Pod' za mnou. A on vstav, šel za ním. 15 I stalo se, když seděl Ježíš za stolem v domě jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci seděli spolu s Ježíšem a s učedníky jeho; nebo mnoho jich bylo, a šlo za ním. 16 Zákonníci pak a farizeové viděvše, že jedl s publikány a s hříšníky, řekli učedníkům jeho: Což to, že s publikány a hříšníky jí a pije? 17 To uslyšav Ježíš, dí jim: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišelt' jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. 18 Učedníci pak Janovi a farizejšt' postívali se. I přišli a řekli jemu: Proč učedníci Janovi a farizejšt' postí se, a tvoji učedníci se nepostí? 19 I řekl jim Ježíš: Kterakž mohou synové ženichovi postiti se, když jest s nimi ženich? Dokudž mají s sebou ženicha, nemohouť se postiti. 20 Ale přijdouť dnové, když od nich odjat bude ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech. 21 Ano žádný záplaty sukna nového nepřišívá k rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata nová od starého, i bývá větší díra. 22 A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale víno nové má lito býti do nádob nových. 23 I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, i počali učedníci jeho, cestou jdouce, vymínati klasy. 24 Tedy farizeové řekli jemu: Pohled', coť dělají v sobotu, čehož nenáleží. 25 I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtli, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 26 Kterak všel do domu Božího za Abiataru nejvyššího kněze, a jedl chleby posvátné, (jichž neslušelo jísti než samým kněžím,) a dal i těm, kteříž s ním byli? 27 I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu. 28 Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

3 I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou. 2 I šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho obžalovali. 3 I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Povstaň u prostřed. 4 I dí jim: Sluší-li v sobotu

dobře činiti, čili zle, život zachovati, čili zamordovati? Oni pak mlčeli. 5 A když pohleděl na ně vůkol s hněvem, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl člověku: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest ta ruka jeho zdravá jako druhá. 6 A vyšedše farizeové, hned s Herodiány drželi radu proti němu, kterak by ho zahubili. 7 Ježíš pak odšel s učedníky svými k moři, a veliké množství od Galilee šlo za ním, i z Judstva, 8 I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordánie; i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, množství veliké, slyšíce, kteréké věci činí, přišli k němu. 9 I rozkázal učedníkům svým, aby lodičku ustavičně nahotově měli pro zástup, aby ho netiskli. 10 Nebo mnohé uzdravoval, tak že naň padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli neduhy. 11 A duchové nečistí, jakž ho zazřeli, padali před ním a křičeli, řkouce: Ty jsi ten Syn Boží. 12 Ale on velmi jim přimlouval, aby ho nezjevovali. 13 I vstoupil na horu, a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli k němu. 14 I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, a aby je poslal kázati, 15 A aby měli moc uzdravovati nemoci a vymítati ďábelství: 16 Šimona, jemuž dal jméno Petr, 17 A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromovi,) 18 A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananitského, 19 A Jidáše Iškarjotského, kterýž i zradil jej. I šli s ním domů. 20 A opět sšel se zástup, tak že nemohli ani chleba pojísti. 21 A slyšavše o tom příbuzní jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem pominul. 22 Zákonníci pak, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba má, a že v knížeti ďábelském vymítá ďably. 23 A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: Kterak může satan satana vymítati? 24 A jestliže království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království to. 25 A rozdvoyí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi. 26 Tak jestliže povstal satan sám proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec běře. 27 Žádný nemůže nádobí silného, vejda do domu jeho, rozebrati, leč by prvé silného toho svázal; a tehdyť dům jeho zloupí. 28 Amen pravím vám, že všickni hříchové odpuštění budou synům lidským, i rouhání, jímž by se rouhali, 29 Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení. (aiōn g165, aiōnios g166) 30

Nebo pravili: Ducha nečistého má. 31 Tehdy přišli bratří a matka jeho, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolali. 32 A seděl okolo něho zástup. I řekli jemu: Aj, matka tvá a bratří tvoji vně hledají tebe. 33 Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratří moji? 34 A obezřev učedníky vůkol sebe sedící, řekl: Aj, matka má a bratří moji. 35 Nebo kdož by koli činil vůli Boží, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka.

4 A opět počal učiti u moře. I shromáždil se k němu zástup mnohý, tak že vstoupiv na lodí, seděl na moři, a všecken zástup byl na zemi podlé moře. 2 I učil je mnohým věcem v podobenstvích, a pravil jim v učení svém: 3 Slyšte. Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. 4 I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podlé cesty, a přiletělo ptactvo nebeské, i zzubalo je. 5 A jiné padlo na místo skalnaté, kdež nemělo mnoho země, a hned vzešlo, proto že nemělo hlubokosti země. 6 A když vyšlo slunce, vyhořelo, a proto, že nemělo kořene, uschlo. 7 A jiné padlo mezi trní; i zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalo užitku. 8 Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek žhůru vstupující a rostoucí; přineslo zajisté jedno třicátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý. 9 I pravil jim: Kdo má uši k slyšení, slyš. 10 Když pak byl sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství. 11 I řekl jim: Vámt' jest dáno, znáti tajemství království Božího, ale těm, kteříž jsou vně, v podobenství to všecko se děje, 12 Aby hledíce, hleděli, ale neuzřeli a slyšíce, slyšeli, ale nesrozuměli, aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštění hříchové. 13 I dí jim: Neznáte podobenství tohoto? A kterakž pak všechna podobenství poznáte? 14 Rozsevač ten slovo rozsívá. 15 Tito pak jsou, ješto podlé cesty, jimž se rozsívá slovo, ale když oni slyší, i hned přichází satan, a vynímá slovo, kteréž vsáto jest v srdcích jejich. 16 A tak podobně ti, kteříž jako skalnatá země posáti jsou, kteříž jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají je. 17 Než nemají kořene v sobě, ale jsou časní; potom když vznikne ssoužení a protivenství pro slovo, hned se horší. 18 Tito pak jsou, kteříž mezi trní posáti jsou, ti jsou, kteříž slovo slyší, 19 Však pečování tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti přistupující, udušují slovo, tak že bez užitku bývá. (aiōn g165) 20 Tito pak jsou, kteříž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo, a přijímají, a užitek přinášejí, jiné třicátý, a jiné šedesátý, a jiné stý. 21 Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá svíce,

aby postavena byla pod nádobu neb pod postel? Však aby na svícen vstavena byla. 22 Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukrytého, aby na jevo nevyšlo. 23 Jestliže kdo má uši k slyšení, slyš. 24 I mluvil k nim: Vizte, co slyšíte. Kterou měrou budete měřiti, bude vám odměřeno, a přidáno bude vám poslouchajícím. 25 Nebo kdožť má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato. 26 I pravil: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě do země. 27 A spal by, a vstával by ve dne i v noci a semeno by vzešlo a zrostlo, jakž on neví. 28 Nebo sama od sebe země užitek plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilí v klasu. 29 A když sežrá úroda, i hned přičiní srp; nebo nastala žeň. 30 I řekl: K čemu připodobníme království Boží? Aneb kterým podobenstvím je ukážeme? 31 Jest jako zrno horčičné, kteréž, když vsáto bývá do země, nejmenší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi. 32 Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všechny byliny, a činí ratolesti veliké, tak že pod stínem jeho mohou sobě ptáci nebesťi hnízda dělati. 33 A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti. 34 Bez podobenství pak nemluvil jim, ale učedníkům svým soukromí vykládal všecko. 35 I řekl jim v ten den, když již byl večer: Plavme se na druhou stranu. 36 A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním. 37 Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodí valily, tak že se již naplňovala lodí. 38 A on z zadu na lodí spal na podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, nedbáš, že hyneme? 39 I probudiv se, přimluvil větru, a řekl moři: Umlkni, a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utišení veliké. 40 I řekl jim: Proč se tak bojíte? Jakž to, že nemáte víry? 41 I báli se bázni velikou, a pravili jeden k druhému: I kdo jest medle tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

5 Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských. 2 A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého. 3 Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo mohl řetězy svázati, 4 Proto že často byv pouty a řetězy okován, polámal řetězy, a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho skrotiti. 5 A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, křiče a tepa se kamením. 6 Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu, 7 A křiče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne,

Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze Boha, abys mne netrápil. 8 (Nebo pravil jemu: Vyjdiž, duchu nečistý, z člověka tohoto.) 9 I otázal se ho: Jakt' říkají? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno mé jest, nebo jest nás mnoho. 10 I prosil ho velmi, aby jich nevyháněl z té krajiny. 11 Bylo pak tu při horách stádo vepřů veliké pasoucích se. 12 I prosili ho všickni ti ďáblové, řkouce: Pust' nás do vepřů, at' do nich vejdem. 13 I povolil jim hned Ježíš. I vyšedše duchové nečistí, vešli do těch vepřů. I běželo to stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke dvěma tisícům,) i ztonuli v moři. 14 Ti pak, kteříž ty vepře pásli, utekli, a oznámili to v městě i ve vseh. I vyšli, aby viděli, co by to bylo, což se stalo. 15 I přišli k Ježíšovi, a uzřeli toho, kterýž býval trápen od ďábelství, an sedí, odín jsa, a maje zdravý rozum, toho, kterýž míval množství. I báli se. 16 A kteříž to viděli, vypravovali jim, kterak se stalo tomu, kterýž měl ďábelství i o vepřích. 17 Tedy počali ho prositi, aby odšel z krajiny jejich. 18 A když vstoupil na lodí, prosil ho ten, kterýž trápen býval od ďábelství, aby s ním byl. 19 Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvěstuj jim, kterak veliké věci učinil tobě Pán, a že slitoval se nad tebou. 20 I odšel, a počal ohlašovati v krajíně Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni. 21 A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A byl u moře. 22 A aj, přišel jeden z knížat školy, jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho. 23 A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Pod', vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a buďet' živa. 24 I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskl jej. 25 (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let, 26 A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo nepospělo, ale vždy se hůře měla, 27 Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu po zadu, a dotkla se roucha jeho. 28 Nebo řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. 29 A hned přestal krvotok její, a pocítila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého. 30 A hned Ježíš poznáv sám v sobě, že z něho moc vyšla, obrátiv se v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha mého? 31 I řekli mu učedníci jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl? 32 I hleděl vůkol, aby jej uzřel, která to učinila. 33 Ta pak žena s bázní a

s třesením, věduci, co se stalo při ní, přistoupila a padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu. 34 On pak řekl jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokoji, a buď zproštěna od trápení svého.) 35 A když on ještě mluvil, přišli z domu knížete školy, řkouce: Dcera tvá umřela, proč již zaměstknáváš Mistra? 36 Ježíš pak, hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: Neboj se, toliko věř. 37 I nedal žádnému za sebou jíti, jedině Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakobovu. 38 I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, ano plač a kvílí velmi. 39 I všed tam, řekl jim: Co se bouříte a plačete? Neumřelat' děvčečka, ale spí. 40 I posmívali se jemu. On pak vyhnal všecky, pojal otce a matku děvčečky, a ty, kteříž s ním byli, i všel tam, kdež děvčečka ležela. 41 A vzav ruku děvčečky, řekl jí: Talitha kumi. Což se vykládá: Děvečko, (tobět' pravím,) vstaň. 42 A hned vstala děvčečka, a chodila; nebo byla ve dvanácti letech. I zděsili se divením převelikým. 43 A přikázal jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl. I rozkázal jí dáti jíti.

6 I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho. 2 A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšíce, děsili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest dána jemu, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho? 3 Zdalíž tento není ten tesař, syn Marie, bratr pak Jakobův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdalíž nejsou i sestry jeho zde u nás? I horšili se na něm. 4 I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jedině v vlasti své a v rodině své a v domě svém. 5 I nemohl tu divu žádného učiniti, jedině málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil. 6 I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče. 7 A svolav k sobě těch dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými. 8 A přikázal jim, aby ničeho nebrali na cestu, jedině toliko hůl, ani mošny, ani chleba, ani do opasku peněz, 9 Ale aby obuté měli nohy v střevíce, a neobláčeli dvou sukní. 10 A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste odtud. 11 A kdož by koli vás nepřijali, ani vás neposlouchali, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh svých na svědectví jim. Amen pravím vám: Lehčeji bude Sodomským a Gomorským v den soudný než městu tomu. 12 Tedy vyšedše, kázali, aby pokání činili. 13 A ďábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, i

uzdravovali. 14 A uslyšev o tom Heródes král, (nebo zjevné učiněno bylo jméno jeho,) pravil, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, a protož divové dějí se skrze něho. 15 Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest prorok, aneb jako jeden z těch proroků. 16 To uslyšev Heródes, řekl: Totot' jest ten Jan, kteréhož jsem já st'al. Ontě z mrtvých vstal. 17 Ten zajisté Heródes poslav, jal Jana, a vsadil jej do žaláře pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku pojal. 18 Nebo pravil Jan Heródesovi: Neslušit' tobě míti manželky bratra svého. 19 Herodias pak lest skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připraviti, ale nemohla. 20 Nebo Heródes ostýchal se Jana, věda jej býti muže spravedlivého a svatého. I šetřil ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal. 21 Když pak přišel den příhodný, v němž Heródes, pamatuje den svého narození, učinil večerň krízáťům svým a hejtmanům a předním mužům z Galílee, 22 A když dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, a zalíbila se Heródesovi i spulohodovníkům, řekl král děvečce: Pros mne, zač chceš, a dámt'. 23 I přisáhl jí: Že začkoli prositi budeš, dám tobě, by pak bylo až do polovice království mého. 24 Ona pak vyšedši, řekla mateř i své: Zač budu prositi? A ona řekla: Za hlavu Jana Křtitele. 25 A všedši hned s chvátáním k králi, prosila, řkuci: Chci, abys mi dal hned na mise hlavu Jana Křtitele. 26 Král pak zarmoutiv se velmi, pro přísahu a pro spulohodovníky nechťel' jí oslyšeti. 27 Protož král ten poslav hned kata, rozkázal přinesti hlavu Janovu. 28 A on odšed, st'al jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na mise, a dal ji děvečce, a děvečka dala ji mateř i své. 29 Tedy uslyševše to učedníci jeho, přišli, a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě. 30 Tehdy sšedše se apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu všecko, i to, co činili, i co učili. 31 I řekl jim: Podte vy sami obzvláště na pusté místo, a odpočiňte maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, tak že ani k jídlu chvíle neměli. 32 I plavili se na lodí na pusté místo soukromí. 33 A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí. I zběhli se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromáždili se k němu. 34 Tedy vyšed Ježíš, uzel zástup mnohý, a slítovalo mu se jich, že byli jako ovce, nemajíce pastýře. I počal je učiti mnohým věcem. 35 A když se již prodílilo, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustét' jest toto místo, a již se prodílilo. 36 Propust' je,

at' jdouce do okolních vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba; nebo nemají, co by jedli. 37 On pak odpověděv, řekl jim: Dejte vy jim jísti. I řkou jemu: Jdouce, koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti? 38 I dí jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvězte. A když zvěděli, řekli: Pět, a dvě rybě. 39 I rozkázal jim, aby se kázali posaditi všechněm po houfích na zelené trávě. 40 I usadili se rozdílně, po stu a po padesáti. 41 A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, a dal učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě rybě rozdělil mezi všecky. 42 I jedli všickni, a nasyceni jsou. 43 Potom sebrali drobtů dvanácte košů plných, i z ryb. 44 A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, okolo pěti tisíců mužů. 45 A hned přinutil učedníky své, aby vstoupili na lodí, a předešli jej přes moře k Betsaidě, až by on propustil zástup. 46 A propustiv je, šel na horu, aby se modlil. 47 A když byl večer, byla lodí u prostřed moře, a on sám na zemi. 48 A viděl je, a oni se s těžkostí plavili; (nebo byl vítr odporný jim.) A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po moři, a chtěl jich pomínouti. 49 Oni pak uzřevše jej, an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla. I zkríkli. 50 (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) Ale hned promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. 51 I vstoupil k nim na lodí, a utišil se vítr; a oni mnohem více sami v sobě se děsili a divili. 52 Nebo nerozuměli z strany chlebů; bylo zajisté srdce jejich zhrublo. 53 A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské, a tu lodí přistavili. 54 A když vyšli z lodí, hned jej poznali. 55 A běhající po vši krajíně té, počali na ložcích nositi nemocné, kdežkoli uslyšeli o něm, že by byl. 56 A kamžkoli vcházal do městeček neb do měst neb do vsí, na ulicích kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kolikoz' jich koli se jeho dotklo, uzdraveni byli.

7 I sešli se k němu farizeové a někteří z zákonníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma. 2 A uzřevše některé z učedníků jeho obecnýma rukama, (to jest neumytýma,) jísti chleby, reptali o to. 3 Nebo farizeové i všickni Židé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení starších. 4 A po trhu nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby je zachovávali, jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic i stolů. 5 Potom otázali se ho farizeové a zákonníci: Proč učedníci tvoji nezachovávají ustanovení starších, ale

neumytýma rukama jedí chléb? 6 On pak odpověděl, řekl jim: Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko jest ode mne. 7 Ale nadarmoť mne ctí, učíce učení a ustanovení lidská. 8 Nebo opustivše přikázání Boží, držíte ustanovení lidská, umývání žejdlíků a koflíků, a jiné věci mnohé těm podobné činíte. 9 I pravil jim: Čistě vy rušíte přikázání Boží, abyste ustanovení svá zachovali. 10 Nebo Mojžíš pověděl: Cti otce svého i matku svou, a kdož by zlořečil otcí neb mateři, ať smrtí umře. 11 Ale vy pravíte: Řekl-li by člověk otcí neb mateři: Korban, (totiž, dar jest to,) čímž by tobě ode mne pomozeno býti mohlo. 12 A nedopustíte mu nic více učiniti otcí svému neb mateři své, 13 Rušíce slovo Boží ustanovením svým, kteréž jste ustanovili. A mnohé těm podobné věci činíte. 14 I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všickni a rozumějte. 15 Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poškvřiti mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest, což poškvřňuje člověka. 16 Má-li kdo uši k slyšení, slyš. 17 A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství. 18 I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všechno, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poškvřiti? 19 Nebo nevchází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všelike pokrmy. 20 Pravil pak, že to, což pochází z člověka, to poškvřňuje člověka. 21 Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, 22 Krádeže, lakomství, nešlechetnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství. 23 Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku, a poškvřňují člověka. 24 A vstav odtud, odšel do končin Týru a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo věděl, ale nemohl se tajiti. 25 Nebo uslyševši o něm žena, jejíž dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho. 26 (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila ho, aby ďábelství vyvrhl z její dcery. 27 Ale Ježíš řekl jí: Nechat se prvé nasytí dítky; nebť není slušné vzíti chléb dětem a vrci štěňatům. 28 A ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synů. 29 I řekl jí: Pro tu řeč jdi, vyšlot jest ďábelství z tvé dcery. 30 I odšedši do domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a ďábelství z ní vyšlo. 31 Tedy vyšed zase z končin Tyrských a

Sidonských, přišel k moři Galilejskému, prostředkem krajin Desíti měst. 32 I přivedli jemu hluchého a zajikavého, a prosili ho, aby na něj ruku vložil. 33 A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho. 34 A vzezřev k nebi, vzdechl a řekl jemu: Efata, to jest, otevři se. 35 A hned otevřívny jsou uši jeho, a rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil právě. 36 I přikázal jim, aby žádnému nepravili. Ale jakžkoli on jim přikazoval, oni mnohem více ohlašovali. 37 A převelmi se divili, řkouce: Dobře všecky věci učinil. I hluchým rozkázal slyšeti, i němým mluvití.

8 V těch dnech když velmi veliký zástup byl, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš učedníky své, řekl jim: 2 Lítot mám nad zástupy; nebo již tři dni trvají se mnou, a nemají, co by jedli. 3 A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo někteří z nich zdaleka přišli. 4 Odpověděli mu učedníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti? 5 I otázal se jich: Kolik máte chlebů? A oni řekli: Sedm. 6 I kázal zástupu posaditi se na zemi. A vzav těch sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával učedníkům svým, aby předkládali. I kladli před zástup. 7 A měli rybiček maličko. Jichž požehnav, kázal i ty před ně klásti. 8 I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů. 9 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I propustil je. 10 Potom hned vstoupiv na loď s učedníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských. 11 I vyšli farizeové, a počali se s ním hádati, hledajíce od něho znamení s nebe, pokoušejíce ho. 12 A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto. 13 A opustiv je, vstoupil zase na loď, i plavil se dále. 14 I zapomenuli s sebou vzíti chlebů, a neměli než jeden chléb s sebou na loď. 15 Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Heródesova. 16 I přemýšlovali, řkouce jeden k druhému: Chleba nemáme. 17 A znaje to Ježíš, řekl jim: Co přemýšlujete o tom, že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani nerozumíte? Ještě máte oslepené své srdce? 18 Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, neslyšíte? A nepomníte, 19 Že jsem pět chlebů lámal mezi pět tisíců? Kolik jste plných košů drobtů sebrali? Řekli jemu: Dvanácte. 20 A když také sedm chlebů mezi čtyři tisíce, kolik jste plných košů

drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm. 21 I řekl jim: Kterakž nerozumíte? 22 I přišel do Betsaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl. 23 I ujav toho slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho, a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co. 24 A on pohleděv zhůru, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí jako stromové. 25 Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti zhůru. I uzdraven jest, tak že i zdaleka jasně viděl všecky. 26 I odeslal jej do domu jeho, řka: Aniž do toho městečka chodí, aniž komu z městečka prav. 27 Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho do městeček Cesaree Filipovy. A na cestě tázal se učedníků svých, řka jim: Kým mne praví býti lidé? 28 Kteríž odpověděli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z proroků. 29 Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty jsi Kristus. 30 I přikázal jim s pohrůzkou, aby o něm žádnému nepravili. 31 I počal učiti je, že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a předních kněží a zákonníků, a zabit býti, a ve třech dnech z mrtvých vstáti. 32 A zjevně to slovo mluvil. Protož chytiv jej Petr, počal mu domlouvat. 33 Kterýžto obrátiv se, a pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Božího, ale co lidského. 34 A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. 35 Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati, ztratí ji; pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, tent' ji zachová. 36 Nebo co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil? 37 Aneb jakou dá člověk odměnu za duši svou? 38 Nebo kdož by se koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka stydět se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s anděly svatými.

9 I pravil jim: Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v moci. 2 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi. 3 A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ješto tak bílého bělič na zemi učiniti nemůže. 4 I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví. 5 A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi: Mistře,

dobrot' jest nám tuto býti. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden. 6 Nebo nevěděl, co mluví; byli zajisté přestraseni. 7 I stal se oblak zastěňující je, a přišel hlas z oblaku, řkoucí: Tentot' jest ten Syn můj milý, jeho poslouvejte. 8 A hned obezřevše se, žádného víc neviděli než samého Ježíše s sebou. 9 A když sstupovali s hory, přikázal jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane. 10 I zachovali tu věc u sebe, tížice mezi sebou, co by to bylo z mrtvých vstáti. 11 I otázali se ho, řkouce: Což to pak zákonníci praví, že Eliáš musí přijíti prvé? 12 On pak odpověděv, řekl jim: Eliáš přijde nejprvé, napraví všecky věci, a jakož psáno jest o Synu člověka, že musí mnoho trpěti, a za nic položen býti. 13 Ale pravím vám, že i Eliáš přišel, i učinil mu, což chtěli, jakož psáno jest o něm. 14 Tedy přišed k učedníkům, uzřel zástup veliký okolo nich, a zákonníky, an se hádají s nimi. 15 A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a zběhše se, přivítali ho. 16 I otázal se zákonníků: Co se hádáte spolu? 17 A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha němého. 18 Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on se sliní, a škřípí zubami svými, a svadne. I řekl jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, ale nemohli. 19 A on odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný. Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přivedte jej ke mně. 20 I přivedli ho k němu. A jakž jej uzřel, hned ním duch lomcoval; a padna na zemi, válel se a slinil. 21 I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu to stalo? A on řekl: Od dětinství. 22 A často jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi. 23 A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všeckoť jest možné věřícímu. 24 A i hned zvolav otec mládence toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé. 25 Uzřev pak Ježíš, že se zbíhá zástup, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Duchu němý a hluchý, já tobě přikazuji, vyjdi z něho, a nevcházej více do něho. 26 Tedy křiče a velmi jím lomcuje, vyšel. I učiněn jest jako mrtvý, tak že mnozí pravili, že umřel. 27 Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho. I vstal. 28 A když všel do domu, učedníci jeho otázali se ho soukromí: Proč jsme my ho nemohli vyvrci? 29 I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž vyjít, jediné skrze modlitbu a půst. 30 A jdouce odtud, šli spolu

skrze Galilei, ale nechtěl, aby kdo věděl. 31 Nebo učil učedníky své a pravil jim: Že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordujít' jej, ale zamordován jsa, třetího dne z mrtvých vstane. 32 Oni pak nesrozuměli tomu pověděni, a však ostýchali se ho otázati. 33 I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali? 34 Ale oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší. 35 A posadiv se, zavolal dvanácti, a dí jim: Chce-li kdo prvni býti, budeť ze všech nejposlednější a všech služebník. 36 A vzav pacholátko, postavil je u prostřed nich, a vzav je na lokty, řekl jim: 37 Kdož by koli jedno z takových pacholátek přijal ve jménu mém, mnet' přijímá; a kdož by mne koli přijal, ne mnet' přijímá, ale toho, kterýž mne poslal. 38 I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dlabý vymítá, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, proto že s námi nechodí. 39 Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. Neboť není žádného, kterýž by divy činil ve jménu mém, aby mohl snadně zle mluvití o mně. 40 Nebo kdož není proti nám, s námit' jest. 41 Kdož by koli zajisté dal vám pítí číši vody ve jménu mém, proto že jste Kristovi, amen pravím vám, neztratít' nikoli odplaty své. 42 A kdož by koli pohoršil jednoho z těchto maličkých, věřících ve mne, mnohem by mu lépe bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov mlýnský a vržen byl do moře. 43 A horšila-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépeť jest tobě bezrukému vjíti do života, nežli obě ruce majícimu jíti do pekla v ten oheň neuhasitelný, (Geenna g1067) 44 Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. 45 A pakli noha tvá horšila by tě, utni ji. Lépeť jest tobě kulhavému vjíti do života, nežli obě noze majícimu uvrženu býti do pekla, v ten oheň neuhasitelný, (Geenna g1067) 46 Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. 47 Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je. Lépeť jest tobě jednookému vjíti do království Božího, nežli obě oči majícimu uvrženu býti do ohně pekelného, (Geenna g1067) 48 Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. 49 Nebo každý ohněm bude solen, a všeliká obět solí bude osolena. 50 Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl sami v sobě, a pokoj mějte mezi sebou.

10 A vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil. 2

Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: sluší-li muži propustiti ženu? pokoušejíce ho. 3 On pak odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš? 4 Kteříž řekli: Mojžíš dopustil lístek rozloučení napsati a propustiti. 5 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám to přikázání. 6 Ale od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. 7 Protot' opustí člověk otce svého i matku, a přidržeti se bude ženy své. 8 I budou ti dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. 9 Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. 10 A v domě opět učedníci jeho otázali se ho o též věci. 11 I dí jim: Kdož by koli propustil manželku svou a jinou pojal, cizoloží proti ní. 12 A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoloží. 13 Tedy přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kteříž je nesli. 14 To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechte dítek jíti ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýchť jest království Boží. 15 Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliť do něho nevejde. 16 A bera je na lokty své, a vzkládaje na ně ruce, požehnaní jim dával. 17 Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před ním, otázal se ho: Mistře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel? (aiōnios g166) 18 I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný Bůh. 19 Přikázání umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neoklamáš, cti otce svého i matku. 20 A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti. 21 Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a řekl jemu: Jednohoť se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pod', následuj mne, vezma kříž. 22 On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží. 23 A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Jak nesnadně ti, kteříž statky mají, vejdou do království Božího. 24 Tedy učedníci užasli se nad těmi řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděv, dí jim: Synáckové, kterak nesnadně jest doufajícím v statek do království Božího vjíti. 25 Snáze jest velbloudu skrze jehelní ucho projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího. 26 Oni pak více se děsili, říkouce mezi sebou: I kdož může spasen býti? 27 A pohleděv na ně Ježíš, dí: U lidíť jest nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha

všecko možné jest. 28 I počal Petr mluvit k němu: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. 29 Odpověděv pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ješto by opustil dům, neb bratří, neb sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb dítky, neb rolí pro mne a pro evangelium, 30 Aby nevzal stokrát tolik nyní v času tomto domů a bratrů a sester a matek a dítek a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Množit' pak první budou poslední, a poslední první. 32 Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi, 33 Řka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům. 34 Kteržito posmívati se budou jemu, i ubičují ho, a uplíjí i zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. 35 Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. 36 On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? 37 I řekli jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděli v slávě tvé. 38 Ježíš pak řekl jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já piji, a křtíti se křtem, kterýmž já se křtím? 39 A oni řekli jemu: Můžeme. Ježíš pak řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já piji, píti budete, a křtem, kterýmž já se křtím, křtění budete, 40 Ale seděti na pravici mé neb na levici mé, není' má věc dáti, ale kterýmž připraveno jest. 41 A uslyšavše to deset, počali se hněvati na Jakuba a na Jana. 42 Ale Ježíš povolav jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě zalibují vládnouti nad národy, panujít' nad nimi; a kteříž velici u nich jsou, moc provozují nad nimi. 43 Ne takt' bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti veliký, budiž váš služebník. 44 A kdožkoli z vás chtěl by býti přední, budiž služebník všech. 45 Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby sloužil, a aby dal duši svou na vykopení za mnohé. 46 Tedy přišli do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý, Timeův syn, Bartimeus slepý, seděl podlé cesty, žebře. 47 A když uslyšel, že by byl Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. 48 I přimlouvali mu mnozí, aby mlčel. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. 49 Tedy zastaviv

se Ježíš, kázal ho zavolati. I zavolali toho slepého, řkouce jemu: Dobré myslí buď, vstaň, volá tě. 50 On pak povrh plášť svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi. 51 I odpověděv Ježíš, dí jemu: Co chceš, at' učiním? A slepý řekl jemu: Mistře, at' vidím. 52 Tedy Ježíš řekl jemu: Jdi, víra tvá tě uzdravila. A hned prohlédl, a šel cestou za Ježíšem.

11 A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedníků svých. 2 A řekl jim: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest, a hned vejduce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž nížádný z lidí neseděl. Odvívzice, přiveďte. 3 A řekl-liť by vám kdo: Co to činíte? rcete: Že ho Pán potřebuje. A hned je pošle sem. 4 I odešli, a nalezli oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí. I odvázali je. 5 Tedy někteří z těch, kteříž tu stáli, řekli jim: Co činíte, odvázuje oslátko? 6 Oni pak řekli jim, jakož byl přikázal Ježíš. I nechali jich. 7 Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá. I vsedl na ně. 8 Mnozí pak stáli roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali z stromů, a metali na cestu. 9 A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali, řkouce: Hosanna. Požehnaný, kterýž se běře ve jménu Páně. 10 Požehnané království otce našeho Davida, kteréž přišlo ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. 11 I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do chrámu. A spatřiv tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti. 12 A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl. 13 A uzřev z daleka fík, an má lístí, šel, zda by co nalezl na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě lístí; nebo nebyl čas fíků. 14 Tedy odpověděv Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nížádný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedníci jeho. (aiōn g165) 15 I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježíš do chrámu, počal vymítati ty, kteříž prodávali a kupovali v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holuby převracel. 16 A nedopustil, aby kdo nádobu nesl skrze chrám. 17 I učil je, řka jim: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů. 18 Slyšeli pak to zákonníci i přední kněží, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, proto že všecken zástup divil se učením jeho. 19 A když byl večer, vyšel z města. 20 A jdouce ráno, uzřeli ten fík, an usechl z kořene. 21 Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj, ten fík, kterémuž jsi zlořečil,

usechl. 22 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží. 23 Nebo amen pravím vám, že kdož by koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, stanet' se jemu tak, což by koli řekl. 24 Protož pravím vám: Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám. 25 A když se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hříchy vaše. 26 Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž v nebesích jest, odpustí vám hříchů vašich. 27 I přišli zase do Jeruzaléma. A když on procházel se v chrámě, přistoupili k němu přední kněží a zákonníci a starší. 28 I řekli jemu: Jakou mocí to činíš? A kdo tobě dal tu takovou moc, abys tyto věci činil? 29 Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc. Odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím. 30 Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte mi. 31 I rozjímali sami mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, díť: Proč jste tedy neuvěřili jemu? 32 Pakli díme: Z lidí, bojíme se lidu. Nebo všickni o Janovi smyslili, že právě byl prorok. 33 I odpověděvše, řekli Ježíšovi: Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aniž já vám povím, jakou mocí to činím.

12 Tedy počal jim mluvit v podobenstvích: Vinici štípil člověk, a opletl ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a pronajal ji vinařům, i odšel na cestu. 2 A když toho čas byl, poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice. 3 Oni pak javše jej, zmrskali ho, a odeslali prázdného. 4 I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu, a odeslali zohaveného. 5 I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali, a jiné zmordovali. 6 Ještě pak maje jediného syna milého, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ustýdnout se syna mého. 7 Ale vinaři řekli jedni k druhým: Tentot jest dědic; podte, zabíme jej, a budeť naše dědictví. 8 Tedy javše jej, zabili ho, a vyvrhli ven z vinice. 9 Což tedy učiní pán vinice? Přejde, a zatratí vinaře ty, a dá vinici jiným. 10 Zdalíž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhlí stavitelé, ten učiněn jest hlavou úhlovou. 11 Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. 12 I hledali ho jíti, ale báli se zástupu; nebo poznali, že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše ho, odešli pryč. 13 Potom poslali k němu některé z farizeů a Herodiánů, aby jej polapili v řeči.

14 Kteřížto přišedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Sluší-li daň dávatí císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? 15 On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne pokoušíte? Přineste mi peníz, at' pohledím. 16 A oni podali. Tedy řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? A oni řekli mu: Císařův. 17 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu. I podivili se tomu. 18 Potom přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, řkouce: 19 Mistře, Mojžíš nám napsal: Kdyby čí bratr umřel, a ostavil manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho pojal manželku jeho, a vzbudil símě bratru svému. 20 I bylo sedm bratrů. A první pojav manželku, a umřev, nepozůstavil semene. 21 A druhý pojav ji, také umřel, a aniž ten ostavil semene. A třetí tolikéž. 22 A tak ji pojalo těch sedm, a nezůstavili semene. Nejposléze pak po všech umřela i ta žena. 23 Protož při vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude manželka? Nebo jich sedm mělo ji za manželku. 24 A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Zdalíž ne proto bloudíte, že neznáte písem ani moci Boží? 25 Nebo když vstanou z mrtvých, nebudou se ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé nebesť. 26 O mrtvých pak, že mají vstáti, zdalíž jste nečtli v knize Mojžíšově, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? 27 Nenít' Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Protož vy velmi bloudíte. 28 Tedy přistoupil jeden z zákonníků, slyšev je spolu se hádající, a vida, že jim dobře odpověděl, otázal se ho: Které jest přikázání první ze všech? 29 A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech přikázání jest: Slyš, Izraeli, Pán Bůh náš Pán jeden jest. 30 Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší mysli své, i ze všech mocí svých. To jest první přikázání. 31 Druhé pak podobné toto: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Většího přikázání jiného nad tato není. 32 I řekl jemu ten zákonník: Mistře, dobře jsi v pravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho; 33 A milovati ho ze všeho srdce, a ze vší mysli, a ze vší duše, i ze všech mocí, a milovati bližního jako sebe samého jest nade všecky zápaly a oběti. 34 A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný

více nesměl se ho tázati. **35** I odpovídaje Ježíš, řekl, uče v chrámě: Kterak praví zákonníci, že Kristus jest syn Davidův? **36** Nebo David praví v Duchu svatém: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, ažt' i položím nepřátely tvé za podnože noh tvých. **37** Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž tedy syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal. **38** I mluvil jim v učením svém: Varujte se zákonníků, kteříž chtějí v krásném rouše choditi, a pozdravování býti na trzích, **39** A na předních stolicích seděti v školách, a přední místa míti na večeřech, **40** Kteřížto zžirajjí domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhých modliteb. Tiť vezmou soud těžší. **41** A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se, kterak zástup metal peníze do pokladnice. A mnozí bohatí metalí mnoho. **42** A přišedší jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, což jest čtvrtá částka peníze. **43** I svolav učedníky své, dí jim: Amen pravím vám, že tato chudá vdova více uvrhla, než tito všickni, kteříž metalí do pokladnice. **44** Nebo všickni z toho, což jim zbývalo, metalí, ale tato z své chudoby, všecko, což měla, uvrhla, všecku živnost svou.

13 A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohled', kteréké kamení a jaké stavení! **2** Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidíš tato tak veliká stavení? Nebudet' ostaven kámen na kamení, kterýž by nebyl zbořen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho soukromí Petr, Jakub a Jan a Ondřej: **4** Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všecko bude plniti? **5** Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl. **6** Neboť mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus, a mnohét' svedou. **7** Když pak uslyšíte o boji a pověst o válkách, nestrachujte se; nebo musí to býti, ale ne i hned konec. **8** Povstanet' zajisté národ proti národu a království proti království, a budou země třesení po místech, a hladové i bouřky. **9** A toť počátkové bolesti. Vy pak šetřte se. Nebo vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; budete bití, a před vladaři a králi stanete pro mne, na svědectví jim. **10** Ale ve všech národech nejprv musí býti kázáno evangelium. **11** Když pak vás povedou, vyzrazujíce, nestarejte se předtím, co byste mluvili, aniž pečlivě přemýšlujte, ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, kteříž mluvíte, ale Duch svatý. **12** Vydát'

pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti proti rodičům, a budou je mordovati. **13** A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé. Ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude. **14** Když pak uzříte ohavnost zpuštění, o kteréž povědíno jest skrze Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi neměla, (kdo čte, rozuměj,) tehďáž ti, kdož by v Židovstvu byli, at' utekou na hory. **15** A kdož by na střeše byl, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého. **16** A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho své. **17** Běda pak těhotným a těm, kteréž krmí v těch dnech. **18** Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě. **19** Neboť budou ti dnové ssoužení, jakéhož nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až dosavad, aniž bude. **20** A byt' nebyl ukrátil Pán těch dnů, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů. **21** A tehďáž řekl-li by vám kdo: Aj, ted' jest Kristus, aneb aj, tamto, nevěřte. **22** Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo, také i vyvolených. **23** Vy pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám všecko. **24** V těch pak dnech, po ssoužení tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého. **25** A hvězdy nebeské budou padatí, a moci, které jsou na nebi, pohnou se. **26** A tehďážť uzří Syna člověka, an se běže v oblacích s mocí velikou a s slávou. **27** I tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe. **28** Od říku pak učte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a vypučí se lístí, znáte, že blízko jest léto. **29** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vezte, že blízko jest a ve dveřích. **30** Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všecky věci stanou. **31** Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. **32** Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani andělé, kteříž jsou v nebesích, ani Syn, jedině Otec. **33** Vizte, bděte a modlte se; nebo nevíte, kdy bude ten čas. **34** Jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vladařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl. **35** Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večeř-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. **36** Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte. **37** A cožť vám pravím, všechněmť pravím: Bděte.

14 Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic; I hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej lstivě jmouce, zamordovali. 2 Ale pravili: Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroj v lidu. 3 A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření. A rozbívši alabastrovou nádobu, vylila ji na hlavu jeho. 4 I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se? 5 Nebo mohlo toto prodáno býti, dráže než za tři sta peněz, a dáno býti chudým. I zpouzeli se na ni. 6 Ale Ježíš řekl: Nechte jí. Proč jí rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade mnou. 7 Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činiti, ale mne ne vždycky mítí budete. 8 Ona což mohla, to učinila; předešlat', aby těla mého pomazala ku pohřbebu. 9 Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, takéť i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její. 10 Tedy Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby jim ho zradil. 11 Oni pak uslyševše, zradovali se, a slíbili mu peníze dáti. I hledal, kterak by ho příhodně zradil. 12 Prvního pak dne přesnic, když velikonoční beránek zabíjín býval, řkou jemu učedníci jeho: Kde chceš, at' jdouce, připravíme, abys jedl beránka? 13 I poslal dva z učedníků svých, a řekl jim: Jděte do města, a potkáť vás člověk dčbán vody nesa. Jdětež za ním. 14 A kamžkoli vejde, rcete hospodáři: Mistrť praví: Kde jest večeřadlo, v němž bych jedl beránka s učedníky svými? 15 A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte. 16 I odešli učedníci jeho, a přišli do města, a našli tak, jakož jim byl pověděl. I připravili beránka. 17 Když pak byl večer, přišel se dvanácti. 18 A když seděli za stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se mnou. 19 A oni se počali rmoutiti, a praviti jemu jeden každý obzvláště: Zdali já jsem? A jiný: Zdali já? 20 On pak odpověděv, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kterýž omáčívá se mnou v mise. 21 Syn zajisté člověka jde, jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen. Dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil člověk ten. 22 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. 23 A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni. 24 I řekl jim: To jest krev má smlouvy té nové, kteráž se za mnohé vylévá. 25 Amen pravím vám, žeť již více nikoli nebudu píti z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej píti budu nový v království Božím. 26 A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. 27 Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bíti budu pastýře, a rozprchnou se ovce. 28 Ale když z mrtvých vstanu, předejduť vás do Galilee. 29 Tedy Petr řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršíli, ale já nic. 30 I řekl jemu Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prvé než kohout po dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. 31 On pak mnohem více mluvil: Bychť pak měl s tebou i umříti, nikoliť nezapřím tebe. A takž také i všickni mluvili. 32 I přišli na místo, kterémuž jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, až se pomodlím. 33 A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekatí a velmi teskliv býti. 34 I dí jim: Smutnáť jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a bděte. 35 A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta. 36 I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty. 37 I přišel a našel je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jedině hodiny bdíti? 38 Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. 39 A opět odšed, modlil se, táž slova mluvě. 40 A navrátiv se, našel je, ani opět spí, (nebo oči jejich byly obtíženy;) aniž věděli, co by jemu odpověděli. 41 I přišel po třetí, a řekl jim: Spětež již a odpočívajte; dostit' jest. Přišlat' ta hodina; aj, Syna člověka zrazují v ruce hříšných. 42 Vstaňte, podme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkot' jest. 43 A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, kterýž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s meči a s kyjmi, od předních kněží a od zákonníků a starších. 44 Zrádce pak jeho byl jim dal znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tent' jest; jmětež ho, a vedte opatrně. 45 A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: Mistře, Mistře, a políbil ho. 46 Tedy oni vztáhli naň ruce své, a jali jej. 47 Jeden pak z těch, kteříž tu okolo stáli, vytrh meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze, a utál jemu ucho. 48 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali? 49 Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. Ale aby se naplnila písmo. 50 Tedy

opustivše jej, všickni utekli. 51 Jeden pak mládenček šel za ním, odín jsa rouchem Iněným po nahém těle. I popadli jej mládenci. 52 On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich. 53 I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se k němu všickni přední kněží i starší i zákonníci. 54 Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr nejvyššího kněze; i seděl s služebníky, zhrívaje se u ohně. 55 Ale přední kněží i všecka ta rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, a však nenalezli. 56 Nebo ač mnozí křivé svědectví vydávali proti němu, však svědectví jejich nebyla jedinstejná. 57 Tedy někteří povstavše, křivé svědectví dávali proti němu, řkouce: 58 My jsme slyšeli tohoto, že řekl: Já zbořím chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný ne rukou udělaný postavím. 59 Ale ani to jejich svědectví nebylo jedinstejné. 60 Tedy povstav nejvyšší kněz u prostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničeho, což tito na tebe svědčí? 61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, ten Syn toho Požehnaného? 62 A Ježíš řekl: Ját jsem, a uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými. 63 Tedy nejvyšší kněz roztrh roucha svá, řekl: I což ještě potřebujeme svědků? 64 Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni pak všickni potupili jej, že jest hoden smrti. 65 I počali někteří naň plvati, a tvář jeho zakrývati, a jej políčkovati, a říkati jemu: Prorokuj. A služebníci kyji jej bili. 66 A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děvek nejvyššího kněze. 67 A uzřevši Petra, an se ohřívá, a popatřivši naň, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl jsi. 68 Ale on zapřel, řka: Aníž vím, ani rozumím, co ty pravíš. I vyšel ven před síň, a kohout zazpíval. 69 Tedy děvka, uzřevši jej opět, počala praviti těm, kteříž tu okolo stáli, že tento z nich jest. 70 A on opět zapřel. A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stáli, řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Galilejský jsi, i řeč tvá podobná jest. 71 On pak počal se proklínati a přisahati: Neznám člověka toho, o němž pravíte. 72 A hned po druhé kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš: Že prvé než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

15 A hned ráno, uradivše se přední kněží s staršími a s zákonníky i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi. 2 I otázal se

ho Pilát: Ty-li jsi ten král Židovský? A on odpověděl, řekl jemu: Ty pravíš. 3 I žalovali na něj přední kněží mnoho. On pak nic neodpovídal. 4 Tedy Pilát otázal se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí. 5 Ale Ježíš předce nic neodpověděl, tak že se podivil Pilát. 6 V svátek pak propouštěval jim jednoho z vězňů, za kteréhož by koli prosili. 7 I byl jeden, kterýž sloul Barabáš, s svárlivými v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spáchali. 8 A zvolav zástup, počal prositi, aby učinil, jakož jim vždycky činíval. 9 Pilát pak odpověděl jim, řka: Chcete-li, propustím vám krále Židovského? 10 (Nebo věděl, že jej z závisti vydali přední kněží.) 11 Ale přední kněží ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabáše. 12 A Pilát odpověděl, řekl jim zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte? 13 A oni opět zvolali: Ukřižuj ho. 14 A Pilát pravil jim: I co zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho. 15 Tedy Pilát, chtěl lidu dosti učiniti, pustil jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřižován. 16 Žoldnéri pak uvedli jej vnitř do síně, do rathouzu, a svolali všecku zběh. 17 I oblékli jej v šarlat, a korunu zpletše z trní, vložili naň. 18 I počali ho pozdravovati: Zdráv bud', králi Židovský. 19 A bili hlavu jeho třtinou, a plili na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu. 20 A když se jemu naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřižovali. 21 I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby nesl kříž jeho. 22 I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložili by,) popravné místo. 23 I dávali mu pítí víno s mirrou, ale on nepřijal. 24 A ukřižovavše jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzíti měl. 25 A byla hodina třetí, když ho ukřižovali. 26 A byl nápis viny jeho napsán: Král Židovský. 27 Ukřižovali také s ním dva lotry, jednoho na pravici, a druhého na levici jeho. 28 I naplněno jest písmo, řkoucí: A s nepravými počten jest. 29 A kteříž chodili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce hlavami svými, a říkajíce: Hahá, kterýž rušíš chrám, a ve třech dnech vzděláváš, 30 Spomoz sobě samému, a sstup s kříže. 31 Též i přední kněží posmívajíce se, jeden k druhému s zákonníky pravili: Jinýmť pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. 32 Kristus, ten král Izraelský, nechažť nyní sstoupí s kříže, ať uzříme, a uvěříme.

A i ti, kteříž s ním ukřižování byli, útržku mu činili. 33 A když byla hodina šestá, stala se tma po vsi zemi až do hodiny deváté. 34 A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, lama zabachtani? Což se vykládá: Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil? 35 A někteří z okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá. 36 A běžev jeden, naplnil hubu octem, a vloživ na trest', dával jemu pítí, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby jej složil. 37 Ježíš pak zvolav hlasem velikým, pustil duši. 38 A opona v chrámě roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů. 39 Viděv pak centurio, kterýž tu naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk tento Syn Boží byl. 40 Byly pak tu i ženy, zdaleka se dívající, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakuba menšího, a Jozesova mátě, a Salome, 41 Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma. 42 A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sobotou,) 43 Přišed Jozef z Arimatie, počestná osoba úředná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. 44 Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel. 45 A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi. 46 I koupiv plátna, a sňav ho, obvinul v plátno, a položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřům hrobovým. 47 Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

16 A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. 2 Protož velmi ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. 3 I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových? 4 (A vzhlédše, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi. 5 A všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, oděného rouchem bílým. I ulekly se. 6 On pak řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského, toho ukřižovaného. Vstalt' jest, není' ho tuto; aj, místo, kdež jej byli položili. 7 Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žet' vás předejde do Galílee. Tam jej uzříte, jakž pověděl vám. 8 A vyšedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vstav

pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv Marii Magdaléně, z níž byl vyvrhl sedm d'áblů. 10 Ona pak šedši, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím. 11 A oni slyšavše, že by živ byl, a vidín od ní, nevěřili. 12 Potom pak dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole. 13 A ti šedše, pověděli jiným. Ani těm nevěřili. 14 Potom sedícím spolu jedenácti ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili. 15 A řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření. 16 Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. 17 Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluviti, 18 Hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, nikolit' jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou. 19 Když pak jim odmluvil Pán, zhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží. 20 A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

Lukáš

1 Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, kteréž u nás jistě jsou, **2** Jakž nám vydali ti, kteříž od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli: **3** Vidělo se i mně, kterýž jsem toho všeho pravé povědomosti z gruntu bedlivě došel, tobě o tom pořádně vypsati, výborný Teofilé, **4** Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. **5** Byl za dnů Heródesa krále Judského kněz nějaký, jménem Zachariáš, z třídy Abiášovy, a manželka jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta. **6** Byli pak oba spravedliví před obličejem Božím, chodíce ve všech přikázáních a spravedlnostech Páně bez ouhony. **7** A neměli plodu, proto že Alžběta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. **8** I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku třídy své před Bohem, **9** Že vedlé obyčeje úřadu kněžského los naň přišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Páně. **10** A všecko množství lidu bylo vně, modlíce se v hodinu zápalu. **11** Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stoje na pravé straně oltáře zápalu. **12** A uzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla na něj. **13** I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, neboť jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan. **14** Z čehož budeš mítí radost a veselé, a mnozí se z jeho narození budou radovati. **15** Bude zajisté veliký před obličejem Páně, a vína i nápoje opojného nebude píti, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své. **16** A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. **17** Neboť on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby postavil Pánu lid hotový. **18** I řekl Zachariáš andělu: Po čemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých. **19** I odpověděv anděl, řekl jemu: Ját jsem Gabriel, kterýž stojím před obličejem Božím, a poslán jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě zvěstoval. **20** A aj, budeš němý, a nebudeš moci mluvit až do dne, v kterémž se tyto věci stanou, proto že jsi neuvěřil řečem mým, kteréž se naplní časem svým. **21** Lid pak očekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámě. **22** Vyšed pak, nemohl mluvit k nim. I srozuměli, že vidění viděl v

chrámě. Nebo on návštějí jim dával, a zůstal němý. **23** I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho, odšel do domu svého. **24** A po těch dnech počala Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců, řkuci: **25** Že tak mi učinil Pán ve dnech, v nichž vzešel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi. **26** V měsíci pak šestém poslán jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét, **27** Ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. **28** I všed k ní anděl, dí: Zdráva buď milostí obdařená, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami. **29** Ona pak uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. **30** I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, nebo jsi nalezla milost u Boha. **31** A počneš v životě, a porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš. **32** Tent' bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dát' jemu Pán Bůh stolic Davida otce jeho. **33** A kralovati bude v domě Jákobově na věky, a království jeho nebude konce. (aiōn g165) **34** I řekla Maria andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám? **35** A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a protož i to, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. **36** A aj, Alžběta, přítelkyně tvá, i ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná. **37** Neboť nebude nemožné u Boha žádné slovo. **38** I řekla Maria: Aj, děvka Páně, staniž mi se podlé slova tvého. I odšel od ní anděl. **39** Tedy povstavši Maria v těch dnech, odešla na hory s chvátáním do města Judova. **40** I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžběty. **41** I stalo se, jakž uslyšela Alžběta pozdravení Marie, zplésalo nemluvnátko v životě jejím, a naplněna jest Duchem svatým Alžběta. **42** I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. **43** A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně? **44** Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zplésalo radostně nemluvnátko v životě mém. **45** A blahoslavená, kteráž uvěřila, neboť dokonány budou ty věci, kteréž jsou povědíny jí ode Pána. **46** Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina, **47** A veselí se duch můj v Bohu, spasiteli svém, **48** Že vzešel na ponížení děvky své; neb aj, od této chvíle blahoslaviti mne budou všickni národové. **49** Neboť mi učinil veliké věci ten,

kytýž mocný jest, a svaté jméno jeho, 50 A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho. 51 Dokázal moci ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlením srdce jejich. 52 Sházal mocné s stolic, a povýšil ponížených. 53 Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné. 54 Přijal Izraele, služebníka svého, byv pamětliv na milosrdenství, 55 Jakož mluvil otcům našim, Abrahamovi a semeni jeho na věky. (aiōn g165) 56 I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a navrátila se do domu svého. 57 Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila, i porodila syna. 58 A uslyšeli sousedé a přátelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. 59 Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítěte, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. 60 Ale odpověděvši matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouiti bude Jan. 61 I řekli jí: Však žádného není v rodu tvém, kterýž by slouil jménem tím. 62 I dávali návštěvi otci jeho, jak by ho chtěl nazývati. 63 A on požádav deštičky, napsal, řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. 64 A hned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha. 65 Tedy přišla bázeň na všechny sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všechna ta slova. 66 A všickni, kteříž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouce: I jaké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním. 67 Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval, řka: 68 Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že navštívil a učinil vykoupení lidu svému. 69 A vyzdvihl nám roh spasení v domě Davida, služebníka svého, 70 Jakož mluvil skrze ústa proroků svých svatých, kteříž byli od věků, (aiōn g165) 71 O vysvobození z nepřátel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli, 72 Aby učinil milosrdenství s otci našimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou, 73 Na přísahu, kterouž přísáhl Abrahamovi, otci našemu, žeť nám to dá, 74 Abychom bez strachu, z ruky nepřátel svých jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, 75 V svatosti a v spravedlnosti před obličejem jeho, po všechny dny života svého. 76 Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouiti budeš, nebo předejdeš před tváří Páně připravovati cesty jeho, 77 Aby dáno bylo umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich, 78 Skrze střevo milosrdenství Boha našeho, v nichž navštívil nás, vyšed z výsosti, 79 Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. 80 Dítě pak rostlo, a

posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

2 I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. 2 (To popsání nejprve stalo se, když vládařem Syrským byl Cyrenius.) 3 I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. 4 Vstoupil pak i Jozef od Galilee z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (proto že byl z domu a z čeledi Davidovy,) 5 Aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou těhotnou. 6 I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. 7 I porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, proto že neměli místa v hospodě. 8 A pastýři byli v krajině té, ponocující, a stráž noční držíce nad svým stádem. 9 A aj, anděl Páně postavil se podlé nich, a sláva Páně osvítila je. I báli se bázni velikou. 10 Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. 11 Nebo narodil se vám dnes spasitel, kterýž jest Kristus Pán, v městě Davidově. 12 A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvuňátko plénkami obvinuté, ležící v jeslech. 13 A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválicích Boha a řkoucích: 14 Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. 15 I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti pastýři řekli vespolek: Podme až do Betléma, a vezme tu věc, kteráž se stala, o níž Pán oznámil nám. 16 I přišli, chvátající, a našli Marii a Jozefa, i to nemluvuňátko ležící v jeslech. 17 A viděvše, rozhlašovali, což jim povědíno bylo o tom děťátku. 18 I divili se všickni, kteříž slyšeli o tom, což jim bylo mluveno od pastýřů. 19 Ale Maria zachovávala všechny věci tyto, skládající je v srdci svém. 20 I navrátili se pastýři, velebíce a chválice Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo jim povědíno. 21 A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo to děťátko, i nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazváno od anděla, prvé než se v životě počalo. 22 A když se naplnili dnové očišťování Marie podlé zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili Pánu, 23 (Jakož psáno jest v zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouiti bude,) 24 A aby dali obět, jakož povědíno jest v zákoně Páně, dvě hrdličky aneb dvě holoubátek. 25 A aj, byl člověk v Jeruzalémě,

jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. 26 A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neužijí smrti, až by prvé uzel Krista Páně. 27 Ten přišel, ponuknut byv od Ducha, do chrámu. A když uvodili rodičové Ježíše děťátko, aby učinili podle obyčeje zákona při něm, 28 Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: 29 Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého, v pokoji. 30 Nebo viděly oči mé spasení tvé, 31 Kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí, 32 Světlo k zjevení národům, a slávu lidu tvého Izraelského. 33 Otec pak a matka jeho divili se těm věcem, kteréž praveny byly o něm. 34 I požehnal jim Simeon, a řekl Marii, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémuž bude odpíráno, 35 (A tvou vlastní duši pronikne meč,) aby zjevena byla z mnohých srdcí myšlení. 36 Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Asser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem sedm let od panenství svého. 37 A ta vdova byla, v letech okolo osmdesáti a čtyřech, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužeci Bohu dnem i nocí. 38 A ta v touž hodinu přišedši, chválila Pána, a mluvila o něm všechněm, kteříž čekali vykoupení v Jeruzalémě. 39 Vykonavše pak všecko podle zákona Páně, vrátili se do Galilee, do města svého Nazaréta. 40 Děťátko pak rostlo, a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm. 41 I chodívali rodičové jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční. 42 A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podle obyčeje toho dne svátečního, 43 A když vykonali ty dni, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli Jozef a matka jeho. 44 Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, ušli den cesty. I hledali ho mezi příbuznými a mezi známými. 45 A nenalezše jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho. 46 I stalo se po třech dnech, že našli jej v chrámě, an sedí mezi doktory, poslouchaje jich, a otazuje se jich. 47 A dělils se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpovědmi jeho. 48 A uzřevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe. 49 I řekl jim: Co, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech,

kteréž jsou Otce mého, musím já býti? 50 Ale oni nesrozuměli těm slovům, kteráž jim mluvil. 51 I šel s nimi, a přišel do Nazaréta, a byl poddán jim. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdci svém. 52 A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3 Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Heródes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniáš čtvrtákem Abilinským, 2 Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifaše, stalo se slovo Páně k Janovi synu Zachariášovu na poušti. 3 I chodil po vsi okolní krajíně Jordánské, káže křest pokání na odpuštění hříchů, 4 Jakož psáno jest v knize prorocví Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. 5 Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny, a ostré cesty budou hladké. 6 A uzřít všeliké tělo spasení Boží. 7 Privil pak zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěřcí, kdo vám ukázal, kterak byste utekli budoucího hněvu? 8 Protož neste ovoce hodné pokání, a neříkejtež u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, že jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi. 9 A jižť jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Protož každý strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyřat a na oheň uvržen bývá. 10 I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činiti budeme? 11 A odpovídaje, pravil jim: Kdo má dvě sukně, dej nemajícimu, a kdo má pokrmy, tolikéž učiň. 12 Přišli pak i celní křtiti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činiti? 13 A on řekl jim: Nic více nevybírejte mimo to, což jest ustaveno. 14 I tázali se ho také i žoldněři, řkouce: A my což činiti budeme? I řekl jim: Nad žádným se nepotřásejte, aniž podvodně čiňte, a dosti mějte na svých žoldích. 15 A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, 16 Odpověděl Jan všechněm, řka: Ját' zajisté křtím vás vodou, ale jdet' silnější nežli já, kterémuž nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtiti bude Duchem svatým a ohněm. 17 Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistit' humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy páliť bude ohněm neuhasitelným. 18 A tak mnohé i jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu. 19

Heródes pak čtvrták, když od něho byl trestán pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech nešlechetností, kteréž činil Heródes, 20 Přidal i toto nade všecko, že vsadil Jana do žaláře. 21 I stalo se, když se křtil všecken lid, a když se pokřtil i Ježíš, a modlil se, že otevřelo se nebe. 22 A stoupil Duch svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal se hlas s nebe, řkouc: Ty jsi ten Syn můj milý, v toběť mi se zalíbilo. 23 Ježíš pak počínal býti jako ve třidcítí letech, jakž domnín byl, syn Jozefův, kterýž byl syn Heli, 24 Kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl Jozefův, 25 Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Amosův, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge, 26 Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův, 27 Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž byl Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl Neriův, 28 Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, kterýž byl Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž byl Erův, 29 Kterýž byl Józův, kterýž byl Eliezerův, kterýž byl Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, 30 Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův, 31 Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův, 32 Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl Bózův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův, 33 Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jákobův, 34 Kterýž byl Izákův, kterýž byl Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův, 35 Kterýž byl Sáruchův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále, 36 Kterýž byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův, 37 Kterýž byl Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, kterýž byl Malalehelův, kterýž byl Kainanův. 38 Kterýž byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, kterýž byl Boží.

4 Ježíš pak, pln byv Ducha svatého, vrátil se od Jordánu, a puzen jest v Duchu na poušť. 2 A za čtyřiceti dní pokoušín byl od ďábla, a nic nejedl v těch dnech. Ale když se skonali, potom zlačněl. 3 I řekl jemu ďábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, at' jest chléb. 4 I odpověděl jemu Ježíš, řka:

Psánoť jest: Že ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem Božím. 5 I vedl jej ďábel na horu vysokou, a ukázal mu všechna království okrášku země pojednou. 6 A řekl jemu ďábel: Toběť dám tuto všecku moc i slávu; nebo mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji. 7 Protož ty pokloníš-li se přede mnou, budet' všecko tvé. 8 I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode mne, satanáši; nebo psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti, a jemu samému sloužiti. 9 Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pust' se odtud dolů. 10 Nebo psáno jest: Že andělům svým přikáže o tobě, aby tě ostříhali, 11 A že tě na ruce uchopí, abys neurazil o kámen nohy své. 12 A odpovídaje, dí mu Ježíš: Povědínot' jest: Nebudeš pokouseti Pána Boha svého. 13 A dokonav všechna pokušení ďábel, odšel od něho až do času. 14 I navrátil se Ježíš v moci Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po vsí té okolní krajíně. 15 A on učil v školách jejich, a slaven byl ode všech. 16 I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podlé obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl. 17 I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevřev knihu, našel místo, kdež bylo napsáno: 18 Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu, 19 A zvěstovati léto Páně vzácné. 20 A zavřev knihu, a vrátiv služebníku, posadil se. A všech v škole oči byly obráceny naň. 21 I počal mluviti k nim: Že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich. 22 A všickni jemu posvědčovali, a divili se libým slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdalíž tento není syn Jozefův? 23 I dí k nim: Zajisté díte mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které věci slyšeli jsme, žes činil v Kafarnaum, učí i zde v své vlasti. 24 I řekl jim: Amen pravím vám, žeť žádný prorok není vzácen v vlasti své. 25 Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vdov bylo za dnů Eliáše v lidu Izraelském, když zavřeno bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, a když byl hlad veliký po vsí zemi, 26 Však Eliáš k žádně z nich není poslán, než toliko do Sarepty Sidonské k ženě vdově. 27 A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a však žádný z nich není očištěn, než Náman Syrský. 28 I naplnění byli všickni v škole hněvem, slyšíce to. 29

A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až na vrch hory, na níž město jejich bylo vzděláno, aby jej dolů sstrčili. **30** Ale on bera se prostředkem jich, ušel. **31** I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, a učil je ve dny sobotní. **32** I divili se velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč jeho. **33** Byl pak v škole člověk, mající ducha ďábelství nečistého. I zvolal hlasem velikým, **34** Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znáš tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží. **35** I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi od něho. A povrha jej ďábel mezi ně, vyšel od něho, a nic mu neuškodil. **36** I přišel strach na všecky, a rozmlouvali vespolek, řkouce: Jaké jest toto slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům, a vycházejí? **37** I rozcházela se o něm pověst po všelikém místě té okolní krajiny. **38** Vstav pak ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova trápena byla těžkou zimnicí. I prosili ho za ni. **39** Tedy stoje nad ní, přimluvil zimnici, i přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim. **40** Při západu pak slunce všickni, kteříž měli nemocné rozličnými neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je. **41** Od mnohých také ďábelství vycházela, křičící a říkající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale přimlouvaje, nedopouštěl jim mluvit; nebo věděli, že jest on Kristus. **42** A jakž byl den, vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby neodcházel od nich. **43** On pak řekl jim: I jiným městům musím zvěstovati království Boží; nebo na to poslán jsem. **44** I kázal v školách Galilejských.

5 Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo Boží, že on stál podlé jezera Genezaretského. **2** I uzel dvě lodí, any stojí u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vypírali síti. **3** I vstoupiv na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od země odvezl maličko. A posadiv se, učil z lodí zástupy. **4** A když přestal mluvit, dí k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestřete síti své k lovení. **5** I odpověděv Šimon, řekl jemu: Mistře, přes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru síti. **6** A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryb, tak že se trhala síť jejich. **7** I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodí, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodí, tak že se pohřížovaly. **8** To užřev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka:

Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný. **9** Hrůza zajisté byla jej obklíčila, i všecky, kteříž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, **10** A též Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteříž byli tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od tohoto času lidi budeš lovit. **11** A přivezše k břehu lodí, a všecko opustivše, šli za ním. **12** I stalo se, když byl v jednom městě, a aj, muž plný malomocenství. A užřev Ježíše, padl na tvář, a prosil ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžeš mne očistiti. **13** I vztáhl ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A hned odešlo od něho malomocenství. **14** I přikázal jemu, aby žádnému nepravil, ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své, jakož přikázal Mojžíš, na svědectví jim. **15** Tedy rozhlašovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých nemocech. **16** On pak odcházel na pouště, a modlil se. **17** I stalo se v jeden den, že on učil. A seděli také tu i farizeové a zákona učitelé, kteříž se byli sešli ze všech městeček Galilejských a Judských i z Jeruzaléma, a moc Páně přítomna byla k uzdravování jich. **18** A aj, muži nesli na loži člověka, kterýž byl šlakem poražený, i hledali vnésti ho a položiti před něj. **19** A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dům, a skrze podlahu spustili jej s ložem u prostřed před Ježíše. **20** Kterýžto viděv víru jejich, řekl mu: Člověče, odpuštěnit' jsou tobě hříchové tvoji. **21** Tedy počali přemýšlovati zákonníci a farizeové, řkouce: Kdo jest tento, kterýž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hříchy, jedině sám Bůh? **22** Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl jim: Co přemýšlujete v srdcích svých? **23** Co jest snáze říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvoji, čili říci: Vstaň a chod? **24** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hříchy, řekl šlakem poraženému: Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého. **25** A hned vstav před nimi, vzal, na čemž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha. **26** I užasli se všickni, a velebili Boha, a naplněni jsou bázni, řkouce: Viděli jsme dnes divné věci. **27** A potom vyšel a uzel celného, jménem Léví, sedícího na cle. I řekl jemu: Pod' za mnou. **28** A opustiv všecko, vstav, šel za ním. **29** I učinil jemu hody veliké Léví v domě svém, a byl zástup veliký publikánů i jiných, kteříž s ním stoliili. **30** Tedy reptali zákonníci a farizeové, řkouce uředníkům

jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a pijete? 31 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Nepotřebujít' zdraví lékaře, ale nemocní. 32 Nepřišel' jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. 33 A oni řekli jemu: Proč učedníci Janovi postí se často a modlí se, podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? 34 On pak řekl jim: Zdali můžete synům ženicha, dokudž s nimi jest ženich, kázati se postiti? 35 Přijdout' pak dnové, když odjat bude od nich ženich, tehdázt' se budou postiti v těch dnech. 36 Pravil pak jim i podobenství. Že žádný záplaty roucha nového nepřišívá k rouchu vetchému; sic jinak to nové roztrhuje, a vetchému nepřipadá záplata z nového. 37 A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak víno nové rozpučí nádoby, a samo vyteče, a nádoby se pokazí. 38 Ale víno nové v nádoby nové má lito býti, a obé bude zachováno. 39 A aniž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale díť: Staré lepší jest.

6 I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli. 2 Tehdy někteří z farizeů řekli jim: Proč činíte, čehož nesluší činiti v sobotu? 3 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? 4 Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichž nenáleží jísti než toliko samým kněžím? 5 I řekl jim: Že jest Syn člověka pánem také i dne sobotního. 6 Stalo se pak i v jinou sobotu, že všel do školy Ježíš a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. 7 I šetřili ho zákonníci a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby našli, z čeho by jej obžalovali. 8 Ale on znal přemyšlování jejich. I dí člověku, kterýž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstav, stál. 9 Tedy řekl jim Ježíš: Otíži se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobře činiti, čili zle, duši zachovati, čili zatratiti? 10 A pohleděv na ně na všecky vůkol, dí člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. A on učinil tak. I přivedena jest k zdraví ruka jeho jako druhá. 11 Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi. 12 I stalo se v těch dnech, vyšel na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží. 13 A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteréž i apoštoly nazval: 14 (Šimona, kterémuž také

dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje, 15 Matouše a Tomáše, Jakuba Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótes, 16 Judu Jakubova, a Jidáše Iškariotského, kterýž potom byl zrádce.) 17 I sstoupiv s nimi, stál na místě polním, a zástup učedníků jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, kteříž při moři jsou, kteříž byli přišli, aby jej slyšeli, a uzdraveni byli od neduhů svých, 18 I kteříž trápeni byli od duchů nečistých. A byli uzdravováni. 19 A všecken zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho vycházela, a uzdravovala všecky. 20 A on pozdvih očí svých na učedníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jest království Boží. 21 Blahoslavení, kteříž nyní lačníte, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteříž nyní plačete, nebo smáti se budete. 22 Blahoslavení budete, když vás nenáviděti budou lidé, a když vás vyobcují, a haněti budou, a vyvrhnu jméno vaše jako zlé, pro Syna člověka. 23 Radujte se v ten den, a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá v nebesích. Takt' zajisté činívali prorokům otcové jejich. 24 Ale běda vám bohatým, nebo vy již máte potěšení své. 25 Běda vám, kteříž jste nasyceni, nebo lačněti budete. Běda vám, kteříž se nyní smějete, nebo kvíliti a plakati budete. 26 Běda vám, když by dobře o vás mluvili všickni lidé; nebo tak činívali falešným prorokům otcové jejich. 27 Ale vámť pravím, kteříž slyšíte: Milujte nepřátely své, dobře činite těm, kteříž vás nenávidí, 28 Dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, a modlte se za ty, kteříž vám bezpráví činí. 29 A udeřil-li by tebe kdo v líce, nasad' mu i druhého, a tomu, kterýž tobě odjímá plášť, také i sukně nebraň. 30 Každému pak prosícímu tebe dej, a od toho, kterýž běře tvé věci, zase nežádej. 31 A jakž chcete, aby vám lidé činili, i vy jim též podobně činite. 32 Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milováni bývají. 33 A budete-li dobře činiti těm, kteříž vám dobře činí, jakou máte milost? Však i hříšníci totěž činí. 34 A budete-li půjčovati těm, od kterýchž se nadějete zase vzítí, jakou máte milost? Však i hříšníci hříšníkům půjčují, aby tolikéž zase vzali. 35 Nýbrž milujte nepřátely své, a dobře činite, a půjčujte, nic se odtud nenadějíce, a budet' odplata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrotivý jest i k nevděčným a zlým. 36 Protož budte milosrdní, jako i Otec váš

milosrdný jest. 37 Nesudte, a nebudete souzeni. Ale rci slovem, a budete uzdraven služebník můj. 8 Neputupujte, a nebudete potupeni. Odpouštějte, a Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje budeť vám odpuštěno. 38 Dávejte, a budeť vám pod sebou zoldnéře, a díím tomuto: Jdi, a jde, a dáno. Míru dobrou, natlačenou, a natřesenou, a jinému: Přid', a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, osutou dadít' v lůno vaše; touž zajisté měrou, kterouž a učiní. 9 Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a měříte, bude vám zase odměřeno. 39 Pověděl jim obrátit se, řekl zástupu, kterýž za ním šel: Pravím také i podobenství: Zdali může slepý slepého vésti? vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. 10 Zdaž oba do jámy neupadnou? 40 Nenít' učedník Vráťvše se pak domů ti, kteříž posláni byli, nalezli nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého. 11 I stalo li jako mistr jeho. 41 Což pak vidíš mrvu v oku se potom, šel do města, kteréž slove Naim, a šli s ním učedníci jeho mnozí a zástup veliký. 12 A když oku, neznamenáš? 42 Aneb kterak můžeš říci bratru se přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města svému: Braťře, nechať vyňmu mrvu, kteráž jest v oku mnohý s ní. 13 Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím tvém, sám v oku svém břevna nevida? Pokrytče, hnut jest k ní, a řekl jí: Neplačič. 14 A přistoupiv, abys vyňal mrvu, kteráž jest v oku bratra tvého. 43 dotekl se már. (Ti pak, kteříž nesli, zastavili se.) I Nebot' není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, řekl: Mládenče, toběť pravím, vstaň. 15 I posadil se aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré. 44 Každý ten mrtvý, a počal mluvit. I dal jej mateř jeho. 16 zajisté strom po svém vlastním ovoci bývá poznán; Tedy podjala všechny bázeň, i velebili Boha, řkouce: nebo nezbírají s trní fíků, ani s hloží zbírají hroznů. 45 Prorok veliký povstal mezi námi, a Bůh navštívil lid Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce svého vynáší svůj. 17 I vyšla řeč ta o něm po všem Judstvu i po vší okolní krajině. 18 I zvěstovali Janovi učedníci jeho o všech těchto věcech. A zavolav kterýchs dvou z učedníků svých Jan, 19 Poslal k Ježíšovi, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 20 Příšedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtítel poslal nás k tobě řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? 21 A v touž hodinu mnohé uzdravil od neduhů, od nemocí a duchů zlých, a slepým mnohým zrak dal. 22 Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, povězte Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní očištění přijímají, hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. 23 A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. 24 A když odešli poslové Janovi, počal praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spatřovati? Třtinu-li, kteráž se větrem klátí? 25 Aneb nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoši jsou, v domích královských jsou. 26 Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. 27 Tentot' jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. 28 Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křtitele není žádného, ale kdož jest menší v království

7 A když vykonal všechna slova svá při přítomnosti lidu, všel do Kafarnaum. 2 Setníka pak nějakého služebník nemocen jsa, k smrti se přibližoval, kteréhož on sobě mnoho vážil. 3 I uslyšav o Ježíšovi, poslal k němu starší Židovské, prose ho, aby přišel a uzdravil služebníka jeho. 4 A oni přišedše k Ježíšovi, prosili ho snažně, řkouce: Hoden jest, abys mu to učinil. 5 Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl. 6 Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k němu ten setník přátely, řka jemu: Pane, nepřidávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, abys všel pod střechu mou. 7 A protož jsem i sebe samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.)

Božím, většit' jest nežli on. 29 Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtěni křtem Janovým. 30 Ale farizeové a zákonníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho. 31 I řekl Pán: Komu tedy přirovnám lidi pokolení tohoto, a čemu podobni jsou? 32 Podobni jsou dětem, kteříž na rynku sedí, a jedni na druhé volají, říkajíce: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme nařikali vám, a neplakali jste. 33 Nebo přišel Jan Křtitel, ani chleba nejeda, ani nepije vína, a pravíte: Dábelství má. 34 Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, člověk žráč a piján vína, přítel publikánů a hříšníků. 35 Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů svých. 36 Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl. 37 A aj, žena v městě, kteráž byla hříšnice, zvěděvši, že by seděl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti. 38 A stojeci z zadu u noh jeho s pláčem, počala slzami smáčeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala. 39 Užřev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, řekl sám v sobě tak: Byt' tento byl prorok, vědět' by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hříšnice jest. 40 I odpověděv Ježíš, dí jemu: Šimone, mámt' něco pověditi. A on řekl: Místře, pověz. 41 Dva dlužníky měl nějaký věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát. 42 A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Pověztiž tedy, který z nich více bude jej milovati? 43 I odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémuž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. 44 A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nedal jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy své vytřela. 45 Nepolíbil jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, nepřestala líbati noh mých. 46 Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. 47 Protož pravím tobě: Opuštěnit' jsou jí hříchové mnozí, neboť milovala mnoho. Komuť se pak málo odpouští, málo miluje. 48 I řekl jí: Opuštěnit' jsou tobě hříchové. 49 Tedy počali, kteříž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hřichy odpouští? 50 I řekl ženě: Víra tvá tebe k spasení přivedla. Jdiž u pokoji.

8 I stalo se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží,

a dvanácte s ním. 2 I ženy některé, kteréž byl uzdravil od duchů zlých a od nemocí: Maria, kteráž slove Magdaléna, z níž bylo sedm ďáblů vyšlo, 3 A Johanna manželka Chuzova, úředníka Heródesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovaly jemu z statků svých. 4 Když se pak scházal zástup mnohý, a z měst hrnuli se k němu, mluvil v podobenství: 5 Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on rozsíval, jedno padlo podlé cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští z zobali je. 6 A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, proto že nemělo vláhy. 7 Jiné pak padlo mezi trní, a spolu zrostlé trní udusilo je. 8 A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. 9 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Jaké jest to podobenství? 10 A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšíce, nerozuměli. 11 Jestit' pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží. 12 A kteréž padlo podlé cesty, jsou ti, kteříž slyší, a potom přichází ďábel, a vynímá slovo z srdce jejich, aby nevěřice, spaseni nebyli. 13 Ale kteříž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, ale ti kořenů nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují. 14 Kteréž pak mezi trní padlo, tiť jsou, kteříž slyší, ale po pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a nepřinášejí užitku. 15 Ale kteréž v zemi dobrou, ti jsou, kteříž v srdci ctném a dobrém, slyšíce slovo, zachovávají, a užitek přinášejí v trpělivosti. 16 Žádný pak rozsvítě svíci, nepřikrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. 17 Nebo nic není tajného, což by nemělo býti zjeveno, ani co ukrytého, což by nemělo poznáno býti, a na světlo vyjiti. 18 Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což domnívá se míti, bude odjato od něho. 19 Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, ale nemohli ho dojíti pro zástup. 20 I pověděli mu, řkouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtějí tebe viděti. 21 A on odpověděv, řekl jim: Matka má a bratří moji jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je. 22 Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na loď i učedníci jeho. I řekl jim: Přeplovme se přes jezero. I pustili se. 23 A když se plavili, usnul. Tedy přišel vítr bouřlivý na jezero, a loď se naplňovala, tak že i nebezpečností byli. 24 I přistoupivše, zbudili ho,

řkouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, přimluvil větru a zdutí vod. I spokojili se, a stalo se utišení. 25 I řekl jim: Kdež jest víra vaše? Kteřížto bojíce se, podivili se, vespolek řkouce: I kdo jest tento, že i větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho? 26 I přeplavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei. 27 A když vystoupil na zemi, potkal jej muž nějaký z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, a rouchem se neodíval, ani v domě nebýval, ale v hrobích. 28 Uzřev pak Ježíše a zkříkna, padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosim tebe, netrap mne. 29 Nebo příkazoval tomu duchu nečistému, aby vyšel z toho člověka. Po mnohé zajisté časy jím lomcoval, tak že býval ukován řetězy, a v poutech ostříhán, ale on polámaje okovy, býval od dábelství puzen na poušť. 30 I otázal se ho Ježíš, řka: Jakt' říkají? A on řekl: Množství. Nebo bylo mnoho dábů vešlo do něho. 31 Tedy prosili ho, aby jim nepřikazoval odtud odjíti do propasti. (Abyssos 12) 32 Bylo pak tu veliké stádo vepřů, kteříž se pásli na hoře. I prosili ho, aby jim dopustil do nich vjíti. I dopustil jim. 33 I vyšedše děblové z toho člověka, vešli do vepřů, i hnalo se to stádo prudce s vrchu do jezera, a ztonulo. 34 A viděvše pastýři, co se stalo, utekli, a šedše, vypravovali to v městě i po vseh. 35 I vyšli, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a nalezli člověka toho, z kteréhož děblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. 36 A vypravovali jim také ti, kteříž byli viděli, kterak jest ten vyproštěn, kterýž dábelství měl. 37 I prosilo ho všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázní velikou naplněni byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. 38 Prosil ho pak muž ten, z kteréhož děblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka: 39 Navrat' se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. 40 Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho. 41 A aj, přišel muž, kterémuž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. 42 Nebo měl dceru jedinou, asi ve dvanácti letech, a ta umírala. A když šel, tiskli jej zástupové. 43 Tedy žena, kteráž nemoc svou trpěla od let dvanácti, a byla na lékaře vynaložila všecken

statek, a od žádného nemohla uzdravena býti, 44 Přistoupivši po zadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned přestala nemoc její. 45 I řekl Ježíš: Kdo jest, ješto se mne dotekl? A když všickni zapírali, řekl Petr, a kteříž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a tlačí, a pravíš: Kdo se mne dotekl? 46 I řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, že moc ode mne vyšla. 47 A viduci ta žena, že by tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla jemu přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. 48 A on řekl jí: Dobré myslí bud', dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdiž u pokoji. 49 A když on ještě mluvil, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Umřela dcera tvá, nezaměstknávej Mistra. 50 Ale Ježíš uslyšav to, odpověděl jemu: Neboj se, věř toliko, a zdrávat' bude. 51 A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému, než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otcí a mateří té děvečky. 52 Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: Neplačtež. Neumřelat', ale spí. 53 I posmívali se jemu, vědouce, že umřela. 54 On pak vyhnav ven všecky, a ujav ruku její, zvolal, řka: Děvečko, vstaň. 55 I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti. 56 I divili se náramně rodičové její. A on jim kázal, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

9 I svolav dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým dábelstvím, a aby neduhy uzdravovali. 2 I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné. 3 A řekl jim: Nic neberte na tu cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. 4 A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. 5 A kteříž by vás kóli nepřijali, vyjdouce z města toho, také i ten prach z noh svých vyrazte na svědectví proti nim. 6 I vyšedše, chodili po městečkách vůkol, zvěstující evangelium, a uzdravující všudy. 7 Uslyšel pak Heródes čtvrták o všech věcech, kteréž se dály od něho. I rozjímal to v mysli své, proto že bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých, 8 A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal. 9 I řekl Heródes: Jana jsem já st'al. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové věci? I žádostiv byl ho viděti. 10 Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného Betsaida. 11 Zvěděvše pak zástupové, šli

za ním; i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž uzdravení potřebovali, uzdravoval. 12 Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte, řekli jemu: Propusť zástupy, ať rozejdouce se do městeček okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém. 13 I řekl jim: Dejte vy jim jísti. A oni řekli: Nemámeť víc než pět chleběů a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů? 14 Nebo bylo mužů okolo pěti tisíců. I řekl učedníkům svým. Rozkažte se jim posaditi v každém řadu po padesáti. 15 I učinili tak, a posadili se všickni. 16 A vzav těch pět chleběů a ty dvě rybě, vzhlédl v nebe, a dobrořečil jim, i lámal, a rozdával učedníkům, aby kladli před zástup. 17 I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů. 18 I stalo se, když se on modlil obzvláště, že byli s ním učedníci. I otázal se jich, řka: Kým mne praví býti zástupové? 19 A oni odpověděvše, řekli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. 20 I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho Božího. 21 A on s pohrůzkou jim přikázal, aby toho žádnému nepravili, 22 Pravě: Že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a od předních kněží i od zákonníků, a zamordován býti, a třetího dne z mrtvých vstáti. 23 I pravil všechněm: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapřij sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne. 24 Nebo kdož bude chtíti duši svou zachovati, ztratíť ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, tent' ji zachová, 25 Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám sebe ztratil, aneb sám sebe zmrhal? 26 Nebo kdož by se za mne styděl a za mé řeči, za tohot' se Syn člověka styděti bude, když přijde v slávě své a Otcově i svatých andělů. 27 Ale pravímť vám jistě: Jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až uvidí království Boží. 28 I stalo se po těch řečech, jako po osmi dnech, že vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil. 29 A když se modlil, učiněna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. 30 A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. 31 Kteríž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě. 32 Petr pak a ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procitivše, viděli slávu jeho a ty dva muže, ani stojí s ním. 33 I stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr Ježíšovi: Mistře, dobrét' jest nám zde býti. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevěda, co mluví. 34 A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak, když onino vcházeli do oblaku. 35 I stal se hlas z oblaku řkoucí: Tentot' jest ten Syn můj milý, toho poslouchajte. 36 A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlčeli, a nepravili žádnému v těch dnech ničeho z těch věcí, kteréž viděli. 37 Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý. 38 A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, vzhlédni na syna mého, neboť jediného toho mám. 39 A aj, duch jej napadá, a on i hned křičí, a lomcuje jím slinícím se, a nesnadně odchází od něho, sápage jím. 40 I prosil jsem učedníků tvých, aby jej vyvrhli, ale nemohli. 41 I odpověděv Ježíš, řekl: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu u vás, a snáseti budu vás? Přived' sem syna svého. 42 A v tom, když on přicházel, porazil jej ďábel, a lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a uzdravil toho mládence, a navrátil jej otci jeho. 43 I děsili se všickni nad velikomocností Božskou. A když se všickni divili všem věcem, kteréž činil Ježíš, řekl učedníkům svým: 44 Složte vy v uších svých řeči tyto, neboť Syn člověka bude vydán v ruce lidské. 45 Ale oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, aby nevyrozuměli jemu. A nesměli se ho otázati o tom slovu. 46 I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl největší. 47 Ježíš pak viděv přemyšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podlé sebe, 48 A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdožt' jest nejmenší mezi všemi vámi, tent' bude veliký. 49 I odpověděv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém ďáblu vymítá; i bránili jsme mu, proto že nechodí s námi. 50 I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdot' není proti nám, s námit' jest. 51 I stalo se, když se doplnili dnově vzeti jeho zhůru, že on se na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma. 52 I poslal posly před sebou. A oni jdouce, vešli do městečka Samaritánského, aby jemu připravili. 53 Ale nepřijali ho, proto že obličej jeho byl obrácen k jiti do Jeruzaléma. 54 A viděvše to učedníci jeho Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, ať viděti slávu jeho a ty dva muže, ani stojí s ním. 33 I

učinil? 55 Ale obrátiv se, potrestal jich, řka: Nevíte, čího jste vy duchu. 56 Syn zajisté člověka nepřišel zatracovati duší lidských, ale aby spasil. I odešl do jiného městečka. 57 Stalo se pak, když šli, že řekl jemu na cestě jeden: Pane, půjdu za tebou, kam se koli obrátíš. 58 I řekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptáci nebeští hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. 59 I řekl jinému: Pod' za mnou. Ale on řekl: Pane, dopust' mi prvé jíti a pochovati otce mého. 60 I dí jemu Ježíš: Nech at' mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvěstuj království Boží. 61 I řekl opět jiný: Půjdu za tebou, Pane, ale prvé dopust' mi, at' se rozžehnám s těmi, kteříž jsou v domě mém. 62 Řekl jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpět, není způsobný k království Božímu.

10 Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesát, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kamž měl sám přijíti. 2 A pravil jim: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož prostě Pána žně, at' vypudí dělníky na žeň svou. 3 Jdětež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky. 4 Nenostež pytlíka, ani mošny, ani obuvi, a žádného na cestě nepozdravujte. 5 A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprvé rcete: Pokoj tomuto domu. 6 A bude-liť tu syn pokoje, odpočinet' na něm pokoj váš; pakli nic, k vámť se navrátí. 7 A v témž domu ostaněte, jedouce a pijíce, což u nich jest, nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechodtež z domu do domu. 8 Ale do kteréhožkoli města vešli byste, a přijali by vás, jezte, což před vás předloží. 9 A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížiloť se k vám království Boží. 10 A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rcetež: 11 Také i ten prach, kterýž se přichytil nás z města vašeho, vyrážíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží. 12 Pravím zajisté vám, že Sodomským v onen den lehčejí bude než tomu městu. 13 Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činění byli divové ti, kteříž v vás činění jsou, dávno by v žíni a v popele sedíce, pokání činili. 14 A protož Týru a Sidonu lehčejí bude na soudu nežli vám. 15 A ty Kafarnaum, kteréž jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo budeš. (Hadēs g86) 16 Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá,

pohrdát' tím, kdož mne poslal. 17 Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte, řkouce: Pane, také i ďáblové se nám poddávají ve jménu tvém. 18 I řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. 19 Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí. 20 A však z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích. 21 V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a opatrnými, a zjevils je nemluvnátkům. Ovšem, Otče, nebo se tak líbilo před tebou. 22 Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jedině Otec, a kdo by byl Otec, jedině Syn, a komuž by chtěl Syn zjeviti. 23 A obrátiv se k učedníkům obzvláště, řekl: Blahoslavené oči, kteréž vidí, co vy vidíte. 24 Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, ale neviděli, a slyseti, což vy slyšíte, ale neslyšeli. 25 A aj, jeden zákonník vstal, pokoušeje ho, a řka: Mistře, co činěš, život věčný dědičně obdržím? (aiōnios g166) 26 A on řekl jemu: V zákoně co jest psáno? Kterak čteš? 27 A on odpovědév, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého. 28 I řekl mu: Právě jsi odpověděl. To čiň, a živ budeš. 29 On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní? 30 I odpovědév Ježíš, řekl: Člověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteríž obloupiše jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše. 31 I přihodilo se, že kněz jeden šel touž cestou, a uzřev jej, pomínil. 32 Těž i Levíta přišed až k tomu místu, a uzřev jej, pomínil. 33 Samaritán pak jeden, cestou se ubíraje, přišel až k němu, a uzřev jej, milosrdenstvím hnut jest. 34 A přistoupiv, uvázal rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a péci o něj měl. 35 Druhého pak dne odjíti maje, vyňav dva peníze, dal hospodáři, a řekl jemu: Měj o něj péci, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě. 36 Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry? 37 A on řekl: Ten, kterýž prokázal milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učíš těž. 38 I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena pak jedna, jménem Marta, přijala jej

do domu svého. 39 A ta měla sestru, jménem Marii, kteráž seděcí u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. 40 Ale Marta pečlivá byla při mnohé službě. Kteráž přistoupivši, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že sestra má nechala mne samé sloužiti? Protož rci jí, ať mi pomůž. 41 A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech. 42 Ale jednohot' jest potřebí. Mariat' dobrou stránku vyvolila, kteráž nebude odjata od ní.

11 I stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl jemu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modliti se, jako i Jan učil učedníky své. 2 I řekl jim: Když se modlíte, říkejte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přid' království tvé. Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. 3 Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. 4 I odpust nám hříchy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku svému. A nevod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. 5 I řekl jim: Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tří chlebě. 6 Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj. 7 A on vnitř jsa, odpověděl by: Nečih' mi nevole; dvěře již zavřiny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohut' vstáti a dáti tobě. 8 Pravím vám: Ačť nedá jemu, vstana, proto že jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikžkoli potřebuje. 9 I jáť pravím vám: Proste, a budet' vám dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budet' vám otevřino. 10 Nebo každý, kdož prosí, běže; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevřino. 11 Kterého pak z vás otec prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? 12 Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu štíra? 13 Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí dětem svým, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí? 14 I vymítal d'abelství, a to bylo němé. Stalo se pak, když vyšlo d'abelství, mluvil ten němý. I divili se zástupové. 15 Ale někteří z nich pravili: Skrze Belzebuba, kníže d'abelské, vymítá d'ably. 16 A jiní pokoušejíce, znamení od něho hledali s nebe. 17 Ale on znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, i dům rozdvojený padá. 18 Jestližet' jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já skrze Belzebuba vymítám d'ably. 19

Jestliže já skrze Belzebuba vymítám d'ably, synové vaši skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. 20 Pakliť prstem Božím vymítám d'ably, jistěť přišlo k vám království Boží. 21 Když silný oděnc ostříhá síně své, v pokoji jsou všecky věci, kteréž má. 22 Pakli by silnější než on přijda, přemohl jej, všecka odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí. 23 Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromažďuje se mnou, rozptylujeť. 24 Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. 25 A přijda, nalezne vymetený a ozdobený. 26 Tehdy jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších, než jest sám, a vejdouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první. 27 I stalo se, když on to mluvil, že pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. 28 On pak řekl: Anobrz' blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží, a ostříhají jeho. 29 A když se zástupové scházeli k němu, počal praviti: Pokolení toto nešlechtné jest. Znamení vyhledává, ale znamení jemu nebude dáno, než znamení to Jonáše proroka. 30 Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, takt' bude i Syn člověka pokolení tomuto. 31 Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tuto. 32 Muži Ninivitsíi povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázání Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto. 33 Žádný rozsvítě svíce, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kteříž vcházejí, světlo viděli. 34 Svíce těla jest oko. Když by tedy oko tvé sprostné bylo, i tělo tvé všecko bude světlé; a pakliť bude nešlechtné, i tělo tvé tmavé bude. 35 Vizíž tedy, aby světlo, kteréž jest v tobě, nebylo tmou. 36 Pakli celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částky tmavé, budet' všecko tak světlé, že tě jako svíce bleskem osvíti. 37 A když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl. 38 Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před obědem. 39 I řekl Pán jemu: Nyní vy farizeové povrchu konvice a misy čistíte, ale to, což vnitř jest u vás, plno jest loupeže a nešlechtnosti. 40 Blázni, zdaliž ten, kterýž učinil,

což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř? **41** Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všecky věci vaše čisté budou. **42** Ale běda vám farizeům, že desátky dáváte z máty a z routy a ze všeliké byliny, ale pouštíte soud a lásku Boží. Tyto věci měli jste činiti, a oněch neopouštět. **43** Běda vám farizeům, nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích. **44** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, a lidé chodíce po nich, nevědí. **45** I odpověděv jeden z zákonníků, řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám také lehkost činíš. **46** A on řekl: I vám zákonníkům běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. **47** Běda vám, proto že vzděláváte hroby prorocké, kteréž otcové vaši zmrdovali. **48** A tak osvědčujete a potvrzujete skutků otců svých. Nebo oni zajisté zmrdovali je, vy pak vzděláváte hroby jejich. **49** Protož i Moudrost Boží řekla: Pošliť k nim proroky a apoštoly, a z těch některé mrdovati budou, a jiné vyhánět, **50** Aby požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech proroků, kteréž vylita jest od ustanovení světa, **51** Od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno jí bude od pokolení tohoto. **52** Běda vám zákonníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, kteříž vcházel, zbránili jste. **53** A když jim to mluvil, počali zákonníci a farizeové přísně na něj dotírat, a k mnohým řečem příčiny jemu dávat. **54** Úklady činíce jemu, a hledající popadnouti něco z úst jeho, aby jej obžalovali.

12 A v tom, když se na tisíce lidu sešlo, tak že jedni druhé velmi tlačili, počal mluvit k učedníkům svým: Nejpředněji se varujte od kvasu farizeů, kterýž jest pokrytství. **2** Neboť nic není skrytého, což by nemělo být zjeveno; aniž jest co tajného, ješto by nemělo být zvědíno. **3** Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste v uši šeptali v pokojích, hlásánot' bude na střeších. **4** Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, kteříž tělo zabíjejí, a potom nemají, co by více učinili. **5** Ale ukážit' vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýž, když zabije, má moc uvrcti do pekelného ohně. Jistě pravím vám, toho se bojte. **(Geenna g1067)** **6** Zdalíž nebývá pět vrabečků prodáváno za dva penízky? A jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. **7**

Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni v počtu jsou. Protož nebojtež se, mnohoť vy vrabečků převyšujete. **8** Pravímť pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími. **9** Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřínť bude před anděly Božími. **10** A každý kdož dí slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by se Duchu svatému rouhal, nebudeť odpuštěno. **11** Když pak vás voditi budou do škol a k vládařům a k mocným, nepečujte, kterak aneb co byste odpovídali, aneb co byste mluvili. **12** Duch svatý zajisté naučí vás v tu hodinu, co byste měli mluviti. **13** I řekl jemu jeden z zástupu: Mistře, rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví. **14** A on řekl jemu: Človče, kdo mne ustavil soudcím aneb děličem nad vámi? **15** I řekl jim: Víztež a vystříhejte se od lakomství; neboť ne v rozhojnění statku něčího život jeho záleží. **16** Pověděl pak jim podobenství, řka: Člověka jednoho bohatého hojně úrody pole přineslo. **17** I přemýšloval sám v sobě, řka: Co učiním? Nebo nemám, kde bych shromáždil úrody své. **18** I řekl: Toto učiním: Zbořím stodoly své, a větších nastavím, a tu shromáždím všecky své úrody i zboží svá. **19** A díím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpočívej, jez, pí, měj dobrou vůli. **20** I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, čím bude? **21** Takt' jest, kdož sobě poklady shromáždjuje, a není v Bohu bohatý. **22** Řekl pak učedníkům svým: Protož pravím vám: Nebudte pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, čím byste se odívali. **23** Život více jest nežli pokrm, i tělo nežli oděv. **24** Patřte na havrany, žet' nesejí, ani nežnou, a nemají špižirny, ani stodoly a však Bůh živí je. I čím v větší vážnosti jste vy než ptactvo? **25** A kdož pak z vás pečlivě myslé, můž přidati ku postavě své loket jeden? **26** Poněvadž tedy nemůžete s to býti, což nejmenšího jest, proč se o jiné věci staráte? **27** Patřte na kvítí, kterak rostou, nedělají, ani předou, pravímť pak vám, že ani Šalomoun ve vši slávě své nebyl tak odín, jako jedno z těchto. **28** A poněvadž trávu, kteréž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry? **29** I vy nehledejtež toho, co byste jedli, aneb co byste pili, aniž o to rozržitě myslí budte. **30** Nebo těch všech věcí národové světa tohoto hledají, Otec pak váš ví, že těch věcí potřebujete. **31** Ale

raději hledejte království Božího, a tyto všechny věci budou vám přidány. 32 Neboj se, ó maličké stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království. 33 Prodávajte statky své, a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteříž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne v nebesích, kdež zloděj dojíti nemůž, aniž mol kazí. 34 Nebo kdež jest poklad váš, tuť bude i srdce vaše. 35 Budtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící. 36 A vy podobni lidem očekávajícím Pána svého, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a potloukl, otevřeli jemu. 37 Blaze služebníkům těm, kteréž přijda Pán, nalezl by, a oni bďí. Amen pravím vám, že přepáše se, a vsadí je za stůl, a chodě, bude jim sloužit. 38 A přišel-liť by v druhé bdění, a pakliť by v třetím bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou ti služebníci, 39 Toto pak vezte, že byt' věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. 40 Protož i vy budte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete se, Syn člověka přijde. 41 I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, čili všechném? 42 I dí Pán: Kdo jest věrný šafář a opatrný, jehož by ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm? 43 Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, nalezne, an tak činí. 44 V pravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. 45 Pakli by řekl služebník ten v srdci svém: Prodlévá přijíti pán můj, i počal by bít služebníky a děvky, a jísti a pítí i opíjeti se: 46 Přijdet' pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteréž neví. I oddělít' jej, a díl jeho položí s nevěrnými. 47 Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého, a nebyl hotov, a nečinil podlé vůle jeho, bit bude velmi. 48 Ale kterýž neznal, a činil hodné věci trestání, bit bude méně. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komuť mnoho poručili, víceť požádají od něho. 49 Oheň přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již hoří? 50 Ale křtem mám křtem býti, a kterak jsem ssouzen, dokudž se nevykoná! 51 Což se domníváte, že bych přišel pokoj uvésti na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozdělení. 52 Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom domě rozděleno, tři proti dvěma, a dva proti třem. 53 Bude rozdělen otec proti synu, a syn proti otci, máteť proti dceři, a dcera proti mateři, svegruše proti nevěstě své, a nevěsta proti svegruši

své. 54 Pravil také i zástupům: Když vídáte oblak, an vzhází od západu, hned pravíte: Příval jde, a tak bývá. 55 A když od poledne vítr věje, říkáte: Bude horko, a bývát'. 56 Pokrytci, způsob země i nebe umíte souditi, a kterakž pak tohoto času nesoudíte? 57 Ano proč i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého? 58 Když pak jdeš s protivníkem svým k vrchnosti, na cestě přičiň se o to, abys byl zproštěn od něho, aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe biřici, a biřic vsadil by tě do žaláře. 59 Pravím tobě: Nevyješ odtud, dokudž bys i toho posledního haléře nenavrátíl.

13 Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravující jemu o Galilejských, kterýchž krev Pilát smísil s oběťmi jejich. 2 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že ti Galilejští byli větší hříšníci nežli všickni Galilejští, že takové věci trpěli? 3 Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. 4 Aneb oněch osmnácte, na kteréž upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všechny lidi, přebývajcí v Jeruzalémě? 5 Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete. 6 Pověděl pak toto podobenství: Člověk jeden měl strom fíkový štípený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl. 7 I řekl vinaři: Aj, po tři léta přicházím, hledaje ovoce na tom fíku, ale nenalézám. Vytřiž jej. Proč i tu zemi darmo kazí? 8 On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, ažť jej okopám a ohnojím, 9 Zdali by nesl ovoce. Pakliť neponese, potom vytněš jej. 10 Učil pak v jedné škole v sobotu. 11 A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnáct let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zpřímíti. 12 A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své. 13 I vložil na ni ruce, a i hned zdvihla se, a velebila Boha. 14 Tedy kníže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sobotní uzdravoval Ježíš, řekl zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; protož v těch přicházejíce, budte uzdravováni, a ne v den sobotní. 15 I odpověděv jemu Pán, řekl: Pokrytče, zdali jeden každý z vás v sobotu neodvazuje vola svého neb osla od jeslí, a nevodí napájeti? 16 Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázal satan, aj, již osmnácte let, což neměla býti rozvázána z svazku tohoto v den sobotní? 17 A když on to pověděl, zastyděl se všickni protivníci jeho, ale

všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, kteříž se dáli od něho. 18 I řekl: Čemu podobno jest království Boží, a k čemu je přirovnám? 19 Podobno jest zrna horčičnému, kteréž vzav člověk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnízda sobě dělali na ratolestech jeho. 20 A opět řekl: K čemu připodobním království Boží? 21 Podobno jest kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až zkysalo všecko. 22 I chodil po městech a městečkách, uče, bera se do Jeruzaléma. 23 I řekl jemu jeden: Pane, co nemnozí jsou ti, kteří spasení býti mají? On pak řekl jim: 24 Snažujte se vcházeťi těsnou branou; neboť (pravím vám,) mnozí usilovati budou vjíti, ale nebudou moci. 25 Když vstane hospodář, a zavře dvěře, a počnete vně státi a tlouci na dvěře, řkouce: Pane, Pane, otevři nám, a on odpovídaje, díť vám: Neznám vás, odkud jste: 26 Tedy počnete říci: Jídali jsme a přijeli před tebou, a na ulicích našich jsi učíval. 27 I dí: Pravím vám, neznám vás, odkud jste. Odejďtež ode mne všickni činitelé nepravosti. 28 Tamť bude pláč a škřípení zubů, když uzříte Abrahama, a Izáka, a Jákoba, a všecky proroky v království Božím, sami pak sebe vyhané ven. 29 I přijdouť od východu, a od západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stoliti v království Božím. 30 A aj, jsouť poslední, kteříž budou první, a jsou první, kteříž budou poslední. 31 A v ten den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Heródes chce tě zamordovati. 32 I řekl jim: Jdouce, povězte lišce té: Aj, vymítám ďábly, a uzdravuji dnes a zítra, a třetího dne dokonám. 33 Ale však musím dnes a zítra i po zejřtí choditi; neboť nelze proroku zahynouti kromě Jeruzaléma. 34 Jeruzaléme, Jeruzaléme, ješto morduješ proroky, a kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát jsem chtěl shromážditi dítky tvé, jako slepice kuřátka svá pod křídla? Ale nechťeli jste. 35 Aj, zanechán bude vám dům váš pustý. Ale jistě pravím vám, že nikoli mne neuzříte, ažť přijde, když díte: Požehnaný, kterýž se běře ve jménu Páně.

14 I stalo se, když všel Ježíš do domu nějakého knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho. 2 A aj, člověk nějaký vodnotelný byl před ním. 3 I odpověděv Ježíš, dí zákonníkům a farizeům, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovati? 4 Oni pak mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. 5 A

odpověděv jim, řekl: Čí z vás osel aneb vůl upadl by do studnice, a ne i hned by ho vytáhl v den sobotní? 6 I nemohli jemu na to odpověděti. 7 Pověděl také i pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak přední místa vyvolovali,) řka jim: 8 Kdybys byl od někoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, atby snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho. 9 A přijda ten, kterýž tebe i onoho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. 10 Ale když bys byl pozván, jda, posad' se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, řekl by tobě: Příteli, posedni výše, tedy budeš míti chválu před spolustolicími. 11 Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se ponízuje, bude povýšen. 12 Prával také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činíš oběd neb večeři, nezov přátel svých, ani bratří svých, ani příbuzných svých, ani sousedů bohatých, atby snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. 13 Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých, 14 A blahoslavený budeš. Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeť odplaceno při vzkříšení spravedlivých. 15 I uslyšav to jeden z spolupřisedících, řekl jemu: Blahoslavený, kdož jí chléb v království Božím. 16 On pak řekl jemu: Člověk nějaký učinil večeři velikou, a pozval mnohých. 17 I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Podte, nebo již připraveno jest všecko. 18 I počali se všickni jednomyslně vymlouvati. První řekl jemu: Ves jsem koupil, i musím vyjíti a shlédnouti ji; prosím tebe, vymluv mne. 19 A druhý řekl: Patero sřežení volů koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. 20 A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijíti. 21 I navrátiv se ten služebník, zvěstoval ty věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, řekl služebníku svému: Vyjdi rychle na rynky a na ulice města, a chudé, i chromé, i kulhavé, a slepé uveď sem. 22 I řekl služebník: Pane, stalo se, jakž si rozkázal, a ještěť místo jest. 23 Tedy řekl pán služebníku: Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinut' vjíti, at' se naplní dům můj. 24 Nebo pravímť vám, že žádný z mužů těch, kteříž pozváni byli, neokusí večeře mé. 25 Šli pak mnozí zástupové s ním. A obrátiv se, řekl jim: 26 Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i bratří, i sestř, ano i té duše své, nemůž býti mým učedníkem. 27 A kdožkoli

neneše kříže svého, a jde za mnou, nemůž býti mým učedníkem. 28 Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti věž, aby prvé sedna, nepočel nákladu, má-li to, nač by ji dokonat? 29 Aby snad, když by základ položil, a dokonati nemohl, všickni, kteříž by to viděli, nepočali se posmívati jemu, 30 Řkouce: Tento člověk počal stavěti, a nemohl dokonati. 31 Aneb který král, bera se k boji proti jinému králi, zdalíž prvé nesedne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkati se s tím, kterýž s dvacíti tisíci táhne proti němu? 32 Sic jinak, když by onen ještě podál od něho byl, pošle posly k němu, žádaje za to, což jest ku pokoji. 33 Tak zajisté každý z vás, kdož se neodfěkne všech věcí, kterýmiž vládne, nemůž býti mým učedníkem. 34 Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude zmařena, čím bude napravena? 35 Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ven ji vymítají. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15 Přibližovali se pak k němu všickni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. 2 I reptali farizeové a zákonníci, řkouce: Tento hříšníky přijímá, a jí s nimi. 3 I pověděl jim podobenství toto, řka: 4 Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdalíž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i nalezl ji? 5 A nalezna, vložil by na ramena svá s radostí. 6 A přijda domů, svolal by přátele a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezl ovci svou, kteráž byla zahynula. 7 Pravímť vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání. 8 Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdalíž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne? 9 A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezla groš, kterýž jsem byla ztratila. 10 Takt', pravím vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokání činícím. 11 Řekl také: Člověk jeden měl dva syny. 12 Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. 13 A po nemnohých dnech, shromáždív všecko mladší ten syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, byv prostopašně živ. 14 A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. 15 I všed, přidržel se jednoho měštinína krajiny té; a on jej poslal na pole své, aby pásł vepře. 16 I žádal

nasytiti břicho své mlátém, kteréž svině jedly, ale žádný nedával jemu. 17 Přišed pak sám k sobě, řekl: Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost mají chleba, a já hladem mru! 18 Vstana, půjdu k otci svému, a díím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, 19 Aníž jsem hoden více slouti synem tvým. Učiň mne jako jednoho z nájemníků svých. 20 I vstava, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel jej otec jeho, a milosrdenstvím byv hnut, přiběh, padl na šíji jeho, a políbil ho. 21 I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, aníž jsem hoden více slouti synem tvým. 22 I řekl otec služebníkům svým: Přineste to roucho první, a oblectejte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy. 23 A přivedouce to tele tučné, zabijte, a hodujíce, budme veselí. 24 Nebo tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I počali veselí býti. 25 Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. 26 I povolav jednoho z služebníků, otázal se, co by to bylo. 27 A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. 28 I rozhněval se, a nechtěl vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. 29 A on odpovědév, řekl otci: Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, a však nikdy jsi mi nedal kozelce, abych s přátely svými vesel pobyl. 30 Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu to tele tučné. 31 A on řekl jemu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé. 32 Ale veseliti a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16 Pravil pak i učedníkům svým: Člověk jeden byl bohatý, kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. 2 I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vládařství svého, nebo již nebudeš moci déle vládnouti. 3 I dí vladař sám v sobě: Co učiním? Ted' pán můj odjímá ode mne vládařství. Kopati nemohu, žebrati se stydím. 4 Víím, co učiním, aby, když budu zszazen z vládařství, přijali mne do svých domů. 5 I zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, řekl prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému? 6 A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi rejistra svá, a sedna rychle, napiš padesát. 7 Potom druhému řekl:

Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I dí mu: Vezmi rejstra svá, a napiš osmdesát. **8** I pochválil ten pán vládaře toho nepravého, že opatrně učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, než synové světla v svých věcech. (aiōn g165) **9** I jáť pravím vám: Čiňte sobě přátely z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, přijali vás do oněch věčných stanů. (aiōnios g166) **10** Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozet' nepravý jest. **11** Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrní jste nebyli, spravedlivé kdo vám svěří? **12** A když jste v cizím věrní nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? **13** Žádný čeledín nemůž dvěma pánům sloužiti. Nebť zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti a mamoně. **14** Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakomí, a posmívali se jemu. **15** I dí jim: Vy jste, ješto se sami spravedliví činíte před lidmi, ale Bůht' zná srdce vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem. **16** Zákon a proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. **17** Snázet' jest zajisté nebi i zemi pomínouti, nežli v zákoně jednomu tytlíku zahynouti. **18** Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží. **19** Byl pak člověk jeden bohatý, a oblačel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. **20** A byl jeden žebrák, jménem Lazar, kterýž ležel u vrat jeho vředovitý, **21** Žádaje nasycen býti těmi drobtý, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho. **22** I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahamova. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest. **23** Potom v pekle pozdvihl očí svých, v mukách jsa, uzel Abrahamu zdaleka, a Lazara v lůnu jeho. (Hadēs g86) **24** I zvolav bohatec, řekl: Otče Abrahamo, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodě, a svlaží jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni. **25** I řekl Abraham: Synu, rozpomeň se, žes ty vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se těší, ale ty se mučíš. **26** A nad to nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtějí odsud k vám jíti, nemohli, ani od onud k nám přejíti. **27** I řekl: Ale prosím tebe, otče, abys ho poslal

do domu otce mého. **28** Neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk. **29** I řekl jemu Abraham: Majít' Mojžíše a proroky, necht' jich poslouchají. **30** A on řekl: Nic, otče Abrahamo, ale kdyby kdo z mrtvých šel s nim, budou pokání činiti. **31** I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a proroků neposlouchají, aniž byť kdo z mrtvých vstal, uveří jemu.

17 Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda, skrze kohož přicházejí. **2** Lépe by mu bylo, aby žernov oslíčí vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, než by pohoršil jednoho z těchto maličkých. **3** Šetřte se. Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresci ho, a bude-liť toho želeti, odpust' mu. **4** A byť pak sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu. **5** I řekli apoštolé Pánu: Přispoř nám víry. **6** I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčičné, řekli byste této moruši: Vykořeň se, a přesad' se do moře, a uposlechla by vás. **7** Kdo pak jest z vás, maje služebníka, ješto oře aneb pase, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pod' a sedni za stůl? **8** Anobř zдали neď jemu: Připrav, ať povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pí? **9** Zдали děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu bylo rozkázáno? Nezdá mi se. **10** Tak i vy, když učiníte všecko, což vám přikázáno, rcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. **11** I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že šel skrze Samařa a Galilei. **12** A když vcházal do nějakého městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteříž stáli zdaleka. **13** A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši příkazateli, smiluj se nad námi. **14** Kteréžto on uzřev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištění jsou. **15** Jeden pak z nich uzřev, že jest uzdraven, navrátil se, s velikým hlasem velebě Boha. **16** A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. **17** I odpověděv Ježíš, řekl: Zдалиž jich deset není očištěno? A kdež jich devět? **18** Nenalezli se, aby vrátíce se, chválu Bohu vzdali, jedině cizozemec tento? **19** I řekl jemu: Vstana jdi, víra tvá tě uzdravila. **20** Byv pak otázan od farizeů, kdy přijde království Boží, odpověděl jim, a řekl: Nepřijdeť království Boží s šetřením. **21** Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestiť mezi vámi. **22** I řekl učedníkům: Přijdou dnové, že budete žádati viděti

v jeden den Syna člověka, ale neužíté. 23 A dějít vám: Aj, zde, aneb hle, tamto. Ale nechodte, aniž následujte. 24 Nebo jakož blesk osvěcující se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém. 25 Ale nejprve musí mnoho trpěti, a zavržen býti od národu tohoto. 26 A jakož se dalo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka. 27 Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky. 28 A též podobně, jakž se dalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. 29 Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, dštil ohněm a sirou s nebe, a zahladil všecky. 30 Takť nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví. 31 V ten den kdo by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. 32 Pomněte na Lotovu ženu. 33 Kdož by koli hledal duši svou zachovati, ztratit jí; a kdož by ji koli ztratil, obživít ji. 34 Pravímť vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. 35 Dvě budou mletí spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. 36 Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. 37 I odpověděvše, řekli jemu: Kde, Pane? On pak řekl jim: Kdežt' bude tělo, tamť se shromáždí i orlice.

18 Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřeba bylo vždycky se modliti a neoblevovati, 2 Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál, a člověka nestyděl. 3 Byla pak vdova v témž městě. I přišla k němu, řkuci: Pomsti mne nad protivníkem mým. 4 On pak dlouho nechtěl. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, ani člověka nestydím, 5 Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhanele mne. 6 I dí Pán: Slyšte, co praví ten soudce nepravý. 7 A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jim? 8 Pravímť vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když přijde Syn člověka, zdalíž nalezne víru na zemi? 9 I řekl také proti některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných za nic nevážíce, podobenství toto: 10 Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus, a druhý publikán. 11 Farizeus stoje, takto se sám v sobě modlil: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráci, nespravedliví, cizoložníci,

aneb jako i tento publikán. 12 Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu. 13 Publikán pak zdaleka stoje, nechtěl ani očí k nebi pozdvihnouti. Ale bil se v prsy své, řka: Bože, buď milostiv mně hříšnému. 14 Pravímť vám: Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníží, bude povýšen. 15 Přinášeli také k němu i nemluvátka, aby se jich dotýkal. To viděvše učedlníci, přimlouvali jim. 16 Ale Ježíš svolav je, řekl: Nechte dítek, ať jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýcht' jest království Boží. 17 Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nevejdet' nikoli do něho. 18 I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím? (aiōnios g166) 19 I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. 20 Umiš přikázání: Nezczizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou. 21 On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti. 22 Ale slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještěť se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pod', následuj mne. 23 On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. 24 A viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně ti, kdož statky mají, do království Božího vejdou! 25 Snáže jest zajisté velbloudu skrze jehelnou díрку projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího. 26 Tedy řekli ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen býti? 27 A on dí: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha. 28 I řekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. 29 On pak řekl jim: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, neb rodiče, neb bratří, neb manželku, neb dítky, pro království Boží, 30 Aby nezval v tomto času mnohem více, v budoucím pak věku života věčného. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Tedy pojav dvanácte, řekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a naplnít se všecko Synu člověka to, což psáno jest skrze proroky. 32 Nebo vydán bude pohanům, a bude posmíván, a zlehčen, i uplván. 33 A ubičující, zamordují jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. 34 Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo. 35 I stalo se, když se přibližovali k Jericho, slepý jeden seděl podlé cesty, žebře. 36 A slyšev zástup pomíjející,

otázal se, co by to bylo. 37 I oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. 38 I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. 39 A ti, kteříž napřed šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. 40 Tedy zastavil se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když se přibližoval, otázal se ho, 41 Řka: Co chceš, ať učiním? On pak dí: Pane, ať vidím. 42 A Ježíš řekl jemu: Prohlédni. Víra tvá tě uzdravila. 43 A i hned prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid viděv to, vzdal chválu Bohu.

19 A všed, bral se přes Jericho. 2 A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. 3 I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. 4 A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; nebo tudy měl jíti. 5 A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzřel jej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sestup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat. 6 I sstoupil rychle, a přijal jej radostně. 7 A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. 8 Stojte pak Zacheus, řekl Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navrácuji to čtvrtinám. 9 I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, proto že i on jest syn Abrahamův. 10 Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. 11 Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, proto že byl blízko od Jeruzaléma, a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevití království Boží. 12 I řekl: Člověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království, a zase se navrátil. 13 I povolav desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčetež, dokudž nepřijdu. 14 Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce: Nechcemeť, aby tento kraloval nad námi. 15 I stalo se, když se navrátil, přijav království, že rozkázal zavolati těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby zvěděl, jak kdo mnoho získal. 16 I přišel první, řka: Pane, hřivna tvá deset hřiven získala. 17 I řekl jemu: To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl věrný, mějž moc nad desíti městy. 18 A druhý přišel, řka: Pane, hřivna tvá získala pět hřiven. 19 I tomu řekl: I ty budiž nad pěti městy. 20 A jiný přišel, řka: Pane, aj, teď hřivna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku. 21 Nebo jsem se bál tebe,

ješto jsi člověk přísný; béřeš, čeho jsi nepoložil, a žneš, čeho jsi nerozsíval. 22 I řekl jemu: Z úst tvých soudím tebe, služebníče zlý. Věděl jsi, že jsem já člověk přísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, čehož jsem nerozsíval. 23 I proč jsi tedy nedal peněz svých na stůl, a já přijda, byl bych je vzal i s užitky. 24 I řekl těm, kteříž tu stáli: Vezměte od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. 25 I řekli jemu: Pane, máť deset hřiven. 26 Jistě pravím vám: Že každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato. 27 Ty pak nepřátely mé, kteříž nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem, a zmordujte přede mnou. 28 To pověděv, šel napřed, vstupuje k Jeruzalému. 29 I stalo se, když se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své, 30 Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhož vejduce, naleznete oslátko přivázané, na němž nikdy žádný z lidí neseděl. Odvěztež je, a přiveďte ke mně. 31 A optal-liť by se vás kdo, proč odvažujete, tak díte jemu: Proto že Pán ho potřebuje. 32 Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, nalezli, jakž jim byl pověděl. 33 A když odvažovali to oslátko, řekli páni jeho k nim: Proč odvažujete oslátko? 34 A oni řekli: Pán ho potřebuje. 35 I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na to oslátko, vsadili na ně Ježíše. 36 A když on jel, stlali roucha svá na cestě. 37 Když se pak již přibližoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli, 38 Řkouce: Požehnaný král, kterýž se béře ve jménu Páně. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. 39 Ale někteří z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli jemu: Mistře, potresci učedníků svých. 40 I odpověděv, řekl jim: Pravímť vám: Budou-li tito mlčeti, kamení hned bude volati. 41 A když se přiblížil, uzřev město, plakal nad ním, 42 Řka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly, ale skrytoť jest to nyní před očima tvýma. 43 Nebo přijdou na tě dnové, obklíčí tě nepřátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a soužijí tě se všech stran. 44 A s zemí srovnají tě, i syny tvé v tobě, a nenechajíť v tobě kamene na kameni, proto že jsi nepoznalo času navštívení svého. 45 A všed do chrámu, počal vymítati prodavače a kupce z něho, 46 Řka jim: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej

pak učinili peleší lotrovskou. 47 I učil na každý den v chrámě. Přední pak kněží a zákonníci i přední v lidu hledali ho zahladiti. 48 Ale nenalezli, co by učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho.

20 I stalo se těch dnů v jeden den, když on učil lid v chrámě, a kázal evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákonníci s staršími. 2 I řekli jemu: pověz nám, jakou mocí tyto věci činíš, aneb kdo jest ten, kterýž tobě tuto moc dal? 3 I odpověděl, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc; protož pověztež mi: 4 Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? 5 Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, díť: Pročež jste tedy neuvěřili jemu? 6 Pakli díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; nebo cele tak drží, že Jan jest prorok. 7 I odpověděli: Že nevědí, odkud byl. 8 I řekl jim Ježíš: Aníž já vám povím, jakou mocí toto činím. 9 I počal lidu praviti podobenství toto: Člověk jeden štípil vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšel přes pole na dlouhé časy. 10 A v čas slušný poslal k těm vinařům služebníka, aby užitek z vinice dali jemu. Ti pak vinaři zmrskavše jej, pustili prázdného. 11 I poslal druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. 12 I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven. 13 Tedy řekl pán té vinice: Co učiním? Pošli svého milého syna. Snad když toho užíř, ustýdnou se. 14 Ale vinaři uzřevše jej, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, aby naše bylo to dědictví. 15 A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali. Což tedy učiní jim pán té vinice? 16 Přijde a vyhledá vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to. 17 Ale on pohledv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýž pohrdli stavitelé, ten učiněn jest v hlavu úhelní? 18 Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřet' jej. 19 I hledali přední kněží a zákonníci, jak by naň vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvli podobenství to. 20 Tedy střehouce ho, poslali špehéře, kteříž by se spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. 21 I otázali se ho, řkouce: Mistře, víme, že právě mluviš a učíš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš. 22 Sluší-li nám daň dávatí císaři, čili nic? 23 Ale porozuměv chytrosti jejich, dí jim: Co mne

pokoušíte? 24 Ukažte mi peníz. Čí má obraz a nápis? I odpovědjevše, řekli: Císařův. 25 On pak řekl jim: Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, Bohu. 26 I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a divíce se odpovědi jeho, umkli. 27 Přistoupivše pak někteří z saduceů, (kteříž odpírají býti vzkříšení,) otázali se ho, 28 Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, maje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símě bratru svému. 29 I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí. 30 I pojal druhý tu ženu, a umřel i ten bez dětí. 31 Potom třetí pojal ji, též i všech těch sedm, a nezůstavivše dětí, zemřeli. 32 Nejposléze po všech umřela i ta žena. 33 Protož při vzkříšení, kterého z nich bude ta žena, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku? 34 A odpovídaje, řekl jim Ježíš: Synové tohoto věku žení se a vdávají. (αἰὼν g165) 35 Ale ti, kteříž hodni jmíni budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženiti nebudou ani vdávati. (αἰὼν g165) 36 Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení. 37 A že mrtví vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kří, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým, a Bohem Izákovým, a Bohem Jákobovým. 38 Bůht' pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. 39 Tedy odpovědjevše někteří z zákonníků, řekli: Mistře, dobře jsi pověděl. 40 I nesměli se jeho na nic více tázati. 41 Řekl pak jim: Kterak praví Krista býti synem Davidovým? 42 A sám David praví v knize žalmů: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, 43 Až' položíš nepřátely tvé v podnož noh tvých? 44 Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? 45 I řekl učedníkům svým přede vším lidem: 46 Varujte se zákonníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše, a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách, a první místo na večeřích. 47 Kteříž zžírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Tit' vezmou těžší odsouzení.

21 A pohledv, uzřel bohaté, kteříž metali dary své do pokladnice. 2 Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana uvrhla tam dva šarty. 3 I řekl: V pravdě pravím vám, že vdova tato chudá více než všickni uvrhla. 4 Nebo všickni títo z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla. 5 A když někteří pravili

o chrámu, kterak by kamením pěkným i okrasami ozdoben byl, řekl: 6 Nač se to díváte? Přijdouť dnové, v nichž nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. 7 I otázali se ho, řkouce: Mistře, kdy to bude? A které znamení, když se to bude míti státi? 8 On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem, a čas se blíží. Protož nepostupujte po nich. 9 Když pak uslyšíte o válkách a různicích, nestrachujte se; neboť musí to prvé býti, ale ne i hned konec. 10 Tehdy pravil jim: Povstanet' národ proti národu, a království proti království. 11 A země třesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s nebe velicí. 12 Ale před tím přede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se budou, vydávajíce vás do škol a žalářů, vodíce k králům a k vladařům pro jméno mé. 13 A toť se vám dítí bude na svědectví. 14 Protož složtež to v srdcích svých, abyste se nestarali, kterak byste odpovídati měli. 15 Ját' zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréž nebudou moci odolati, ani proti ní ostáti všickni protivníci vaši. 16 Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratří, od příbuzných i od přátel, a zmordují některé z vás. 17 A budete v nenávisti u všech pro jméno mé. 18 Ale ani vlas s hlavy vaší nikoli nezahyne. 19 V trpělivosti své vládněte dušemi svými. 20 Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzalém, tehdy vězte, žeť se přiblížilo zkažení jeho. 21 Tehdy ti, kdož jsou v Judstvu, utíkejte k horám, a kdo u prostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevcházejte do něho. 22 Neboť budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest. 23 Ale běda těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. Neboť bude dav veliký v této zemi, a hněv nad lidem tímto. 24 I padati budou ostrostí meče, a zjímaní vedeni budou mezi všecky národy, a Jeruzalém tlačěn bude od pohanů, dokudž se nenaplní časové pohanů. 25 I budouť znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi ssoužení národů, nevědoucích se kam dítí, když zvuk vydá moře a vlnobití, 26 Tak že zmrtvějí lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou. 27 A tehdyť uzří Syna člověka, an se běře v oblace s mocí a slavou velikou. 28 A když se toto počne dítí, pohledtež a pozdvihnětež hlav svých, proto že se přibližuje vykoupení vaše. 29 I pověděl jim podobenství: Paťte na fíkový strom

i na všecka stromoví. 30 Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest již léto. 31 Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží. 32 Amen pravím vám, že nepomine věk tento, až se všecko stane. 33 Nebe a země pominou, ale slova má nepominou. 34 Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a v náhle přikvačil by vás ten den. 35 Nebo jako osídlo přijde na všecky, kteříž přebývají na tváři vsí země. 36 Protož bděte, všelikého času modléce se, abyste hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a postaviti se před Synem člověka. 37 I býval ve dne v chrámě, uče, ale v noci vycházeje, přebýval na hoře, kteráž slove Olivetská. 38 A všecken lid na úsvitě přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

22 Přiblížoval se pak svátek přesnic, kterýž slove velikanoc. 2 I hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej vyhladili; nebo obávali se lidu. 3 Tedy vstoupil satan do Jidáše, přijímám Iškariotského, kterýž byl z počtu dvanácti. 4 A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s úředníky, kterak by ho jim zradil. 5 I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí peníze dáti. 6 I slíbil, a hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zástupu. 7 Tedy přišel den přesnic, v kterémž zabit měl býti beránek. 8 I poslal Petra a Jana, řka: Jdouce, připravte nám beránka, abychom jedli. 9 A oni řekli mu: Kde chceš, ať připravíme? 10 On pak řekl jim: Aj, když vcházeti budete do města, potkáť vás člověk, dčbán vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož vejde. 11 A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest síň, kdež budu jísti beránka s učedníky svými? 12 A onť vám ukáže večeřadlo veliké podlážené. Tam připravte. 13 I odšedše, našli, jakž jim pověděl, a připravili beránka. 14 A když přišel čas, posadil se za stůl, a dvanácte apoštolů s ním. 15 I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prvé než bych trpěl. 16 Nebo pravímť vám, žeť ho již více nebudu jísti, ažť se naplní v království Božím. 17 A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou. 18 Nebo pravím vám, žeť nebudu pítí z plodu vinného kořene, ažť království Boží přijde. 19 A vzav chléb, a díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To činite na mou památku. 20 Takž i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest ta

nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá. 21 Ale aj, ruka zrádce mého se mnou za stolem. 22 A Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo, ale běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje. 23 Tedy oni počali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, kterýž by to měl učiniti. 24 Stal se pak i svár mezi nimi, kdo by z nich zdál se býti největší. 25 On pak řekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteříž moc mají nad nimi, dobrodincové slovou. 26 Ale vy ne tak. Nýbrž kdož největší jest mezi vámi, buďiž jako nejmenší, a kdož vůdce jest, jako sloužící. 27 Nebo kdo větší, ten-li, kterýž sedí, čili ten, kterýž slouží? Zdali ne ten, kterýž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží. 28 Vy pak jste ti, kteříž jste v mých pokušeních se mnou zůstali. 29 A jáť vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království, 30 Abyste jedli a pili za stolem mým v království mém, a seděli na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. 31 I řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil, aby vás tříbil jako pšenici. 32 Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá. A ty někdy obrátě se, potvrzuj bratří svých. 33 A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do žaláře i na smrt jíti. 34 On pak dí: Pravím tobě, Petře, nezapívát' dnes kohout, až prvé třikrát zapříš, že neznáš mne. 35 I řekl jim: Když jsem vás posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuvi, zdali jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž. 36 Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi a též i mošnu; a kdož meče nemá, prodej sukni svou, a kup sobě. 37 Nebo pravím vám, že se ještě to písmo naplniti musí na mně: A s nešlechetnými počten jest. Nebo ty věci, kteréž svědčí o mně, konec berou. 38 Oni pak řekli: Pane, aj, dva meče ted'. A on řekl jim: Dostit' jest. 39 A vyšed, šel podlé obyčeje svého na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho. 40 A když přišel na místo, řekl jim: Modlte se, abyste nevešli v pokušení. 41 A sám vzdáliv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se, 42 Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se. 43 I ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho. 44 A jsa v boji, horlivěji se modlil. I učiněn jest pot jeho jako krůpě krve tekoucí na zemi. 45 A vstav od modlitby, a přišed k učedníkům, našel je, ani spí zámutek. 46 I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. 47 A když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž sloužil Jidáš, jeden ze dvanácti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. 48 Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka zrazuješ. 49 A vidouce ti, kteříž při něm byli, k čemu se chýlí, řekli jemu: Pane, budeme-liž bítí mečem? 50 I udeřil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a utal ucho jeho pravé. 51 A Ježíš odpověděv, řekl: Nechtež až potud. A dotek se ucha jeho, uzdravil jej. 52 I dí Ježíš těm, kteříž přišli na něho, předním kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi. 53 Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhli jste rukou na mne. Ale totoť jest ta vaše hodina, a moc temnosti. 54 I javše jej, vedli, a uvedli do domu nejvyššího kněze. Petr pak šel za ním zdaleka. 55 A když zanitili oheň u prostřed síně, a posadili se vůkol, sedl Petr mezi ně. 56 A uzřevši ho jedna děvečka, an sedí u ohně, a pilně naň pohleděvši, řekla: I tento byl s ním. 57 On pak zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho. 58 A po malé chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak řekl: Ó člověče, nejsem. 59 A potom asi po jedné hodině jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, nebo také Galilejský jest. 60 I řekl Petr: Člověče, nevím, co pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zazpíval. 61 I obrátiv se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prvé než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš. 62 I vyšed ven Petr, plakal hořce. 63 Muži pak ti, kteříž drželi Ježíše, posmívali se jemu, tepouce ho. 64 A zakrývajíce ho, bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo jest, kterýž tebe udeřil? 65 A jiného mnoho, rouhajíce se, mluvili proti němu. 66 A když byl den, sešli se starší lidu a přední kněží a zákonníci, a vedli ho do rady své, 67 Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám. I dí jim: Povím-li vám, nikoli neuvěříte. 68 A pakli se vás co otíží, neodpovíte mi, ani nepropustíte. 69 Od této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží. 70 I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl jim: Vy pravíte, nebo já jsem. 71 A oni řekli: Což ještě potřebujeme svědectví? Však jsme sami slyšeli z úst jeho.

23 Tehdy povstavši všecko množství jich, vedli jej ku Pilátovi. 2 A počali naň žalovati, řkouce: Tohoto jsme našli, an převrací lid, a brání daně dávatí císaři, pravě se býti Kristem králem. 3 Pilát pak otázal se ho, řka: Jsi-liž ty král ten Židovský?

A on odpověděl, řekl jemu: Ty pravíš. 4 I dí Pilát předním kněžím a zástupům: Žádné viny nenalézám na tomto člověku. 5 Oni pak více se silili, řkouce: Bouřit lid, uče po všem Judstvu, počav od Galilee až sem. 6 Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by člověk Galilejský. 7 A když zvěděl, že by byl z panství Heródesova, poslal jej k Heródesovi, kterýž také v Jeruzalémě byl v ty dni. 8 Heródes pak užřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal viděti jej, proto že mnoho o něm slychal, a nadál se, že nějaký div uzří od něho učiněný. 9 I tázal se ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neodpovídal. 10 Stáli pak přední kněží a zákonníci, tuze na něj žalující. 11 A pohrdna jím Heródes s svým rytířstvem, a naposmívav se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi. 12 I učiněni jsou přátelé Pilát s Heródesem v ten den. Nebo před tím nepřátelé byli vespolek. 13 Pilát pak svolav přední kněží a úředné osoby i lid, 14 Řekl jim: Dali jste mi tohoto člověka, jako by lid odvracel, a aj, já před vámi vypyťavaje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku v tom, což na něj žalujete. 15 Ano ani Heródes; nebo odeslal jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu. 16 Protože potrestaje, propustím ho. 17 Musil pak propouštívati jim jednoho v svátek. 18 Protož zkríklo spolu všecko množství, řkouce: Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabáše. 19 Kterýž byl pro bouřku nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do žaláře. 20 Tedy Pilát opět mluvil, chtěje propustiti Ježíše. 21 Oni pak vždy volali, řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj. 22 A on potřetí řekl jim: Což pak zlého učinil tento? Žádné příčiny smrti nenalezl jsem na něm. Protož potresce, propustím ho. 23 Oni pak předce dotírali křikem velikým, žádající, aby byl ukřižován. A rozmáhali se hlasové jejich i předních kněží. 24 Pilát pak přisoudil, aby se naplnila žádost jejich. 25 I propustil jim toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli jejich. 26 A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby nesl za Ježíšem. 27 I šlo za ním veliké množství lidu i žen, kteréž plakaly a kvílily ho. 28 A obrátiv se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale raději samy nad sebou plačte a nad svými dětmi. 29 Nebo aj, dnové jdou, v nichž řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž

nekmily. 30 Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás. 31 Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém? 32 Vedeni pak byli i jiní dva zločinci, aby spolu s ním byli ukřižováni. 33 A když přišli na místo, kteréž slove popravěštné, tu jej ukřižovali, i ty zločince, jednoho na pravici, druhého pak na levici. 34 Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metalí los. 35 I stál lid, dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řkouce: Jinýmť spomáhal, nechat' pomůže sám sobě, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený. 36 Posmívali se pak jemu i žoldněři, přistupující a octa podávající jemu, 37 A říkající: Jsi-li ty král ten Židovský, spomoziž sám sobě. 38 A byl také i nápis napsaný nad ním, literami Řeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský. 39 Jeden pak z těch zločinců, kteříž s ním viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomoziž sobě i nám. 40 A odpověděl druhý, trestal ho, řka: Ani ty se Boha nebojíš, ješto jsi v těmž potupení? 41 A my zajisté spravedlivě, nebo hodnou pomstu za skutky své běfeme, ale tento nic zlého neučinil. 42 I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého. 43 I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji. 44 A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po vsí zemi až do hodiny deváté. 45 I zatmělo se slunce, a opona chrámová roztrhla se napoly. 46 A zvolav Ježíš hlasem velikým, řekl: Otče, v ruce tvé poručím ducha svého. A to pověděl, umřel. 47 A viděv centurio, co se stalo, velebil Boha, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl. 48 A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce na to, co se dalo, tepouce prsy své, navracovali se. 49 Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, hledíce na to, i ženy, kteréž byly přišly za ním z Galilee. 50 A aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž dobrý a spravedlivý, 51 Kterýž byl nepovoliil radě a skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýž také očekával království Božího; 52 Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo. 53 A složiv je, obvinul v kment, a pochoval je v hrobě vytesaném, v kterémž ještě nikdy nebyl žádný pochován. 54 A byl den připravování, a sobota se začínala. 55 Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly z Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo

tělo jeho. 56 Vráťívše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé příkázání.

24 Prvního pak dne po sobotě velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připraveny, a některé jiné s nimi. 2 I nalezly kámen odvalený od hrobu. 3 A všedše, nenalezly těla Pána Ježíše. 4 I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podlé nich v rouše stkvoucím. 5 Když se pak ony bály, a sklonily tváři své k zemi, řekli jim: Co hledáte živého s mrtvými? 6 Nenít' ho tuto, ale vstalt' jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, 7 Řka: Že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřižován býti, a v třetí den z mrtvých vstáti. 8 I rozpomenuly se na slova jeho. 9 A navráťívše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti i jiným všechněm. 10 Byly pak Maria Magdaléna a Johanna a Maria Jakubova, a jiné s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolům. 11 Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. 12 Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohleděv do něho, uzřel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo. 13 A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdál od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emaus. 14 A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly. 15 I stalo se, když rozmlouvali, a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se, šel s nimi. 16 Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali. 17 I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a jste smutní? 18 A odpověděv jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještos nevěděl, co se stalo v něm těchto dnů? 19 Kterýmž on řekl: I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem, 20 Totiž kterak jej vydali přední kněží a knížata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej. 21 My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti Izraele. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo. 22 Ale i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu. 23 A nenalezše tělo jeho, přišly, pravíce, že také vidění andělské viděly, kteříž praví, že by živ byl. 24 I chodili někteří z našich k hrobu, a našli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli. 25 Tedy on řekl jim: Ó nesmyslní a zpozdlí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili proroci. 26 Zdalíž nemusil těch věcí trpěti

Kristus a jítí v slávu svou? 27 A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla. 28 I přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potrh se, jako by chtěl dále jíti. 29 Ale přinutili ho, říkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připozdívá, a den se nachýlil. I všel, aby s nimi zůstal. 30 I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobrořečil, a lámaje, podával jim. 31 I otevřiny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak odnesl se od nich. 32 I řekli vespolek: Zdalíž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě, a když otvíral nám písma? 33 A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a našli shromážděných těch jedenácte, a ty, kteříž s nimi byli, 34 Ani praví: Že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi. 35 I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba. 36 A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš u prostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám. 37 Oni pak zhrozivše se a přestrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli. 38 I dí jim: Co se strašíte, a proč myšlení vstupují na srdce vaše? 39 Vizte ruce mé i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí. 40 A pověděv to, ukázal jim ruce i nohy. 41 Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li tu co k jídlu? 42 A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi. 43 A vzav, pojedl před nimi, 44 A řekl jim: Tatot' jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještě byv s vámi: Že se musí naplniti všecko, což psáno jest v zákoně Mojžíšově a v prorocích i v žalmích o mně. 45 Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli písmům. 46 A řekl jim: Takt' jest psáno, a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti, 47 A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. 48 Vy pak jste svědkové toho. 49 A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti. 50 I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. 51 I stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. 52 A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou. 53 A byli vždycky v chrámě, chválíce a dobrořečíce Boha. Amen.

Jan

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. **2** To bylo na počátku u Boha. **3** Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. **4** V něm život byl, a život byl světlo lidí. **5** A to světlo v temnostech svítí, ale tmy ho neobsáhly. **6** Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. **7** Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby všickni uvěřili skrze něho. **8** Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle. **9** Tentot' byl to pravé světlo, kteréž osvvětluje každého člověka přicházejícího na svět. **10** Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal. **11** Do svého vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho. **12** Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno jeho, **13** Kteříž ne ze krví, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou. **14** A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plné milosti a pravdy. **15** Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišed, předšel mne; nebo přednější jest než já. **16** A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost. **17** Nebo zákon skrze Mojžíše dán jest, milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se. **18** Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť vypravil. **19** A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levíty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? **20** I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem Kristus. **21** I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Jsi ten prorok? Odpověděl: Nejsem. **22** I řekli jemu: Kdožs pak? At' odpověd dáme těm, kteříž nás poslali. Co pravíš sám o sobě? **23** Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. **24** Ti pak, kteříž byli poslání, z farizeů byli. **25** I otázali se ho a řekli jemu: Proč tedy křtíš, jestliže ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok? **26** Odpověděl jim Jan, řka: Já křtím vodou, ale u prostřed vás stojí, jehož vy neznáte. **27** Totot' jest ten, kterýž po mně přišed, předšel mne, u jehož obuvi já nejsem hoden rozvázati řeménka. **28** Toto v Betabaře stalo se za Jordánem, kdež Jan křtil. **29** Druhého dne uzřel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž

snímá hřích světa. **30** Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest než já. **31** A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtět vodou. **32** A svědectví vydal Jan, řka: Viděl jsem Ducha sstupujícího jako holubici s nebe, a zůstal na něm. **33** A já jsem ho neznal, ale kterýž mne poslal křtíti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž užříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým. **34** A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží. **35** Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva, **36** A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. **37** I slyšeli ho ti dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem. **38** I obrátiv se Ježíš, a uzřev je, ani jdou, dí jim: **39** Co hledáte? A oni řekli jemu: Rabbi, (což se vykládá: Mistře,) kde bydlíš? **40** Dí jim: Podte a vizte. I šli a viděli, kde bydlil, a zůstali u něho ten den; nebo bylo okolo desáté hodiny. **41** Byl Ondřej, bratr Šimona Petra, jeden z těch dvou, kteříž byli to slyšeli od Jana, a šli za ním. **42** I našel ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, což se vykládá Kristus. **43** I přivedl jej k Ježíšovi. A pohledv naň Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, což se vykládá Petr. **44** Na druhý den chtěl Ježíš vyjíti do Galilee, i našel Filipa, a řekl jemu: Pod' za mnou. **45** A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. **46** Nalezl Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v zákoně a proroci, našli jsme, Ježíše, syna Jozefova z Nazaréta. **47** I řekl jemu Natanael: A může z Nazaréta co dobrého býti? Řekl jemu Filip: Pod' a viz. **48** Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto Isti není. **49** Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prvé než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe. **50** Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten král Izraelský. **51** Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žet' jsem řekl: Viděl jsem tebe pod fíkem, věříš. Větší věci nad tyto užříš. I dí mu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času užříte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

2 Třetího pak dne stala se svadba v Káni Galilejské, a byla matka Ježíšova tam. **2** A pozván jest také Ježíš i učedníci jeho na tu svadbu. **3** Když se pak

nedostalo vína, řekla matka Ježíšova jemu: Vína nemají. 4 Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě nepřišla hodina má. 5 Dí matka jeho služebníkům: Což by koli vám řekl, učíte. 6 I bylo tu kamenných stoudiv šest postaveno, podlé očišťování Židovského, beroucí v sebe jedna každá dvě neb tři míry. 7 Řekl jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I naplnili je až do vrchu. 8 I dí jim: Nalévejtež již, a neste vrchnímu správci svadby. I nesli. 9 A jakž okusil vrchní správce svadby té vody, vínem učiněné, (nevěděl pak, odkud by bylo, ale služebníci věděli, kteříž vážili vodu,) povolal ženicha ten vrchní správce, 10 A řekl mu: Každý člověk nejprve dobré víno dává, a když by se hojně napili, tedy to, kteréž horší. Ty zachoval jsi víno dobré až dosavad. 11 To učinil Ježíš počátek divů v Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I uvěřili v něho učedníci jeho. 12 Potom sstoupil do Kafarnaum, on i matka jeho, i bratří jeho, i učedníci jeho, a pobyli tam nemnoho dní; 13 Nebo blízko byla velikanoc Židovská. I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma. 14 A našel v chrámě prodavače volů a ovec i holubic, a penězoměnce sedící. 15 A udělav bič z provázků, všecky vyhnal z chrámu, i ovce i voly, a penězoměncům rozsypal peníze, a stoly zpřevracel. 16 A těm, kteříž holuby prodávali, řekl: Odneste tyto věci odsud, a nečiňte domu Otce mého domem kupeckým. 17 I rozpomenuli se učedníci jeho, že psáno jest: Horlivost domu tvého snědla mne. 18 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Jaké znamenání nám ukážeš, že tyto věci činíš? 19 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej. 20 I řekli Židé: Čtyřiceti a šest let dělán jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej? 21 Ale on mluvil o chrámu těla svého. 22 A protož když z mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci jeho, že jim to byl pověděl. I uvěřili písmu a slovu, kteréž pověděl Ježíš. 23 A když byl v Jeruzalémě na velikunoc v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, kteréž činil. 24 Ale Ježíš nesvěřil sebe samého jim, proto že on znal všecky. 25 Aniž potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku; nebo on věděl, co by bylo v člověku.

3 Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže Židovské. 2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činíš, leč by Bůh byl s ním. 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen,

amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž viděti království Božího. 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé v život matky své vjíti a naroditi se? 5 Odpověděl Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího. 6 Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha, duch jest. 7 Nedivíš se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovu zroditi. 8 Vítr, kam chce věje, a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takť jest každý, kdo se z Ducha narodil. 9 Odpověděl Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci býti? 10 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, a toho neznáš? 11 Amen, amen pravím tobě: Že což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale svědectví našeho nepřijímáte. 12 Poněvadž zemské věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám praviti nebeské, uvěříte? 13 A jistě žádnýť nevstoupil v nebe, než ten, kterýž sstoupil s nebe, Syn člověka, kterýž jest v nebi. 14 A jakož Mojžíš povýšil hada na poušti, takť musí povýšen býti Syn člověka, 15 Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (aiōnios g166) 16 Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (aiōnios g166) 17 Neboť neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho. 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižť jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. 19 Totot' pak jest ten soud, že světlo přišlo na svět, ale milovali lidé více tmu nežli světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla, a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové jeho, že v Bohu učinění jsou. 22 Potom přišel Ježíš i učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, i učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, nebo byly tam vody mnohé. I přicházeli, a křtili se. 24 Nebo ještě Jan nebyl vsazen do žaláře. 25 Tedy vznikla otázka mezi učedníky Janovými a Židy o očišťování. 26 I přišli k Janovi a řekli jemu: Mistře, ten kterýž byl s tebou za Jordánem, jemužs ty svědectví vydal, aj, on křtí, a všickni jdou k němu. 27 Odpověděl Jan a řekl: Nemůžt' člověk vzíti ničeho, leč by jemu dáno bylo s nebe. 28 Vy sami svědkové jste mi, že jsem

pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před ním. 29 Kdož má nevěstu, ženichť jest, přítel pak ženicha, kterýž stojí a slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest. 30 Ont' musí růsti, já pak menšiti se. 31 Kdožť s hůry přišel, nade všeckyť jest; kdož jest z země, zemskýt' jest, a zemské věci mluví. Ten, kterýž s nebe přišel, nade všecky jest. 32 A což viděl a slyšel, toť svědčí, ale svědectví jeho žádný nepřijímá. 33 Kdož přijímá svědectví jeho, zpečitel to, že Bůh pravdomluvný jest. 34 Nebo ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví, nebo jemu ne v míru dává Bůh Ducha. 35 Otec miluje Syna, a všecko dal v ruku jeho. 36 Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neužít' života, ale hněv Boží zůstává na něm. (aiōnios g166)

4 A jakž poznal Pán, že slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil než Jan, (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho,) 3 Opustil Judstvo, a odšel opět do Galílee. 4 Musil pak jíti skrze Samaří. 5 I přišel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedlé popluží, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému. 6 Byla pak tu studnice Jákobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo okolo šesté hodiny. 7 I přišla žena z Samaří vážit' vody. Kteréž řekl Ježíš: Dej mi pít. 8 Nebo učedníci jeho byli odešli do města, aby nakoupili pokrmů. 9 I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa Žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcují Židé s Samaritány.) 10 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a kdo jest ten, kterýž praví tobě: Dej mi pít, ty bys prosila jeho, a dal by tobě vody živé. 11 I dí jemu žena: Pane, aniž máš, čím bys navázil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? 12 Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pil, i synové jeho, i dobytek jeho? 13 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniiti bude opět. 14 Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežízniil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýstící se k životu věčnému. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila, ani chodila sem vážit'. 16 Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, a přid' sem. 17 Odpověděla žena a řekla: Nemám muže. Dí jí Ježíš: Dobřes řekla: Nemám muže. 18 Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj muž. To jsi

pravdu pověděla. 19 Řekla jemu žena: Pane, vidím, že jsi ty prorok. 20 Otcové naši na této hoře modlívali se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest místo, kdež náleží se modliti. 21 Dí jí Ježíš: Ženo, věř mi, žeť jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani v Jeruzalémě nebudete se modliti Otcí. 22 Vy se modlíte, a nevíte, čemu; my se modlíme, čemuž víme, nebo spasení z Židů jest. 23 Ale jdet' hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci modliti se budou Otcí v duchu a v pravdě. Nebot' takových Otec hledá, aby se modlili jemu. 24 Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti. 25 Dí jemu žena: Víím, že Mesiáš přijde, kterýž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámí nám všecko. 26 Dí jí Ježíš: Ját' jsem, kterýž mluvím s tebou. 27 A v tom přišli učedníci jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, a však žádný neřekl: Nač se ptáš, aneb proč mluvíš s ní? 28 I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem: 29 Podte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus? 30 Tedy vyšli z města, a přišli k němu. 31 Mezi tím pak prosili ho učedníci, řkouce: Mistře, pojez. 32 A on řekl jim: Ját' mám pokrm jísti, kteréhož vy nevíte. 33 Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jísti? 34 Dí jim Ježíš: Můjt' pokrm jest, abych činil vůli toho, kterýž mne poslal, a dokonal dílo jeho. 35 Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte očí svých, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni. 36 Kdož pak žne, odplatut' běře, a shromažduje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žne. (aiōnios g166) 37 Nebo v tom právě jest slovo, žeť jiný jest, kdož rozsívá, a jiný, kterýž žne. 38 Ját' jsem vás poslal žíti, o čemž jste vy nepracovali. Jiníť pracovali, a vy jste v jejich práce vešli. 39 Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řeč té ženy, svědčící: Že mi pověděl všecko, což jsem činila. 40 A když k němu přišli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dni. 41 A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho. 42 A ženě té řekli: Již ne pro tvé vypravování věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest právě spasitel světa, Kristus. 43 Po dvou pak dnech vyšel odtud, a šel do Galílee. 44 Nebo sám Ježíš byl svědectví vydal, že prorok v vlasti své v poctivosti není. 45 A když přišel do Galílee, přijali jej Galilejští, všecko viděvše, co

činil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni byli přišli k svátku. 46 Tedy opět přišel Ježíš do Kány Galilejské, kdež učinil byl z vody víno. I byl jeden královský služebník v Kafarnaum, jehožto syn nemocen byl. 47 Ten uslyšev, že by Ježíš přišel z Judstva do Galilee, šel k němu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo počínal umírat. 48 I řekl jemu Ježíš: Neuzříte-li divů a zázraků, neuvěříte. 49 Dí jemu ten královský služebník: Pane, podiž prvé, nežli umře syn můj. 50 Dí jemu Ježíš: Jdi, syn tvůj živ jest. I uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil jemu Ježíš, a šel. 51 Když pak on již šel, potkali se s ním služebníci jeho a zvěstovali, řkouce: Syn tvůj živ jest. 52 Tedy otázal se jich na hodinu, v kterou by se lépe měl. I řekli jemu: Včera v hodinu sedmou přestala mu zimnice. 53 Tedy poznal otec, že právě ta hodina byla, v kterouž řekl byl jemu Ježíš: Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. 54 To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilee.

5 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma. 2 Byl pak v Jeruzalémě rybník bravný, kterýž slove Židovsky Bethesda, patero přístřeší maje. 3 Kdež leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnutí vody. 4 Nebo anděl jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. Protož kdož nejdříve sstoupil po tom zkormoučení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl. 5 I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třicet let nemocen byl. 6 Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdrav býti? 7 Odpověděl mu ten nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrhl mne do rybníka, ale když já jdu, jiný přede mnou sstupuje. 8 Dí jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a chod'. 9 A hned zdrav jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. Byla pak sobota v ten den. 10 Tedy řekli Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší tobě lože nositi. 11 Odpověděl jim: Ten, kterýž mne uzdravil, onť mi řekl: Vezmi lože své a chod'. 12 I otázali se ho: Kdo jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a chod'? 13 Ten pak uzdravený nevěděl, kdo by byl. Nebo Ježíš byl podšel od zástupu shromážděného na tom místě. 14 Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, a řekl jemu: Aj, zdrav jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, atby se něco horšího nepřihodilo. 15 Odšel ten člověk, a pověděl Židům,

že by Ježíš byl ten, kterýž ho zdravého učinil. 16 A protož protivili se Židé Ježíšovi, a hledali ho zabiti, že to učinil v sobotu. 17 Ježíš pak odpověděl jim: Otec můj až dosavad dělá, i jáť dělám. 18 Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, že by netoliko rušil sobotu, ale že Otce svého pravil býti Boha, rovného se čině Bohu. 19 I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, amen pravím vám: Nemůžet' Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on činí, toť i Syn též podobně činí. 20 Otec zajisté miluje Syna, a ukazuje mu všecko, což sám činí; a větší nad to ukáže jemu skutky, abyste vy se divili. 21 Nebo jakož Otec křísí mrtvé a obživuje, tak i Syn, kteréž chce, obživuje. 22 Aniž zajisté Otec soudí koho, ale všecken soud dal Synu. 23 Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, kterýž ho poslal. 24 Amen, amen pravím vám: Že kdož slovo mé slyší, a věří tomu, kterýž mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešelt' jest z smrti do života. (aiōnios g166) 25 Amen, amen pravím vám: Že přijde hodina, a nyníť jest, když mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou. 26 Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě. 27 A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. 28 Nedivtež se tomu; neboť přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. 29 A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. 30 Nemohut' já sám od sebe nic činiti. Jakžť slyším, takt' soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy. 31 Vydám-liť já svědectví sám o sobě, svědectví mé není pravé. 32 Jinýť jest, kterýž svědectví vydává o mně, a vím, že pravé jest svědectví, kteréž vydává o mně. 33 Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědectví vydal pravdě. 34 Ale jáť nepřijímám svědectví od člověka, než totot' pravím, abyste vy spaseni byli. 35 Onť byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste se na čas poradovati v světle jeho. 36 Ale já mám větší svědectví, než Janovo. Nebo skutkové, kteréž mi dal Otec, abych je vykonal, tit' skutkové, kteréž já činím, svědčí o mně, že mne Otec poslal. 37 A kterýž mne poslal, Otec, onť svědectví vydal o mně, jehož jste vy hlasu nikdy neslyšeli, ani tvář jeho neviděli. 38 A slova jeho nemáte v sobě zůstávajícího.

Nebo kteréhož on poslal, tomu vy nevěříte. **39** Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život mít, a tať svědectví vydávají o mně. (aiōnios g166) **40** Ale nechcete přijít ke mně, abyste život měli. **41** Chvály od lidí nepřijímám. **42** Ale poznal jsem vás, že milování Božího nemáte v sobě. **43** Já jsem přišel ve jménu Otce svého, a nepřijímáte mne. Kdyby jiný přišel ve jménu svém, toho přijmete. **44** Kterak vy můžete věřit, chvály jedni od druhých hledající, poněvadž chvály, kteráž jest od samého Boha, nehledáte? **45** Nedomnívejte se, bycht' já na vás žalovati měl před Otcem. Jestit', kdo by žaloval na vás, Mojžíš, v němž vy nadějí máte. **46** Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně; neb on o mně psal. **47** Ale poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům můj uvěříte?

6 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské neb Tiberiadské. **2** A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kteréž činil nad nemocnými. **3** I všel na horu Ježíš, a tam seděl s učedníky svými. **4** Byla pak blízko velikanoc, svátek Židovský. **5** Tedy pozdvihl oči Ježíš, a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí Filipovi: Kde nakoupíme chlebě, aby pojedli tito? **6** (Ale to řekl, pokoušeje ho; nebo on věděl, co by měl učiniti.) **7** Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebě nepostačí jim, aby jeden každý z nich něco maličko vzal. **8** Dí jemu jeden z učedníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: **9** Jestit' mládenček jeden zde, kterýž má pět chlebě ječných a dvě rybičky. Ale coť jest to mezi tak mnohých? **10** I řekl Ježíš: Rozkažte lidu, at' se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců. **11** Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedníkům, učedníci pak sedícím; též podobně z těch rybiček, jakž mnoho chtěli. **12** A když byli nasyceni, řekl učedníkům svým: Zberte ty droby, kteříž zůstali, at' nezhytnou. **13** I sebrali a naplnili dvanácte košů drobtů z těch pěti chlebě ječných, kteříž pozůstali po těch, kteříž jedli. **14** Ti pak lidé, uzřevše ten div, kterýž učinil Ježíš, pravili: Tento jest jistě prorok, kterýž měl přijít na svět. **15** Tedy Ježíš věda, že by měli přijít a chytiti jej, aby ho učinili králem, ušel na horu opět sám jediný. **16** Když pak byl večer, sstoupili učedníci jeho k moři. **17** A vstoupivše na loď, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim. **18** Moře pak dutím velikého větru zdvihalo se.

19 A odplavivše se honů jako pětmecíťma neb třidceti, uzřeli Ježíše, an chodí po moři, a přibližuje se k loď. I báli se. **20** On pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se. **21** I vzali ho na loď ochotně, a hned loď přiběhla k zemi, do kteréž se plavili. **22** Nazejtří zástup, kterýž byl za mořem, viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na kterouž byli vstoupili učedníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s učedníky svými na loď, ale sami učedníci jeho byli se plavili, **23** (Jiné pak loď byly připlouly od Tiberiady k tomu místu blízko, kdež byli jedli chléb, když díky učinil Pán,) **24** Když tedy uzřel zástup, že Ježíš tu není, ani učedníků jeho, vstoupili i oni na loď, a přijeli do Kafarnaum, hledající Ježíše. **25** A nalezše ho za mořem, řekli jemu: Mistře, kdy jsi sem přišel? **26** Odpověděl jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravím vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. **27** Pracujte ne o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo tohot' potvrdil Bůh Otec. (aiōnios g166) **28** Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom děláli dílo Boží? **29** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totot' jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal. **30** I řekli jemu: Jakéž pak ty znamenání činíš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? **31** Otcové naši jedli mannu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jísti. **32** Tedy řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. **33** Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe, a dává život světu. **34** I řekli jemu: Pane, dávejž nám chléb ten vždycky. **35** Ježíš pak řekl jim: Ját' jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízni nikdy. **36** Ale pověděl jsem vám, anobř viděli jste mne, a nevěříte. **37** Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven. **38** Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal. **39** Totot' jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, Otcova, abych ničeho toho, což mi dal, neztratil, ale vzkřísil to v nejposlednější den. **40** A totot' jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A jáť jej vzkřísím v den nejposlednější. (aiōnios g166) **41** I reptali Židé na něho, že řekl: Já jsem chléb ten, kterýž jsem s nebe sstoupil. **42** A pravili: Zdaliž tento není Ježíš, syn

Josefův, jehož my otce i matku známe? Kterak pak dí tento: S nebe jsem sstoupil? 43 Tedy odpověděl Ježíš a řekl jim: Nerepčete vespolek. 44 Žádný nemůž přijíti ke mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitrlh by jej; a jáť jej vzkřísím v den nejposlednější. 45 Psáno jest v prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně. 46 Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' viděl Otce. 47 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný. (aiōnios g166) 48 Jáť jsem ten chléb života. 49 Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli. 50 Totot' jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož by koli jej jedl, neumřet'. 51 Jáť jsem ten chléb živý, kterýž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. (aiōn g165) 52 Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může nám dáti tělo jísti? 53 I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí krve jeho, nemáte života v sobě. 54 Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den. (aiōnios g166) 55 Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. 56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. 57 Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. 58 Totot' jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, žitv' bude na věky. (aiōn g165) 59 Toto mluvil v škole, uče v Kafarnaum. 60 Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdat' jest tato řeč. Kdo jí může slyšeti? 61 Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží? 62 Co pak, kdybyste uzřeli Syna člověka, an vstupuje, kdež prvé byl? 63 Duch jest, kterýž obživuje, tělot' nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou. 64 Ale jsouť někteří z vás, ješto nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, kdo by byli nevěřící, a kdo by ho měl zraditi. 65 I pravil: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůž přijíti ke mně, leč by jemu bylo dáno od Otce mého. 66 A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním více. 67 Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdaliž i vy chcete odjítí? 68 I odpověděl jemu Šimon Petr: Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš. (aiōnios g166) 69

A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého. 70 Odpověděl jim Ježíš: Však jsem já vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás ďábel jest. 71 A to řekl o Jidášovi Šimona Iškariotského; nebo ten jej měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

7 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl býti v Judstvu, proto že ho hledali Židé zabiti. 2 A byl blízko svátek Židovský, stánků. 3 Tedy řekli jemu bratří jeho: Vyjdi odsud, a jdi do Judstva, at' i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činíš. 4 Nižádný zajisté v skrytě nic nedělá, kdož chce vidín býti. Protož ty, činíš-li takové věci, zjev se světu. 5 Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho. 6 I dí jim Ježíš: Čas můj ještě nepřišel, ale čas váš vždycky jest hotov. 7 Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědectví vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou. 8 Jděte vy k svátku tomuto. Jáť ještě nepůjdu k svátku tomuto, nebo čas můj se ještě nenaplnil. 9 To pak povědév jim, zůstal v Galilei. 10 A když odešli bratří jeho, tehdy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě. 11 Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen? 12 A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo někteří pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup. 13 Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů. 14 Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. 15 I divili se Židé, řkouce: Kterak tento písmo umí, neučiv se? 16 Odpověděl jim Ježíš a řekl: Mé učení neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal. 17 Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti, tent' bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe. 18 Kdot' sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tent' pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není. 19 Však Mojžíš dal vám zákon, a žádný z vás neplní zákona. Proč mne hledáte zamordovati? 20 Odpověděl zástup a řekl: Ďábelství máš. Kdo tě hledá zamordovati? 21 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Jeden skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte. 22 Však Mojžíš vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z otců,) a v sobotu obřezujete člověka. 23 Poněvadž člověk obřízku přijímá v sobotu, aby nebyl rušen zákon Mojžíšův, proč se na mne hněváte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu? 24 Nesudte podlé osoby, ale spravedlivý soud sudte. 25 Tedy někteří z Jeruzalémských pravili: Zdaliž toto není ten,

kteréhož hledají zabít? **26** A aj, svobodně mluví a nic mu neříkají. Zdali již právě poznali knížata, že tento jest právě Kristus? **27** Ale o tomto víme, odkud jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude vědět, odkud by byl. **28** I volal Ježíš v chrámě, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte. A nepřišelť jsem sám od sebe, ale jestiť pravdomluvný ten, kterýž mne poslal, jehož vy neznáte. **29** Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal. **30** I hledali ho jíti, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. **31** Z zástupu pak mnozí uvěřili v něho, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí? **32** Slyšeli pak farizeové zástup, an o něm takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží služebníky, aby jej jali. **33** Tedy řekl jim: Ještě malíčký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, kterýž mne poslal. **34** Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdez já budu, vy nemůžete přijíti. **35** I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učiti pohany? **36** Jaká jest to řeč, kterouž promluvil: Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdez já budu, vy nemůžete přijíti? **37** V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žizní-li kdo, pod' ke mně, a napí se. **38** Kdož věří ve mne, jakož dí písmo, řeky z břicha jeho poplynou vody živé. **39** (A to řekl o Duchu, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, proto že ještě Ježíš nebyl oslaven.) **40** Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řeč, pravili: Tentot' jest právě prorok ten. **41** Jiní pravili: Tentot' jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž z Galilee přijde Kristus? **42** Zdaž nepraví písmo, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdez býval David, přijíti má Kristus? **43** A tak různice v zástupu stala se pro něj. **44** Někteří pak z nich chtěli ho jíti, ale žádný nevztáhl ruky na něj. **45** Tedy přišli služebníci k předním kněžím a k farizeům, kteříž řekli jim: Proč jste ho nepřivedli? **46** Odpověděli ti služebníci: Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk. **47** I odpověděli jim farizeové: Zdali i vy jste svedeni? **48** Zdaliž kdo z knížat uvěřil v něho aneb z farizeů? **49** Než zástup ten, kterýž nezná zákona. Zlořečeníť jsou. **50** I dí jim Nikodém, ten kterýž byl přišel k němu v noci, by jeden z nich: **51** Zdali zákon náš soudí člověka, leč prvě uslyší od něho a zví, co by činil? **52** Odpověděli

a řekli jemu: Nejsi-li i ty Galilejský? Ptej se a viz, žeť prorok z Galilee nepovstal. **53** I šel jeden každý do domu svého.

8 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou. **2** Potom na úsvitě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. I posadiv se, učil je. **3** I přivedli k němu zákonníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou, a postavivše ji v prostředku, **4** Řekli jemu: Místře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila. **5** A v zákoně Mojžíšů přikázal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš? **6** A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi. **7** A když se nepřestávali otazovati jeho, zdvihl se a řekl jim: Kdo jest z vás bez hříchu, nejprv hod' na ni kamenem. **8** A opět schýliv se, psal na zemi. **9** A oni uslyševše to, a v svědomích svých obvinění byvše, jeden po druhém odcházeli, počavše od starších až do posledních. I zůstal tu Ježíš sám, a ta žena u prostřed stojeci. **10** A pozdvih se Ježíš, a žádného neviděv, než tu ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li tě neodsoudil? **11** Kteráž řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více. **12** Tedy Ježíš opět jim mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude míti světlo života. **13** I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědectví vydáváš, svědectví tvé není pravé. **14** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli já svědectví vydávám sám o sobě, pravé jest svědectví mé; nebo vím, odkud jsem přišel, a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, aneb kam jdu. **15** Vy podlé těla soudíte, já nesoudím žádného. **16** A bycht' pak i já soudil, soud můj jest pravý; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec. **17** A v zákoně vašem psáno jest: Že dvou člověků svědectví pravé jest. **18** Jáť svědectví vydávám sám o sobě, a svědectví vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. **19** Tedy řekli jemu: Kdez jest ten tvůj otec? Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste. **20** Tato slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámě, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepřišla hodina jeho. **21** I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, a v hříchu mém zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijíti. **22** I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti? **23** I řekl jim: Vy z důlu jste, já s hůry

jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto. 24 Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věřiti, že já jsem, zemřete v hříších svých. 25 I řekl jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ježíš: To, což z počátku pravím vám. 26 Mnohot' mám o vás mluvit i souditi, ale ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což jsem slyšel od něho, to mluvím na světě. 27 Ale neporozuměli, že by o Otci pravil jim. 28 Protož řekl jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, ale jakž mne naučil Otec můj, tak mluvím. 29 A ten, kterýž mne poslal, se mnou jest. Neopustit' mne samého Otce; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky. 30 Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili v něho. 31 Tedy řekl Ježíš těm Židům, kteříž uvěřili jemu: Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci moji budete. 32 A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí. 33 I odpověděli jemu: Símě Abrahamovo jsme, a žádnému jsme nesloužili nikdy. I kterakž ty díš: že svobodní budete? 34 Odpověděl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že každý, kdož činí hřích, služebník jest hřícha. 35 A služebník nezůstává v domě na věky; Syn zůstává na věky. (aiōn g165) 36 Protož jestližeť vás Syn vysvobodí, právě svobodní budete. 37 Víím, že jste símě Abrahamovo, ale hledáte mne zabiti; nebo řeč má nemá místa u vás. 38 Já, což jsem viděl u Otce svého, mluvím; i vy tedy, co jste viděli u otce svého, činíte. 39 Odpověděli a řekli jemu: Otec náš jest Abraham. Dí jim Ježíš: Kdybyste synové Abrahamovi byli, činili byste skutky Abrahamovy. 40 Ale nyní hledáte mne zabiti, člověka toho, kterýž jsem pravdu mluvil vám, kterouž jsem slyšel od Boha. Tohot' Abraham nečinil. 41 Vy činíte skutky otce svého. I řekli jemu: Myť z smilstva nejsme zplozeni, jednohot' Otce máme, Boha. 42 Tedy řekl jim Ježíš: Byť Bůh Otec váš byl, milovali byste mne. Nebo já jsem z Boha posel, a přišel jsem; aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal. 43 Proč mluvení mého nechápáte? Proto že slyšeti nemůžete řeči mé. 44 Vy z otce dábla jste, a žádosti otce svého chcete činiti. On byl vražedník od počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář jest a otec lži. 45 Já pak že pravdu pravím, nevěříte mi. 46 Kdo z vás uvíni mne z hřichu? A poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte? 47 Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy neslyšíte, že z Boha nejste. 48 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Zdalíž my dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, a ďábelství máš? 49 Odpověděl Ježíš: Ját' ďábelství nemám, ale ctím Otce svého; než vy jste mne neuctili. 50 Ját' pak nehledám chvály své; jestiť, kdo hledá a soudí. 51 Amen, amen pravím, vám: Bude-li kdo zachovávatí slovo mé, smrti neuzří na věky. (aiōn g165) 52 Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme poznali, že ďábelství máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo zachovávatí řeč mou, smrti neokusí na věky. (aiōn g165) 53 Zдали jsi ty větší otce našeho Abrahama, kterýž umřel? I proroci zemřeli. Kým ty se činíš? 54 Odpověděl Ježíš: Chválím-liť já se sám, chvála má nic není. Jesti' Otec můj, kterýž mne chválí, o němž vy pravíte, že Bůh váš jest. 55 Ale nepoznali jste ho, já pak jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale znám' jej, a řeč jeho zachovávám. 56 Abraham, otec váš, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a radoval se. 57 Tedy řekli jemu Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl? 58 Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prvč nežli Abraham byl, já jsem. 59 I zchápali kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošel skrze ně, vyšel z chrámu, a tak odšel.

9 A pomíjeje, uzřel člověka slepého od narození. 2 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Mistře, kdo zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? 3 Odpověděl Ježíš: Ani tento zhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjevení byli skutkové Boží na něm. 4 Ját' musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal, dokudž den jest. Přicházíť noc, když žádný nebude moci dělati. 5 Dokudž jsem na světě, světlo jsem světa. 6 To pověděv, plinul na zemi, a učinil bláto z sliny, i pomazal tím blátem oči slepého. 7 A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, což se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida. 8 Sousedé pak a ti, kteříž jej prvč vídali slepého, řekli: Není-liž toto ten, kterýž sedával a žebrával? 9 Jiní pravili, že ten jest, a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem. 10 Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevřeny oči tvé? 11 On odpověděl a řekl: Člověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto učinil, a pomazal očí mých, a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe, a umej se. I odšed a umyv se, prohlédl jsem. 12 I řekli jemu: Kde jest ten? Řekl: Nevím. 13 Tedy přivedli toho, kterýž někdy byl slepý, k farizeům. 14 Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto,

a otevřel oči jeho. 15 I otázali se ho opět i farizeové, kterak by prozřel. On pak řekl jim: Bláto položil na oči mé, a umyl jsem se, i vidím. 16 Tedy někteří z farizeů řekli: Ten člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi. 17 Řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, poněvadž otevřel oči tvé? A on řekl: Že prorok jest. 18 I nevěřili Židé o něm, by slepý býval a prozřel, až povolali rodičů toho, kterýž byl prozřel. 19 A otázali se jich, řkouce: Jest-li tento syn váš, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí? 20 Odpověděli jim rodičové jeho a řekli: Vímeť, že tento jest syn náš, a že se slepý narodil. 21 Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo otevřel oči jeho, myť nevíme. Máť léta, ptejte se ho, on sám za sebe mluvití bude. 22 Tak mluvili rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, aby, kdož by ho koli vyznal Kristem, vyobcován byl ze školy. 23 Protož řekli rodičové jeho: Máť léta, ptejte se jeho. 24 Tedy zavolali po druhé člověka toho, kterýž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest. 25 I odpověděl on a řekl: Jest-li hříšník, nevím, než to vím, že byv slepý, nyní vidím. 26 I řekli jemu opět: Cot učinil? Kterak otevřel oči tvé? 27 Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdalíž i vy chcete učedlníci jeho býti? 28 I zlořečili jemu a řekli: Ty jsi učedlník jeho, ale my jsme Mojžíšovi učedlníci. 29 My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest. 30 Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé. 31 Víme pak, že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by ctitel Boží byl, a vůli jeho činil, tohoť slyší. 32 Od věků není slycháno, aby kdo otevřel oči slepého narozeného. (aiōn 9165) 33 Byť tento nebyl od Boha, nemohlť by nic učiniti. 34 Odpověděli a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříších narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven. 35 Uslyšel pak Ježíš, že jej vyhnali ven. A když jej našel, řekl jemu: Věříš-liž ty v Syna Božího? 36 Odpověděl on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? 37 I řekl jemu Ježíš: I viděl jsi ho, a kterýž mluví s tebou, ont jest. 38 A on řekl: Věřím, Pane, a klaněl se jemu. 39 I řekl jemu Ježíš: Na soud přišel jsem já na tento svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, kteříž vidí, aby slepí byli. 40 I uslyšeli to někteří z farizeů, kteříž s ním byli,

a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme? 41 Řekl jim Ježíš: Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní pravíte: Vidíme, protož hřích váš zůstává.

10 Amen, amen pravím vám: Kdož nechází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. 2 Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. 3 Tomut' vrátný otvírá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovec ze jména povolává, a vyvodí je. 4 A jakž ovce své vlastní vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. 5 Cizího pak nikoli následovati nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasu cizích. 6 To podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. 7 Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že já jsem dvéře ovcí. 8 Všickni, kolikž jich koli přede mnou přišlo, zloději jsou a lotři, ale neslyšeli jich ovce. 9 Já jsem dvéře. Skrze mne všel-li by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. 10 Zloděj nepřichází, než aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně měly. 11 Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. 12 Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhání ovce. 13 Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. 14 Já jsem ten dobrý pastýř, a známť své, a znajíť mne mé. 15 Jakož mne zná Otec, a já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. 16 A mámt' i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivesti; nebo hlas můj slyšeti budou. A budeť jeden ovčinec a jeden pastýř. 17 Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal. 18 Nižádnýť jí nebere ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzíti ji. To přikázání vzal jsem od Otce svého. 19 Tedy stala se opět různice mezi Židy pro ty řeči. 20 A pravili mnozí z nich: Dábelství má a blázní. Co ho posloucháte? 21 Jiní pravili: Tato slova nejsou dábelství majícího. Zdalíž dábelství může slepých oči otvírati? 22 Bylo pak posvícení v Jeruzalémě, a zima byla. 23 I procházel se Ježíš v chrámě po síni Šalomounově. 24 Tedy obstoupili jej Židé, a řekli jemu: Dokudž duši naši držíš: Jestliže jsi ty Kristus, pověz nám zjevně. 25 Odpověděl jim Ježíš: Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kteréž já činím ve jménu Otce svého, tiť svědectví vydávají o mně. 26 Ale vy nevěříte, nebo

nejste z ovcí mých, jakož jsem vám pověděl. 27 Ovcet mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne. 28 A jáť život věčný dávám jim, a nezahynout' na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Otec můj, kterýž mi je dal, větší jest nade všechny, a žádnýť jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého. 30 Já a Otec jedno jsme. 31 Tedy zchápali opět kamení Židé, aby jej kamenovali. 32 Odpověděl jim Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne? 33 Odpověděli jemu Židé, řkouce. Pro dobrý skutek tebe nekamenujeme, ale pro rouhání, totiž že ty, člověk jsa, děláš se Bohem. 34 Odpověděl jim Ježíš: Však psáno jest v zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové jste. 35 Poněvadž ty nazval bohy, k nimž řeč Boží stala se, a nemůže zrušeno býti písmo, 36 Mně pak, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte: Rouháš se, že jsem řekl: Syn Boží jsem? 37 Nečiním-liť skutků Otce svého, nevěřte mi. 38 Pakliť činím, byste pak mně nevěřili, skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že Otec ve mně jest, a já v něm. 39 Tedy opět hledali ho jíti, ale vyšel z rukou jejich. 40 I odšel opět za Jordán na to místo, kdež nejprvé Jan křtil, a pozůstal tam. 41 I přišli k němu mnozí, a pravili: Jan zajisté žádného divu neučinil, ale všechno, cožkoli mluvil Jan o tomto, pravé bylo. 42 A mnozí tam uvěřili v něho.

11 Byl pak nemocen nějaký Lazar z Betany, z městečka Marie a Marty, sestry její. 2 A to byla ta Maria, kteráž pomazala Pána masť, a vytřela nohy jeho vlasy svými, jejíž bratr Lazar byl nemocen. 3 Tedy poslaly k němu ty sestry, řkouce: Pane, aj, ten, kteréhož miluješ, nemocen jest. 4 A uslyšav to Ježíš, řekl: Nemoc ta není k smrti, ale pro slávu Boží, aby oslaven byl Syn Boží skrze ni. 5 Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara. 6 A jakž uslyšel, že by nemocen byl, tedy pozůstal za dva dni na tom místě, kdež byl. 7 Potom pak dí učedníkům: Podme zase do Judstva. 8 Řekli jemu učedníci: Mistře, nyní hledali tě Židé kamenovati, a zase tam chceš jíti? 9 Odpověděl Ježíš: Zdalíž není dvanácte hodin za den? Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; nebo světlo tohoto světa vidí. 10 Pakliť by kdo chodil v noci, urazít' se; nebo světla není v něm. 11 To pověděl, a potom dí jim: Lazar, přítel náš, spí, ale jdut', abych jej ze sna probudil. 12 I řekl učedníci jeho: Pane, spí-liť, zdráv bude. 13 Ale

Ježíš řekl o smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna mluvil. 14 Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel. 15 A raduji se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste věřili. Ale podme k němu. 16 I řekl Tomáš, kterýž slove Didymus, spoluúčedníkům: Podme i my, abychom zemřeli s ním. 17 Přišel tedy Ježíš, a nalezl ho již čtyři dni v hrobě pochovaného. 18 Byla pak Betany blízko od Jeruzaléma, okolo honů patnácte. 19 Mnozí pak z Židů byli přišli k Martě a Marii, aby je těšili pro bratra jejich. 20 Tedy Marta, jakž uslyšela, že Ježíš jde, vyšla proti němu, ale Maria doma seděla. 21 I řekla Marta Ježíšovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. 22 Ale i nyníť vím, že cožkoli požádal bys od Boha, dá tobě Bůh. 23 Dí jí Ježíš: Vstanet' bratr tvůj. 24 Řekla jemu Marta: Víím, že vstane při vzkříšení v den nejposlednější. 25 Řekl jí Ježíš: já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude. 26 A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet' na věky. Věříš-li tomu? (aiōn g165) 27 Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět. 28 A když to pověděla, odešla a zavolala tajně Marie, sestry své, řkuci: Mistr zde jest, a volá tebe. 29 Ona jakž uslyšela, vstala rychle, a šla k němu. 30 Ještě pak byl Ježíš nepřišel do městečka, ale byl na tom místě, kdež vyšla byla proti němu Marta. 31 Tedy Židé, kteříž s ní byli v domě, a těšili ji, viděvše Marii, že rychle vstala a vyšla, šli za ní, řkouce: Jde k hrobu, aby tam plakala. 32 Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uzřevši jej, padla k nohám jeho, řkuci jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. 33 Ježíš pak jakž uzřel, ana pláče, i Židy, kteříž byli s ní přišli, ani plačít, zastonal duchem, a zkmoutil se. 34 A řekl: Kdež jste jej položili? Řkou jemu: Pane, pod' a pohled'. 35 I zaplakal Ježíš. 36 Tedy řekli Židé: Aj, kterak ho miloval! 37 Někteří pak z nich řekli: Nemohl-liž tento, kterýž otevřel oči slepého, učiniti aby tento neumřel? 38 Ježíš pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni. 39 Dí Ježíš: Zdvihněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra toho mrtvého: Pane, jižť smrdí; nebo čtyři dni v hrobě jest. 40 Dí jí Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřít, uziš slávu Boží. 41 Tedy zdvihli kámen, kdež byl ten mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvihl zhůru očí a řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel. 42 Já zajisté vím, že mne vždycky slyšíš,

ale pro zástup, kterýž okolo stojí, řekl jsem, aby věřili, že jsi ty mne poslal. 43 A to pověděv, zavolal hlasem velikým: Lazaře, pod' ven. 44 I vyšel ten, kterýž byl umřel, maje svázané ruce i nohy rouchami, a tvář jeho šatem byla obvinuta. Řekl jim Ježíš: Rozvěžtež jej, a nechte, at' odejde. 45 Tedy mnozí z Židů, kteříž byli přišli k Marii, viděvše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho. 46 Někteří pak z nich odešli k farizeům, a pověděli jim, co učinil Ježíš. 47 I sešli se přední kněží a farizeové v radu, a pravili: Co činíme? Nebo tento člověk divy mnohé činí. 48 Necháme-li ho tak, všickni uvěří v něho, i přijdou Římané, a odejmou místo naše i lid. 49 Jeden pak z nich, Kaifáš, nejvyšším knězem byv toho léta, řekl jim: Vy nic nevíte, 50 Aníž přemyšlujete, že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za lid, a ne, aby všecken tento národ zahynul. 51 Toho pak neřekl sám od sebe, ale nejvyšším knězem byv léta toho, prorokoval, že měl Ježíš umřít za tento národ. 52 A netoliko za tento národ, ale také, aby syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno. 53 Protož od toho dne radu společně drželi, aby jej zabili. 54 Ježíš pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel odtud do krajiny blízko pouště, do města, kteréž slove Efraim, a tu bydlil s učedníky svými. 55 Byla pak blízko velikanoc Židovská. I šli mnozí do Jeruzaléma z krajiny té před velikonocí, aby se očistili. 56 I hledali Ježíše, a rozmlouvali vespolek, v chrámě stojíce: Co se vám zdá, že nepřišel k svátku? 57 Vydali pak byli přední kněží a farizeové mandát, jestliže by kdo zvěděl, kde by byl, aby pověděl, aby jej jali.

12 Tedy Ježíš šestý den před velikonocí přišel do Betany, kdež byl Lazar ten, kterýž byl umřel, jehož vzkřísil z mrtvých. 2 I připravili jemu tu večeri, a Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolících s ním. 3 Maria pak vzavši libru masti drahé z nardu výborného, pomazala noh Ježíšových, a vytřela vlasy svými nohy jeho. I naplněn jest dům vůní té masti. 4 Tedy řekl jeden z učedníků jeho, Jidáš Šimona Iškariotského, kterýž jej měl zraditi: 5 Proč tato mast není prodána za tři sta peněz, a není dáno chudým? 6 To pak řekl, ne že by měl péči o chudé, ale že zloděj byl, a měšec měl, a to, což do něho kladeno bylo, nosil. 7 Tedy řekl Ježíš: Nech jí, ke dni pohřbu mého zachovala to. 8 Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky mítí budete. 9 Zvěděl pak zástup veliký z Židů, že by tu byl. I přišli, ne pro Ježíše toliko,

ale také aby Lazara viděli, kteréhož byl vzkřísil z mrtvých. 10 Radili se pak přední kněží, aby i Lazara zamordovali. 11 Nebo mnozí z Židů odcházeli pro něho, a uvěřili v Ježíše. 12 Nazejtří mnohý zástup, kterýž byl přišel k svátku, když uslyšeli, že Ježíš jde do Jeruzaléma, 13 Nabrali ratolestí palmových, a vyšli proti němu, a volali: Hosanna, požehnaný, kterýž se béře ve jménu Páně, král Izraelský. 14 I dostav Ježíš oslátko, vsedl na ně, jakož psáno jest: 15 Neboj se, dcero Sionská, aj, král tvůj béře se, na oslátku sedě. 16 Tomu pak nesrozuměli učedníci jeho sprvu, ale když oslaven byl Ježíš, tedy se rozpomenuli, že to psáno bylo o něm, a že jemu to učinili. 17 Vydával pak svědectví zástup, kterýž byl s ním, že Lazara povolal z hrobu, a vzkřísil jej z mrtvých. 18 Protož i v cestu vyšel jemu zástup, když slyšeli, že by ten div učinil. 19 Tedy farizeové pravili mezi sebou: Vidíte-li, že nic neprospíváte? Aj, svět postoupil po něm. 20 Byli pak někteří Řekové z těch, kteříž přicházivali, aby se modlili v svátek. 21 Ti tedy přistoupili k Filipovi, kterýž byl od Betsaidy Galilejské, a prosili ho, řkouce: Pane, chtěli bychom Ježíše viděti. 22 Přišel Filip a pověděl Ondřejovi, Ondřej pak zase a Filip pověděli Ježíšovi. 23 A Ježíš odpověděl jim, řka: Přišlat' hodina, aby oslaven byl Syn člověka. 24 Amen, amen pravím vám: Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onot' samo zůstane, a paklit' umře, mnohý užitek přinese. 25 Kdož miluje duši svou, ztratit' jí; a kdož nenávidí duše své na tomto světě, k životu věčnému ostřihá jí. (aiōnios g166) 26 Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kdež jsem já, tuť i můj služebník bude. A bude-li mi kdo sloužiti, poctít' ho Otec. 27 Nyní duše má zkmoucena jest, a což dím? Otče, vysvobod' mne z této hodiny. Ale proto jsem přišel k hodině této. 28 Otče, oslavíš jméno své. Tedy přišel hlas s nebe: I oslavil jsem, i ještě oslavím. 29 Ten pak zástup, kterýž tu stál a slyšel, pravil: Zahřmělo. Jiní pravili: Anděl k němu mluvil. 30 Odpověděl Ježíš a řekl: Ne pro mneť hlas tento se stal, ale pro vás. 31 Nyníť jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven. 32 A já budu-lit' povýšen od země, všecky potáhnu k sobě. 33 (To pak pověděl, znamenaje, kterou by smrtí měl umřítí.) 34 Odpověděl jemu zástup: My jsme slyšali z zákona, že Kristus zůstává na věky, a kterakž ty pravíš, že musí býti povýšen Syn člověka? Kdo jest to Syn člověka? (aiōn g165) 35 Tedy řekl jim Ježíš: Ještě

na malý čas světlo s vámi jest. Chodte, dokud světlo máte, ať vás tma nezachvátí; nebo kdo chodí ve tmách, neví, kam jde. 36 Dokud světlo máte, věřte v světlo, abyste synové světla byli. Toto pověděl Ježíš, a odšed, skryl se před nimi. 37 A ačkoli tak mnohá znamení činil před nimi, však neuvěřili v něho, 38 Aby se naplnila řeč Izaiáše proroka, kterouž pověděl: Pane, kdo uvěřil kázání našemu, a rámě Páně komu jest zjeveno? 39 Protoť nemohli věřiti, že opět Izaiáš řekl: 40 Oslepil oči jejich, a zatvrdil srdce jejich, aby očima neviděli, a srdcem nerozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. 41 To pověděl Izaiáš, když viděl slávu jeho, a mluvil o něm. 42 A ačkoli mnozí i z knížat uvěřili v něho, však pro farizee nevyznávali, aby ze školy nebyli vyobcování. 43 Nebo milovali slávu lidskou více než slávu Boží. 44 Ježíš pak zvolal a řekl: Kdo věří ve mne, ne ve mnet' věří, ale v toho, kterýž mne poslal. 45 A kdož vidí mne, vidí toho, kterýž mne poslal. 46 Já světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal. 47 A slyšel-liť by kdo slova má, a nevěřil by, jáť ho nesoudím; nebo nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych spasil svět. 48 Kdož mnou pohrdá, a nepřijímá slov mých, máť, kdo by jej soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tať jej souditi budou v nejposlednější den. 49 Nebo já sám od sebe jsem nemluvil, ale ten, kterýž mne poslal, Otec, on mi přikázání dal, co bych měl praviti a mluviti. 50 A vím, že přikázání jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi pověděl Otec, takt' mluvím. (aiōnios g166)

13 Před svátkem pak velikonočním, věda Ježíš, že přišla hodina jeho, aby šel z tohoto světa k Otcí, milovav své, kteříž byli na světě, až do konce je miloval. 2 A když večeřeli, (a ďábel již byl vnukl v srdce Jidáše Šimona Iškarjotského, aby jej zradil,) 3 Věda Ježíš, že jemu Otec všecko v ruce dal, a že od Boha vyšel a k Bohu jde, 4 Vstal od večeře, a složil roucho, a vzav rouchu, přepásal se. 5 Potom nalil vody do medenice, i počal umývati nohy učedníků a vytírati rouchou, kterouž byl přepásán. 6 Tedy přišel k Šimonovi Petrovi, a on řekl jemu: Pane, ty mi chceš nohy mýti? 7 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Co já činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš. 8 Dí jemu Petr: Nebudeš ty mýti noh mých na věky. Odpověděl jemu Ježíš: Neumyj-liť tebe, nebudeš mítí dílu se mnou. (aiōn g165) 9 Dí jemu Šimon Petr: Pane, netoliko nohy

mé, ale i ruce i hlavu. 10 Řekl jemu Ježíš: Kdož jest umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl; nebo čist jest všecken. I vy čistí jste, ale ne všickni. 11 Nebo věděl o zrádci svém; protož řekl: Ne všickni čistí jste. 12 Když pak umyl nohy jejich, a vzal roucho své, posadiv se za stůl zase, řekl jim: Víte-liž, co jsem učinil vám? 13 Vy nazýváte mne Mistrem a Pánem, a dobře pravíte, jsemť zajisté. 14 Poněvadž tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhému nohy umývati. 15 Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili. 16 Amen, amen pravím vám: Není služebník větší nad pána svého, ani posel větší nežli ten, kdož jej poslal. 17 Znáte-li tyto věci, blahoslavení jste, budete-li je činiti. 18 Ne o všecht' vás pravím. Já vím, které jsem vyvolil, ale musíť se naplniti písmo: Ten, kdož jí chléb se mnou, pozdvihl proti mně paty své. 19 Nyní pravím, vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili, že já jsem. 20 Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já poslal, mnet' přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. 21 A to povědév Ježíš, zkormoutil se v duchu, a osvědčil, řka: Amen, amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí. 22 Tedy učedníci vzhledali na sebe vespolek, pochybujíce, o kom by to pravil. 23 Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, kterýž zpolehl na klíně jeho, ten, jehož miloval Ježíš. 24 Protož tomu návštějí dal Šimon Petr, aby se zeptal, kdo by to byl, o němž praví. 25 A on odpočívaje na prsech Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo jest? 26 Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal Jidášovi, synu Šimona Iškarjotského. 27 A hned po té skyvě chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Ježíš: Co činíš, čiň spěšně. 28 Tomu pak žádný z přisedících nerozuměl, k čemu by jemu to řekl. 29 Nebo někteří se domnívali, poněvadž Jidáš měsíc měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýchž jest nám potřebí k svátku, aneb aby něco chudým dal. 30 A on vzav skyvu chleba, hned vyšel, A byla noc. 31 Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nyníť oslaven jest Syn člověka, a Bůh oslaven jest v něm. 32 A poněvadž Bůh oslaven jest v něm, i Bůh oslaví jej sám v sobě, a to hned oslaví jej. 33 Synáčkové, ještě maličko s vámi jsem. Hledati mne budete, ale jakož jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti, i vám pravím nyní. 34 Přikázání nové dávám vám,

abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého. 35 Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým. 36 Dí jemu Šimon Petr: Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam jdu, nemůžeš ty nyní jíti za mnou, ale půjdeš potom. 37 Dí jemu Petr: Pane, proč bych nemohl nyní jíti za tebou? Duši svou za tebe položím. 38 Odpověděl jemu Ježíš: Duši svou za mne položíš? Amen, amen pravím tobě: Nezazpívát kohout, až mne třikrát zapřís.

14 Nermutiž se srdce vaše. Věřte v Boha, i ve mne věřte. 2 V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. 3 Jdut', abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. 4 A kam já jdu, víte, i cestu víte. 5 Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti? 6 Dí jemu Ježíš: Já jsem ta cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otcí než skrze mne. 7 Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho. 8 Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dostít' jest nám. 9 Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce? 10 Nevěříš, že já v Otcí a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebýváje, onť činí skutky. 11 Věřtež mi, že jsem já v Otcí a Otec ve mně; aneb aspoň pro ty samy skutky věřte mi. 12 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otcí svému. 13 A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu. 14 Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním. 15 Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte. 16 A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, (aiōn g165) 17 Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť u vás přebývá, a v vás bude. 18 Neopustímť vás sirotků, přijdut' k vám. 19 Ještě maličko, a svět mne více neužít', ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, i vy živi budete. 20 V ten den vy poznáte, že já jsem v Otcí svém, a vy ve mně, a já v vás. 21 Kdož by měl přikázání má, a ostříhal jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje,

milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe. 22 Řekl jemu Judas, ne onen Iškarjotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám zjeviti chceš, a ne světu? 23 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme. 24 Kdožť nemiluje mne, slov mých neostříhá; a slovo, kteréž slyšíte, neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo. 25 Toto mluvil jsem vám, u vás přebýváje. 26 Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám. 27 Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj. 28 Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase přijdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otcí; nebo Otec větší jest nežli já. 29 A nyní pověděl jsem vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. 30 Již nemnoho mluvití budu s vámi; neboť jde kníže tohoto světa, ale nemá' nic na mně. 31 Ale aby poznal svět, že miluji Otce, a jakož mi přikázal Otec, tak činím. Vstaňte, podíme odtud.

15 Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest. 2 Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezuje, a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla. 3 Již vy čisti jste pro řeč, kterouž jsem mluvil vám. 4 Zůstaňtež ve mně, a já v vás. Jakož ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschneť, a budout' sebrány, a na oheň uvrženy, a shořít'. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-lit' v vás, což byste koli chtěli, prostě, a stanet' se vám. 8 V tomť bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojné, a budete moji učedníci. 9 Jakož miloval mne Otec, i já miloval jsem vás. Zůstaňtež v milování mém. 10 Budete-li zachovávatí přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování. 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v vás, a radost vaše byla plná. 12 Totot' jest přikázání

mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás. 13 Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své. 14 Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já prikazuji vám. 15 Nebudu vás více nazývat služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přátele, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám. 16 Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil, a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dal vám. 17 Toto prikazuji vám, abyste se milovali vespolek. 18 Jestližeť vás svět nenávidí, víte, žeť mne prvé než vás v nenávisti měl. 19 Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí. 20 Pamatujte na tu řeč, kterouž jsem já mluvil vám: Nenít služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vámť se protiviti budou; poněvadž řeči mé šetřili, i vaší šetřiti budou. 21 Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají toho, kterýž mne poslal. 22 Kdybych byl nepřišel, a nemluvil jim, hřichu by neměli; ale nyní výmluvy nemají z hřichu svého. 23 Kdož mne nenávidí, i Otcet mého nenávidí. 24 Bych byl skutků nečinil mezi nimi, jichž žádný jiný nečinil, hřichu by neměli; ale nyní i viděli, i nenáviděli i mne i Otce mého. 25 Ale aby se naplnila řeč, kteráž v zákoně jejich napsána jest: Že v nenávisti měli mne darmo. 26 Když pak přijde ten Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tent' svědectví vydávati bude o mně. 27 Ano i vy svědectví vydávati budete, nebo od počátku se mnou jste.

16 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili.

2 Vypovědít' vás ze škol, ano přijdet' čas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží. 3 A tot' učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne. 4 Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já předpověděl vám. Tohot' pak jsem vám s počátku nemluvil, nebo jsem byl s vámi. 5 Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptá se mne: Kam jdeš? 6 Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše. 7 Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-lit', Utěšitel nepřijde k vám; a paklit' odejdu,

pošli ho k vám. 8 A ont' přijda, obviňovati bude svět z hřichu, a z spravedlnosti, a z soudu. 9 Z hřichu zajisté, že nevěří ve mne. 10 A z spravedlnosti, proto že jdu k Otci, a již více neuzříte mne. 11 Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno. 12 Ještěť bych měl mnoho mluviti vám, ale nemůžete sněsti nyní. 13 Když pak přijde ten Duch pravdy, uvedet' vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluviti sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluviti bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám. 14 Ont' mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám. 15 Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že z mého vezme, a zvěstuje vám. 16 Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já jdu k Otci. 17 I řekli někteří z učedníků jeho mezi sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Otci? 18 Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? Nevíme, co praví. 19 I poznal Ježíš, že se ho chtěli otázati. I řekl jim: O tom tížete mezi sebou, že jsem řekl: Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne? 20 Amen, amen pravím vám, že plakati i kvíliti budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se budete rmoutiti, ale zámutek váš obrátíť se v radost. 21 Žena, když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale když porodí dítěátko, již nepamatuje na ssouzení, pro radost, proto že se narodil člověk na svět. 22 Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzříť vás, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší žádný neodejme od vás. 23 A v ten den nebudete se mne tázati o ničemž. Amen, amen pravím vám: Že zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dát' vám. 24 Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mém. Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla. 25 Toto v příslovích mluvil jsem vám, ale přijdet' hodina, když více nebudu v příslovích mluviti vám, nýbrž zjevně o Otci zvěstovati budu vám. 26 V ten den ve jménu mém prositi budete, a nepravímť vám, že já budu prositi Otce za vás. 27 Nebo sám Otec miluje vás, proto že jste vy mne milovali, a uvěřili, že jsem já od Boha vyšel. 28 Vyšetl' jsem od Otce, a přišel jsem na svět; a opět opouštím svět, a jdu k Otci. 29 Řkou jemu učedníci jeho: Aj, nyní zjevně mluvíš, a přísloví žádného nepravíš. 30 Nyní víme, že víš všecko, a nepotřebuješ, aby se kdo tebe tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel. 31 Odpověděl jim Ježíš: Nyní

věříte? 32 Aj, přijdeť hodina, anobřz již přišla, že se rozprchnete jeden každý k svému, a mne samého necháte. Ale nejsemť sám, nebo Otec se mnou jest. 33 Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssouzení míti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.

17 To pověděv Ježíš, i pozdvihl oči svých k nebi a řekl: Otče, přišlať hodina, oslaviz Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe; 2 Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechněm, kteréž jsi dal jemu, život věčný dal. (aiōnios g166) 3 Totot' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. (aiōnios g166) 4 Ját' jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. 5 A nyní oslaviz ty mne, Otče, u sebe samého touz slavou, kterouž jsem měl u tebe, prvé nežli svět byl. 6 Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali. 7 A nyní poznali, že všecky věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou. 8 Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali právě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. 9 Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. 10 A všecky věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a oslaven jsem v nich. 11 Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, atby byli jedno jako my. 12 Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než syn zatracení, aby se písmo naplnilo. 13 Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě. 14 Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako já nejsem z světa. 15 Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého. 16 Z světát' nejsou, jako i já nejsem z světa. 17 Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest. 18 Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. 19 A já posvěcují sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě. 20 Ne za tytot' pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, 21 Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. 22 A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. 23 Já v

nich, a ty ve mně, aby dokonáni byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakožs mne miloval. 24 Otče, kteréž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa. 25 Otče spravedlivý, tebeť svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne poslal. 26 A známět' jsem jim učinil jméno tvé, a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.

18 To když pověděl Ježíš, vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kdež byla zahrada; do kteréžto všel on i učedníci jeho. 2 Věděl pak i Jidáš, zrádce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš s učedníky svými. 3 Protož Jidáš pojav zástup, a od předních kněží a farizeů služebníky, přišel tam s lucernami a s pochodněmi a s zbrojí. 4 Ježíš pak věda všecko, což přijíti mělo na něj, vyšed, řekl jim: Koho hledáte? 5 Odpověděli jemu: Ježíše Nazaretského. Řekl jim Ježíš: Ját' jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce jeho. 6 A jakž řekl jim: Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem. 7 I otázal se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského. 8 Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež těchto, at' odejdou. 9 Aby se naplnila řeč, kterouž byl pověděl: Z těch, kteréž jsi mi dal, neztratil jsem žádného. 10 Tedy Šimon Petr, maje meč, vytrhl jej, a udeřil služebníka nejvyššího kněze, a utál mu ucho jeho pravé. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus. 11 I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč svůj do pošvy. Což nemám píti kalicha, kterýž mi dal Otec? 12 Tedy zástup a hejtman a služebníci Židovští jali Ježíše, a svázali jej. 13 A vedli ho k Annášovi nejprvé; nebo byl test Kaifášův, kterýž byl nejvyšším knězem toho léta. 14 Kaifáš pak byl ten, kterýž byl radu dal Židům, že by užitečné bylo, aby člověk jeden umřel za lid. 15 Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. A ten učedník byl znám nejvyššímu knězi, i všel s Ježíšem do síně nejvyššího kněze. 16 Ale Petr stál u dveří vně. I vyšel ten druhý učedník, kterýž byl znám nejvyššímu knězi, a promluvil s vrátnou, i uvedl tam Petra. 17 Tedy řekla Petrovi děvka vrátná: Nejsi-liž i ty z učedníků člověka toho? Řekl on: Nejsem. 18 Stáli pak tu služebníci a pacholci, kteříž oheň udělali, nebo zima bylo, i zhřívali se. A byl s nimi také i Petr, stoje a zhřívaje se. 19 Tedy nejvyšší kněz

tázel se Ježíše o učednících jeho a o učení jeho. **20** Odpověděl jemu Ježíš: Já zjevně mluvil jsem světu, já vždycky učival jsem v škole a v chrámě, kdež se odevšad Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil. **21** Co se mne ptáš? Ptej se těch, kteříž slyšeli, co jsem jim mluvil. Aj, tiť vědí, co jsem já mluvil. **22** A když on to pověděl, jeden z služebníků, stoje tu, dal hůlkou Ježíšovi, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi? **23** Odpověděl mu Ježíš: Mluvil-li jsem zle, svědectví vydej o zlém; pakli dobře, proč mne tepeš? **24** I poslal jej Annáš svázaného k Kaifášovi nejvyššímu knězi. **25** Stál pak Šimon Petr, a zhříval se. Tedy řekli jemu: Nejsi-liž i ty z učedníků jeho? Zapřel on a řekl: Nejsem. **26** Dí jemu jeden z služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, kterémuž Petr utál ucho: Zdaž jsem já tebe neviděl s ním v zahradě? **27** Tedy Petr opět zapřel. A hned kohout zazpíval. **28** I vedli Ježíše od Kaifáše do radného domu, a bylo ráno. Oni pak nevešli do radného domu, aby se nepoškrvnili, ale aby jedli beránka. **29** Tedy vyšel k nim Pilát a řekl: Jakou žalobu vedete proti člověku tomuto? **30** Odpověděli a řekli jemu: Byť tento nebyl zločinec, nevydali bychom ho tobě. **31** I řekl jim Pilát: Vezměte vy jej, a podle zákona svého sudte ho. I řekli mu Židé: Námt' nesluší zabiti žádného. **32** Aby se řeč Ježíšova naplnila, kterouž řekl, znamená, kterou by smrtí měl umřítí. **33** Tedy Pilát všel opět do radného domu, i povolal Ježíše a řekl jemu: Ty-li jsi král Židovský? **34** Odpověděl Ježíš: Sám-li od sebe to pravíš, čili jiní tobě pověděli o mně? **35** Odpověděl Pilát: Zdalíž jsem já Žid? Národ tvůj a přední kněží dali mi tebe. Co jsi učinil? **36** Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán Židům. Ale nyní mé království není odsud. **37** I řekl jemu Pilát: Tedy král jsi ty? Odpověděl Ježíš: Ty pravíš, že já král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. **38** Dí jemu Pilát: Co jest pravda? A to povědět, opět vyšel k Židům, a dí jim: Já na něm žádné viny nenalézám. **39** Ale jest obyčej váš, abych vám propustil jednoho na velikunoc. Chcete-liž tedy, at' vám propustím toho krále Židovského? **40** I zkríkli opět všickni, řkouce: Ne toho, ale Barabáše. Byl pak ten Barabáš lotr. **19** Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval. **2** A žoldněři zpletše korunu z trní, postavili na hlavu jeho, a pláštěm šarlatovým přiodělí jej. **3** A říkali: Zdráv bud', králi Židovský. A bili jej hůlkami. **4** I vyšel opět ven Pilát, a řekl jim: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste poznali, žet' na něm žádné viny nenalézám. **5** Tedy vyšel Ježíš ven, nesa tu korunu trnovou, a ten plášť šarlatový. I řekl jim Pilát: Aj člověk. **6** A jakž jej uzřeli přední kněží a služebníci, zkríkli, řkouce: Ukřijuj, ukřijuj ho. Dí jim Pilát: Vezměte vy jej a ukřijujte, nebo já na něm viny nenalézám. **7** Odpověděli jemu Židé: My zákon máme, a podle zákona našeho máť umřítí, nebo Synem Božím se činil. **8** A když Pilát uslyšel tuto řeč, více se obával. **9** I všel do radného domu zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jemu odpovědi. **10** Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se mnou? Nevíš-liž, že mám moc ukřizovati tě, a moc mám propustiti tebe? **11** Odpověděl Ježíš: Neměl bys nade mnou moci nižádné, byť nebylo dáno s hůry; protož kdo mne tobě vydal, větší hřích má. **12** Od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali, řkouce: Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův; každý, kdož se králem činí, protiví se císaři. **13** Tedy Pilát uslyšev tu řeč, vyvedl ven Ježíše, a sedl na soudné stoličce na místě, kteréž slove Litostrotos, a Židovsky Gabbata. **14** A bylo v pátek před velikunocí, okolo šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král váš. **15** Oni pak zkríkli: Vezmi, vezmi, ukřijuj jej. Řekl jim Pilát: Krále vašeho ukřijují? Odpověděli přední kněží: Nemámeť krále, než císaře. **16** Tehdy vydal jim ho, aby byl ukřizován. I pojali Ježíše a vedli. **17** A nesa kříž svůj, šel na místo, kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota. **18** Kdež ukřizovali ho, a s ním jiné dva s obou stran, a v prostředku Ježíše. **19** Napsal pak i nápis Pilát, a postavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, král Židovský. **20** Ten pak nápis mnozí z Židů čtli; nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřizován byl Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Latině. **21** Tedy přední kněží Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem. **22** Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. **23** Žoldněři pak, když Ježíše ukřizovali, vzali roucha jeho, (a učinili čtyři díly, každému rytíři díl,) a sukni. Byla pak sukně neshívaná, ale od vrchu všeska naskrze setkaná. **24** I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujeme o ni, čí bude. Aby se

naplnilo písmo, řkoucí: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metalí los. Tedy žoldněří tak učinili. 25 Stály pak u kříže Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria Kleofášova, a Maria Magdaléna. 26 Tedy Ježíš uzřev matku, a učedníka tu stojícího, kteréhož miloval, řekl matce své: Ženo, aj, syn tvůj. 27 Potom řekl učedníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji učedník ten k sobě. 28 Potom věda Ježíš, že již všecko dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním. 29 Byla pak tu postavena nádoba plná octa. Tedy oni naplnivše hubu octem, a obloživše yzopem, podali ústům jeho. 30 A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonánoť jest. A nakloniv hlavy, ducha Otcí poručil. 31 Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten den sobotní,) prosili Piláta, aby zlámáni byli hnátové jejich, a byli složeni. 32 I přišli žoldněří, a prvnému zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřižován byl s ním. 33 Ale k Ježíšovi přisedše, jakž uzřeli jej již mrtvého, nelámali hnátů jeho. 34 Ale jeden z žoldněřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda. 35 A ten, kterýž viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho. Ont' ví, že pravé věci praví, abyste vy věřili. 36 Stalo se pak to, aby se naplnilo to písmo: Kost jeho nebude zlámána. 37 A opět jiné písmo dí: Uzříť, v koho jsou bodli. 38 Potom pak prosil Piláta Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedník Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský,) aby sňal tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on přised, sňal tělo Ježíšovo. 39 Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl prvé přišel k Ježíšovi v noci,) nesa smíšený mirry a aloes okolo sta liber. 40 Tedy vzali tělo Ježíšovo, a obvinuli je prostěradly s těmi vonnými věcmi, jakž obyčej jest Židům se pochovávatí. 41 A byla na tom místě, kdež ukřižován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, v němž ještě žádný nebyl pochován. 42 Protož tu pro den připravování Židovský, že blízko byl ten hrob, položili Ježíše.

20 Prvního pak dne po sobotě Maria Magdaléna šla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I uzřela kámen odvalený od hrobu. 2 I běžela a přišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učedníkovi, tomu, jehož miloval Ježíš, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jej položili. 3 Tedy vyšel Petr i ten druhý učedník, a šli k hrobu. 4 Běželi pak oba spolu. Ale ten druhý učedník předběhl Petra, a přišel prvé k

hrobu. 5 A nachýliv se, uzřel prostěradla položená, ale však tam nevšel. 6 Tedy přišel Šimon Petr, za ním jda, a všel do hrobu. I uzřel prostěradla položená, 7 A rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly položenou, ale obzvláště svinutou na jednom místě. 8 Potom všel i ten druhý učedník, kterýž byl prvé přišel k hrobu, i uzřel a uvěřil. 9 Nebo ještě neznali písma, že měl z mrtvých vstáti. 10 I odešli zase ti učedníci tam, kdež prvé byli. 11 Ale Maria stála u hrobu vně, plačeci. A když plakala, naklonila se do hrobu. 12 A uzřela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u hlavy, a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Ježíšovo. 13 Kteříž řekli jí: Ženo, co pláčeš? I dí jim: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili. 14 To když řekla, obrátila se zpátkem, a uzřela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl. 15 Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, at' já jej vezmu. 16 Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátivši se ona, řekla jemu: Rabbóni, což se vykládá: Mistře. 17 Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otcí svému. Ale jdiž k bratřím mým, a pověz jim: Vstupuji k Otcí svému, a k Otcí vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu. 18 Přišla Maria Magdaléna, zvěstující učedníkům, že by viděla Pána, a že jí to pověděl. 19 Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly zavřiny, kdež byli učedníci shromážděni, pro strach Židovský, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jim: Pokoj vám. 20 A to povědév, ukázal jim ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána. 21 Tedy řekl jim Ježíš opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás. 22 A to povědév, dechl, a řekl jim: Přijměte Ducha svatého. 23 Kterýmžkoli odpustili byste hříchy, odpouštějít' se jim; kterýmžkoli zadrželi byste, zadržánit' jsou. 24 Tomáš pak jeden ze dvanácti, kterýž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl přišel Ježíš. 25 I řekli jemu jiní učedníci: Viděli jsme Pána. Ale on řekl jim: Leč uzřím v rukou jeho bodení hřebů, a vpustím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím. 26 A po osmi dnech opět učedníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dvěře byly zavřiny, i stál u prostřed a řekl: Pokoj vám. 27 Potom řekl Tomášovi: Vložž prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, a vpust' v bok můj, a nebudiz nevěřící, ale věrný.

28 I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh můj! 29 Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili. 30 Mnohé zajisté i jiné divy činil Ježíš před obličejem učedníků svých, kteříž nejsou zapsáni v knize této. 31 Ale tito zapsáni jsou, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věřice, život měli ve jménu jeho.

21 Potom zjevil se opět Ježíš učedníkům u moře Tiberiádského. Zjevil se pak takto: 2 Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, kterýž sloul Didymus, a Natanael, kterýž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeovi, a jiní z učedníků jeho dva. 3 Dí jim Šimon Petr: Půjdu ryb lovití. Řekli jemu: Půjďme i my s tebou. I šli, a vstoupili na lodí hned; a té noci nic nepopadli. 4 A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedníci, by Ježíš byl. 5 Tedy dí jim Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděli jemu: Nemáme. 6 On pak řekl jim: Zavržtež síť na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhli, a hned nemohli ji táhnouti pro množství ryb. 7 I řekl učedník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košili, (nebo byl nah,) a pustil se do moře. 8 Jiní také učedníci na lodí připlavili se (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket,) táhnouce tu síť s rybami. 9 A jakž vystoupili na břeh, uzřeli řěřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb. 10 Řekl jim Ježíš: Přineste ryb, kterýchž jste nalapali nyní. 11 Vstoupil pak Šimon Petr, a vytáhl síť na zem, plnou ryb velikých, sto padesáte a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, neztrhala se síť. 12 Řekl jim Ježíš: Podte, obědujte. Žádný pak z učedníků nesměl se ho otázati: Ty kdo jsi? vědouce, že Pán jest. 13 I přišel Ježíš, a vzal ten chléb, a dával jim, i rybu též. 14 To již po třetí ukázal se Ježíš učedníkům svým, vstav z mrtvých. 15 A když poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: Šimone Jonášův, miluješ-li mne více než tito? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž beránky mé. 16 Řekl jemu opět po druhé: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé. 17 Řekl jemu potřetí: Šimone Jonášův, miluješ-li mne? I zarmoutil se Petr, protože jemu řekl potřetí: Miluješ-li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znáš všecko, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé. 18 Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasovals se, a chođival jsi, kams chtěl:

ale když se sstaráš, ztáhneš ruce své, a jiný tě opáše, a povede, kamž bys ty nechtěl. 19 To pak pověděl, znamenaje, kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to povědév, řekl jemu: Pod' za mnou. 20 I obrátiv se Petr, uzřel toho učedníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, kterýž i odpočíval za večerí na prsech jeho, a byl řekl: Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí? 21 Toho vidév Petr, dí Ježíšovi: Pane, co pak tento? 22 Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod' za mnou. 23 I vyšla řeč ta mezi bratří, že by učedník ten neměl umříti. Ale neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umříti, ale: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? 24 Tot' jest učedník ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědectví jeho. 25 Jestit' pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všechny, každá obzvláště, psány býti, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

Skutky Apoštolů

1 První zajisté knihu sepsalť jsem, ó Teofilé, o všech věcech, kteréž začal Ježíš i činiti i učiti, **2** Až do toho dne, v němž dav přikázání apoštolům, kteréž byl skrze Ducha svatého vyvolil, vzhůru vzat jest. **3** Kterýmž i zjevoval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodích, za čtyřiceti dnů ukazuje se jim, a mluvě o království Božím. **4** A shromáždiv je, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházeli, ale aby očekávali zaslíbení Otcova, o kterémž jste prý slyšeli ode mne. **5** Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech. **6** Oni pak sšedše se, otázali se ho, řkouce: Pane, v tomto-li času napraviš království Izraelské? **7** I řekl jim: Nenít vaše věc znáti časy aneb příhodnosti časů, kteréž Otec v moci své položil. **8** Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země. **9** A to pověděv, ani na to hledí, zhůru vyzdvižen jest, a oblak vzal jej od očí jejich. **10** A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podlé nich v rouše bílém, **11** A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe. **12** Tehdy navrátili se do Jeruzaléma, od hory, kteráž slove Olivetská, kteráž jest blízko od Jeruzaléma, vzdálí cesty jednoho dne sobotního. **13** A všedše, vstoupili do vrchního příbytku domu, kdež přebývali, i Petr i Jakub, i Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův a Šimon Zelótes a Judas Jakubův. **14** Ti všickni trvali jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě s ženami a s Marií, matkou Ježíšovou, i s bratřími jeho. **15** V těch pak dnech povstav Petr u prostřed učedníků, řekl (a byl zástup lidí spolu shromážděných okolo sta a dvacítí,): **16** Muži bratří, musilo se naplniti písmo to, kteréž předpověděl Duch svatý skrze ústa Davidova o Jidášovi, kterýž byl vůdce těch, kteříž jímalí Ježíše. **17** Nebo byl přičten k nám, a byl došel losu přísluhování tohoto. **18** Ten zajisté obdržel pole ze mzdy nepravosti, a oběsiv se, rozpukl se na dvě, i vykydla se všecka střeva jeho. **19** A to známé jest učiněno všechněm přebývajícím v Jeruzalémě,

tak že jest nazváno pole to vlastním jazykem jejich Akeldama, to jest pole krve. **20** Psáno jest zajisté v knize žalmů: Budiž příbytek jeho pustý, a nebudť, kdo by přebýval v něm, a biskupství jeho vezmi jiný. **21** Protož musít jeden z těch mužů, kteříž s námi bývali po všecken čas, v němž přebýval mezi námi Pán Ježíš, **22** Počav od křtu Janova až do dne toho, v kterémž zhůru vzat jest od nás, býti svědkem spolu s námi vzkříšení jeho. **23** Tedy postavili dva, Jozefa, kterýž sloul Barsabáš, kterýž měl příjmí Justus, a Matěje. **24** A modléce se, řekli: Ty, Pane, všech srdcí zpytateři, ukažiž, kterého jsi vyvolil z těchto dvou, **25** Aby přijal los přísluhování tohoto a apoštolství, z něhož vypadl Jidáš, aby odšel na místo své. **26** I dali jim losy. Spadl pak los na Matěje, i připojen jest z společného snešení k jedenácti apoštolům.

2 A když přišel den padesátý, byli všickni jednomyslně spolu. **2** I stal se rychle zvuk s nebe, jako valícího se větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. **3** I ukázali se jim rozdělení jazykové jako oheň, kterýž posadil se na každém z nich. **4** I naplnění jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati. **5** Byli pak v Jeruzalémě přebývající Židé, muži nábožní, ze všelikého národu, kterýž pod nebem jest. **6** A když se stal ten hlas, sešlo se množství, a uzasli se, že je slyšel jeden každý, ani mluví přirozeným jazykem jeho. **7** I děsili se všickni, a divili, řkouce jedni k druhým: Aj, zdaliž nejsou tito všickni, kteříž mluví, Galilejští? **8** A kterak my slyšíme jeden každý jazyk náš, v kterémž jsme se zrodili? **9** Partští, a Médští, a Elamitští, a kteříž přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, **10** V Frygii a v Pamfylii, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedlé Cyrénu, a příchozí Římané, Židé, i v nově na víru obrázení, **11** Kretští i Arabští, slyšíme je, ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží. **12** I děsili se všickni a divili, jeden k druhému řkouce: I což toto bude? **13** Jiní pak posmívajíce se, pravili: Mstem se zpili tito. **14** A stoje Petr s jedenácti, pozdvihl hlasu svého, a promluvil k nim: Muži Židé, a všickni, kteříž bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo budť, a ušima pozorujte slov mých. **15** Jistě nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpilí, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. **16** Ale totot' jest, což jest předpovědino skrze proroka Joele: **17** A budet' v posledních dnech, (dí Bůh,)

vyleji z Ducha svého na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vidati budou, a starci vaši sny míti budou. 18 A zajisté na služebníky a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha svého, a budou prorokovati. 19 A ukáží zázraky na nebi svrchu, a znamenají na zemi dole, krev a oheň a páru dymovou. 20 Slunce obrátí se v temnost, a měsíc v krev, prvé než přijde ten den Páně veliký a zjevný. 21 A staněť se, že každý, kdožkoli vyzval by jméno Páně, spasen bude. 22 Muži Izraelští, slyšte slova tato: Ježíše toho Nazaretského, muže od Boha zveličeného mezi vámi mocmi a zázraky a znamenání, kteréž činil skrze něho Bůh u prostřed vás, jakož i vy sami víte, 23 Toho vydaného z uložené rady a předzvědění Božího vzavše, a skrze ruce nešlechetných ukřižovavše, zamordovali jste. 24 Jehož Bůh vzkřísil, zprostit bolestí smrti, jakož nebylo možné jemu držánu býti od ní. 25 Nebo David praví o něm: Spatřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo jest mi po pravici, abych se nepohnul. 26 Protož rozveselilo se srdce mé, a zplesal jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpočine v naději. 27 Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dáš viděti svatému svému porušení. (Haděs 986) 28 Známe jsi mi učinil cesty života, a naplníš mne utěšením před obličejem svým. 29 Muži bratří, sluší směle mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. 30 Prorok tedy byv, a věděv, že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podlé těla vzbudí Krista, a posadí na stolicí jeho, 31 To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení. (Haděs 986) 32 Toho Ježíše vzkřísil Bůh, jehož my všickni svědkové jsme. 33 Protož pravící Boží jsa zvýšen, a vzav zaslíbení Ducha svatého od Otce, vylil to, což vy nyní vidíte a slyšíte. 34 Neboť David nevstoupil v nebe, ale on praví: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, 35 Dokudž nepoložím nepřátel tvých za podnože noh tvých. 36 Věziž tedy jistotně všecken dům Izraelský, žeť Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřižovali. 37 To slyševše, zkormoucení jsou v srdci, a řekli Petrovi a jiným apoštolům: Což máme činiti, muži bratří? 38 Tedy Petr řekl jim: Pokání čiňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, a přijmete dar Ducha svatého.

39 Vámť zajisté zaslíbení to svědčí a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli povolal by Pán Bůh náš. 40 A jinými slovy mnohými osvědčoval a napomínal, řka: Oddělte se od pokolení toho zlého. 41 Tedy ti, kteříž ochotně přijali slova jeho, pokřtěni jsou, a připojilo se v ten den duší okolo tří tisíců. 42 I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách. 43 I přišla na všelikou duši bázeň, a mnozí divové a zázrakové dáli se skrze apoštoly. 44 Všickni pak věřící byli pospolu, a měli všecky věci obecné. 45 A prodávali vládařství a statky, a dělili mezi všechny, jakž komu potřebí bylo. 46 A na každý den trvajíce jednomyslně v chrámě, a lámajíce po domích chléb, přijímali pokrm s potěšením a sprostností srdce, 47 Chválíce Boha, a milost majíce u všeho lidu. Pán pak přidával církvi na každý den těch, kteříž by spaseni byli.

3 Potom pak Petr a Jan vstupovali do chrámu v hodinu modlitebnou devátou. 2 A muž nějaký, byv chromý od života matky své, nesen byl, kteréhož sázeli na každý den u dveří chrámových, kteréž slouly krásné, aby prosil za almužnu těch, kteříž vcházeli do chrámu. 3 Ten užjev Petra a Jana, ani vcházeti měli do chrámu, prosil, aby mu almužnu dali. 4 I pohleděv naň Petr s Janem, řekl: Hled' na nás. 5 A on pilně pohleděl na ně, naděje se, že něco vezme od nich. 6 Tedy řekl Petr: Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'. 7 I ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvihl ho, a hned utvrzeny jsou nohy jeho i kloubové. 8 A zchytiv se, stál, a chodil, a všel s nimi do chrámu, chodě, a poskakuje, a chvále Boha. 9 A viděl jej všecken lid, an chodí, a chválí Boha. 10 I poznali ho, že jest ten, kterýž na almužně sedával u dveří krásných chrámových. I naplnění jsou strachem a děšením nad tím, což se stalo jemu. 11 A když se ten uzdravený přidržel Petra a Jana, zběhl se k nim všecken lid do sínce, kteráž sloula Šalomounova, předěšen jsa. 12 To viděv Petr, promluvil k lidu: Muži Izraelští, co se divíte tomuto? Aneb co na nás tak pilně hledíte, jako bychom my svou vlastní mocí aneb nábožností učinili to, aby tento chodil? 13 Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kteréhož jste vy vydali, a odepřeli se před tváří Pilátovou, kterýž ho soudil býti hodného propuštění. 14 Vy pak toho svatého a

spravedlivého odepřeli jste se, a prosili jste za muže vražedníka, aby vám byl dán, 15 Dárce pak života zamordovali jste. Kteréhož Bůh vzkřísil z mrtvých; čehož my svědkové jsme. 16 A skrze víru ve jméno jeho, tohoto, kteréhož vy vidíte a znáte, utvrdilo jméno jeho. Víra, pravím, kteráž jest skrze něho, dala jemu celé zdraví toto před obličejem všech vás. 17 Ale nyní, bratří, vím, že jste to z nevědomí učinili, jako i knížata vaše. 18 Bůh pak to, což předzvěstoval skrze ústa všech proroků svých, že měl Kristus trpěti, tak naplnil. 19 Protož činite pokání, a obraťte se, aby byli shlazení hříchové vaši, když by přišli časové rozvrazení od tvář Páně, 20 A poslal by toho, kterýž vám kázán jest, Ježíše Krista. 21 Kteréhož zajisté musejí přijíti nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků. (aiōn g165) 22 Mojžíš zajisté otcům řekl: Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli bude mluvit vám. 23 Stanet se pak, že každá duše, kteráž by neposlouchala toho proroka, vyhlazena bude z lidu. 24 Ano i všickni proroci od Samuele a potomních, kteřížkoli mluvili, také o těchto dnech předzvěstovali. 25 Vy jste synové proroků a úmluvy, kterouž učinil Bůh s otcí našimi, řka Abrahamovi: V semeni tvém požehnány budou všechny čeledi země. 26 Vám nejdříve Bůh, vzbudiv Syna svého Ježíše, poslal ho dobrořečícího vám, aby se jeden každý z vás odvrátil od nepravostí svých.

4 A když oni mluvili k lidu, přišli na ně kněží, a úředník chrámu a saduceové, 2 Těžce to nesouce, že lid učili, a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšení z mrtvých. 3 I vztáhli na ně ruce, a vsadili je do žaláře až do jitra, nebo již byl večer. 4 Mnozí pak z těch, kteříž slyšeli slovo, uvěřili. I učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. 5 Stalo se pak nazejtří, že se sešla knížata jejich, a starší, a zákonníci v Jeruzalémě, 6 A Annáš nejvyšší kněz, a Kaifáš, a Jan a Alexander, a kteřížkoli byli z pokolení nejvyššího kněze. 7 I postavivše je mezi sebou, otázali se: Jakou mocí aneb v kterém jménu učinili jste to vy? 8 Tehdy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší Izraelští, 9 Poněvadž my dnes k soudu jsme přivedeni pro dobrodiní člověku nemocnému, kterak by on zdrav učiněn byl: 10 Známo bud' všechněm vám i všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista

Nazaretského, kteréhož jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tento stojí před vámi zdravý. 11 Tot' jest ten kámen za nic položený od vás stavitelů, kterýž jest v hlavu úhelní. 12 A není v žádném jiném spasení; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spasení býti. 13 I vidouce takovou udatnost a smělost v mluvení Petrovu a Janovu, a shledavše, že jsou lidé neučení a prostí, divili se, a poznali je, že s Ježíšem bývali. 14 Člověka také toho vidouce, an stojí s nimi, kterýž byl uzdraven, neměli co mluvit proti nim. 15 I rozkázavše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali vespolek, 16 Řkouce: Co učiníme lidem těmto? Nebo že zjevný zázrak stal se skrze ně, všechněm přebývajícím v Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme zapřít. 17 Ale aby se to více nerozhlašovalo v lidu, s pohrůzkou přikážme jim, aby více v tom jménu žádnému z lidí nemluvili. 18 I povolavše jich, přikázali jim, aby nikoli nemluvili, ani neučili ve jménu Ježíšovu. 19 Tedy Petr a Jan odpovídajíce jim, řekli: Jest-li to spravedlivé před obličejem Božím, abychom vás více poslouchali než Boha, sudte. 20 Neboť my nemůžeme nemluvit toho, co jsme viděli a slyšeli. 21 A oni pohrozivše jim, propustili je, nenalezše na nich příčiny trestání, pro lid; nebo všickni velebili Boha z toho, co se bylo stalo. 22 Byl zajisté v letech více než ve čtyřiceti člověk ten, při kterémž se byl stal zázrak ten uzdravení. 23 A jsouce propuštěni, přišli k svým, a pověděli, co k nim přední kněží a starší mluvili. 24 Kteříž uslyševše to, jednomyslně pozdvihli hlasu k Bohu a řekli: Hospodine, ty jsi Bůh, kterýž jsi učinil nebe i zemi, i moře i všecko, což v nich jest, 25 Kterýž jsi skrze ústa Davida, služebníka svého, řekl: Proč se bouřili národové, a lidé myslili marné věci? 26 Postavili se králové zemští, a knížata sešla se vespolek proti Pánu a proti pomazanému jeho. 27 Právěť se jisté sešli proti svatému Synu tvému Ježíšovi, kteréhož jsi pomazal, Heródes a Pontský Pilát, s pohany a lidem Izraelským, 28 Aby učinili to, což ruka tvá a rada tvá předuložila, aby se stalo. 29 A nyní, Pane, pohleď na pohrůžky jejich, a dejž služebníkům svým mluvit slovo své svobodně a směle, 30 Vztahuje ruku svou k uzdravování a k činění divů a zázraků, skrze jméno svatého Syna tvého Ježíše. 31 A když se oni modlili, zatřásko se to místo, na kterémž byli shromážděni, a naplněni jsou všickni Duchem svatým, a mluvili

slovo Boží směle a svobodně. 32 Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše. Aniž kdo co z těch věcí, kteréž měl, svým vlastním býti pravil, ale měli všecky věci obecné. 33 A mocí velikou vydávali apoštolé svědectví o vzkříšení Pána Ježíše, a milost veliká přítomná byla všechněm jim. 34 Žádný zajisté mezi nimi nebyl nucený; nebo kteřížkoli měli pole neb domy, prodávající, přinášeli peníze, za kteréž prodávali, 35 A kladli před nohy apoštolské. I bylo rozdělováno to jednomu každému, jakž komu potřebí bylo. 36 Jozes pak, kterýž přijímá měl od apoštolů Barnabáš, (což se vykládá syn utěšení,) z pokolení Levítského, z Cypru rodem, 37 Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a položil k nohám apoštolským.

5 Muž pak nějaký, jménem Ananiáš, s Zafirou, manželkou svou, prodal statek. 2 A Istivě těch peněz ujal s vědomím manželky své, a přinesa díl nějaký, položil k nohám apoštolským. 3 I řekl Petr: Ananiáši, proč naplnil satan srdce tvé, tak abys lhal Duchu svatému, a Istivě ujal peněz za to pole? 4 Zdaliž nebylo tvé, kdybys ho byl sobě nechal? A když bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tuto věc složil v srdci svém? Neselhal jsi lidem, ale Bohu. 5 Tedy uslyšav Ananiáš ta slova, padna, zdechl. I spadla bázeň veliká na všecky, kteříž to slyšeli. 6 A vstavše mládenci, vzali jej, a vynesše ven, pochovali. 7 I stalo se po chvíli, jako po třech hodinách, že i jeho žena, nevěducí, co se bylo stalo, přišla. 8 I řekl jí Petr: Pověz mi, za tolik-li jste pole prodali? A ona řekla: Ano, za tolik. 9 Tedy dí jí Petr: I proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Ducha Páně? Aj, nohy těch, kteříž pochovali muže tvého, přede dveřmi, a vynesout tebe. 10 I padla hned před nohy jeho, a zdechla. A všedše mládenci, nalezi ji mrtvou; i vynesše, pochovali podlé muže jejího. 11 I byla bázeň veliká po vši církvi, i mezi všemi, kteříž to slyšeli. 12 Skrze ruce pak apoštolů dále se divové a zázrakové množí v lidu. (A bývali všickni jednomyslně v síni Šalomounově. 13 Jiný pak žádný nesměl se připojit k nim, ale velebil je lid. 14 Anobř vždy více se rozmáhalo množství věřících Pánu, mužů i také žen.) 15 Tak že i na ulice vynášeli nemocné, a kladli na ložcích a na nosidlách, aby, když by šel Petr, aspoň stín jeho stínil na některé z nich. 16 Scházelo se pak množství z okolních měst do Jeruzaléma, nesouce nemocné a trápené od duchů nečistých, a uzdravování byli všickni. 17

Tedy povstav nejvyšší kněz a všickni, kteříž byli s ním, (jenž byli saducejské sekty,) naplněni jsou závisí. 18 I vztáhli ruce na apoštoly, a vsázeli je do žaláře obecného. 19 Ale anděl Páně v noci otevřev dvěře u žaláře, vyvedl je ven a řekl: 20 Jděte, a postavíce se, mluvte lidu v chrámě všechna slova života tohoto. 21 Tedy oni uslyševše, vešli na úsvitě do chrámu a učili. Přišed pak nejvyšší kněz a ti, kteříž s ním byli, svolali radu a všecky starší synů Izraelských, i poslali do žaláře, aby oni byli přivedeni. 22 A služebníci přišedše, nenalezli jich v žaláři. A navrátivše se, vypravovali, 23 Řkouce: Žalář zajisté nalezi jsme zavřený se vši pilností, a strážné vně stojící u dveří, ale otevřevše, žádného jsme tam nenalezli. 24 A když uslyšeli řeči tyto i nejvyšší kněz i úředník chrámu i přední kněží, nerozuměli, co by se to stalo. 25 A přišed kdosi, pověděl jim, řka: Aj, muži, kteréž jste vsázeli do žaláře, v chrámě stojí a učí lid. 26 Tehdy odšed úředník s služebníky, přivedl je bez násilí; (nebo se báli lidu, aby nebyli ukamenováni.) 27 A přivedše je, postavili je v radě. I otázal se jich nejvyšší kněz, 28 Řka: Zdaliž jsme vám přísně nepřikázali, abyste neučili v tom jménu? A aj, naplnili jste Jeruzalém učením svým, a chcete na nás uvésti krev člověka toho. 29 Odpovědév pak Petr a apoštolé, řekli: Více sluší poslouchati Boha než lidí. 30 Bůh otců našich vzkřísil Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověsivše na dřevě. 31 Toho Bůh, kníže a spasitele, povýšil pravicí svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpuštění hříchů. 32 A my jsme svědkové toho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, kteříž jsou poslušni jeho. 33 Oni pak slyševše to, rozzlobili se, a radili se o to, kterak by je vyhladili. 34 Tedy povstav v radě jeden farizeus, jménem Gamaliel, zákona učitel, vzácný u všeho lidu, rozkázal, aby na malou chvíli ven vyvedli apoštoly. 35 I řekl jim: Muži Izraelští, pilně se rozmyslte při těchto lidech, co máte činiti. 36 Nebo před těmito časy byl povstal Teudas, pravě se býti něčím, jehož se přidrželo mužů v počtu okolo čtyř set. Kterýž zahynul, i všickni, kteříž přistoupili k němu, rozptýleni jsou a v nic obráćeni. 37 Po něm pak povstal Judas Galilejský za dnů popisu, a mnoho lidu po sobě obrátil. Ale i ten zahynul, a všickni, kteřížkoli přistoupili k němu, rozptýleni jsou. 38 A protož nyní pravím vám: Dejte pokoj těmto lidem, a nechte jich. Nebo jestližeť jest z

lidí rada tato aneb dílo toto, rozprchneť se; 39 Paklit' jest z Boha, nebudete moci toho zkaziti. Abyste snad i Bohu odporní nalezení nebyli. 40 I povolili jemu. A povolavše apoštolů, a zmrskavše je, přikázali, aby nemluvili ve jménu Ježíšovu. I propustili je. 41 Oni pak šli z toho shromáždění, radující se, že jsou hodni učinění trpěti protivenství pro jméno Pána Ježíše. 42 Na každý pak den nepřestávali v chrámě i po domích učiti a zvěstovati Ježíše Krista.

6 A v těch dnech, když se rozmnožovali učedníci, stalo se reptání Řeků proti Židům, že by zanedbávány byly v přísluhování vezdejším vdovy jejich. 2 Tedy dvanácte svolavše množství učedníků, řekli: Není slušné, abychom my, opustíce slovo Boží, přísluhovali stolům. 3 Protož, bratří, vyberte z sebe mužů sedm dobropověstných, plných Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci. 4 My pak modlitby a služby slova pilní budeme. 5 I líbila se ta řeč všemu množství. I vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, a Prochora, a Nikánora, a Timona, a Parména, a Mikuláše Antiochenského, k víře v nově obráceného. 6 Ty postavili před obličejem apoštolů, kteříž pomodlivše se, vzkládali na ně ruce. 7 I rostlo slovo Boží a rozmáhal se počet učedníků v Jeruzalémě velmi. Mnohý také zástup kněží poslouchal víry. 8 Štěpán pak, jsa plný víry a moci, činil divy a zázraky veliké v lidu. 9 I povstali někteří z školy, kteráž sloula Libertinských, a Cyrenenských, a Alexandrinských, a těch, kteříž byli z Cilicie a Azie, hádající se s Štěpánem. 10 Ale nemohli odolati moudrosti a Duchu, kterýž mluvil. 11 Tedy Istivě nastrojili muže, kteříž řekli: My jsme jej slyšeli mluvit slova rouhavá proti Mojžíšovi a proti Bohu. 12 A tak zbouřili lid a starší i zákonníky, a obořivše se na něj, chytili jej, a vedli do rady. 13 I vystavili falešné svědky, kteříž řekli: Člověk tento nepřestává mluvit slov rouhavých proti místu tomuto svatému i zákonu. 14 Nebo jsme slyšeli jej, an praví: Že ten Ježíš Nazaretský zkazí místo toto, a promění ustanovení, kteráž nám vydal Mojžíš. 15 A pilně patřice na něj všickni, kteříž seděli v radě, viděli tvář jeho, jako tvář anděla.

7 Tedy řekl nejvyšší kněz: Jestli-liž to tak? 2 A on řekl: Muži bratří a otcové, slyšte. Bůh slávy ukázal se otcí našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotamii,

prvé než bydlil v Cháran. 3 A řekl jemu: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, a pod' do země, kterouž ukáži tobě. 4 Tedy vyšel z země Kaldejské, bydlil v Cháran. A odtud, když umřel otec jeho, přestěhoval jej do země této, v kteréž vy nyní bydlíte. 5 A nedal jemu dědictví v ní, ani šlepeje nožné, ač byl jemu ji slíbil dáti k vládařství, i semeni jeho po něm, když ještě neměl syna. 6 Mluvil pak Bůh takto: Budet' símě tvé pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podrobena, a zle s ním budou nakládati za čtyři sta let. 7 Ale národ ten, jemuž sloužiti budou, já souditi budu, pravít' Bůh. A potom zase vyjdou, a sloužiti mi budou na tomto místě. 8 I vydal jemu smlouvu obřizky. A tak zplodil Izáka, a obřezal jej osmého dne, a Izák Jáкова, a Jáková dvanácte patriarchů. 9 A patriarchové v nenávisti měvše Jozefa, prodali jej do Egypta. Ale Bůh byl s ním. 10 A vysvobodil ho ze všech úzkostí jeho, a dal jemu milost a moudrost před tváří Faraona, krále Egyptského, kterýž ho ustanovil úředníkem nad Egyptem a nade vším domem svým. 11 Potom přišel hlad na všecku zemi Egyptskou i Kananejskou, a ssoužení veliké, aniž měli pokrmů otcové naši. 12 A uslyšev Jáková, že by obilé bylo v Egyptě, poslal otce naše jednou. 13 A podruhé poznán jest Jozef od bratří svých, a zjevna jest Faraonovi rodina Jozefova. 14 Tedy poslav Jozef, přistěhoval otce svého Jáкова, i všecku rodinu svou v osobách sedmdesáti pěti. 15 I vstoupil Jáková do Egypta, a umřel on i otcové naši. 16 I přeneseni jsou do Sichem, a pochováni v hrobě, kterýž byl koupil Abraham za stříbro od synů Emorových, otce Sichemova. 17 Když se pak přibližoval čas zaslíbení, o kterémž byl přísáhl Bůh Abrahamovi, rostl lid a množil se v Egyptě, 18 Až v tom povstal jiný král, kterýž neznal Jozefa. 19 Ten Istivě nakládaje s pokolením naším, trápil otce naše, tak že musili vyhazovati nemluvnátka svá, aby se nerozplozovali. 20 V tom času narodil se Mojžíš, a byl velmi krásný, kterýž chován jest za tři měsíce v domě otce svého. 21 A když vyložen byl, vzala jej dcera Faraonova, a vychovala jej sobě za syna. 22 I vyučen jest Mojžíš vši moudrosti Egyptské, a byl mocný v řečech i v skutcích. 23 A když jemu bylo čtyřiceti let, vstoupilo na srdce jeho, aby navštívil bratří své, syny Izraelské. 24 A užjev jednoho, an bezpráví trpí, zastal ho, a pomstil toho, kterýž bezpráví trpěl, zabiv Egyptského. 25 Domníval se zajisté, že bratří

jeho rozumějí, že skrze ruku jeho chce jim dáti Bůh vysvobození, ale oni nerozuměli. 26 Druhého pak dne ukázal se jim, když se vadili, i vedl je ku pokoji, řka: Muži bratří jste, i proč křivdu činíte sobě vespolek? 27 Ten pak, kterýž činil křivdu bližnímu, odehnal ho, řka: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím nad námi? 28 Což ty mne chceš zamordovati, jako jsi včera zabil Egypťského? 29 I utekl Mojžíš pro to slovo, a bydlil pohostinu v zemi Madianské, kdež zplodil dva syny. 30 A když se vyplnilo let čtyřiceti, ukázal se jemu na poušti hory Sinai anděl Páně, v plameni ohně ve kři. 31 A Mojžíš uzřev, divil se tomu vidění. A když blíž se přistoupil, aby to pilněji spatřil, stal se k němu hlas Páně: 32 Ját' jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zhroziv se Mojžíš, nesměl patřiti. 33 I řekl jemu Pán: Zzuj obuv s noh svých; nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest. 34 Viděl jsem, viděl trápení lidu svého, kterýž jest v Egyptě, a vzdychání jejich uslyšel jsem, a sstoupil jsem, abych je vysvobodil. Protož nyní pod', pošli tě do Egypta. 35 Toho Mojžíše, kteréhož se odepřeli, řkouce: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím? toho Bůh kníže a vysvoboditele poslal, skrze ruku anděla, kterýž se jemu ukázal ve kři. 36 A ten je vyvedl, čině divy a zázraky v zemi Egypťské a na moři červeném, i na poušti za čtyřiceti let. 37 Tot' jest ten Mojžíš, kterýž řekl synům Izraelským: Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich, jako mne; toho poslouchajte. 38 Ont' jest, kterýž byl mezi lidem na poušti s andělem, kterýž mluvil k němu na hoře Sinai, i s otcí našimi, kterýž přijal slova živá, aby je nám vydal. 39 Jehož nechtěli poslušni býti otcové naši, ale zavržli jej, a odvrátili se srdci svými do Egypta, 40 Řkouce Aronovi: Učiň nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi tomu, kterýž nás vyvedl z země Egypťské, nevíme, co se přihodilo. 41 I udělali v těch dnech tele, a obětovali oběti té modle, a veselili se v díle rukou svých. 42 I odvrátil se Bůh, a vydal je, aby sloužili vojsku nebeskému, jakož napsáno jest v knihách prorockých: Zdalíž jste mi oběti aneb dary obětovali za čtyřiceti let na poušti, dome Izraelský? 43 Nýbrž nosili jste stánek Molochův, a hvězdu boha svého Remfan, ta podobenství, kteráž jste zdělali sobě, abyste se jim klaněli. Protož přestěhují vás za Babylon. 44 Stánek svědeckví měli otcové naši na poušti, jakož byl nařídil ten, kterýž řekl Mojžíšovi, aby

jej udělal podlé způsobu toho, kterýž byl viděl. 45 Kterýž přijavše otcové naši, vnesli s Jozue tam, kdež bylo vládařství pohanů, kterýž vyhnal Bůh od tváři otců našich, až do dnů Davida. 46 Kterýž našel milost před obličejem Božím, a prosil, aby našel stánek Bohu Jákobovu. 47 Šalomoun pak udělal jemu dům. 48 Ale Nejvyšší nebydlil v chrámech rukou udělaných, jakož dí prorok: 49 Nebe jest mi stolice a země podnoží noh mých, i jakýž mi dům uděláte? praví Pán. Aneb jaké jest místo odpočívání mého? 50 Zdalíž ruka má všeho toho neučinila? 51 Tvrdošijní a neobřezaného srdce i uší, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, jakž otcové vaši, tak i vy. 52 Kterému z proroků otcové vaši se neprotivili? Zmordovali zajisté ty, kteříž předzvěstovali příchod spravedlivého tohoto, jehož vy nyní zrádci a vražedníci jste. 53 Kteríž jste vzali zákon působením andělským, a neostříhali jste. 54 Tedy slyšice to, rozzlobili se v srdcích svých, a škrípěli zuby na něho. 55 On pak pln jsa Ducha svatého, pohledv do nebe, užřel slávu Boží a Ježíše stojícího na pravici Boží. 56 I řekl: Aj, vidím, nebesa otevřená a Syna člověka stojícího na pravici Boží. 57 A oni zkřikše hlasem velikým, zacpali uši své, a obořili se jednomyslně na něj. 58 A vyvedše jej z města, kamenovali ho. A svědkové složili roucha svá u noh mládence, kterýž sloul Saul. 59 I kamenovali Štěpána modlícího se a řkoucího: Pane Ježíši, přijmi ducha mého. 60 A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: Pane, nepokládej jim toho za hřích. A to pověděv, usnul.

8 Saul pak přivolí k usmrcení jeho. I přišlo v ten čas veliké protivenství na církev, kteráž byla v Jeruzalémě, a všickni se rozprchli po krajinách Judských a Samařských, kromě apoštolů. 2 I pochovali Štěpána muži pobožní, a plakali velmi nad ním. 3 Saul pak hubil církev, do domů vcházeje, a jímaje muže i ženy, dával je do žaláře. 4 Ti pak, kteříž se byli rozprchli, chodili, kázíce slovo. 5 A Filip všed do města Samaří, kázal jim Krista. 6 I pozorovali zástupové jednomyslně toho, což se pravilo od Filipa, slyšice a vidouce divy, kteréž činil. 7 Nebo duchové nečistí z mnohých, kteříž je měli, křičíce hlasem velikým, vycházeli, a mnozí šlakem poražení a kulhaví uzdraveni jsou. 8 A stala se radost veliká v tom městě. 9 Muž pak nějaký, jménem Šimon, před tím v tom městě čáry provodil, a lid Samařský mámil,

pravě se býti nějakým velikým. 10 Na něhož pozor měli všickni, od nejmenšího až do největšího, říkajíce: Tentot' jest Boží moc veliká. 11 Pozor pak měli na něho, proto že je za mnohý čas mámil čáry. 12 A když uvěřivše Filipovi zvěstujícímu o království Božím a o jménu Ježíše Krista, křtili se muži i ženy, 13 Tedy i ten Šimon uvěřil, a pokřtěn byv, přidržel se Filipa, a vida zázraky a moci veliké činěné, děsil se. 14 Uslyšavše pak v Jeruzalémě apoštolé, že by Samaří přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. 15 Kterž přišedše, modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého. 16 (Nebo ještě byl na žádného z nich nesstoupil, ale pokřtěni toliko byli ve jménu Pána Ježíše.) 17 Tehdy vzkládali na ně ruce, a oni přijali Ducha svatého. 18 I uzřev Šimon, že skrze vzkládání rukou apoštolských dává se Duch svatý, přinesl jim peníze, 19 Řka: Dejte i mně tu moc, at', na kohož bych koli vzložil ruce, přijme Ducha svatého. 20 I řekl jemu Petr: Peníze tvé budtež s tebou na zatracení, proto že jsi se domníval, že by dar Boží mohl býti zjednán za peníze. 21 Nemáš dílu ani losu v této věci; nebo srdce tvé není upřímé před Bohem. 22 Protož čiň pokání z této své nešlechtnosti, a pros Boha, zda by odpuštěno bylo tobě to myšlení srdce tvého. 23 Nebo v žluči hořkosti a v svazku nepravosti tebe býti vidím. 24 I odpověděv Šimon, řekl: Modltež vy se za mne Pánu, aby na mne nepřišlo něco z těch věcí, kteréž jste mluvili. 25 Oni pak osvědčovavše a mluvivše slovo Páně, navrátili se do Jeruzaléma, a ve mnohých městečkách Samaritánských kázali evangelium. 26 Anděl pak Páně mluvil k Filipovi, řka: Vstaň a jdi ku polední straně na cestu, kteráž vede od Jeruzaléma do Gázy, kteréž jest pusté. 27 I vstav, šel. A aj, muž Mouřenin, kleštětec, komorník královny Mouřenínské Kandáce, kterýž vládl všemi poklady jejími, a byl přijel do Jeruzaléma, aby se modlil, 28 Navracoval se, na voze svém sedě, a četl Izaiáše proroka. 29 I řekl Duch Filipovi: Přistup, a přivíň se k vozu tomu. 30 A příběh Filip, slyšel jej, an čte Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-liž medle, co čteš? 31 A on řekl: Kterakž bych mohl, leč by mi kdo vložil? I prosil Filipa, aby vstoupil a seděl s ním. 32 Místo pak toho písma, kteréž četl, toto bylo: Jako ovce k zabítí veden jest, a jako beránek němý před tím, kdož jej stříže, tak neotevřel úst svých. 33 V ponížení jeho odsouzení jeho vyhlazeno jest, rod pak jeho kdo

vypraví, ačkoli zahlazen byl z země život jeho? 34 A odpovídaje komorník Filipovi, dí: Prosim tebe, o kom toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o někom jiném? 35 Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho písma, zvěstoval jemu Ježíše. 36 A když jeli cestou, přijeli k jedné vodě. I řekl komorník: Aj, voda. Proč nemám býti pokřtěn? 37 I řekl Filip: Věříš-li celým srdcem, slušit'. A on odpověděv, řekl: Věřím, že Ježíš Kristus jest Syn Boží. 38 I rozkázal státi vozu, a sstoupili oba do té vody, i Filip i komorník. I pokřtil ho. 39 A když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa, a neviděl ho více komorník; nebo jel cestou svou, raduje se. 40 Filip pak nalezen jest v Azotu; a chodě, kázal evangelium všechněm městům, až přišel do Cesaree.

9 Saul pak ještě dychtěl po pohružkách a po mordu proti učedníkům Páně, šel k nejvyššímu knězi, 2 A vyžádal od něho listy do Damašku do škol, nalezli-li by tam té cesty které muže neb ženy, aby svázané přivedl do Jeruzaléma. 3 A když byl na cestě, stalo se, že již přibližoval se k Damašku. Tedy pojednou rychle obklíčilo jej světlo s nebe. 4 A padna na zem, uslyšel hlas k sobě řkoucí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? 5 Kterž řekl: I kdo jsi Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Tvrdot' jest tobě proti ostrnům se zpěčovatí. 6 A on třesa se a boje se, řekl: Pane, co chceš, abych činil? A Pán k němu: Vstaň a jdi do města, a bude tobě povědino, co bys ty měl činiti. 7 Ti pak muži, kteréž šli s ním, stáli, ohromeni jsouce, hlas zajisté slyšíce, ale žádného nevidouce. 8 I vstal Saul z země, a otevřev oči své, nic neviděl. Tedy pojavše ho za ruce, uvedli jej do Damašku. 9 I byl tu za tři dni, nevidá, a nejedl, ani nepil. 10 Byl pak jeden učedník v Damašku, jménem Ananiáš. I řekl jemu Pán u vidění: Ananiáši. A on řekl: Aj, já, Pane. 11 A Pán k němu: Vstaň a jdi do ulice, kteráž slove přímá, a hledej v domě Judově Saule, jménem Tarsenského. Nebo aj, modlí se. 12 A viděl u vidění muže, Ananiáše jménem, an jde k němu, a vzkládá naň ruku, aby prohlédl. 13 I odpověděl Ananiáš: Pane, slyšel jsem od mnohých o tom muži, kterak mnoho zlého činil svatým tvým v Jeruzalémě. 14 A i zdet' má moc od předních kněží, aby jímal všecky, kteréž vyzývají jméno tvé. 15 I řekl jemu Pán: Jdi, neboť jest on má nádoba vyvolená, aby nosil jméno mé před pohany i krále, i před syny Izraelské. 16 Ját' zajisté

ukáži jemu, kterak on mnoho musí trpěti pro jméno mé. 17 I šel Ananiáš, a všel do toho domu, a vloživ ruce naň, řekl: Sauli bratře, Pán Ježíš poslal mne, kterýž se ukázal tobě na cestě, po níž jsi šel, abys prohlédl, a naplněn byl Duchem svatým. 18 A hned spadly s očí jeho jako lupiny, i prohlédl pojednou; a vstav, pokřtěn jest. 19 A přijav pokrm, posilnil se. I zůstal Saul s učedníky, kteříž byli v Damašku, za několik dní. 20 A hned v školách kázal Krista, že on jest Syn Boží. 21 I divili se náramně všickni, kteříž jej slyšeli, a pravili: Zdaliž toto není ten, kterýž hubil v Jeruzalémě ty, kteříž vzývali jméno toto, a sem na to přišel, aby je svázané vedl k předním kněžím? 22 Saul pak více se zmocňoval, a zahanboval Židy, kteříž bydleli v Damašku, potvrzuje toho, že ten jest Kristus. 23 A když přeběhlo drahně dnů, radu mezi sebou na tom zavřeli Židé, aby jej zabili. 24 Ale zvěděl Saul o těch úkladech jejich. Ostříhali také i bran ve dne i v noci, aby jej zahubili. 25 Ale učedníci v noci vzavše ho, spustili jej po provaze přes zed v koši. 26 Přišed pak Saul do Jeruzaléma, pokoušel se přitovaryšiti k učedníkům, ale báli se ho všickni, nevěříce, by byl učedníkem. 27 Barnabáš pak přijav jej, vedl ho k apoštolům, a vypravoval jim, kterak na cestě viděl Pána, a že mluvil s ním, a kterak v Damašku svobodně mluvil ve jménu Ježíše. 28 I bydlil s nimi v Jeruzalémě, 29 A směle mluvil ve jménu Pána Ježíše, a hádal se s Řeky; oni pak usilovali ho zabiti. 30 To zvěděvše bratří, dovedli ho do Cesaree, a poslali jej do Tarsu. 31 A tak zborové po všem Judstvu a Galilei i Samaří měli pokoj, vzdělávající se, a chodíce v bázni Páně, a rozhovínovali se potěšením Ducha svatého. 32 Stalo se pak, že Petr, když procházel všecky, přišel také k svatým, kteříž bydleli v Lyddě. 33 I našel tu člověka jednoho, jménem Eneáše, již od osmi let na loži ležícího, kterýž byl šlakem poražený. 34 I řekl mu Petr: Eneáši, uzdravuje tebe Ježíš Kristus; vstaň, a ustel sobě. A hned vstal. 35 I viděli jej všickni, kteříž bydlili v Lyddě a v Sárone, kteříž se obrátili ku Pánu. 36 Byla pak jedna učednice v Joppen, jménem Tabita, což se vykládá Dorkas. Ta byla plná skutků dobrých a almužen, kteréž činila. 37 I stalo se v těch dnech, že roznemohši se, umřela. Kterouž umyvše, položili na síň vrchní. 38 A že byla blízko Lydda od Joppen, uslyšavše učedníci, že by tam byl Petr, poslali k němu dva muže, prosíce ho, aby sobě neobtěžoval

přijíti až k nim. 39 Tedy vstav Petr, šel s nimi. A když přišel, vedli jej na síň. I obstoupily ho všechny vdovy, plačícce, a ukazující sukně a pláště, kteréž jim dělala, dokudž s nimi byla, Dorkas. 40 I rozkázav všechněm vyjít ven Petr, poklek na kolena, modlil se, a obrátiv se k tomu tělu, řekl: Tabito, vstaň. A ona otevřela oči své, a uzřevši Petra, posadila se. 41 A podav jí ruky, pozdvihl jí; a povolav svatých a vdov, ukázal jim ji živou. 42 I rozhlášeno jest to po všem Joppen, a uvěřili mnozí v Pána. 43 I stalo se, že za mnohé dni pozůstal Petr v Joppen u nějakého Šimona koželuha.

10 Muž pak nějaký byl v Cesarii, jménem Kornelius, setník z zástupu, kterýž sloužil Vlaský, 2 Nábožný a bohobojný se vším domem svým, čině almužny mnohé lidu. 3 A modlívaje se vždycky Bohu, viděl u vidění zřetelně, jako v hodinu devátou na den, anděla Božího, an všel k němu, a řekl jemu: Kornéli. 4 A on pilně popatřiv naň, a sstrašiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tváří Boží. 5 Protož nyní pošli muže do Joppen, a povolj Šimona, kterýž má přijmí Petr. 6 Tent' hospodu má u nějakého Šimona koželuha, kterýž má dům u moře. Onť poví tobě, co bys ty měl činiti. 7 A když odšel anděl, kterýž mluvil Korneliovi, zavolal dvou služebníků svých, a rytíře pobožného z těch, kteříž vždycky při něm byli. 8 A oznámiv jim všecko to, poslal je do Joppen. 9 Nazejtří pak, když oni šli, a přibližovali se k městu, všel Petr na horu, aby se modlil, okolo hodiny šesté. 10 A potom velice zlačněv, chtěl pojísti. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytržení. 11 I uzřel nebe otevřené a sstupující k sobě nádobu jakous jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy uvázanou, ana se spouští na zem, 12 Na níž byla všeliká zemská hovada čtvernohá, a zvířata, a zeměplazové, i ptactvo nebeské. 13 I stal se hlas k němu: Vstaň, Petře, bí a jez. 14 I řekl Petr: Nikoli, Pane, neboť jsem nikdy nejedl nic obecného aneb nečistého. 15 Tedy opět podruhé stal se hlas k němu: Cožť Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. 16 A to se stalo potřikrát. I vzata jest zase ta nádoba do nebe. 17 A když Petr sám u sebe rozjímal, co by znamenalo vidění to, kteréž viděl, aj, muži ti, kteříž posláni byli od Kornelia, ptajíce se na dům Šimonův, stáli přede dveřmi. 18 A zavolavše, tázali se: Má-li zde hospodu Šimon, kterýž má přijmí Petr? 19 A když Petr přemýšloval o tom vidění, řekl

jemu Duch: Aj, muži tři hledají tebe. 20 Protož vstana, sejdi dolů, a jdi s nimi, nic se nerozpakuje; neboť jsem já je poslal. 21 Tedy sšed Petr k těm mužům, kteříž posláni byli k němu od Kornelia, řekl: Aj, jáť jsem ten, kteréhož hledáte. Jaká jest příčina, pro niž jste přišli? 22 Oni pak řekli: Kornelius setník, muž spravedlivý a bohobojící, i svědectví dobré mající ode všeho národu Židovského, u vidění napomenut jest od anděla svatého, aby povolal tebe do domu svého, a slyšel řeč od tebe. 23 Tedy zavolav jich do domu, přijal je do hospody. Druhého pak dne Petr šel s nimi, a někteří bratří z Joppen šli s ním. 24 A nazejtří přišli do Cesaree. Kornelius pak očekával jich, svolav příbuzné své a přátely blízké. 25 I stalo se, když vcházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, a padna k nohám jeho, klaněl se mu. 26 Ale Petr pozdvihl ho, řka: Vstaň, i jáť také sám člověk jsem. 27 A rozmlouvaje s ním, všel, a nalezl mnoho těch, kteříž se byli sešli. 28 I řekl jim: Vy víte, že neslušné jest muži Židu připojiti se aneb přistoupeni k cizozemci, ale mně ukázal Bůh, abych žádného člověka nepravil obecným neb nečistým býti. 29 Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa. I ptám se, pro kterou příčinu poslali jste pro mne? 30 A Kornelius řekl: Před čtyřmi dny postil jsem se až do této hodiny, a v hodinu devátou modlil jsem se v domě svém. A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkvoucím. 31 A řekl: Kornéli, uslyšánat' jest modlitba tvá, a almužny tvé jsouť v paměti před tváří Boží. 32 Protož pošli do Joppen, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. Tent' má hospodu v domě Šimona koželuha u moře; on přijda, bude mluvití tobě. 33 Protož hned té chvíle jsem poslal k tobě, a ty jsi dobře učinil, žes přišel. Nyní tedy my všickni před obličejem Božím hotovi jsme slyšeti všecko, což jest koli přikázáno tobě od Boha. 34 Tedy Petr otevřev ústa, řekl: V pravdě jsem shledal, že Bůh není přijímač osob. 35 Ale v každém národu, kdož se ho bojí, a činí spravedlnost, příjemný jest jemu; 36 Jakž to oznámil synům Izraelským, zvěstuje pokoj skrze Ježíše Krista, kterýž jest Pánem všeho. 37 Vy sami víte, co se dalo po všem Židovstvu, počna od Galílee, po křtu, kterýž kázal Jan: 38 Kterak Ježíše od Nazaréta pomazal Bůh Duchem svatým a mocí. Kterýž chodil, dobře čině, a uzdravuje všechny posedlé od ďábla; nebo Bůh s ním byl. 39 A my jsme svědkové všeho toho, což činil v krajině Judské a v Jeruzalémě.

Kteréhož zamordovali, pověšivše na dřevě. 40 Toho Bůh vzkřísil třetího dne, a způsobil to, aby zjeven byl, 41 Ne všemu lidu, ale svědkům prvé k tomu zřízeným od Boha, nám, kteříž jsme s ním jedli a pili po jeho z mrtvých vstání. 42 A přikázal nám kázati lidu a svědčiti, že on jest ten ustanovený od Boha soudce živých i mrtvých. 43 Jemuť všickni proroci svědectví vydávají, že odpuštění hříchů vezme skrze jméno jeho všeliký, kdožkoli uvěřil by v něho. 44 A když ještě Petr mluvil slova tato, sstoupil Duch svatý na všechny, kteříž poslouchali slova. 45 I užasli se ti, kteříž z obřezaných věřící byli, kteříž byli přišli s Petrem, že i na pohany dar Ducha svatého jest vyliť. 46 Nebo slyšeli je, ani mluví jazyky rozličnými, a velebí Boha. Tehdy odpověděl Petr: 47 Zdali může kdo zabrániti vody, aby tito nebyli pokřtěni, kteříž Ducha svatého přijali jako i my? 48 A rozkázal je pokřtiti ve jméno Páně. I prosili ho, aby u nich pobyl za některý den.

11 Uslyšeli pak apoštolé a bratří, kteříž byli v Judstvu, že by i pohané přijali slovo Boží. 2 A když přišel Petr do Jeruzaléma, domlouvali se naň ti, kteříž byli z obřezaných, 3 Řkouce: K mužům neobřezaným všel jsi, a jedl jsi s nimi. 4 Tedy začav Petr, vypravoval jim pořád, řka: 5 Byl jsem v městě Joppen, modle se. I viděl jsem u vytřzení myslí vidění, nádobu nějakou sstupující jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy spouštějící se s nebe, a přišla až ke mně. 6 Do kteréž pohledv pilně, spatřil jsem hovada zemská čtvernohá i zvířata, a zeměplazy, i ptactvo nebeské. 7 Slyšel jsem k sobě také hlas řkoucí: Vstaň, Petře, bí a jez. 8 I řekl jsem: Nikoli, Pane, nebo nic obecného aneb nečistého nikdy nevcházelo v ústa má. 9 I odpověděl mi hlas podruhé s nebe: Co Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. 10 A to se stalo potřikrát. I vtrženo jest zase to všecko do nebe. 11 A aj, hned té chvíle tři muži stáli u domu, v kterémž jsem byl, posláni jsouce ke mně z Cesaree. 12 I řekl mi Duch, abych šel s nimi, nic se nerozpakuje. A šlo se mnou i těchto šest bratří, a vešli jsme do domu muže toho. 13 Kterýž vypravoval nám, kterak viděl anděla v domě svém, an se před ním postavil, a řekl jemu: Pošli do Joppen muže, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. 14 Ont' tobě bude mluvití slova, skrze něž spasen budeš ty i všecken tvůj dům. 15 Když jsem pak já mluvití začal, sstoupil Duch svatý na ně jako i na nás na

počátku. **16** I rozpomenul jsem se na slovo Páně, jemu ti řetězové z rukou. **8** Tedy řekl jemu anděl: kterěz byl pověděl: Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým. **17** Poněvadž tedy Opaš se a podvaž obuv svou. Tedy učinil tak. I řekl jednostejný dar dal jim Bůh jako i nám věřícím v Pána Ježíše Krista, i kdož jsem já byl, abych mohl zabrániti Bohu? **18** To uslyšavše, spokojili se, a slavili Boha, jemu: Tedy i pohanům Bůh pokání dal k životu. **19** Ti pak, kteříž se byli rozprchli příčinou ssoužení, I řekl jemu: Oděj se pláštěm svým, a pod' za mnou. **9** Tedy vyšed, bral se za ním, a nevěděl, by to pravé bylo, co se dálo skrze anděla, ale domníval se, že by vidění viděl. **10** A prošedše skrze první i druhou stráž, přišli řkouce: Tedy i pohanům Bůh pokání dal k životu. **11** Ti pak, kteříž se byli rozprchli příčinou ssoužení, kterěz se bylo stalo pro Štěpána, přišli až do Fenicen a Cypru a do Antiochie, žádnému nemluvice slova než samým toliko Židům. **20** A byli někteří z nich muži z Cypru a z Cyrénu, kteříž přišedše do Antiochie, mluvili Řekům, zvěstující Pána Ježíše. **21** A byla ruka Páně s nimi, a veliký počet věřících obrátil se ku Pánu. **22** I přišla pověst o tom k církvi, kteráž byla v Jeruzalémě. I poslali Barnabáše, aby šel až do Antiochie. **23** Kterýž přišed tam, a uzřev milost Boží, zradoval se, a napomínal všech, aby v úmyslu srdce trvali v Pánu. **24** Nebo byl muž dobrý, a plný Ducha svatého a víry. I přibyl veliký zástup Pánu. **25** Tedy odšel Barnabáš do Tarsu hledati Saule, a nalezna jej, přivedl ho do Antiochie. **26** I byli přes celý rok při tom zboru, a učili zástup veliký, tak že nejprv tu v Antiochii učedlníci nazváni jsou křesťané. **27** V těch pak dnech přišli z Jeruzaléma proroci do Antiochie. **28** I povstav jeden z nich, jménem Agabus, oznamoval skrze Ducha, že bude hlad veliký po všem okršlku zemském. Kterýž i stal se za císaře Klaudia. **29** Tedy učedlníci, jeden každý podle možnosti své, umínili poslati ku pomoci bratřím přebývajícím v Judstvu. **30** Což i učinili, poslavše k starším skrze ruce Barnabáše a Saule.

12 A při tom času dal se v to Heródes král, aby ssužoval některé z církve. **2** I zamordoval Jakuba, bratra Janova, mečem. **3** A vida, že se to líbilo Židům, umínili jíti i Petra. (A byli dnové přesnic.) **4** Kteréhož jav, do žaláře vsadil, poručiv jej šestnácti žoldněřům k ostříhání, chtěje po velikonoci vyvesti jej lidu. **5** I byl Petr ostříhán v žaláři, modlitba pak ustavičná k Bohu dála se za něj od církve. **6** A když jej již vyvesti měl Heródes, té noci spal Petr mezi dvěma žoldněři, svázán byv dvěma řetězy, a strážní přede dveřmi ostříhali žaláře. **7** A aj, anděl Páně postavil se, a světlo se zastkvělo v žaláři; a udeřiv Petra v bok, zbudil ho, řka: Vstaň rychle. I spadli

jemu ti řetězové z rukou. **8** Tedy řekl jemu anděl: Opaš se a podvaž obuv svou. Tedy učinil tak. I řekl jemu: Oděj se pláštěm svým, a pod' za mnou. **9** Tedy vyšed, bral se za ním, a nevěděl, by to pravé bylo, co se dálo skrze anděla, ale domníval se, že by vidění viděl. **10** A prošedše skrze první i druhou stráž, přišli k braně železné, kteráž vede do města, a ta se jim sama od sebe otevřela. A vyšedše, přešli ulici jednu, a hned odšel anděl od něho. **11** Tedy Petr přišed sám k sobě, řekl: Nyní právě vím, že poslal Pán anděla svého, a vytrhl mne z ruky Heródesovy, a ze všeho očekávání lidu Židovského. **12** A pováživ toho, šel k domu Marie, matky Janovy, kterýž přijmí měl Marek, kdež se jich bylo mnoho sešlo, a modlili se. **13** A když Petr potloukl na dvěře, vyšla děvečka, aby poslechla, jménem Ródé. **14** A poznavši hlas Petrův, pro radost neotevřela dveří, ale vběhši, zvěstovala, že Petr stojí u dveří. **15** A oni řekli jí: Blázníš. Ona pak potvzovala, že tak jest. Tedy oni řekli: Anděl jeho jest. **16** Ale Petr předce tloukl. A otevřevše, uzřeli jej, i ulekli se. **17** A pokynuv na ně rukou, aby mlčeli, vypravoval jim, kterak jej Pán vyvedl z žaláře, a řekl: Pověztež to Jakubovi a bratřím. A vyšed, bral se na jiné místo. **18** A když byl den, stal se rozbroj nemalý mezi žoldněři o to, co se stalo při Petrovi. **19** Heródes pak ptaje se na něj, a nenalezna, vytazovav se na strážných, kázal je pryč vésti; a odebrav se z Judstva do Cesaree, přebýval tam. **20** A v ten čas Heródes rozzlobil se proti Tyrským a Sidonským. Kterýžto jednomyslně přišli k němu, a namluvivše Blasta, předního komorníka královského, žádali za pokoj, proto že jejich krajiny potravu měly z království. **21** V uložení pak den Heródes, obleka se v královské roucho, a posadiv se na soudné stoličce, učinil k nim řeč. **22** I zvolal lid, řka: Boží hlas, a ne lidský. **23** A i hned ranil jej anděl Páně, proto že nevzdal slávy Bohu; a rozlez se červy, umřel. **24** A slovo Páně rostlo a rozmáhalo se. **25** Barnabáš pak a Saul navrátili se z Jeruzaléma, vykonavše službu, pojavše s sebou i Jana, kterýž přijmí měl Marek.

13 Byli pak v církvi, kteráž byla v Antiochii, někteří proroci a učitelé, jako Barnabáš a Šimon, kterýž měl přijmí Černý, a Lucius Cyrenenský, a Manahen, kterýž byl spolu vychován s Heródesem tetrarchou, a Saul. **2** A když oni služby Páně konali, a postili se, dí Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k

dílu, k kterémuž jsem jich povolal. 3 Tedy postíce se, a modlíce se, a vzkládajíce na ně ruce, propustili je. 4 A oni posláni byvše od Duchu svatého, přišli do Seleucie, a odtud plavili se do Cypru. 5 A přišedše do Salaminy, zvěstovali slovo Boží v školách Židovských; a měli s sebou i Jana k službě. 6 A když zchodili ten ostrov až do Páfu, nalezli jakéhos čarodějníka, falešného proroka Žida, jemuž jméno Barjezus, 7 Kterýž byl u znamenitého vládaře Sergia Pavla, může opatrného. Ten povolav Barnabáše a Saule, žádal slyšeti slovo Boží. 8 Ale protivil se jim Elymas, ten čarodějník, (nebo se tak vykládá jméno jeho,) usiluje odvrátiti vládaře od víry. 9 Tedy Saul, kterýž slove i Pavel, naplněn byv Duchem svatým, a pilně pohledv na něj, 10 Řekl: Ó plný vši lsti a vši nešlechetnosti, synu dáblův, nepříteli vši spravedlnosti, což nepřestaneš převraceti cest Páně přímých? 11 A aj, nyní ruka Páně nad tebou, a budeš slepý, nevida slunce až do času. A pojednou připadla na něj mrákota a tma, a jda vůkol, hledal, kdo by ho za ruku vedl. 12 Tehdy vládař uzřev, co se stalo, uvěřil, divě se učení Páně. 13 A pustivše se od Páfu Pavel a ti, kteříž s ním byli, přišli do Pergenu v Pamfylii. Jan pak odšed od nich, vrátil se do Jeruzaléma. 14 Oni pak šedše z Pergenu, přišli do Antiochie Pisidické, a všedše do školy v den sobotní, posadili se. 15 A když bylo po přečtení zákona a proroků, poslali k nim knížata školy té, řkouce: Muži bratří, máte-li úmysl jaké napomenutí učiniti k lidu, mluvte. 16 Tedy Pavel povstav, a rukou pokynuv, řekl: Muži Izraelští, a kteříž se bojíte Boha, slyšte. 17 Bůh lidu tohoto Izraelského vyvolil otce naše, a lidu povýšil, když byl pohostinu v zemi Egyptské, a v rameni vztaženém vyvedl je z ní. 18 A za čas čtyřiceti let snášel jejich obyčeje na poušti. 19 A zahladiv sedm národů v zemi Kanán, rozdělil losem mezi ně zemi jejich. 20 A potom, téměř za čtyři sta a padesáte let, dával jim soudce až do Samuele proroka. 21 A v tom žádali za krále, i dal jim Bůh Saule, syna Cis, muže z pokolení Benjaminova, za čtyřiceti let. 22 A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida krále, kterémuž svědectví dávaje, řekl: Nalezl jsem Davida, syna Jesse, muže podle srdce svého, kterýž bude činiti všecko vůli mou. 23 Z jehož semene Bůh podle zaslíbení vzbudil Izraelovi spasitele Ježíše, 24 Před jehož přístím kázal Jan křest pokání všemu lidu Izraelskému. 25 A když Jan běh dokonával, pravil: Kteréhož se mne domníváte býti, nejsem já, ale aj, jdet' po mně, u jehož noh obuvi rozvázati nejsem hoden. 26 Muži bratří, synové rodu Abrahamova, a kteříž mezi vámi bojí se Boha, vám slovo spasení tohoto posláno jest. 27 Nebo ti, kteříž přebývají v Jeruzalémě, a knížata jejich, toho Ježíše neznajíce, odsoudili, a tak hlasy prorocké, kteříž se na každou sobotu čtou, naplnili. 28 A žádné příčiny smrti na něm nenalezše, prosili Piláta, aby zamordován byl. 29 A když dokonali všecko, což o něm psáno bylo, složivše s dřeva, do hrobu jej položili. 30 Bůh pak vzkřísil jej z mrtvých. 31 Kterýž vidín jest po mnohé dni od těch, jenž spolu s ním byli přišli z Galilee do Jeruzaléma, kteříž jsou svědkové jeho k lidu. 32 A my vám zvěstujeme to zaslíbení, kteréž se stalo otcům, že Bůh naplnil je nám synům jejich, vzkřísiv Ježíše; 33 Jakož i v druhém žalmu napsáno jest: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. 34 A že jej z mrtvých vzkřísil, aby se již více nenavracoval k porušení, takto řekl: Dám vám svaté věci Davidovy věrné. 35 Protož i jinde dí: Nedáš svatému svému viděti porušení. 36 David zajisté za svého věku poslouživ vůli Boží, usnul, a přiložen jest k otcům svým, a viděl porušení. 37 Ale ten, kteréhož Bůh vzkřísil, neviděl porušení. 38 Protož známo vám bud', muži bratří, že skrze toho zvěstuje se vám odpuštění hříchů. 39 A to ode všech, od kterýchž jste nemohli skrze zákon Mojžíšův ospravedlnění býti, skrze tohoto, každý kdož věří, bývá ospravedlněn. 40 Protož vizte, at' na vás nepřijde to, což jest v prorocích povědíno: 41 Vizte potupníci, a podivte se, a na nic přďte; nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, jemuž neuvěříte, byt' vám kdo o něm vypravoval. 42 A když vycházeli ze školy Židovské, prosili pohané, aby jim v druhou sobotu mluvili táž slova. 43 A když bylo propuštěno shromáždění, šlo mnoho Židů, a nábožných znovu na víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteříž promlouvajíce k nim, radili jim, aby trvali v milosti Boží. 44 V druhou pak sobotu téměř všecko město sešlo se k slyšení slova Božího. 45 A Židé vidouce zástupy, naplnění jsou závistí, a odporovali tomu, co bylo praveno od Pavla, protivíce a rouhajíce se. 46 Tedy svobodně Pavel a Barnabáš řekli: Vámť mělo nejprv mluveno býti slovo Boží, ale poněvadž je zamítáte, a za nehodné sebe soudíte věčného života, aj, obracíme se ku pohanům. (aiōnios g166) 47 Nebot'

nám tak přikázal Pán, řka: Položil jsem tebe světlo pohanům, abys ty byl spasení až do končin země. **48** A slyševše to pohané, radovali se, a velebili slovo Páně; a uvěřili všickni, což jich koli bylo předzřízeno k životu věčnému. **(aiōnios g166)** **49** I rozhlašovalo se slovo Páně po vsí té krajině. **50** Tedy Židé z bouřili ženy nábožné a poctivé a přední měšťany, a vzbudili protivenství proti Pavlovi a Barnabášovi, i vyhnali je z končin svých. **51** A oni vyrazivše prach z noh svých na ně, přišli do Ikonie. **52** Učedníci pak naplněni byli radostí a Duchem svatým.

14 I stalo se tolikéž v Ikonii, že vešli do školy Židovské, a mluvili, tak že uvěřilo i Židů i Řeků veliké množství. **2** Ale kteříž z Židů nepovolní byli, ti z bouřili a zdráždili mysl pohanů proti bratřím. **3** I byli tu za dlouhý čas, svobodně mluvíce v Pánu, kterýž svědectví vydával slovu milosti své, a působil to, aby se dáli divové a zázrakové skrze ruce jejich. **4** I rozdělilo se množství města, a jedni byli s Židy, jiní s apoštoly. **5** A když se obořili i pohané i Židé s knížaty svými, aby jim posměch učinili, a kamenovali je, **6** Srozuměvše tomu, utekli do měst Lykaonitských, do Lystry a do Derben, a do toho okolí, **7** A tu kázali evangelium. **8** Muž pak nějaký v Lystře, nemocný na nohy, sedával, byv chromý z života matky své, kterýž nikdy nechodil. **9** Ten poslouchal Pavla mluvícího. Kterýž pohleděv naň, a vida, an věří, že uzdraven bude, **10** Řekl velikým hlasem: Postav se přímě na nohách svých. I zchopil se a chodil. **11** Zástupové pak viděvše, co učinil Pavel, pozdvihli hlasu svého, Lykaonitsky řkouce: Bohové připodobnivše se lidem, sstoupili k nám. **12** I nazvali Barnabáše Jupiterem, a Pavla Merkuriášem; nebo on mluvil slovo. **13** Tedy kněz Jupiterův, kterýž byl před městem jejich, přivedl býky s věnci před bránu, a chtěl s lidem oběti obětovati. **14** To když uslyšeli apoštolé, Barnabáš a Pavel, roztrhše sukně své, vyběhli k zástupům, křičíce, **15** A řkouce: Muži, což to činíte? Však i my lidé jsme, týmž bídám jako i vy poddání, kteříž vám zvěstujeme, abyste se obrátili od těchto marností k Bohu živému, kterýž učinil nebe i zemi, i moře, i všecko, což v nich jest. **16** Kterýž za předešlých věků všech pohanů nechával, aby chodili po cestách svých, **17** Ačkoli proto nenechal sebe bez osvědčení, dobře čině, dáváje nám s nebe déšť a časy úrodné, naplňuje pokrmem a potěšením srdce naše. **18** A to mluvíce,

sotva spokojili zástupy, aby jim neobětovali. **19** A v tom přišli od Antiochie a Ikonie Židé, kteříž navedše zástupy, a ukamenovavše Pavla, vytáhli před město, domnívavše se, že umřel. **20** A když jej obstopupili učedníci, vstal, a všel do města, a nazejtří odšel s Barnabášem do Derben. **21** A kázavše evangelium městu tomu, a učedníků mnoho získavše, navrátili se do Lystry a do Ikonie a do Antiochie, **22** Potvrzující duši učedníků, a napomínající, aby trvali u víře, a že musíme skrze mnohá ssoužení vjíti do království Božího. **23** A zřídívše jim, podlé daných hlasů, starší po církevch, a modlivše se s postem, poručili je Pánu, v kteréhož uvěřili. **24** A prošešše Pisidii, přišli do Pamfylie, **25** A mluvivše slovo v Pergen, šli do Attalie. **26** A odtud plavili se do Antiochie, odkudž poručeni byli milosti Boží k dílu, kteréž vykonali. **27** A když tam přišli, a shromáždili církev, vypravovali, kteréké věci Bůh skrze ně učinil, a že otevřel pohanům dvéře víry. **28** I byli tu za nemalý čas s učedníky.

15 Přišedše pak někteří z Židovstva, učili bratří: Že nebudete-li se obřezovati podlé obyčeje Mojžíšova, nebudete moci spasení býti. **2** A když různici a nemalou hádku Pavel a Barnabáš s nimi měl, i zůstali na tom, aby Pavel a Barnabáš a někteří jiní z nich šli k apoštolům a starším do Jeruzaléma o tu otázku. **3** Tedy oni jsouce vyprovozeni od církve, šli skrze Fenicen a Samaří, vypravující o obrácení pohanů, i způsobili radost velikou všechněm bratřím. **4** A když se dostali do Jeruzaléma, přijati jsou od církve a od apoštolů a starších. I zvěstovali, cožkoli činil skrze ně Bůh. **5** Ale povstali někteří z sekty farizejské, kteříž byli uvěřili, pravíce, že musejí obřezováni býti, a aby jim bylo přikázáno zachovávatí zákon Mojžíšův. **6** Tedy sešli se apoštolé a starší, aby toho povážili. **7** A když mnohé vyhledávání toho bylo, povstav Petr, řekl jim: Muži bratří, vy víte, že od dávních dnů mezi námi Bůh vyvolil, aby skrze ústa má slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili. **8** A Bůh, zpytatel srdce, svědectví jim vydal, dav jim Ducha svatého, jako i nám. **9** A neučinil rozdílu mezi nimi a námi, věrou očistiv srdce jejich. **10** Protož nyní, proč pokoušíte Boha, vzkládající na hrdlo učedníků jho, kteréhož ani otcové naši, ani my nésti jsme nemohli? **11** Ale skrze milost Pána Ježíše Krista věříme, že spasení budeme, rovně jako i oni. **12** I mlčelo všecko to množství, a poslouchali Barnabáše

a Pavla, vypravujících, kteraké divy a zázraky činil Bůh skrze ně mezi pohany. **13** A když oni umkli, odpověděl Jakub, řka: Muži bratří, slyšte mne. **14** Šimon ted' vypravoval, kterak Bůh nejprve popatřil na pohany, aby přijal lid jménu svému. **15** A s tím se srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno jest: **16** Potom se navrátím, a vzdělám zase stánek Davidův, kterýž byl klesl, a zbořeniny jeho zase vzdělám, a vyzdvihnu jej, **17** Tak aby ti ostatkové toho lidu hledali Pána, i všickni pohané, nad kterýmiž jest zýváno jméno mé, dí Pán, kterýž činí tyto všecky věci. **18** Známat jsou Bohu od věků všechna díla jeho. (aiōn g165) **19** Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení ti, kteříž se z pohanů obracejí k Bohu, **20** Ale aby jim napsáno bylo, ať se zdržují od poškrvn modl, a smilstva, a toho, což jest udáveného, a od krve. **21** Nebo Mojžíš od dávních věků má po městech, kdo by jej kázal, poněvadž v školách na každou sobotu čítán bývá. **22** Tehdy vidělo se apoštolům a starším se vši církvi, aby vybrané z sebe muže poslali do Antiochie s Pavlem a Barnabášem, totiž Judu, kterýž sloužil Barsabáš, a Sílu, muže znamenité mezi bratřími, **23** Napsavše po nich toto: Apoštolé a starší i bratří těm, kteříž jsou v Antiochii a v Sýrii a v Cilicii bratřím, kteříž jsou z pohanů, pozdravení vzkazují. **24** Poněvadž jsme slyšeli, že někteří vysedše od nás, zkormoutili vás, řečmi zemdlévající duše vaše, pravíce, že se musíte obřezovati a zákon zachovávatí, jimž jsme toho neporučili: **25** I vidělo se nám shromážděným jednomyslně vybrané muže poslati k vám s těmito nejmilejšími svými, Barnabášem a Pavlem, **26** Lidmi těmi, kteříž vydali duše své pro jméno Pána našeho Ježíše Krista. **27** Protož poslali jsme Judu a Sílu, a tit' i ústně povědí totéž. **28** Vidělo se zajisté Duchu svatému i nám, žádného více na vás břemene nevzkládati, kromě těchto věcí potřebných, **29** Abyste se zdržovali od obětovaného modlám, a od krve, a od udáveného, a od smilstva. Od těch věcí budete-li se ostříhati, dobře budete činiti. Mějte se dobře. **30** Tedy oni propuštěni byvše, přišli do Antiochie, a shromáždívše množství, dodali toho listu. **31** Kterýžto čtouce, radovali se z toho potěšení. **32** Judas pak a Sílas, byvše i oni proroci, širokou řečí napomínali bratří a potvrzovali. **33** A pobývše tu za některý čas, propuštěni jsou od bratří v pokoji k apoštolům. **34** Ale Sílovi se vidělo, aby tu zůstal. **35** Tolikéž Pavel i

Barnabáš pobýli v Antiochii, učíce a zvěstujícíe i s mnohými jinými slovo Páně. **36** Po několika pak dnech řekl Pavel Barnabášovi: Vracujte se, navštívme bratří své po všech městech, v kterýchž jsme kázali slovo Páně, kterak se mají. **37** Tedy Barnabáš radil, aby pojali s sebou i Jana kterýž přijímá měl Marek. **38** Ale Pavlovi se nezdálo pojití toho s sebou, kterýž byl odšel od nich z Pamfylie, aniž šel s nimi ku práci. **39** I vznikl mezi nimi tuhý odpor, tak že se rozešli různě. Barnabáš pak pojav s sebou Marka, plavil se do Cypru. **40** A Pavel přivzav Sílu, odšel, poručen byv milosti Boží od bratří. **41** I procházel Sýrii a Cilicii, potvrzuje církví.

16 Přišel pak do Derben a do Lystry, aj, učedník jeden tu byl, jménem Timoteus, syn nějaké ženy Židovky věřící, ale otce měl Řeka. **2** Tomu svědectví vydávali bratří ti, kteříž byli v Lystře a v Ikonii. **3** Toho sobě oblíbil Pavel, aby s ním šel. I pojav ho, obřezal jej, pro Židy, kteříž byli v těch místech; nebo věděli všickni, že otec jeho byl Řek. **4** A když chodili po městech, vydávali jim k ostříhání ustanovení zřízená od apoštolů a od starších, kteříž byli v Jeruzalémě. **5** A tak církve utvzovaly se u víře, a rozmáhaly se v počtu na každý den. **6** A prošeďše Frygii i Galatskou krajinu, když jim zabráněno od Ducha svatého, aby nemluvíli slova v Azii, **7** Přišeďše do Myzie, pokoušeli se jíti do Bitynie. Ale nedal jim Duch. **8** Tedy pominuvše Myzii, šli do Troady. **9** I ukázalo se Pavlovi v noci vidění. Muž nějaký Macedonský stál, prose ho a řka: Přijď do Macedonie, pomoz nám. **10** A jakž to vidění viděl, i hned jsme usilovali o to, abychom šli do Macedonie, tím ujištění jsouce, že nás povolal Pán, abychom jim kázali evangelium. **11** Protož pustivše se od Troady, přímým během připlavili jsme se do Samotracie, a nazejtří do Neapolis, **12** A odtud do Filippis, kteréž jest první město krajiny Macedonské, obyvateli cizími osazené. I zůstali jsme v tom městě za několik dní. **13** V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modlití se. A usadivše se, mluvíli jsme ženám, kteréž se tu byly sešly. **14** Jedna pak žena, jménem Lydia, kteráž šarlaty prodávala v městě Tyatirských, bohobojící, poslouchala. Jejž srdce otevřel Pán, aby to pilně rozsuzovala, co se od Pavla pravilo. **15** A když pokřtěna byla i dům její, prosila, řkuci: Poněvadž jste mne soudili věrnou Pánu býti, vejduce, v domě mém pobudte. I přinutila nás.

16 I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž veliký užitek přinášela pánům svým budoucích věcí předpovídáním. 17 Ta šedši za Pavlem a za námi, volala, řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteříž zvěstují nám cestu spasení. 18 A to činívala za mnoho dní. Pavel pak těžce to nesa, a obrátiv se, řekl duchu tomu: Příkazuji tobě ve jménu Ježíše Krista, abys vyšel z ní. I vyšel hned té chvíle. 19 A viděvše páni její, že odešla naděje zisku jejich, chytivše Pavla a Sílu, vedli je na rynek před úřad. 20 A postavivše je před úředníky, řekli: Tito lidé bouří město naše, jsouce Židé, 21 A zvěstují obyčeje, kterýchž nám nesluší přijíti ani zachovávat, poněvadž jsme Římané. 22 I povstala obec proti nim. A úředníci, roztrhše sukně jejich, kázali je metlami mrskati. 23 A množství ran jim davše, vsadili do žaláře, příkázavše strážnému žaláře, aby jich pilně ostříhal. 24 Tedy on takové maje příkázání, vsadil je do nejhlubšího žaláře, a nohy jejich sevěř kladou. 25 O půlnoci pak Pavel a Sílas modléce se, zpívali písničky o Bohu, tak že je slyšeli vězňové. 26 A v tom pojednou země třesení stalo se veliké, až se pohnuli gruntové žaláře, a hned se všecky dvěře otevřely, a všech okovové spadli. 27 A procítiv strážný žaláře, a viděv dvěře žaláře otevřené, vytrhl meč, aby se zabil, domnívaje se, že vězňové utekli. 28 I zkríkl Pavel hlasem velikým, řka: Nečiči sobě nic zlého, však jsme ted' všickni. 29 A požádav světla, vběhl k nim, a třesa se, padl u Pavla a Síly. 30 I vyved je ven, řekl: Páni, co já mám činiti, abych spasen byl? 31 A oni řekli: Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj. 32 I mluvili jemu slovo Páně, i všechněm, kteříž byli v domě jeho. 33 A pojav je v tu hodinu v noci, umyl jim rány. I pokřtěn jest hned on i všickni domácí jeho. 34 A když je uvedl do domu svého, připravil stůl, a veselil se, že se vším domem svým uvěřil Bohu. 35 A když bylo ve dne, poslali úředníci služebníky, řkouce: Vypust' ty lidi. 36 I oznámil strážný žaláře slova ta Pavlovi: Že poslali úředníci, abyste byli propuštěni. Protož nyní vyjdouce, jdětež v pokoji. 37 Ale Pavel řekl jim: Zmrskavše nás zjevně a bez vyslyšení, lidi Římany, vsázeli do žaláře, a nyní nás chtějí tajně vyhnati? Nikoli, ale nechat' sami přijdou, a vyvedou nás. 38 Tedy pověděli úředníkům služebníci slova ta. I báli se, uslyšavše, že by Římané byli. 39 A přišedše, prosili jich; a vyvedše

je, žádali jich, aby šli z města. 40 I vyšedše z žaláře, vešli k Lydii, a uzřevše bratří, potěšili jich, a odešli.

17 A prošedše Amfipolim a Apollonii, přišli do Tessaloniky, kdež byla škola Židovská. 2 Tedy Pavel podlé obyčeje svého všel k nim, a po tři soboty kázal jim z písem, 3 Otvíraje a předkládaje to, že měl Kristus trpěti a z mrtvých vstáti, a že ten jest Kristus Ježíš, kteréhož já zvěstuji vám. 4 I uvěřili někteří z nich, a připojili se Pavlovi a Sílovi, i Řeků nábožných veliké množství, i žen znamenitých nemalo. 5 Ale zažžení byvše závistí Židé nepovolní, a přivzavše k sobě některé lehkomyšlné a nešlechtné lidi, a shlukše se, zbouřili město, a útok učinivše na dům Jázonův, hledali jich, aby je vyvedli před lid. 6 A nenalezše jich, táhli Jázona a některé bratří k starším města, křičíce: Tito, kteříž všecken svět bouří, ti sem také přišli. 7 Kterěz přijal Jázon. A ti všickni proti ustanovení císařskému činí, pravíce býti králem jiného, totiž Ježíše. 8 A tak zbouřili obec i starší města, kteříž to slyšeli. 9 Ale přijavše dosti učinění od Jázona a jiných, propustili je. 10 Bratří pak hned v noci vyslali i Pavla i Sílu do Berie. Kteríž přišedše tam, vešli do školy Židovské. 11 A ti byli udatnější nežli Tessalonitští, kteříž přijali slovo Boží se vsí chtivostí, na každý den rozvažujícíe písmo, tak-li by ty věci byly. 12 A tak mnozí z nich uvěřili, i Řecké ženy poctivé i mužů nemalo. 13 A když zvěděli Židé v Tessalonice, že by i v Berii kázáno bylo slovo Boží od Pavla, přišli také tam, bouříce zástupy. 14 Ale hned bratří vyslali Pavla, aby šel jako k moři; Sílas pak a Timoteus pozůstali tu. 15 Ti pak, kteříž provodili Pavla, dovedli ho až do Atén. A vzavše poručení k Sílovi a k Timoteovi, aby přišli k němu, což nejspíše mohou, šli zase. 16 A když Pavel čekal jich v Atenách, rozněcoval se v něm duch jeho, vida to město oddané býti modloslužbě. 17 I rozmlouval s Židy a nábožnými v škole, ano i na rynku, po všecky dni, s těmi, kteříž se koli nahodili. 18 Tedy někteří z Epikureů a Stoických mudrců hádali se s ním. A někteří řekli: I co tento žvác chce povědít? Jiní pak: Zdá se býti cizích bohů zvěstovatel. Nebo jim o Ježíšovi a o z mrtvých vstání vypravoval. 19 I popadše jej, vedli ho do Areopágu, řkouce: Můžeme-li věděti, jaké jest to učení nové, kteréž vypravuješ? 20 Nebo nové jakési věci vkládáš v uši naše, protože chceme věděti, co by to bylo. 21 (Atenští zajisté

všickni, i ti, kteříž tu byli hosté, k ničemu jinému tak hotovi nebyli, než praviti neb slyšeti něco nového.) 22 Tedy Pavel, stoje u prostřed Areopágu, řekl: Muži Atenští, vidím vás býti všelijak příliš nábožné lidi. 23 Nebo procházeje a spatřuje náboženství vaše, nalezl jsem také oltář, na kterémž napsáno jest: Neznámému Bohu. Protož kteréhož ctíte neznajíce, tohoť já zvěstuji vám. 24 Bůh ten, kterýž stvořil svět i všecko, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech rukou udělaných; 25 Aniž bývá ctěn lidskýma rukama, jako by něčeho potřeboval, poněvadž on dává všechněm život i dýchání i všecko. 26 A učinil z jedné krve všecko lidské pokolení, aby přebývalo na tváři vsí země, vyměřiv jim uložené časy a cíle přebývání jejich, 27 Aby hledali Pána, zda by snad makajíce, mohli naleztí jej, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás. 28 Nebo jím živi jsme, a hýbeme se, i trváme, jakož i někteří z vašich poetů pověděli: Že i rodina jeho jsme. 29 Rodina tedy Boží jsouce, nemáet se domnívati, že by Bůh zlatu neb stříbru neb kamenu, řemeslem aneb důvtipem lidským vyrytému, byl podoben. 30 Nebo časy této neznámosti přehlídaje Bůh, již nyní zvěstuje lidem všechněm všudy, aby pokání činili, 31 Proto že uložil den, v kterémž souditi bude všecken svět v spravedlnosti skrze toho muže, kteréhož k tomu vystavil, slouže k víře všechněm, vzkříšením jeho z mrtvých. 32 Uslyšeše pak o vzkříšení z mrtvých, někteří se posmívali, a někteří řekli: Budeme tě slyšeti o tom podruhé. 33 A tak Pavel vyšel z prostředku jejich. 34 Někteří pak muži, přídržice se ho, uvěřili, mezi kterýmiž byl i Dionyzius Areopagitský, i žena, jménem Damaris, a jiní s nimi.

18 Potom pak Pavel vyšel z Atén, přišel do Korintu. 2 A nalez jednoho Žida, jménem Akvilu, kterýž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i Priscillu manželku jeho, (proto že byl rozkázal Klaudius, aby všickni Židé z Říma vyšli,) i přivinul se k nim. 3 A že byl téhož řemesla, bydlil u nich, a dělal; nebo řemeslo jejich bylo stany dělati. 4 I hádal se v škole na každou sobotu, a k získání přivodil i Židy i Řeky. 5 A když přišli z Macedonie Sílas a Timoteus, rozněcoval se v duchu Pavel, osvědčuje Židům, že Ježíš jest Kristus. 6 A když oni odporovali a rouhali se, vyraziv prach z roucha, řekl jim: Krev vaše na hlavu vaši. Já čist jsa, hned

půjdu ku pohanům. 7 A jda odtud, všel do domu nějakého Justa jménem, citele Božího, kteréhož dům byl u samé školy. 8 Krispus pak, kníže školy, uvěřil Pánu se vším domem svým, a mnozí z Korintských slyšavše, uvěřili a pokřtěni byli. 9 I řekl Pán v noci u vidění Pavlovi: Neboj se, ale mluv a nemlč. 10 Nebo já s tebou jsem, a žádnýť nesáhne na tebe, atby zle učinil; nebo mnoho mám lidu v tomto městě. 11 I byl tu půl druhého léta, káže jim slovo Boží. 12 Když pak Gallio vládařem byl v Achaii, povstali jednomyslně Židé proti Pavlovi, a přivedli jej před soudnou stolicí, 13 Právíce: Tento navodí lidi, aby proti zákonu ctili Boha. 14 A když Pavel měl již otevřítí ústa, řekl Gallio Židům: Ó Židé, jestliže by co nepravého stalo se, neb nešlechetnost nějaká, slušně bych vás vyslyšel. 15 Paklit' jsou jaké hádky o slovích a o jménech a zákonu vašem, vy sami k tomu přihlédněte. Já zajisté toho soudce býti nechci. 16 I odehnal je od soudné stolice. 17 Tedy Řekové všickni, uchopivše Sostena, kníže školy, bili jej před soudnou stolicí, a Gallio na to nic nedbal. 18 Pavel pak, pobyv tam ještě za mnoho dní, i rozžehnav se s bratřími, plavil se do Syrie, a s ním spolu Priscilla a Akvila, oholiv hlavu v Cenchreis; nebo byl učinil slib. 19 I přišed do Efezu, nechal jich tu; sám pak všed do školy, hádal se s Židy. 20 A když ho prosili, aby déle pobyl u nich, nepovolil. 21 Ale požehnav jich, řekl: Musím já jistotně svátek ten, kterýž nastává, v Jeruzalémě slaviti, ale navrátím se k vám zase, bude-li vůle Boží. I bral se z Efezu. 22 A přišed do Cesaree, vstoupil, a pozdraviv církev, odtud šel do Antiochie. 23 A pobyv tu za některý čas, odšel a procházel pořád Galatskou krajinu a Frygii, potvrzuje všech učedníků. 24 Žid pak nějaký, jménem Apollo, rodem z Alexandrie, muž výmluvný, přišel do Efezu, učený v písmě. 25 Ten byl počátečně naučen cestě Páně, a byv vroucího ducha, mluvil a učil pilně těm věcem, kteréž jsou Páně, znaje toliko křest Janův. 26 A ten počal svobodně mluvit v škole. Kteréhož slyšeše Priscilla a Akvila, přijali ho k sobě, a dokonaleji vypravovali jemu o cestě Boží. 27 A když chtěl jíti do Achaeie, bratří napomenuvše ho, psali učedníkům, aby jej přijali. Kterýž když tam přišel, mnoho prospěl těm, kteříž uvěřili skrze milost Boží. 28 Nebo náramně přemáhal Židy, zjevně přede všemi toho dokazuje z písem, že Ježíš jest Kristus.

19 I stalo se, když Apollo byl v Korintu, že Pavel prošel vrchní krajinu, přišel do Efezu, a nalezná tu některé učedníky, **2** Řekl jim: Přijali-li jste Ducha svatého, uvěřivše? A oni řekli jemu: Ba aniž jsme slyšeli, jest-li Duch svatý. **3** Tedy řekl jim: Načež tedy pokřtěni jste? A oni řekli: Křtěni jsme křtem Janovým. **4** I řekl Pavel: Jant' zajisté křtil křtem pokání, pravě lidu, aby v toho, kterýž měl po něm přijíti, věřili, to jest v Krista Ježíše. **5** Kteríž pak uposlechli, pokřtěni jsou ve jméno Pána Ježíše. **6** A když vzkládal na tyto ruce Pavel, sstoupil Duch svatý na ně, i mluvili jazyky, a prorokovali. **7** A bylo všech spolu okolo dvanácti mužů. **8** Tedy všed do školy, svobodně mluvil za tři měsíce, hádaje se, a uče o království Božím. **9** A když se někteří zatvrdili a nepovolovali, zle mluvíce o cestě Boží přede vším množstvím, odstoupiv od nich, oddělil učedníky, na každý den kázání čině v škole nějakého Tyranna. **10** A to se dalo za dvě léta, tak že všickni, kteříž přebývali v Azii, poslouchali slova Pána Ježíše, i Židě i Řekové. **11** A divy veliké činil Bůh skrze ruce Pavlovy, **12** Tak že i na nemocné nosívali od jeho těla šátky a fěrtochy, a odstupovaly od nich nemoci, a duchové nečistí vycházeli z nich. **13** Tedy pokusil se někteří z Židů tuláků, kteříž se s zaklínáním obírali, vzývati jméno Pána Ježíše nad těmi, kteříž měli duchy nečisté, říkajíce: Zaklínáme vás skrze Ježíše, kteréhož káže Pavel. **14** A bylo jich sedm synů jednoho Žida, jménem Scevy, předního kněze, kteříž to činili. **15** Tedy odpověděv duch zlý, řekl: Ježíše znám, a o Pavlovi vím, ale vy kdo jste? **16** A obořiv se na ně člověk ten, v kterémž byl duch zlý, opanovav je, zmocnil se jich, tak že nazí a zranění vyběhli z domu toho. **17** A to známo učiněno jest všechněm Židům i Řekům bydlícím v Efezu, a spadla bázeň na ně na všecky. I osloveno jest jméno Pána Ježíše. **18** Mnozí pak z věřících přicházeli, vyznávající se a zjevující skutky své. **19** Mnozí také z těch, kteříž se s marnými uměními obírali, snesše knihy, spálili je přede všemi; a početše cenu jejich, shledali toho padesáte tisíců peněz. **20** Tak mocně rostlo slovo Páně, a zmocňovalo se. **21** A když se to dokonalo, uložil Pavel v duchu, aby projda Macedonii a Achaii, šel do Jeruzaléma, řka: Když pobudu tam, musímť také i na Řím pohleděti. **22** I poslav do Macedonie dva z těch, kteříž mu přísluhovali, Timotea a Erasta, sám pozůstal v Azii do času. **23** Tedy stala se v ten čas

nemalá bouřka pro cestu Boží. **24** Nebo zlatník jeden, jménem Demetrius, kterýž dělával chrámy stříbrné Diány, nemalý zisk přivodil řemeslníkům. **25** Kteréž svolav, i ty, kteříž byli k těm podobných věcí dělníci, řekl: Muži, víte, že z tohoto řemesla jest živnost naše. **26** A vidíte i slyšíte, že netoliko v Efezu, ale téměř po vsí Azii tento Pavel svedl a odvrátil veliké množství, pravě: Že to nejsou bohové, kteříž jsou rukama udělaní. **27** A protož strach jest, netoliko aby se nám v živnosti přítrž nestala, ale také i veliké bohyně Diány chrám aby za nic nebyl jmín, a aby nepřišlo k zkáze důstojenství její, kterouž ctí všecka Azia i světa okršlek. **28** To uslyšavše, a naplněni byvše hněvem, zkřikli, řkouce: Veliká jest Diána Efezských. **29** I naplněno jest všecko město rozbrojem, a valili se všickni spolu na plac, pochopivše Gáia a Aristarcha, Macedonské, tovaryše cesty Pavlovy. **30** Pavlovi pak, když chtěl jíti k lidu, nedopustili učedníci. **31** Ano i někteří z předních mužů Azijských, kteříž jemu přáli, poslavše k němu, prosili, aby se nedával do toho hluku. **32** A jedni tak, jiní jinak křičeli; nebo byla ta obec zbouřena, a mnozí nevěděli, proč se zběhli. **33** Z zástupu pak Alexandra nějakého táhli, kteréhož i Židě nutili. Alexander pak pokynuv rukou, chtěl zprávu dáti lidu. **34** Ale jakž poznali, že jest Žid, stal se jednostejný všech hlas, jako za dvě hodiny volajících: Veliká jest Diána Efezských. **35** A když pisař pokojil zástup, řekl: Muži Efezští, i kdož z lidí jest, ješto by nevěděl, že město Efezské slouží veliké bohyni Diáně a od Jupitera spadlé podobizně? **36** A poněvadž tomu odpíráno býti nemůže, slušné jest, abyste se upokojili, a nic kvapně nečinili. **37** Přivedli jste zajisté lidi tyto, kteříž nejsou ani svatokrádcové ani rouhači bohyně vaší. **38** Jestliže pak Demetrius, a ti, kteříž jsou s ním, řemeslníci mají s kým jakou při, bývá obecný soud, a jsou konšelé. Nechat' jedni druhé viní. **39** Pakli čeho jiného hledáte, i tot' muž v pořádném svolání obce skoncováno býti. **40** Nebo strach jest, abychom nedošli nesnáze pro tu bouřku dnešní, poněvadž žádná příčina není, kterouž bychom mohli předložit, proč jsme se tuto zběhli. **41** A to pověděv, propustil lid.

20 Když pak přestala ta bouřka, povolav Pavel učedníky, a požehnav jich, vyšel odtud, aby se bral do Macedonie. **2** A když prošel ty krajiny, a napomenutí jim učiniv mnohými řečmi, přišel do

země Řecké. 3 A pobyv tam za tři měsíce, (kdež Židé učinili jemu zálohy,) když se měl plavit do Syrie, umínil navrátiti se skrze Macedonii. 4 I šel s ním Sópater Berienský až do Azie, a z Tesselonicenských Aristarchus a Sekundus a Gáius Derbeus a Timoteus, z Azianských pak Tychikus a Trofimus. 5 Ti šedše napřed, dočkali nás v Troadě. 6 My pak plavili jsme se po velikonoci z Filippis, a přišli jsme k nim do Troady v pěti dnech, a tu jsme pobyli za sedm dní. 7 Tedy první den po sobotě, když se učedníci sešli k lámání chleba, Pavel mluvil k nim, maje nazejtří jíti pryč, i prodil řečí až do půlnoci. 8 A bylo mnoho světél na té síni, kdež byli shromážděni. 9 Jeden pak mládenec, jménem Eutychnus, sedě na okně, jsa obtížen hlubokým snem, když tak dlouho Pavel kázal, spěl, spadl s třetího ponebí dolů a vzat jest mrtvý. 10 I sstoupiv dolů Pavel, zpolehl na něj, a objav jej, řekl: Nermuttež se, však duše jeho v něm jest. 11 A vstoupiv, lámal chléb a jedl, a kázání jim učiniv dlouho až do svítání, tak odšel pryč. 12 I přivedli toho mládence živého, a byli velice potěšeni. 13 My pak vstoupivše na loď, plavili jsme se do Asson, odtud majíce k sobě vzíti Pavla; nebo byl tak poručil, maje sám jíti po zemi. 14 A když se k nám připojil v Asson, vzavše jej, přijeli jsme do Mitylénu. 15 A odtud plavíce se, druhý den byli jsme proti Chium, a třetího dne připravili jsme se k Sámu, a pobyvše v Trogyllí, nazejtří přišli jsme do Milétu. 16 Nebo Pavel byl umínil prominouti Efez, aby se nemeškal v Azii; nebo spáchal, by možné jemu bylo, aby byl o letnicích v Jeruzalémě. 17 Tedy z Milétu poslav do Efezu, povolal k sobě starších církve. 18 Kteříž když přišli k němu, řekl jim: Vy víte od prvního dne, v kterýž přišel jsem do Azie, kterak jsem po všecken ten čas s vámi byl, 19 Slouže Pánu se vsí pokorou i s mnohými slzami a pokušenými, kteráž na mne přicházela z úkladů Židovských, 20 Kterak jsem ničeho nepominul, což by užitečného bylo, abych vám neoznámil, a neučil vás vůbec zjevně i po domích, 21 Svědectví vydávaje i Židům i Řekům o pokání k Bohu, a o víře v Pána našeho Ježíše Krista. 22 A aj, nyní já sevřín jsa duchem, beru se do Jeruzaléma, nevěda, co mi se v něm má státi, 23 Než že Duch svatý po městech osvědčuje mi, pravě, že vězení a ssoužení mne očekávají. 24 Však já nic na to nedbám, aniž jest mi tak drahá duše má, jen abych běh svůj s

radostí vykonal, a přisluhování, kteréž jsem přijal od Pána Ježíše, k osvědčování evangelium milosti Boží. 25 A aj, já nyní vím, že již více neuzříte tváří mé vy všickni, mezi kterýmiž jsem chodil, káže o království Božím. 26 Protož osvědčujit' vám v dnešní den, žeť jsem čist od krve všech. 27 Nebo jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. 28 Budtež tedy sebe pilni i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste pásli církve Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví. 29 Nebo já to vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vlci hltaví, kteříž nebudou odpouštěti stádu. 30 A z vás samých povstanou muži, kteříž budou mluvití převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě. 31 Protož bděte, v paměti majíce, že jsem po tři léta nepřestával dnem i nocí s pláčem napomínati jednoho každého. 32 A již nyní, bratří, poručím vás Bohu a slovu milosti jeho, kterýž mocen jest vzdělati, a dáti vám dědictví mezi všemi posvěcenými. 33 Stříbra neb zlata neb roucha nežádal jsem od žádného. 34 Nýbrž sami víte, že toho, čehož mi kdy potřebí bylo, i těm, kteříž jsou se mnou, dobývaly ruce tyto. 35 Vše ukázal jsem vám, že tak pracujíce, musíme snášeti mdlé, a pamatovati na slova Pána Ježíše; nebť on řekl: Blahoslavenější jest dáti nežli bráti. 36 A to pověděv, klekna na kolena svá, modlil se s nimi se všemi. 37 I stal se pláč veliký ode všech, a padajíce na hrdlo Pavlovo, líbali jej, 38 Rmoutíce se nejvíce nad tím slovem, kteréž řekl, že by již více neměli tváří jeho viděti. I provodili jej až k loď.

21 Když jsme se pak plavili, rozloučivše se s nimi, přímým během přijeli jsme do Koum, a druhý den do Ródu, a odtud do Patary. 2 I nalezše tu loď, kteráž měla plouti do Fenicen, a vstoupivše na ni, plavili jsme se. 3 A když se nám počal ukazovati Cyprus, nechavše ho na levé straně, plavili jsme se do Syrie, a připravili jsme se do Týru; nebo tu měli složiti náklad z lodí. 4 A nalezše učedníky, pobyli jsme tam za sedm dní, kteříž pravili Pavlovi skrze Ducha, aby nechodil do Jeruzaléma. 5 A když jsme vyplnili ty dni, vyšedše, brali jsme se pryč, a sprovodili nás všickni s ženami i s dětmi až za město. A poklekše na kolena na břehu, pomodlili jsme se. 6 A když jsme se vespolek rozžehnali, vstoupili jsme na loď, a oni se vrátili domů. 7 My pak přeplavivše se od Týru, dostali jsme se až do Ptolemaid, a pozdravivše

bratří, pobyli jsme u nich jeden den. **8** A nazejtří vyšedše Pavel a my, kteříž jsme s ním byli, přišli jsme do Cesaree, a všedše do domu Filipa evangelisty (kterýž byl jeden z oněch sedmi,) pobyli jsme u něho. **9** A ten měl čtyři dcery panny, prorokyně. **10** A když jsme tu pobyli za drahně dní, přišel prorok nějaký z Judstva, jménem Agabus. **11** Ten když k nám přišel, vzal pás Pavlův, a svázav sobě ruce i nohy, řekl: Totot praví Duch svatý: Muže toho, jehož jest pás tento, tak Židé sváží v Jeruzalémě, a vydadí v ruce pohanům. **12** A jakž jsme to uslyšeli, prosili jsme i my i ti, kteříž byli v tom místě, aby nechodil do Jeruzaléma. **13** Tedy odpověděl Pavel: I co činíte, plačíce a trápíce srdce mé? Však já netoliko svázán býti, ale i umříti hotov jsem v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše. **14** A když nechtěl povoliti, dali jsme tomu pokoj, řkouce: Staň se vůle Páně. **15** Po těch pak dnech připravivše se, brali jsme se do Jeruzaléma. **16** A šli s námi i učedníci z Cesaree, vedouce s sebou nějakého Mnázona z Cypru, starého učedníka, u něhož bychom hospodu měli. **17** A když jsme přišli do Jeruzaléma, vděčně nás přijali bratří. **18** Druhého pak dne všel Pavel s námi k Jakubovi, a tu se byli všickni starší sešli. **19** Jichž pozdraviv, vypravoval všecko, což Bůh skrze službu jeho činil mezi pohany. **20** A oni slyševše, vebilibi Pána, a řekli jemu: Vidíš, bratře, kterak jest mnoho tisíců Židů věřících, a ti všickni jsou horliví milovníci zákona. **21** Ale o toběť mají zprávu, že bys ty vedl od zákona Mojžišova všecky ty Židy, kteříž jsou mezi pohany, pravě, že nemají obřezovati synů, ani zachovávatí ustanovení. **22** Což tedy? Musít zajisté shromážděno býti množství, neboť uslyší o tobě, že jsi přišel. **23** Učiniž tedy toto, cožť povíme: Máme tu čtyři muže, kteříž mají slib na sobě. **24** Ty přijma k sobě, posvěť se s nimi, a náklad učiň s nimi, aby oholili hlavy. I zvědí všickni, že to, což slyšeli o tobě, nic není, ale že i sám ty chodíš, ostříhaje zákona. **25** Z strany pak těch, kteříž z pohanů uvěřili, my jsme psali, usoudivše, aby tohoto ničeho nešetřili, toliko aby se varovali modlám obětovaného, a krve, a udáveného, a smilstva. **26** Tedy Pavel, přijav k sobě ty muže, na druhý den posvětit se s nimi, všel do chrámu, a vypravoval o vyplnění dní toho posvěcení, až i obětována jest oběť za jednoho každého z nich. **27** A když se vyplniti mělo dní sedm, Židé někteří z Azie, uzřevše jej v chrámě, zbouřili všecken lid, a

vztáhli naň ruce, **28** Křičíce: Muži Izraelští, pomozte. Totot' jest ten člověk, kterýž proti lidu i zákonu i místu tomuto všecky všudy učí, a k tomu i pohany uvedl do chrámu, a poškrvnil svatého tohoto místa. **29** (Nebo byli viděli prvé Trofima Efezského s ním v městě, kteréhož domnívali se, že by Pavel do chrámu uvedl.) **30** Takž se zbouřilo všecko město, a zběhli se lidé, a uchopivše Pavla, táhli jej ven z chrámu. A hned zavřiny jsou dvěře. **31** A když jej chtěli zamordovati, povědino hejtmanu vojska, že se bouří všecken Jeruzalém. **32** Kterýž hned pojav s sebou žoldnéře a setníky, přiběhl na ně. A oni uzřevše hejtmana a žoldnéře, přestali bítí Pavla. **33** Tedy přistoupiv hejtman, dosáhl ho, a rozkázal svázati dvěma řetězy, a ptal se, kdo jest, a co učinil. **34** V zástupu pak jedni tak, jiní jinak křičeli. A nemoha nic jistého zvědětí pro hluk, rozkázal jej vésti do vojska. **35** A když přišel k stupňům, nahodilo se, že nesen byl od žoldnéřů pro násilí lidu. **36** Nebo šlo za ním množství lidu, křičíce: Zahlad' jej. **37** A když měl již uveden býti do vojska Pavel, řekl hejtmanu: Mohu-li co promluvití k tobě? Kterýž řekl: Umiš Řecky? **38** Nejsi-liž ty ten Egyptský, kterýž jsi před těmito dny byl bouřku učinil, a vyvedls na poušť ty čtyři tisíce mužů těch lotrů? **39** I řekl Pavel: Já jsem člověk Žid Tarsenský, neposledního města v Cilicii obyvatel; protož prosím tebe, dopust' mi promluvití k lidu. **40** A když mu on dopustil, Pavel stoje na stupních, pokynul rukou na lid. A když se veliké mlčení stalo, mluvil k nim Židovsky, řka:

22 Muži bratří a otcové, poslechněte této mé před vámi omluvy. **2** (Uslyševše pak, že by k nim mluvil Židovským jazykem, tím raději mlčeli.) I řekl: **3** Já zajisté jsem muž Žid, narozený v Tarsu Cilickém, ale vychován jsem v tomto městě u noh Gamalielových, vyučený s pilností zákona otcovskému, horlivý jsa milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste. **4** Kterýž jsem se této cestě protivil až k smrti, svazuje a dávaje do žaláře i muže i ženy, **5** Jakož i nejvyšší kněz svědek mi toho jest, i všickni starší. Od nichž i listy k bratřím vzav, šel jsem do Damašku, abych i ty, kteříž tam byli, svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byli trápeni. **6** I stalo se, když jsem se bral cestou, a přiblížoval k Damašku, okolo poledne, že pojednou s nebe obklíčilo mne světlo veliké. **7** I padl jsem na zem, a slyšel jsem hlas, an mi dí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? **8** A já odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane?

I řekl ke mně: Ját jsem Ježíš Nazaretský, kterémuž ty se protivíš. 9 Ti pak, kteříž se mnou byli, světo zajisté viděli, a přestrašeni jsou, ale hlasu toho, kterýž se mnou mluvil, neslyšeli. 10 I řekl jsem: Pane, což mám činiti? A Pán řekl ke mně: Vstana, jdi do Damašku, a tu tobě bude povědíno všecko, což jest uloženo, abys ty činil. 11 A že jsem byl nevidomý od blesku světla toho, za ruce jsa veden od těch, kteříž se mnou byli, přišel jsem do Damašku. 12 Ananiáš pak nějaký, muž pobožný podlé zákona, svědectví maje ode všech spolousousedů Židů, 13 Přišel ke mně, a stoje, řekl mi: Sauli, bratře, prohlédni. A já hned té chvíle pohleděl jsem na něj. 14 On pak řekl: Bůh otců našich vyvolil tě, abys poznal vůli jeho, a užíel spravedlivého tohoto, a slyšel hlas z úst jeho. 15 Nebo svědkem jemu budeš u všech lidí toho, což jsi viděl a slyšel. 16 A protož nyní co prodáváš? Vstana, pokřiž se, a obmej hříchy své, vzývaje jméno Páně. 17 Stalo se pak, když jsem se navrátil do Jeruzaléma, a modlil jsem se v chrámě, že jsem byl u vytržení mysli. 18 I viděl jsem jej, an dí ke mně: Pospěš a vyjdi rychle z Jeruzaléma, neboť nepřijmou svědectví tvého o mně. 19 A já řekl jsem: Pane, onit' vědí, že jsem já do žaláře dával, a bil jsem v školách ty, kteříž věřili v tebe. 20 A když vylévali krev Štěpána, svědka tvého, já také jsem tu stál, a přivolil jsem k usmrcení jeho, a ostříhal jsem roucha těch, kteříž jej mordovali. 21 Tedy řekl mi: Jdi, neboť já ku pohanům daleko pošli tebe. 22 I poslouchali ho až do toho slova. A tu pozdvihli hlasu svého, řkouce: Zahlad' z země takového, neboť nesluší jemu živu býti. 23 A když oni křičeli, a metali roucha, a prachem házeli v povětří, 24 Rozkázal jej hejtman do vojska uvesti, a kázal biči mrskati, aby zvěděl, pro kterou příčinu na něj tak křičí. 25 A když jej svázali řemením, řekl Pavel setníkovi, kterýž tu stál: Sluší-liž vám člověka Římana a neodsouzeného mrskati? 26 To uslyšev setník, přistoupě k hejtmanu, pověděl jemu, řka: Viz, co chceš činiti; nebo člověk tento jest Říman. 27 A přistoupiv hejtman, řekl mu: Pověz mi, jsi-li ty Říman? A on řekl: A já jsem. 28 I odpověděl hejtman: Já jsem za veliké peníze toho měšťanství dosáhl. Pavel pak řekl: Ale já jsem se i narodil. 29 Tedy i hned odstoupili od něho ti, kteříž jej měli trápati. Ano i hejtman bál se, zvědév, že jest Říman, a proto že jej byl kázal svázati. 30 Nazejtří pak, chtěje zvědětí jistotu, z čeho

by jej vinili Židé, propustil jej z pout, a rozkázal, aby se sešli přední kněží i všecka rada jejich. I vyvedl Pavla, a postavil před nimi.

23 Tedy Pavel, pohledév pilně na to shromáždění, řekl: Muži bratří, já všelijak s dobrým svědomím obcoval jsem před Bohem až do dnešního dne. 2 Tedy nejvyšší kněz Ananiáš kázal těm, kteříž u něho stáli, aby jej bili v ústa. 3 Pavel pak řekl jemu: Budet' tebe bítí Bůh, stěno zbilená. A ty sedíš, soudě mne vedlé zákona, a proti zákonu velíš mne bítí. 4 Ti pak, kteříž tu stáli, řekli: Nejvyššímu knězi Božímu zlořečíš? 5 I řekl Pavel: Nevědět' jsem, bratří, byt' nejvyšším knězem byl; psánot' jest zajisté: Knížeti lidu svého nebudeš zlořečiti. 6 A věda Pavel, že tu byla jedna strana saduceů a druhá farizeů, zvolal v radě: Muži bratří, já jsem farizeus, syn farizeův; pro naději a z mrtvých vstání já tuto k soudu stojím. 7 A když on to promluvil, stal se rozbroj mezi farizei a saducei, a rozdvajilo se množství. 8 Nebo saduceové praví, že není vzkříšení, ani anděla, ani ducha, ale farizeové obě to vyznávají. 9 I stal se křik veliký. A povstavše učitelé strany farizejské, zastávali ho, řkouce: Nic jsme zlého nenalezli na tomto člověku; protož bud' že mluvil jemu duch neb anděl, nebojume s Bohem. 10 A když veliký rozbroj vznikl, obávaje se hejtman, aby Pavel nebyl od nich roztrhán, rozkázal žoldněřům sjíti dolů a vychátiti ho z prostředku jejich, a vésti do vojska. 11 V druhou pak noc postaviv se při něm Pán, řekl: Budiž stálý, Pavle; nebo jakož jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčiti i v Římě. 12 A když byl den, sšedše se někteří z Židů, zapřisáhli se s klatbou, řkouce, že nebudou jísti ani pítí, až zabijí Pavla. 13 A bylo jich více než čtyřiceti, kteříž se byli tak spikli. 14 Kterížto přistoupivše k předním kněžím a k starším, řekli: Prokletím prokleli jsme se, že neokusíme ničeho, dokudž nezabijeme Pavla. 15 Protož vy nyní dejte vědětí hejtmanu, s svolením vši rady, aby jej zítra k vám přivedl, jako byste něco jistšího chtěli zvědětí o jeho věcech; my pak, prvé nežli se přiblíží, hotovi jsme jej zabítí. 16 Slyšev pak syn sestry Pavlovy o těch úkladech, odšel, a všed do vojska, pověděl Pavlovi. 17 Tedy zavolav Pavel k sobě jednoho z setníků, řekl: Doved' mládence tohoto k hejtmanu; nebo má jemu něco povědítí. 18 A on pojav jej, vedl k hejtmanu, a řekl: Vězeň Pavel zavolav mne, prosil, abych tohoto mládence přivedl k

tobě, že by měl něco mluvit s tebou. 19 I vzav jej hejtman za ruku, a odstoupiv s ním soukromí, otázal se: Co jest to, ješto mi máš oznámiti? 20 Tedy on řekl: Že uložili Židé prositi tebe, abys zítra do rady uvedl Pavla, jako by něco jistšího chtěli vyzvědětí o něm. 21 Ale ty nepovoluj jim; neboť úklady činí jemu více než čtyřidceti mužů z nich, kteříž se zapřísáhli s klatbou, že nebudou ani jísti, ani píti, až jej zabijí. A jižť jsou hotoví, čekajíce na odpověď od tebe. 22 Tedy hejtman propustil toho mládence, příkázav: Abys žádnému nepravil, žes mi to oznámil. 23 A zavolav dvou setníků, řekl: Připravte žoldněřů dvě stě, aby šli až do Cesaree, a jezdců sedmdesáte, a drabantů dvě stě k třetí hodině na noc. 24 I hovada přivedte, aby vsadíce na ně Pavla, ve zdraví jej dovedli k Felixovi vladaři; 25 Napsav jemu i list v tento rozum: 26 Klaudius Lyziáš výbornému vladaři Felixovi vzkazuje pozdravení. 27 Muže tohoto javše Židé, hned zamordovati měli. Kteréhož, přispěv s houfem žoldněřů, vydřel jsem, zvěděv, že jest Říman. 28 A chtěje zvědětí, z čeho by jej vinili, uvedl jsem ho do rady jejich. 29 I shledal jsem, že na něj žalují o nějaké pohádky zákona jejich, a že nemá žádné viny, pro kterouž by byl hoden smrti neb vězení. 30 A když mi povědíno o úkladech, kteréž o něm skládali Židé, i hned jsem jej poslal k tobě, příkázav také i těm žalobníkům, aby, což mají proti němu, oznámili před tebou. Měj se dobře. 31 Tedy žoldněři, jakž jim poručeno bylo, pojavše Pavla, přivedli jej v noci do Antipatridy. 32 A nazejtří, nechavše jízdnych, aby s ním jeli, vrátili se do vojska. 33 Oni pak přijevše do Cesaree, a dodavše listu vladaři, Pavla také postavili před ním. 34 A přečta list vladař, otázal se ho, z které by krajiny byl. A zvěděv, že jest z Cilicie, 35 Řekl: Budu tě slyšet, když tvoji žalobníci také přijdou. I rozkázal ho ostříhati v domě Heródesově.

24 Po pěti pak dnech sstoupil nejvyšší kněz Ananiáš s staršími a s nějakým Tertullem řečníkem. Kteríž postavili se před vladařem proti Pavlovi. 2 A když povolán byl, počal žalovati Tertullus, řka: 3 Kterak mnohý pokoj způsoben jest nám skrze tebe, a mnohé věci v tomto národu výborně se dějí skrze tvou opatrnost, to my i všelijak i všudy se vším děkovaním vyznáváme, výborný Felix. 4 Ale abych tě déle nezaměstknával, prosím, vyslyšíš nás maličko podlé obyčeje přívětivosti své. 5 Nalezli jsme zajisté

muže tohoto nešlechetného, a vzbuzujícího různice mezi všemi Židy po všem světě, a vůdci té sekty Nazaretské. 6 Kteríž také i o to se pokoušel, aby chrámu poškrvnil; a kteréhož javše, vedlé zákona svého chtěli jsme souditi. 7 Ale přišed hejtman Lyziáš s mocí velikou, vzal ho z rukou našich, 8 Rozkázav, aby žalobníci jeho šli k tobě. Od něhož ty sám budeš moci, vyptaje se, zvědětí o tom o všem, z čeho my jej viníme. 9 A k tomu se přimluvili i Židé, pravíce, že to tak jest. 10 Tedy Pavel odpověděl, když mu návštěví dal vladař, aby mluvil: Od mnohých let věda tebe býti soudcím národu tomuto představeným, s lepší myslí k tomu, což se mne dotýče, odpovídati budu, 11 Poněvadť ty můžeš to vědětí, že není tomu dní více než dvanácte, jakž jsem přišel do Jeruzaléma, abych se modlil. 12 A aniž mne nalezli v chrámě s někým se hádajícího, aneb činícího roty v zástupu, ani v školách, ani v městě, 13 Aniž toho prokázati mohou, což na mne nyní žalují. 14 Ale totoť před tebou vyznávám, že podlé té cesty, kterouž nazývají kacírstvím, tak sloužím Bohu otců, věře všemu, cožkoli psáno jest v zákoně a v prorocích, 15 Maje naději v Bohu, že bude, jehož i oni čekají, vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých i nespravedlivých. 16 Sám pak o to pracuji, abych měl svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky. 17 Po mnohých pak letech přišel jsem, almužny nesa národu svému a oběti. 18 Při čemž mne nalezli v chrámě očištěného, ne s zástupem, ani s bouřkou, někteří Židé z Azie, 19 Kteríž by měli tuto také před tebou státi a žalovati, měli-li by co proti mně. 20 Aneb nechat' tito sami povědí, nalezli-li na mně jakou nepravost, když jsem stál v radě. 21 Leč to jedno promluvení, že jsem zavolal, stoje mezi nimi: Pro vzkříšení z mrtvých já k soudu potažen jsem dnes od vás. 22 A vyslyšav to Felix, odložil jim, řka: Až bych o té cestě něco místnějšího vyzvěděl, když hejtman Lyziáš sem přijede, posoudím té pře vaší. 23 I poručil setníkovi, aby Pavla ostříhal, a polehčil mu, a nebránil žádnému z přátel jeho posluhovati jemu aneb navštěvovati ho. 24 Po několika pak dnech přišed Felix s Druzillou, manželkou svou, kteráž byla Židovka, zavolal Pavla, a slyšel od něho o víře v Krista. 25 A když on vypravoval o spravedlnosti a o zdržlivosti a o budoucím soudu, ulekl se Felix, a odpověděl: Nyní odejdi, a v čas příhodný povolám tě. 26 Přitom pak nadál se, že jemu Pavel dá peníze,

aby jej propustil, pročež i tím častěji, povoláváje ho, mluvíval s ním. 27 Po dvou pak letech měl po sobě náměstka Felix Porcia Festa, a chtěje se zalíbiti Židům Felix, nechal Pavla v vězení.

25 Tedy Festus vládařství ujav, po třech dnech přijel z Cesaree do Jeruzaléma. 2 I postavili se nejvyšší kněz a přednější z Židů proti Pavlovi, a prosili ho, 3 Žádajíce té milosti proti němu, aby jej kázal přivesti do Jeruzaléma, zálohy učinivše jemu, aby ho zabili na cestě. 4 Ale Festus odpověděl, že má Pavel ostříhán býti v Cesaree, a on sám že tudíž přijede. 5 Protož (řekl,) kteříž z vás mohou, nechť tam také se vypraví spolu se mnou, a jest-li jaká vina na tom muži, nechat' naň žalují. 6 A pobyv mezi nimi nic více než deset dní, jel do Cesaree. A druhého dne posadiv se na soudné stolici, kázal Pavla přivesti. 7 Kterýž když byl přiveden, obstoupili ti, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, Židé, mnohé a těžké žaloby proti Pavlovi přednášejíce, kterýchž nemohli dovesti, 8 Když on při všem mírnou zprávu dával, že ani proti zákonu Židovskému, ani proti chrámu, ani proti císaři nic neprovinil. 9 Ale Festus, chtěje se Židům zalíbiti, odpověděl, řekl Pavlovi: Chceš-li jíti do Jeruzaléma, a tam o to souzen býti přede mnou? 10 I řekl Pavel: Před stolicí císařovou chci státi a tam souzen býti. Židům jsem nic neublížil, jakož i ty dobře to víš. 11 Nebo jestližeť jsem křiv, aneb něco smrti hodného jsem spáchal, neodpírámť umřítí; a paklit' nic toho není, z čehož mne oni viní, žádnýť mne jim nemůže dáti. K císaři se odvolávám. 12 Tehdy Festus promluviv s radou, odpověděl: K císaři se odvolal? K císaři půjdeš. 13 A po několika dnech král Agrippa a Bernice přijeli do Cesaree, aby pozdravili Festa. 14 A když tu za mnoho dní byli, oznámil Festus králi o Pavlově při, řka: Muž nějaký zanechán jest od Felixa v vězení, 15 O kterémž, když jsem byl v Jeruzalémě, oznámili přední kněží a starší Židovští, žádajíce na něj ortele. 16 Kterýmž jsem odpověděl, že není obyčej Římanům vydati člověka na smrt, prvé než by ten, na kohož se žaloba děje, přítomné měl žalobníky, a volnost k odpovídání na to, z čehož by byl obviňován. 17 A protož když se byli sem sešli, hned beze všeho meškání, druhý den posadiv se na soudné stolici, rozkázal jsem přivesti toho muže. 18 Jehož žalobníci tu stojíce, z něcho takového nevinili

ho, o čemž jsem já se domníval. 19 Ale o nějaké otázky při tom svém náboženství měli s ním nesnáz, a o jakémsi Ježíšovi mrtvém, o kterémž jistil Pavel, že jest živ. 20 Já pak maje tu při v pochybnosti, řekl jsem, chtěl-li by jíti do Jeruzaléma, a tam o ty věci souzen býti. 21 A když se on odvolal, aby byl chován k soudu Augustovu, kázal jsem ho hlídati, až bych jej poslal k císaři. 22 Tedy Agrippa řekl Festovi: Chtěť bych i já rád člověka toho slyšeti. A on řekl: Zítرا ho uslyšíš. 23 Nazejtří pak, když přišel Agrippa a Bernice s velikou slávou, a vešli na síň s hejtmany a s lidmi nejznamenitějšími města toho, k rozkázání Festovu přiveden jest Pavel. 24 I řekl Festus: Králi Agrippa a všickni muži, kteříž jste tuto s námi, vidíte tohoto, za nějž všecko množství Židů prosili mne, i v Jeruzalémě i zde, křičíce, že takový nemá více živ býti. 25 Já pak shledav to, že nic hodného smrti nečinil, však když se sám k Augustovi odvolal, umínil jsem jej poslati. 26 O němž, co bych jistého napsal pánu, nevím. Protož jsem jej ted' přivedl před vás, a zvláště před tebe, králi Agrippa, abych vyptaje se, věděl co psáti. 27 Nebo zdá mi se to neslušné býti poslati vězně, a pře jeho neoznámiti.

26 Potom Agrippa řekl Pavlovi: Dopouštíť se, abys sám za sebe promluvil. Tedy Pavel vztáhl ruku, tuto zprávu dával: 2 Na všechny ty věci, z kterýchž mne viní Židé, králi Agrippa, za šťastného se počítám, že dnes před tebou odpovídati mám, 3 A zvláště proto, poněvadž jsi ty povědom všech těch, kteříž u Židů jsou, obyčejů a otázek. Protož prosím tebe, vyslyšíš mne trpělivě. 4 O životu mém od mladosti, jaký byl od počátku v národu mém v Jeruzalémě, vědí všickni Židé, 5 Měvše mne prvé zdávna v dobré známosti, (kdyby chtěli svědectví vydati,) kterak vedlé nejistší sekty v našem náboženství byl jsem živ farizeus. 6 A nyní pro naději toho zaslíbení, kteréž se stalo otcům od Boha, stojím, soudu jsa poddán, 7 K kterémuž dvanáctero pokolení naše, sloužíce Bohu ustavičně dnem i nocí, naději má, že přijde. Pro tuť naději žalují na mne Židé, ó králi Agrippa. 8 A tak-liž se to od vás za nepodobné k víře soudí, že Bůh křísí mrtvé? 9 Ačť mně se zdálo, že by náležité bylo, proti jménu Ježíše Nazaretského mnoho odporného činiti, 10 Jakož jsem i činil v Jeruzalémě, a mnohé z svatých já jsem do žalářů dával, vzav moc od předních kněží. A když měli mordováni býti, já jsem pomáhal ortele vynášeti.

11 A po všech školách často je trápě, přinucoval jsem rouhati se; a náramně rozlítiv se na ně, sháněl jsem se po nich i v jiných městech. 12 A v tom, když jsem šel do Damašku, s mocí a s poručením předních kněží, 13 O poledni na cestě, ó králi, uzřel jsem, ano světlo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obklíčilo mne, i ty, kteříž se mnou šli. 14 A když jsme my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvící k sobě, a řkoucí Židovským jazykem: Sauli, Sauli, proč mi se protívíš? Tvrdot' jest tobě proti ostnům se zpěčovati. 15 A já jsem řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterémuž ty se protívíš. 16 Ale vstaň a stůj na nohách svých; nebo protot' jsem se tobě ukázal, abych tebe učinil služebníkem a svědkem i těch věcí, kteréž jsi viděl, i těch, v kterýchž ukazovati se budu tobě. 17 Vysvobozuje tebe z lidu tohoto, i z pohanů, k nimž tě nyní posílám, 18 Otvíráti oči jejich, aby se obrátili od temností k světlu, a z moci ďábelské k Bohu, aby tak hříchů odpuštěná a díl s posvěcenými vzali skrze víru, kteráž jest ve mne. 19 A protož, ó králi Agrippa, nebyl jsem nevěřící tomu nebeskému vidění. 20 Ale nejprv těm, kteříž jsou v Damašku a v Jeruzalémě, i po vsí krajíně Judské i pohanům zvěstoval jsem, aby pokání činili, a obrátili se k Bohu, skutky hodné činíce pokání. 21 A pro tu příčinu Židé javše mne v chrámě, pokoušeli se rukama zamordovati. 22 Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávaje svědectví i malému i velikému, nic jiného nevypravuje, než to, což proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo státi: 23 Že měl Kristus trpěti, a z mrtvých vstana první, zvěstovati světlo lidu tomuto i pohanům. 24 To když od sebe promluvil Pavel, Festus hlasem velikým řekl: Blázníš, Pavle. Mnohé tvé umění k bláznovství tebe přivodí. 25 On pak řekl: Neblázním, výborný Feste, ale slova pravdy a středmosti mluvím. 26 Vít' zajisté o těch věcech král, před kterýmž svobodně mluvím; nebo mám za to, žeť ho nic z těchto věcí tajno není, poněvadž se toto nedálo pokoutně. 27 Věříš-li, králi Agrippa, prorokům? Víím, že věříš. 28 Tedy Agrippa řekl Pavlovi: Téměř bys mne k tomu naklonil, abych byl křesťanem. 29 A Pavel řekl: Žádat' bych od Boha, abyste i poněkud i z cela, netoliko ty, ale všickni, kteříž slyší mne dnes, byli takoví, jakýž já jsem, kromě okovů těchto. 30 A když to Pavel promluvil, vstal král i vladař a Bernice, i ti, kteříž s nimi seděli.

31 A odšedše na stranu, mluvili spolu, řkouce: Nic hodného smrti neb vězení nečiní člověk tento. 32 Agrippa pak Festovi řekl: Mohl propuštěn býti člověk tento, kdyby se byl neodvolal k císaři.

27 A když bylo již usouzeno, abychom my se plavili do Vlach, poručěn jest i Pavel i někteří jiní vězňové setníku, jménem Juliovi, kterýž byl nad houfem Augustovým. 2 Tedy všedše na loď Adramytskou, abychom se plavili podlé krajín Azie, pustili jsme se. A byl s námi Aristarchus Macedonský z Tessaloniky. 3 Druhý pak den připlavili jsme se k Sidonu. A tu Julius přívětivě se maje ku Pavlovi, dopustil mu, aby jda k přátelům, u nich měl pohodlí. 4 A berouce se odtud, plavili jsme se podlé Cypru, proto že byli větrové odporní. 5 A tak přeplavivše se přes moře Cilické a Pamfylické, přišli jsme do Myry, města Lycického. 6 A tu našed setník bárku Alexandrinskou, kteráž měla plouti do Vlach, uvedl nás na ni. 7 A když jsme za mnoho dní znenáhla se plavili, a sotva přijeli proti Gnidum, proto že vítr nám bránil, i podjeli jsme Kréty podlé Salmóny. 8 A sotva ji pomíjeli mohše, přijeli jsme na jedno místo, kteréž slove Pěkný břeh, od kteréhož nedaleko bylo město Lasea. 9 Když pak drahý čas přešel, a již bylo nebezpečné plavení, (nebo již byl i půst pominul,) napomínal Pavel, 10 Řka jim: Muži, vidím, že s ublížením a s mnohou škodou netoliko nákladu a lodí, ale i životů našich toto plavení bude. 11 Ale setník více věřil správci lodí a marinářů, než tomu, co Pavel pravil. 12 A když nebylo tu příhodného přístavu, kdež by pobýli přes zimu, mnozí tak radili, aby se předce pustili odtud, zda by jak mohli, přijedouce do Fenicen, přes zimu tu pobýti na břehu Kréty, kterýž leží k větru nešpornímu, a k větru mezi západním a půlnočním vějícímu. 13 A když počal vítr víti od poledne, za to měli, že se budou umíněnou cestou držeti, ale pustivše se, jeli blízko Kréty. 14 Po neveliké pak chvíli udeřil na ně vítr bouřlivý půlnoční, kterýž slove Euroklydon. 15 A když lodí zachváčena byla, a nemohla odolati větru, pustivše, tak jsme se vezli. 16 A v běhu snešení byvše pod jeden ostrov neveliký, kterýž slove Klauda, sotva jsme mohli obdržeti člun. 17 Kterýž zdvihše, pomoci užívali, podpásavše bárku; a bojíce se, aby neuhodili na místo nebezpečné, spustivše plachtu, tak se plavili. 18 A když bouře vichrová námi velmi

zmítala, nazejtří náklad ven metali. 19 A v třetí den i to nádobí bárce potřebné svýma rukama vyházeli jsme. 20 A když ani slunce se neukázalo ani hvězdy za mnoho dní, a bouře vždy větší nastávala, již byla všecka naděje o vysvobození našem odjata. 21 A když jsme již byli hladem velmi ztrápeni, tehdy stoje Pavel u prostřed nich, řekl: Měli jste zajisté, ó muži, uposlechnouce mne, nehýbati se od Kréty, a uvarovati se nebezpečností tohoto a škody. 22 A i nyní vás napomínám, abyste dobré myslí byli; neboť nezahyne žádný z vás, kromě bárky samé. 23 Nebo této noci ukázal mi se anděl Boha toho, jehož já jsem, a kterémuž sloužím, 24 Řka: Neboj se, Pavle, před císařem máš státi, a aj, dalt' tobě Bůh všecky, kteříž se plaví s tebou. 25 Protož budte dobré myslí, muži; neboť věřím Bohu, že se tak stane, jakž jest mi mluveno. 26 Mámet' se pak dostati na nějaký ostrov. 27 A když již byla čtrnáctá noc, a my se plavili po moři Adriatickém, okolo půlnoci, domnívali se plavci, že by se jim okazovala krajina nějaká. 28 Kteríž spustivše olovnici, našli hlubokost dvadcti loktů; a odjevše odtud maličko, opět spustivše olovnici, našli patnácti loktů. 29 A bojíce se, aby na místa skalnatá neuhodili, spustivše z bárky čtyři kotve, žádali, aby den byl. 30 Když pak chtěli marináři uteci z bárky, a pustiti člun do moře, pod zámyslem, jako by chtěli od předku lodí kotve roztahovati, 31 Řekl Pavel setníkovi a žoldněřům: Nežůstanou-li tito na lodí, vy nebudete moci zachování býti. 32 Tedy žoldněři utínali provazy u člunu, a pustili jej, aby pryč plynul. 33 A když již dnělo, napomínal Pavel všech, aby pojedli, řka: Již jest tomu dnes čtrnáctý den, jakž očekávajíce, trváte lační, nic nejedouce. 34 Protož prosím vás, abyste pojedli, neboť to k zachování vašeho zdraví slouží; žádnéhoť zajisté z vás vlas s hlavy nepadne. 35 To pověděv, a vzav chléb, díky vzdával Bohu přede všemi, a rozlomiv, počal jísti. 36 A tak potěšení byvše všickni, pojedli i oni. 37 Bylo pak nás všech osob na lodí dvě stě sedmdesáté a šest. 38 A nasyceni byvše pokrmem, oblehčovali bárku, vysypajíce pšenici do moře. 39 A když byl den, nemohli země viděti, než okřídli nějaké znamenali, ano má břeh, k němuž myslili, kdyby jak mohli přistati s lodí. 40 A vytáhše kotvy, pustili se po moři, rozpustivše také provazy pravidl; a zdvihše plachtu k větru, táhli se k břehu. 41 Ale když trefili na to místo, kdež se dvoje moře schází,

tu se zastavila lodí. A přední konec lodí uváznutý stál, nehýbaje se, zadní pak konec lámal se násilím vln. 42 Tedy žoldněři radili, aby vězně zmordovali, aby jim některý vyplyna, neutekl. 43 Ale setník chtěje zachovati Pavla, nedal toho učiniti. I rozkázal těm, kteříž mohli plovati, aby se pustili nejprv, a vyplynuli na zem, 44 Jiní pak na diskách, a někteří na kusích lodí. A tak se stalo, že všickni zdraví vyšli na zemi.

28 A tak zachování byvše, teprv poznali, že ostrov ten sloul Melita. 2 Lidé pak toho ostrova velikou přívětivost k nám ukázali. Nebo zapálivše hranici dřev, přijali nás všecky, pro dešť, kterýž v tu chvíli byl, a pro zimu. 3 A když Pavel sebral drahně roždí, a kladl na oheň, ještěrka, utíkajíc před horkem, připjala se k ruce jeho. 4 A když uzřeli lidé toho ostrova, ano ještěrka visí u ruky jeho, řekli jedni druhým: Jistě člověk tento jest vražedník; nebo ač z moře vyšel, však pomsta nedá jemu živu býti. 5 Ale on stráši tu ještěrku do ohně, a nic se jemu zlého nestalo. 6 Oni pak očekávali, že oteče, aneb padna, pojednou umře. A když toho dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého nestalo, změnivše se, pravili, že jest on bůh. 7 Na těch pak místech měl popluží kníže toho ostrova, jménem Publius. Kterýž přijav nás k sobě, za tři dni přátelsky u sebe v hospodě choval. 8 I přihodilo se, že otec toho Publia ležel, maje zimnici a červenou nemoc. K němuž všed Pavel, a pomodliv se, vložil na něj ruce, a uzdravil jej. 9 A když se to stalo, tedy jiní, kteříž na ostrově tom nemocní byli, přistupovali, a byli uzdravováni. 10 Ctili nás pak velice, a když jsme se měli pryč plaviti, nakladli toho, čehož potřebí bylo. 11 A po třech měsících plavili jsme se na bárce Alexandrinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, mající za erb Kastora a Polluxa. 12 A když jsme přijeli do Syrakusis, zůstali jsme tu za tři dni. 13 A odtud okolo plavíce se, přišli jsme do Regium; a po jednom dni, když vál vítr od poledne, druhý den přijeli jsme do Puteolos. 14 Kdežto nalezše bratří, žádání jsme byli od nich, abychom pobyli u nich za sedm dní. A tak jsme se k Římu brali. 15 Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, vyšli proti nám až na rynek Appiův a ke Třem krčmám. Kteréz uzřev Pavel, poděkoval Bohu, a počal býti dobré myslí. 16 A když jsme přišli do Říma, setník dal vězně v moc hejtmanu vojska, ale Pavlovi dopuštěno, aby sám bydlil s žoldněřem, kterýž ho ostříhal. 17 I stalo se po třech dnech, svolal Pavel

přední z Židů. A když se sešli, řekl jim: Muži bratří, já nic neučiniv proti lidu ani proti obyčejům otcovským, jat jsa z Jeruzaléma, vydán jsem v ruce Římanům. **18** Kteříž vyslyševše mne, chtěli propustiti, proto že žádné viny hodné smrti na mně nebylo. **19** Ale když Židé odpírali, přinucen jsem odvolati se k císaři, ne jako bych měl co na svůj národ žalovati. **20** A protož z té příčiny povolal jsem vás, abych vás viděl, a s vámi promluvil; nebo pro naději lidu Izraelského řetězem tímto svázán jsem. **21** A oni řekli jemu: Myť jsme žádného psání neměli o tobě z Židovstva, aniž kdo z bratří přijda, vypravoval neb mluvil co zlého o tobě. **22** Ale žádámeť od tebe slyšeti, jak smyslíš; nebo víme o té sektě, že se jí všudy odpírá. **23** A když jemu uložili den, sešlo se jich mnoho do hospody k němu, jimž s osvědčováním vypravoval o království Božím, slouže jim k víře o Ježíšovi z zákona Mojžíšova a proroků, od jitra až do večera. **24** A někteří uvěřili tomu, což vypravoval, někteří pak nevěřili. **25** A tak nejsouce mezi sebou svorní, rozešli se, když promluvil Pavel to jedno slovo: Jistě žet' dobře Duch svatý skrze proroka Izaiáše mluvil k otcům našim, **26** Řka: Jdi k lidu tomuto a rci jim: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte, a hledíce, hleděti budete, ale neuzříte. **27** Nebo zhrublo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby snad neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. **28** Budiž vám tedy známo, že jest pohanům posláno toto spasení Boží, a onit' slyšeti budou. **29** A když on to propověděl, odešli Židé, majíce mezi sebou hádky mnohé. **30** Pavel pak trval za celé dvě létě v hospodě své, a přijímal všecky, kteříž přicházeli k němu, **31** Káže o království Božím, a uče těm věcem, kteréž jsou o Pánu Ježíši Kristu, se vší doufanlivostí bez překážky.

Římanům

1 Pavel, služebník Jezukristův, povoláný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, **2** Kterýž zdávna zaslíbil skrze proroky své v písmích svatých, **3** O Synu svém zplozeném z semene Davidova s strany těla, **4** Kterýž prokázán jest býti Synem Božím mocně, podlé Ducha posvěcení, skrze z mrtvých vstání, totiž o Ježíši Kristu, Pánu našem, **5** Skrze něhož jsme přijali milost a apoštolství ku poslušenství víry mezi všemi národy pro jméno jeho, **6** Z nichž i vy jste povoláni Ježíše Krista, **7** Všechněm, kteříž jste v Římě, milým Božím, povoláným svatým: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **8** Nejprve pak díky činím Bohu svému skrze Ježíše Krista ze všech vás, že víra vaše rozlašuje se po všem světě. **9** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterémuž sloužím duchem svým v evangelium Syna jeho, žeť bez přestání zmínku o vás činím, **10** Vždycky na svých modlitbách žádaje, abych aspoň někdy mohl šťastně, byla-li by vůle Boží, k vám přijíti. **11** Neboť velice žádám viděti vás, abych vám udělil částku nějakou milosti duchovní ku potvrzení vašemu, **12** To jest, abych spolu s vámi potěšen byl, skrze společnou i vaši i mou víru. **13** Nechciť pak, bratří, abyste nevěděli, žeť jsem mnohokrát uložil přijíti k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad,) abych nějaký užitek také i mezi vámi měl, jako i mezi jinými národy. **14** Nebo Řeků i kterýchkoli jiných národů, i moudrých i nemoudrých, dlužník jsem. **15** A tak, pokudž na mně jest, hotov jsem i vám, kteříž v Římě jste, zvěstovati evangelium. **16** Neboť se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu, Židu předně, potom i Řeku. **17** Nebo spravedlnost Boží zjevuje se skrze ně z víry u víru, jakož psáno jest: Spravedlivý pak z víry živ bude. **18** Zjevuje se zajisté hněv Boží s nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, pravdu Boží v nepravosti zadržujících. **19** Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim, Bůh zajisté zjevil jim. **20** Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totiž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy, (aitidios **g126**) **21** Proto že poznavše Boha, nectili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učinění jsou v myšleních svých, a zatmíno jest nemoudré

srdce jejich. **22** Měvše se za moudré, blázni učiněni jsou. **23** Nebo směnili slávu neporušitelného Boha v podobenství obrazu porušitelného člověka, i pctaiva, i hovad čtvernohých, i zeměplazů. **24** Protož i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich k nečistotě, aby zprznilo těla svá vespolek. **25** Jako ty, kteříž směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli stvořiteli, kterýž jest požehnaný na věky. Amen. (aitios **g165**) **26** Protož je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnily přirozené sebe užívání v to, kterýž jest proti přirození. **27** A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpálili se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost pášíce, a spravedlivou mzdu, kteráž na jejich blud slušela, sami na sebe uvodíce. **28** A jakož sobě nevážili známosti Boha, tak i Bůh vydal je v převrácený smysl, aby činili to, což nesluší. **29** Jsouce naplněni vši nepravostí, smilstvem, nešlechetností, lakomstvím, zlostí, plní závisti, vraždy, svárů, lsti, zlých obyčejů, **30** Utrhači, pomluvači, Boha nenávidící, hánliví, pyšní, chlubní, nalezači zlých věcí, rodičů neposlušní, **31** Nemoudří, smluv nezdrželiví, beze vsí lítosti, neukojitelní a nemilosrdní. **32** Kteríž vědouce o tom právu Božím, (že ti, kteříž takové věci činí, hodni jsou smrti,) netoliko ty věci činí, ale i činícím nakládají.

2 Protož nemůžeš se vymluviti, ó člověče, každý potupující. Nebo tím, že jiného potupuješ, sám sebe odsuzuješ, poněvadž totéž činíš, což tupíš. **2** Vímetť zajisté, že soud Boží jest podlé pravdy proti těm, kteříž takové věci činí. **3** Zdali se domníváš, ó člověče, kterýž soudíš ty, kdož takové věci činí, a sám totéž čině, že ty ujdeš soudu Božího? **4** Čili bohatstvím dobrotivosti jeho a snášelivosti i dlouhočekání pohrdáš, nevěda, že dobrotivost Boží ku pokání tebe vede? **5** Ale podlé tvrdosti své a srdce nekajícího shromažduješ sám sobě hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého soudu Božího. **6** Kteríž odplatí jednomu každému podlé skutků jeho, **7** Těm zajisté, kteříž trvajíce v dobrém skutku, slávy a cti a nesmrtelnosti hledají, životem věčným, (aitionios **g166**) **8** Těm pak, kteříž jsou svárliví, a pravdě nepovolují, ale povolují nepravosti, prchlivostí a hněvem, **9** Trápením a úzkostí, každé duši člověka činícího zlé, i Žida předně, i Řeka. **10** Ale sláva a čest a pokoj každému, kdo činí dobré, i Židu předně, i Řeku. **11** Neboť

není přijímání osob u Boha. 12 Kteřížkoli zajisté bez zákona hřešili, bez zákona i zahynou; a kteřížkoli pod zákonem hřešili, skrze zákon odsouzeni budou. 13 (Nebo ne ti, kteříž slyší zákon, spravedliví jsou před Bohem, ale činitelé zákona spravedliví budou. 14 Nebo když pohané zákona nemajíce, od přirození činí to, což přikazuje zákon, takoví zákona nemajíce, sami sobě zákonem jsou, 15 Jako ti, kteříž ukazují dílo zákona napsané na srdcích svých, když jim to osvědčuje svědomí jejich i myšlení, kteráž se vespolek obviňují, aneb také vylouvají.) 16 V ten den, když souditi bude Bůh tajné věci lidské, podle evangelium mého skrze Jezukrista. 17 Aj, ty sloveš Žid, a zpoleháš na zákon, a chlubiš se Bohem, 18 A znáš vůli jeho, a rozeznáváš, co sluší, naučen jsa z zákona, 19 A za to máš, že jsi ty vůdcím slepých, světlem těch, kteříž jsou ve tmě, 20 Ředitelem nemoudrých, učitelem nemluvnat, majícím formu umění a pravdy v zákoně. 21 Kterakž tedy jiného uče, sám sebe neučíš? Vyhláše, že nemá kradeno býti, kradeš? 22 Pravě: Nezcizoložíš, cizoložství pácháš? V ohavnosti maje modly, svatokrádeže se dopouštíš? 23 Zákonem se chlube, přestupováním zákona Bohu neúčtu činíš? 24 Nebo jméno Boží pro vás v porouhání jest mezi pohany, jakož psáno jest. 25 Obřezáníť zajisté prospěje, budeš-li zákon plniti; pakli budeš přestupitelem zákona, obřezání tvé učiněno jest neobřezáním. 26 A protož jestližeť by neobřízka ostříhala práv zákona, zdaliž nebude počtena neobřízka jejich za obřízku? 27 A ti, kteříž jsou z přirození neobřízka, zachovávající zákon, zdaliž nepotupí tebe, kterýž pod literou a obřízkou přestupník jsi zákona? 28 Nebo ne ten jest Žid, kterýž jest zjevně; aniž to jest obřezání, kteréž bývá zjevně na těle; 29 Ale ten jest Žid, kterýž vnitř jest Židem, obřezání maje srdečné v duchu, a ne podle litery; jehož chvála ne z lidí jest, ale z Boha.

3 Což tedy má více Žid? Aneb jaký jest užitek obřízky? 2 Mnohý všelijak. Přední zajisté, že jest jim svěřen zákon Boží. 3 Nebo co jest do toho, jestliže byli někteří nevěrní? Zdaliž nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní? 4 Nikoli, nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář, jakož psáno jest: Abys ospravedlněn byl v řečech svých, a přemohl, když bys soudil. 5 Jestližeť pak nepravost naše spravedlnost Boží zvelebuje, což díme? Zdali

nespravedlivý jest Bůh, kterýž uvodí hněv? (Po lidskut' pravím.) 6 Nikoli, sic jinak kterakž by Bůh soudil svět? 7 Nebo jestližeť pravda Boží mou lží rozmohla se k slávě jeho, i pročež pak já ještě jako hříšník bývám souzen? 8 A ne raději (jakž o nás zle mluví, a jakož někteří praví, že bychom my říkali,): Čiňme zlé věci, aby přišly dobré? Jichž spravedlivé jest odsouzení. 9 Což tedy? Máme něco napřed? Nikoli, nebo jsme prvé dokázali toho, že jsou, i Židé i Řekové, všickni pod hříchem, 10 Jakož psáno jest: Že není spravedlivého, ani jednoho. 11 Není rozumného, není, kdo by hledal Boha. 12 Všickni se uchýlili, spolu neužiteční učiněni jsou; není, kdo by činil dobré, není ani jednoho. 13 Hrob otevřený jest hrdlo jejich, jazyky svými lstivě mluvili, jed lýtých hadů jest pod rty jejich. 14 Kterýchžž ústa plná jsou zlořečení a hořkosti. 15 Nohy jejich rychlé k vylévání krve. 16 Setření a bída na cestách jejich. 17 A cesty pokoje nepoznali. 18 Není bázně Boží před očima jejich. 19 Víme pak, že cožkoli zákon mluví, těm, kteříž jsou pod zákonem mluví, aby všeliká ústa zacpána byla, a aby vinen byl všecken svět Bohu. 20 Protož z skutků zákona nebude ospravedlněn žádný člověk před obličejem jeho; nebo skrze zákon poznání hřícha. 21 Ale nyní bez zákona spravedlnost Boží zjevena jest, osvědčená zákonem i proroky, 22 Spravedlnost totiž Boží, skrze víru Ježíše Krista, ke všem a na všechny věřící. 23 Neboť není rozdílu. Všickniť zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží. 24 Spravedliví pak učiněni bývají darmo, milostí jeho, skrze vykoupění, kteréž se stalo v Kristu Ježíši, 25 Jehož Bůh vydal za smírci, skrze víru ve krvi jeho, k ukázání spravedlnosti své, skrze odpuštění předešlých hříchů, 26 V shovívání Božím, k dokázání spravedlnosti své v nynějším času, k tomu, aby on spravedlivým byl, a ospravedlňujícím toho, kterýž jest z víry Ježíšovy. 27 Kdež jest tedy ta chloubka? Vyprázděna jest. Skrze který zákon? Skutků-li? Nikoli, ale skrze zákon víry. 28 Protož za to máme, že člověk bývá spravedliv učiněn věrou bez skutků zákona. 29 Zdaliž jest toliko Bůh Židů? Zdali také není i pohanů? Jistě i pohanů, 30 Poněvadž jeden jest Bůh, kterýž ospravedlňuje obřízku z víry, a neobřízku skrze víru. 31 Což tedy zákon vyprázdňujeme skrze víru? Nikoli, nýbrž zákon tvrdíme.

4 Což tedy díme, že došel Abraham, otec náš, podle těla? 2 Nebo byl-liť Abraham z skutků

spravedliv učiněn, máť se čím chlubit, ale ne u Boha. **3** Nebo co praví písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. **4** Kdožť skutky činí, tomuť odpata nebývá počtena podlé milosti, ale podlé dluhu. **5** Tomu pak, kdož nečiní skutků, ale věří v toho, kterýž spravedlivého činí bezbožníka, bývá počtena víra jeho za spravedlnost, **6** Jakož i David vypravuje blahoslavenství člověka, jemuž Bůh přivlastňuje spravedlnost bez skutků, řka: **7** Blahoslavení, jichž odpuštěny jsou nepravosti, a jejichž přikrytí jsou hříchové. **8** Blahoslavený muž, kterémuž Pán nepočítá hříchu. **9** Blahoslavenství tedy toto k obřízce-li přináleží, čili také k neobřízce? Nebo pravíme, že Abrahamovi víra jest počtena za spravedlnost. **10** Kterak pak jest počtena? Když byl obřezán, či před obřezáním? Ne v obřízce, ale před obřezáním. **11** A znamení obřízky přijal za znamení spravedlnosti víry, kteráž byla před obřezáním, na to, aby byl otcem všech věřících v neobřízce, aby i jim přičtena byla spravedlnost, **12** A otcem obřízky těch, kteříž ne z obřízky toliko jsou, ale kteříž kráčeji šlepějemi víry otce našeho Abrahama, kteráž byla před obřezáním. **13** Nebo ne skrze zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semeni jeho, aby byl dědicem světa, ale skrze spravedlnost víry. **14** Nebo jestliže ti, kteří jsou z zákona, dědicové jsou, zmařena jest víra, a zrušeno jest to zaslíbení. **15** Zákon zajisté hněv působí; nebo kdež není zákona, tu ani přestoupení. **16** A protož z víry jde, aby šlo podlé milosti, proto aby pevně bylo zaslíbení všemu semeni, netoliko tomu, kteréž z zákona jest, ale i tomu, kteréž jest z víry Abrahamovy, kterýž jest otec všech nás, **17** (Jakož psáno jest: Otcem mnohých národů postavil jsem tebe,) před obličejem Boha, jemuž uvěřil, kterýž obživuje mrtvé, a povolává i těch věcí, jichž není, jako by byly. **18** Kterýž v naději proti naději uvěřil, že bude otcem mnohých národů, podlé toho povědění: Takt' bude símě tvé. **19** A nezemdlev u víře, nehleděl na své tělo již umrtvené, ješto téměř ve stu letech byl, ani na život Sáry umrtvený. **20** O zaslíbení tedy Božím nepochyboval z nedověry, nýbrž posilnil se věrou, dav chválu Bohu, **21** Jsa tím jist, že cožkoli zaslíbil, mocen jest i učiniti. **22** A protož počteno jest jemu to za spravedlnost. **23** Jestliť pak to napsáno ne pro něj toliko, že jemu počteno bylo, **24** Ale i pro nás, kterýmž bude počteno, věřícím totiž v

toho, kterýž vzkřísil Ježíše Pána našeho z mrtvých, **25** Kterýž vydán jest pro hříchy naše, a vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše.

5 Ospravedlnění tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista, **2** Skrze něhož i přístup měli jsme věrou k milosti této, kterouž stojíme. A chlubíme se nadějí slávy Boží. **3** A ne jen nadějí, ale také chlubíme se ssouženými, věduce, že ssoužení trpělivost působí, **4** A trpělivost zkušení, zkušení pak nadějí. **5** A nadějet' nezahanbuje; nebo láska Boží rozlita jest v srdcích našich skrze Ducha svatého, kterýž dán jest nám. **6** Kristus zajisté, když jsme my ještě mdlí byli, v čas příhodný za bezbožné umřel, **7** Ješto sotva kdo za spravedlivého umře, ač za dobréhoť by někdo snad i umřítí směl. **8** Dokazujet' pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. **9** Čím tedy více nyní ospravedlnění jsouce krví jeho, spasení budeme skrze něho od hněvu. **10** Poněvadž byvše nepřátelé, smíření jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtoť smíření jsouce, spasení budeme skrze život jeho. **11** A ne jen to, ale chlubíme se i Bohem, skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož nyní smíření jsme došli. **12** A protož jakož skrze jednoho člověka hřích na svět všel a skrze hřích smrt, a tak na všechny lidi smrt přišla, v němž všickni zřešili. **13** Nebo až do zákona hřích byl na světě, ale hřích se nepočítá, když zákona není. **14** Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše také i nad těmi, kteříž neřešili ku podobenství přestoupení Adamova, kterýž jest figura toho budoucího. **15** Ale ne jako hřích, tak i milost. Nebo poněvadž onoho jednoho pádem mnoho jich zemřelo, mnohemť více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Jezukrista na mnohé rozlit jest. **16** Aniž jako skrze jednoho, kterýž zřešil, tak milost. Nebo vina z jednoho pádu ku potupení, ale milost z mnohých hříchů k ospravedlnění. **17** Nebo poněvadž pro ten pád jeden smrt kralovala pro toho jednoho, mnohemť více, kteříž rozhojňnou milost a dar spravedlnosti přijímají, v životě kralovati budou skrze toho jediného Jezukrista. **18** A tak tedy, jakž skrze pád jeden na všechny lidi přišla vina ku potupení, tak i skrze jedině ospravedlnění na všechny lidi přišla milost k ospravedlnění života. **19** Nebo jakož skrze neposlušenství jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, tak i skrze poslušenství jednoho

spravedliví učinění budou mnozí. 20 Zákon pak k tomu přistoupil, aby se rozhojnil hřích, a kdež se rozhojnil hřích, tu ještě více rozhojnila se milost, 21 Aby jakož kraloval hřích k smrti, tak aby i milost kralovala skrze spravedlnost k životu věčnému, skrze Jezukrista Pána našeho. (aiōnios g166)

6 Což tedy díme? Zůstaneme v hřichu, aby se milost rozhojnila? 2 Nikoli. Kdož jsme zemřeli hřichu, kterakž ještě živi budeme v něm? 3 Zdalíž nevíte, že kteřížkoli pokřtěni jsme v Krista Ježíše, v smrt jeho pokřtěni jsme? 4 Pohřbeni jsme tedy s ním skrze křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili. 5 Nebo poněvadž jsme s ním vstípeni připodobněním smrti jeho, tedyť i vzkříšením budeme, 6 To vědouce, že starý člověk náš s ním spolu ukřížován jest, aby bylo umrtveno tělo hřicha, abychom již potom nesloužili hřichu. 7 Nebo kdožť umřel, ospravedlněn jest od hřichu. 8 Jestližet' jsme pak zemřeli s Kristem, věřímeť, že spolu s ním také živi budeme, 9 Vědouce, že Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá, smrt nad ním již více nepanuje. 10 Nebo žet' umřel, hřichu umřel jednou; že pak jest živ, živ jest Bohu. 11 Tak i vy za to mějte, že jste zemřeli zajisté hřichu, ale živi jste Bohu v Kristu Ježíši, Pánu našem. 12 Nepanujž tedy hřích v smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho. 13 Aniž vydávejte oudů svých za oděni nepravosti hřichu, ale vydávejte se k službě Bohu, jako byvše mrtví, již živí, a oudy své za oděni spravedlnosti Bohu. 14 Nebo hřích nebude panovati nad vámi; nejste zajisté pod zákonem, ale pod milostí. 15 Což pak? Hřešiti budeme, když nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Nikoli. 16 Zdalíž nevíte, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho jste služebníci, kohož posloucháte, bud' hřichu k smrti, bud' poslušenství k spravedlnosti? 17 Ale díka Bohu, že byvše služebníci hřicha, uposlechli jste z srdce způsobu učení toho, v kteréž uvedeni jste. 18 Vysvobození pak jsouce od hřichu, učinění jste služebníci spravedlnosti. 19 Po lidsku pravím, pro mdlouba těla vašeho: Jakž jste vydávali oudy své v službu nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní vydávejte oudy své v službu spravedlnosti ku posvěcení. 20 Nebo když jste byli služebníci hřicha, cizí jste byli od spravedlnosti. 21 Jaký jste pak užitek měli tehdáž toho, začež se nyní stydíte? Konec zajisté

těch věcí jest smrt. 22 Nyní pak vysvobození jsouce od hřichu, a podmaněni v službu Bohu, máte užitek svůj ku posvěcení, cíl pak život věčný. (aiōnios g166) 23 Nebo odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem. (aiōnios g166)

7 Zdalíž nevíte, bratří, (nebo povědomým zákona mluvím,) že zákon panuje nad člověkem, dokudž živ jest? 2 Nebo žena, kteráž za mužem jest, živému muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel muž, svobodná jest od zákona muže. 3 A protož dokudž jest živ muž, slouti bude cizoložnice, bude-li s jiným mužem; pakliť by muž její umřel, jest svobodna od zákona toho, tak že již nebude cizoložnice, bude-li s jiným mužem. 4 Takž tedy, bratří moji, i vy umrtveni jste zákonu skrze tělo Kristovo, abyste byli jiného, toho totiž, kterýž z mrtvých vstal, abychom ovoce nesli Bohu. 5 Nebo když jsme byli v těle, žádosti hříchů skrze zákon moc svou provodily v oudech našich k nesení ovoce smrti. 6 Nyní pak osvobozeni jsme od zákona, když umřel ten, v němž jsme držáni byli, tak abychom sloužili v novotě ducha, a ne v vetchosti litery. 7 Což tedy díme? Že zákon jest hřichem? Nikoli; nýbrž hřichu jsem nepoznal, než skrze zákon. Nebo i o žádosti byl bych nevěděl, kdyby byl zákon neřekl: Nepožádáš. 8 Ale příčinu vzav hřích skrze přikázání, zplodil ve mně všelikou žádost. Bez zákona zajisté hřích mrtev jest. 9 Jáť pak byl jsem živ někdy bez zákona, ale když přišlo přikázání, hřích ožil, 10 A já umřel. I shledáno jest, že to přikázání, kteréž mělo býti k životu, jest mi k smrti. 11 Nebo hřích, vzav příčinu skrze to přikázání, podvedl mne, a skrze ně zabil. 12 A tak zákon zajisté jest svatý, a přikázání svaté i spravedlivé a dobré. 13 Tedy to dobré učiněno jest mi smrt? Nikoli, ale hřích, aby se okázal býti hřichem, skrze to dobré zplodil mi smrt, aby byl příliš velmi hřešící hřích skrze přikázání. 14 Víme zajisté, že zákon jest duchovní, ale já jsem tělesný, prodaný hřichu. 15 Nebo toho, což činím, neoblibuji; nebo ne, což chci, to činím, ale, což v nenávisti mám, to činím. 16 Jestližet' pak, což nechci, to činím, povoluji zákonu, že jest dobrý. 17 A tak nyní více ne já to činím, ale ten hřích, kterýž ve mně přebývá. 18 Vímt' zajisté, že nepřebývá ve mně, (to jest v těle mém,) dobré. Nebo chtěni hotové mám, ale abych vykonati mohl dobré, tohoť nenalézám. 19 Nebo nečiním dobrého, kteréž chci, ale činím to zlé,

jehož nechci. 20 A poněvadž pak, čehož já nechci, to činím, tedyť již ne já činím to, ale ten hřích, kterýž ve mně přebývá. 21 Nalézám tedy zákon, když chci činiti dobré, že se mne přidrží zlé. 22 Nebo zvláštní líbost mám v zákoně Božím podlé vnitřního člověka; 23 Ale vidím jiný zákon v oudech svých, odporující zákonu myslí mé, a jímající mne zákonu hřícha, kterýž jest v oudech mých. 24 Bídny já člověku! Kdo mne vysvobodí z toho těla smrti? 25 Děkujít Bohu skrze Jezukrista Pána našeho. A takž tedy tentýž já sloužím myslí zákonu Božímu, ale tělem zákonu hřícha.

8 A protož neníť již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha. 2 Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřícha i smrti. 3 Nebo seč nemohl býti zákon, jelikož byl mdlý pro tělo, Bůh poslav Syna svého v podobnosti těla hřícha, a příčinou hřícha, potupil hřích na těle, 4 Aby spravedlnost zákona vyplněna byla v nás, kteříž nechodíme podlé těla, ale podlé Ducha. 5 Ti zajisté, kteříž jsou podlé těla, chutnají to, což jest těla, ale ti, kteříž podlé Ducha, to, což jest Ducha. 6 Nebo opatrnost těla jest smrt, opatrnost pak Ducha život a pokoj, 7 Proto že opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může býti. 8 Protož ti, kteříž jsou v těle, Bohu se líbiti nemohou. 9 Vy pak nejste v těle, ale v Duchu, poněvadž Duch Boží v vás přebývá. Jestližeť pak kdo Ducha Kristova nemá, tent' není jeho. 10 A jestliť Kristus v vás, tedy ač tělo umrtveno jest pro hřích, však duch živ jest pro spravedlnost. 11 Jestližeť pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, v vás přebývá, tedy ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obživí i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás. 12 A takž tedy, bratří, dlužnicít jsme ne tělu, abychom podlé těla živi byli. 13 Nebo budete-li podlé těla živi, zemřete; pakli byste Duchem skutky těla mrtvili, živi budete. 14 Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. 15 Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče. 16 Tent' Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. 17 A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli. 18 Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení

nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeviti má na nás. 19 Nebo stvoření pečlivě jako vyhlídaje, očekává zjevení synů Božích. 20 Marnosti zajisté poddáno jest stvoření, nechtě, ale pro toho, kterýž je poddal, 21 V naději, že i to stvoření vysvobozeno bude od služby porušení v svobodu slávy synů Božích. 22 Nebo víme, že všecko stvoření spolu lká, a spolu ku porodu pracuje až posavad. 23 A netoliko ono, ale i my, prvotiny Ducha mající, i myt' sami v sobě lkáme, zvolení synů očekávající, a tak vykoupení těla svého. 24 Nebo naději spasení jsme. Naděje pak, kteráž se vidí, není naděje. Nebo což kdo vidí, proč by se toho nadál? 25 Pakli čehož nevidíme, toho se nadějeme, tedy toho skrze trpělivost očekáváme. 26 Ano také i Duch pomocen jest mdlobám našim. Nebo zač bychom se měli modliti, jakž by náleželo, nevíme, ale ten Duch prosí za nás lkánými nevypravitelnými. 27 Ten pak, kterýž jest zpytatel srdcí, zná, jaký by byl smysl Ducha, že podlé Boha prosí za svaté. 28 Vímet' pak, že milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kteříž podlé uložení jeho povolání jsou. 29 Nebo kteréž předzvěděl, ty i předzřídil, aby byli připodobněni obrazu Syna jeho, aby on byl prvorozený mezi mnohými bratřími. 30 Kteréž pak předzřídil, těch i povolal, a kterýchž povolal, ty i ospravedlnil, a kteréž ospravedlnil, ty i oslavil. 31 Což tedy díme k tomu? Kdyžť jest Bůh s námi, i kdo proti nám? 32 Kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všechny vydal jej, i kterakž by tedy nám s ním všech věcí nedal? 33 Kdo bude žalovati na vyvolené Boží? Bůh jest, kterýž ospravedlňuje. 34 Kdo jest, ješto by potupil? Kristus jest, kterýž umřel, nýbrž i z mrtvých vstal, a kterýž i na pravici Boží jest, kterýž i oroduje za nás. 35 Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zarmoucení-li, aneb úzkost, neb protivenství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečensství, čili meč? 36 Jakož psáno jest: Pro tebe mrtveni býváme celý den, jmíni jsme jako ovce oddané k zabití. 37 Ale v tom ve všem udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval. 38 Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani budoucí, 39 Ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli jiné stvoření, nebude moci nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

9 Pravduť pravím v Kristu, a neklamámť, čemuž i budou synové Boha živého. 27 Izaiáš pak volá nad svědomí mé svědectví vydává v Duchu svatém, 2 Izraelem, řka: Byť pak byl počet synů Izraelských Žet' mám veliký zámutek, a ustavičnou bolest v srdci svém. 3 Nebo žádal bych já sám zavřzeným býti od Krista místo bratří svých, příbuzných svých podlé těla. 4 Kterížto jsou Izraelští, jejichž jest přijetí za syny, i sláva, i smlouvy, i zákona dání, i služba, i zaslíbení. 5 Jejichž jsou otcové, a ti, z nichž jest Kristus podlé těla, kterýž jest nade všechny Bůh poženaný na věky. Amen. (aiōn g165) 6 A však nemůže zmařeno býti slovo Boží. Nebo ne všickni, kteříž jsou z Izraele, Izraelští jsou. 7 Aniž proto, že jsou símě Abrahamovo, všickni jsou synové, ale v Izákovi nazváno bude tvé símě. 8 To jest, ne ti, kteříž jsou synové těla, jsou synové Boží, ale kteříž jsou synové zaslíbení, ti se počítají za símě. 9 Nebo toto jest slovo zaslíbení: V týž čas přijdu, a Sára bude míti syna. 10 A netoliko to, ale i Rebeka z jednoho počavši, totiž z Izáka, otce našeho. 11 Nebo ještě před narozením, a prvé než co dobrého neb zlého učinili, aby uložení Boží, kteréž jest podlé vyvolení, ne z skutků, ale z toho, kterýž povolává, pevné bylo, 12 Řečeno jest jí: Větší sloužití bude menšímu, 13 Jakož psáno jest: Jákoba jsem miloval, ale Ezau nenáviděl jsem. 14 I což tedy díme? Zdali nespravedlnost jest u Boha? Nikoli. 15 Nebo Mojžíšovi dí: Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji. 16 A tak tedy není na tom, kdož chce, ani na tom, kdož běží, ale na Bohu, kterýž se smilovává. 17 Nebo dí písmo Faraonovi: Proto jsem vzbudil tebe, abych na tobě ukázal moc svou, a aby rozhlášeno bylo jméno mé po vsí zemi. 18 A tak tedy, nad kýmž chce, smilovává se, a koho chce, zatvrzuje. 19 Ale díš mi: I proč se pak hněvá? nebo vůli jeho kdo odepřel? 20 Nýbrž, ó člověče, kdo jsi ty, že odmouváš Bohu? Zdaž hrnc dít hrnčičí: Pročs mne tak udělal? 21 Zdaliž hrnčič nemá moci nad hlinou, aby z jednostejného truple udělal jednu nádobu ke cti, a jinou ku potupě? 22 Což pak, že Bůh, chtěje ukázati hněv, a oznámiti moc svou, snášel ve mnohé trpělivosti nádoby hněvu, připravené k zahynutí, 23 A známé učiniti bohatství slávy své při nádobách milosrdenství, kteréž připravil k slávě? 24 Kterýchž i povolal, totiž nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, 25 Jakož i skrze Ozé dí: Nazovu nelid svůj lidem svým, a nemilou milou. 26 A stanet' se, že místo toho, kdež řečeno bylo jim: Nejste vy lid můj, tut' nazváni budou synové Boha živého. 27 Izaiáš pak volá nad Izraelem, řka: Byť pak byl počet synů Izraelských jako písek mořský, ostatkové spaseni budou. 28 Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jistě, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jistě. 29 A jakož prvé pověděl Izaiáš: Byť byl Pán zástupů nepozůstavil nám semene, jako Sodoma učinění bychom byli, a Gomoře byli bychom podobni. 30 Což tedy díme? I to, že pohané, kteříž nenásledovali spravedlnosti, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti té, kteráž jest z víry; 31 Izrael pak následovav zákona spravedlnosti, k zákonu spravedlnosti nepřišel. 32 Proč? Nebo ne z víry, ale jako z skutků zákona jí hledali. Urazili se zajisté o kámen urážky, 33 Jakož psáno jest: Aj,kladu na Sionu kámen urážky a skálu pohoršení, a každý, kdož uvěří v něj, nebude zahanben.

10 Bratří, přichylnost zajisté s zvláštní líbostí srdce mého jestiť k Izraelovi, i modlitba za něj k Bohu, aby spasen byl. 2 Nebot' jim svědectví vydávám, žet' horlivost Boží mají, ale ne podlé umění. 3 Nebo neznajíce Boží spravedlnosti, a svou vlastní spravedlnost usilující vystaviti, spravedlnosti Boží nebyli poddáni. 4 Konec zajisté zákona jest Kristus k ospravedlnění všelikému věřícímu. 5 Nebo Mojžíš píše o spravedlnosti, kteráž jest z zákona, pravě: Který by koli člověk činil ty věci, živ bude v nich. 6 Ta pak spravedlnost, kteráž jest z víry, takto praví: Neříkej v srdci svém: Kdo vstoupí na nebe? To jest Krista s výsosti svěsti. 7 Aneb kdo sstoupí do propasti? To jest Krista z mrtvých vzbuditi. (Abyssos g12) 8 Ale co dí? Blízko tebe jestiť slovo, v ústech tvých a v srdci tvém. Tot' jest slovo to víry, kteréž kážeme: 9 Vyznás-li ústy svými Pána Ježíše, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. 10 Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení. 11 Nebo dí písmo: Všeliký, kdož věří v něj, nebude zahanben. 12 Neníť zajisté rozdílu mezi Židem a Řekem; nebo tentýž Pán všech, bohatý jest ke všechněm vzyvajícímu jej. 13 Každý zajisté, kdožkoli vzyval by jméno Páně, spasen bude. 14 Ale kterak budou vzyvati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? 15 A kterak kázati budou, jestliže nebudou poslání? Jakož psáno jest: Jak krásné nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci. 16 Ale nevšickni uposlechli evangelium. Nebo Izaiáš praví:

Pane, kdo uvěřil kázání našemu? 17 Tedy víra z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží. 18 Ale pravím: Zдалиž neslyšeli? Anobřž po vši zemi rozšel se zvuk jejich, a do koncín okršliku země slova jejich. 19 Ale pravím: Zдалиž nepoznal Izrael? Ano první Mojišš řekl: Já k závisti vás přivedu skrze národ ten, kterýž není národ; skrze národ nemoudrý k hněvu popudím vás. 20 A Izaiáš směle dí: Nalezen jsem od těch, kteříž mne nehledali; zjeven jsem těm, kteříž se na mne neptali. 21 Ale proti Izraelovi dí: Přes celý den roztahoval jsem ruce své k lidu nepovolnému a protivnému.

11 Protož pravím: Zдалиž Bůh zavrhl lid svůj? Nikoli; nebo i já Izraelský jsem, z semene Abrahamova, z pokolení Benjaminova. 2 Nezavrhlť Bůh lidu svého, kterýž předzvěděl. Zдали nevíte, co písmo praví o Eliášovi, kterak se modlí Bohu proti lidu Izraelskému, řka: 3 Pane, proroky tvé zmrdovali, a oltáře tvé rozkopali, já pak zůstal jsem sám, a i méť duše hledají? 4 Ale co jemu dí odpověď Boží? Pozůstavil jsem sobě sedm tisíců mužů, kteříž neskláněli kolen před Bálem. 5 Takt' i nyní ostatkové podlé vyvolení milosti zůstali, 6 A poněvadž z milosti, tedy ne z skutků, sic jinak milost již by nebyla milost. Pakli z skutků, již není milost, jinak skutek nebyl by skutek. 7 Což tedy? Čeho hledá Izrael, toho nedošel, ale vyvolení došli toho, jiní pak zatvrzení jsou, 8 (Jakož psáno jest: Dal jim Bůh ducha zkormoučení, oči aby neviděli, a uši, aby neslyšeli,) až do dnešního dne. 9 A David dí: Budiž jim stůl jejich osídlem a pastmi a pohoršením i odplacením. 10 Zatmětež se oči jejich, ať nevidí, a hřbet jejich vždycky shýbej. 11 Pravím tedy: Tak-liž pak klesli, aby padli? Nikoli, ale jejich pádem spasení přišlo pohanům, aby je k závidění přivedl. 12 A poněvadž pak jejich pád jest bohatství světa, a zmenšení jejich jest bohatství pohanů, čím více plnost jich? 13 Vámť zajisté pravím pohanům, že jelikož jsem já apoštol pohanský, přísluhování své oslavuji, 14 Zda bych jak k závidění vzbuditi mohl tělo mé, a k spasení přivesti některé z nich. 15 Nebo kdyžť zavržení jich jest smíření světa, co pak zase jich přijetí, než život z mrtvých? 16 Poněvadž prvotiny svaté, takéť i těsto; a jestlit' kořen svatý, i ratolesti. 17 Žet' jsou pak některé ratolesti vylomeny, a ty, byv planou olivou, vštípen jsi místo nich, a učiněn jsi účastník kořene i tučnosti olivy. 18 Neclub se proti ratolestem. Pakli se chlubiš, věz, že ne ty

kořen neseš, ale kořen tebe. 19 Pakli díš: Vylomeny jsou ratolesti, abych já byl vštípen, 20 Dobře. Pro nevěru vylomeny jsou, ale ty věrou stojíš. Nebudiž vysokomyšlný, ale boj se. 21 Nebo poněvadž Bůh ratolestem přirozeným neodpustil, věz, žet' by ani tobě neodpustil. 22 A protož viz dobrotivost i zůřivost Boží. K těm zajisté, kteříž padli, zůřivost, ale k tobě dobrotivost, ač budeš-li trvati v dobrotě. Sic jinak i ty vyťat budeš. 23 Ano i oni, jestliže nezůstanou v nevěře, zase vštípeni budou. Mocent' jest zajisté Bůh zase vštípeni je. 24 Nebo poněvadž ty vyťat jsi z přirozené plané olivy, a proti přirození vštípen jsi v dobrou olivu, čím více ti, kteříž podlé přirození jsou, vštípeni budou v svou vlastní olivu. 25 Nebot' nechci, bratří, abyste nevěděli tohoto tajemství, (abyste nebyli sami u sebe moudří,) že zatvrdilost z částky přihodila se Izraelovi, dokudž by nevešla plnost pohanů. 26 A takt' všecken Izrael spasen bude, jakož psáno jest: Přejde z Siona vysvoboditel, a odvrátíť bezbožnosti od Jákoba. 27 A tatot' bude smlouva má s nimi, když shladím hříchy jejich. 28 A tak s strany evangelium jsouť nepřátelé pro vás, ale podlé vyvolení jsou milí pro otce. 29 Darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. 30 Nebo jakož i vy někdy jste nebyli poslušni Boha, ale nyní milosrdenství jste došli pro jejich nevěru, 31 Tak i oni nyní neuposlechli, aby pro učiněné vám milosrdenství i oni milosrdenství dosáhli. 32 Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nade všemi smiloval. (eleēsē g1653) 33 Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytatelní soudové jeho, a nevystižitelné cesty jeho. 34 Nebo kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo jemu radil? 35 Nebo kdo prvé dal jemu, a budeť mu odplaceno? 36 Nebo z něho, a skrze něho, a v něm jsou všecky věci, jemuž sláva na věky. Amen. (aiōn g165)

12 Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. 2 A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá. (aiōn g165) 3 Nebot' pravím (skrze milost, kteráž dána jest mi,) každému, kdož jest mezi vámi, aby nesmyslil více, než sluší smysliti, ale aby smyslil v středmosti, tak jakž komu Bůh udělil míru víry. 4 Nebo jakož v jednom těle mnohé oudy máme, ale nemají všickni

oudové jednotejného díla, 5 Tak mnozí jedno tělo jsme v Kristu, a obzvláště jedni druhých oudové. 6 Ale majíce obdarování rozdílná podlé milosti, kteráž dána jest nám, budto prorocství, to at' se koná podlé pravidla víry; 7 Budto úřad, v přísluhování; budto ten, kdož učí, v vyučování. 8 Též kdo napomíná, v napomínání; ten, kdo rozdává, v upřímnosti; kdož předložen jest, v pilnosti; kdo milosrdenství činí, čiň to s ochotností. 9 Milování bud' bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojeni jsouce k dobrému. 10 Láskou bratrskou jedni k druhým nakloněni jsouce, pochtivostí se vespolek předcházejte, 11 V pracích neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužící, 12 Nadějí se veselíce, v ssouzeních trpěliví, na modlitbě ustaviční, 13 V potřebách s svatými se zdělující, přívětivosti k hostem následující. 14 Dobrořečte protivníkům svým, dobrořečte a nezlořečte. 15 Radujte s radujícími, a plačte s plačícími. 16 Budte vespolek jednomyslní, ne vysoce o sobě smýšlejíce, ale k nízkým se nakloňující. 17 Nebudte opatrní sami u sebe. Žádnému zlého za zlé neodplacujte, opatrujíce dobré přede všemi lidmi, 18 Jestliže jest možné, pokudž na vás jest, se všemi lidmi pokoj majíce, 19 Ne sami sebe mstíce, nejmilejší, ale dejte místo hněvu; nebo psáno jest: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. 20 A protož lační-li nepřítel tvůj, nakrm jej, a žízní-li, dej mu pít. Nebo to učině, uhlí řeřavé shrneš na hlavu jeho. 21 Nedej se přemoci zlému, ale přemáhej v dobrém zlé.

13 Každá duše vrchnostem poddána bud'. Neboť není vrchnosti, jediné od Boha, a kteréž vrchnosti jsou, od Boha zřízené jsou. 2 A protož kdož se vrchnosti protiví, Božímu zřízení se protiví; kteříž se pak protiví, odsouzení sobě dobudou. 3 Nebo vrchnosti nejsou k strachu dobře činícím, ale zle činícím. Chceš-li se pak nebáti vrchnosti, čiň dobře, a budeš mítí chválu od ní. 4 Boží zajisté služebník jest, tobě k dobrému. Pakli bys zle činil, boj se; neboť ne nadarmo nese meč. Boží zajisté služebník jest, mstitel zůřivý nad tím, kdož zle činí. 5 A protož náležít poddánu býti, netoliko pro hněv, ale i pro svědomí. 6 Nebo proto i daň dáváte, že služebníci Boží jsou, pilnou práci o to samo vedouce. 7 Každému tedy, což jste povinni, dávejte. Komu daň, tomu daň; komu clo, tomu clo; komu bázeň, tomu bázeň; komu čest, tomu čest. 8 Žádnému nebyvejte nic dlužni, než to, abyste se vespolek milovali. Nebo kdož miluje

bližního, zákon naplnil, 9 Poněvadž to přikázání: Nesesmilníš, nezabiješ, neukradneš, nepromluvíš křivého svědectví, nepožádáš, a jestli které jiné přikázání, v tomto slovu se zavírá: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 10 Láska bližnímu zle neučiní, a protož plnost zákona jest láska. 11 A zvláště pak vidouce takovou příhodnost, žet' jest se nám již čas ze sna probuditi. Nyníť zajisté blíže nás jest spasení, nežli když jsme uvěřili. 12 Noc pominula, ale den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky temnosti, a oblecme se v odění světla. 13 Jakožto ve dne pochtivě chodme, ne v hodování a v opilství, ne v smilstvích a v chlipnostech, ne v sváru a v závisti. 14 Ale oblecte se v Pána Jezukrista, a nepečujte o tělo podlé žádosti jeho.

14 Mdlého pak u víře přijímejte ne k hádkám o otázkách. 2 Nebo někdo věří, že může jísti všecko; jiný pak mdlý jsa, jí zelí. 3 Ten kdož jí, nepokládej sobě za nic toho, kdož nejí; a kdo nejí, toho nepotupuj, kdož jí. Nebo Bůh přijal jej. 4 Ty kdo jsi, abys tupil cizího služebníka? Však Pánu svému stoj, aneb padá. Budet' pak ustaven; mocen jest zajisté Bůh utvrditi jej. 5 Nebo někdo rozsuzuje mezi dnem a dnem, a někdo soudí každý den. Jeden každý v svém smyslu ujištěn bud'. 6 Kdož dnů šetří, Pánu šetří; a kdo nešetří, Pánu nešetří. A kdo jí, Pánu jí, nebo děkuje Bohu; a kdož nejí, Pánu nejí, a děkuje Bohu. 7 Žádný zajisté z nás není sám sobě živ, a žádný sobě sám neumírá. 8 Nebo bud' že jsme živi, Pánu živi jsme; bud' že mřeme, Pánu mřeme. A tak bud' že jsme živi, bud' že umíráme, Páně jsme. 9 Na toť zajisté Kristus i umřel, i z mrtvých vstal, i ožil, aby nad živými i nad mrtvými panoval. 10 Ty pak proč potupuješ bratra svého? Aneb také ty proč za nic pokládáš bratra svého? Však všickni staneme před stolicí Kristovou. 11 Psáno jest zajisté: Živí jsem já, praví Pán, žet' přede mnou bude klekati každé koleno, a každý jazyk vyznávati bude Boha. 12 A takt' jeden každý z nás sám za sebe počet vydávati bude Bohu. 13 Nesudmež tedy více jedni druhých, ale toto raději rozsuzujte, abyste nekladli úrazu neb pohoršení bratru. 14 Vímt' a ujištěn jsem v Pánu Ježíši, žet' nic nečistého není samo z sebe; než tomu, kdož tak soudí, že by nečisté bylo, jemuť nečisté jest. 15 Ale bývá-liť rmoucen bratr tvůj pro pokrm, již nechodíš podlé lásky. Nepřivozujž k zahynutí pokrmem svým

toho, za kteréhož Kristus umřel. **16** Nebudiž tedy v porouhání dáno dobré vaše. **17** Království zajisté Boží není pokrm a nápoj, ale spravedlnost a pokoj a radost v Duchu svatém. **18** Nebo kdož v tom slouží Kristu, milý jest Bohu a lidem příjemný. **19** Protož následujeme toho, což jest ku pokoji a k vzdělání společnému. **20** Nekazíž pro pokrm díla Božího. Všecko zajisté čisté jest, ale zlé jest člověku, kterýž jí s pohoršením. **21** Dobré jest nejísti masa a nepítí vína, ani na čem se koli uráží bratr tvůj, neb horší, aneb zemdlivá. **22** Ty víru máš? Mějž ji sám u sebe před Bohem. Blahoslavený, kdož nesoudí sebe samého v tom, což oblibuje. **23** Ale kdož pak rozpakuje se, kdyby jedl, potupen jest, nebo ne z víry jí. A cožkoli není z víry, hřích jest.

15 Povinnit' jsme pak my silní mdloby nemocných snášeti, a ne sami sobě se líbiti. **2** A protož jeden každý z nás bližnímu se lib k dobrému pro vzdělání. **3** Nebo i Kristus ne sám se sobě líbil, ale jakož psáno jest: Hanění hanějících tebe připadla na mne. **4** Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze snášelivost a potěšení písem naději měli. **5** Bůh pak snášelivosti a potěšení dejž vám býti jednomyslnými vespolek podlé Jezukrista, **6** Abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho Jezukrista. **7** Protož přijímejte se vespolek, jakož i Kristus přijal nás v slávu Boží. **8** Nebot' pravím, že Kristus Ježíš byl služebníkem obřizky pro Boží pravost, aby potvrdil slibů otcům, **9** A aby pohané z milosrdenství slavili Boha, jakož psáno jest: Protož vyznávati tebe budu mezi pohany, a jménu tvému plésati budu. **10** A opět dí: Veselte se pohané s lidem jeho. **11** A opět: Chvalte Hospodina všickni národové, a velebtež ho všickni lidé. **12** A opět Izaiáš dí: Budet' kořen Jesse, a v tom, kterýž povstane, aby panoval nad pohany, pohané doufati budou. **13** Bůh pak naděje naplňujž vás všelikou radostí a pokojem u víře, abyste se rozhojnili v naději skrze moc Ducha svatého. **14** Jist jsem zajisté, bratří moji, i já také o vás, že i vy jste plní dobroty, naplněni jsouce všelikou známostí, tak že se i napomínati můžete vespolek. **15** A však psal jsem vám, bratří, poněkud směle, jako napomínaje vás, podlé milosti, kteráž jest mi dána od Boha, **16** K tomu abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohany, slouže evangelium Božímu, aby byla obět pohanů

vzácná, posvěcena jsuci skrze ducha svatého. **17** Mám se tedy čím chlubit v Kristu Ježíši, v Božích věcech. **18** Nebot' bych nesměl mluviti toho, čehož by skrze mne neučinil Kristus, ku poslušenství pohanů, slovem i skutkem, **19** V moci divů a zázraků, v síle Ducha Božího, tak že jsem od Jeruzaléma vůkol až k Illyrické zemi naplnil evangelium Kristovým, **20** A to tak byv žádostiv kázati evangelium, kdež ani jmenován nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl, **21** Ale jakož psáno jest: Kterýmž není zvěstováno o něm, uzří, a ti, kteříž neslychali, srozumějí. **22** A tímť jest mi mnohokrát překaženo přijíti k vám. **23** Nyní pak nemaje již více místa v těchto krajinách, a žádost maje přijíti k vám od mnoha let, **24** Kdyžkoli půjdu do Hišpanie, přijdu k vám. Mámť zajisté naději, že tudy jda, uzřím vás, a že vy mne provodíte tam, a však až bych prvé u vás poněkud pobyl. **25** Nyní pak beru se do Jeruzaléma, službu čině svatým. **26** Nebo za dobré se vidělo Macedonským a Achaiským, aby zbirku nějakou učinili na chudé svaté, kteříž jsou v Jeruzalémě. **27** Takt' sobě to oblíbili, a také povinni jsou jim to. Nebo poněvadž duchovním věcem jejich obcovali pohané, povinnit' jsou jim také sloužiti tělesnými. **28** A protož když to vykonám, a jim odvedu užitek ten, půjduť skrze vás do Hišpanie. **29** A vímt', že když přijdu k vám, v hojnosti požehnání evangelium Kristova přijdu. **30** Prosímť pak vás, bratří, skrze Pána našeho Jezukrista a skrze lásku Ducha, abyste spolu se mnou modlili se za mne Bohu snažně, **31** Abych vysvobozen byl od protivníků v Judstvu, a aby služba tato má příjemná byla svatým v Jeruzalémě, **32** Abych k vám bohda s radostí přišel, a s vámi poodpočinul. **33** Bůh pak pokoje se všemi vámi. Amen.

16 Poroučímť pak vám Fében, sestru naši, služebnici církve Cenchrenské, **2** Abyste jí přijali v Pánu, tak jakž sluší na svaté, a abyste jí pomocni byli, jestliže by vás v čem potřebovala. Nebo i ona mnohým hostem ochotně posluhovala, až i mně také. **3** Pozdravte Priscilly a Akvily, pomocníků mých v Kristu Ježíši, **4** Kteříž pro můj život svých vlastních hrdel nasadili, jimž ne já sám toliko děkuji, ale i všechny církve pohanské, **5** I domácích jejich shromáždění. Pozdravte mého milého Epéneta, kterýž jest prvotiny Achaie v Kristu. **6** Pozdravte Marie, kteráž mnoho práce měla s námi. **7** Pozdravte Andronika a Junia, příbuzných mých a spoluvěznů mých, kteříž

jsou vzácní u apoštolů, a kteříž přede mnou byli v Kristu Ježíši. **8** Pozdravte Amplia mně v Pánu milého. **9** Pozdravte Urbana, pomocníka našeho v Kristu, a Stachyna mého milého. **10** Pozdravte Apella zkušeného v Kristu. Pozdravte domácích Aristobulových. **11** Pozdravte Herodiona, příbuzného mého. Pozdravte domácích Narcissových, kteříž jsou v Pánu. **12** Pozdravte Tryfény a Tryfózy, kteréž práci vedou v Pánu. Pozdravte Persidy milé, kteráž mnoho pracovala v Pánu. **13** Pozdravte Rufa, zvláštního v Pánu, a matky jeho i mé. **14** Pozdravte Asynkrita, Flegonta, Hermy, Patroba, Hermena, i bratří, kteříž jsou s nimi. **15** Pozdravte Filologa i Julie, Nerea a sestry jeho, i Olympa i všech svatých, kteříž jsou s nimi. **16** Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. Pozdravujit' vás církve Kristovy. **17** Prosímť pak vás, bratří, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterémuž jste vy se naučili, a varujte se jich. **18** Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ale svému břichu; a lahodnými řečmi a pochlebenstvím svodí srdce prostých. **19** Nebo vaše poslušensství všech došlo. A protož raduji se z vás. Než chciť, abyste byli moudří k dobrému, a prostí k zlému. **20** Bůh pak pokoje potře satana pod nohy vaše brzo. Milost Pána našeho Jezukrista s vámi. Amen. **21** Pozdravují vás Timoteus, pomocník můj, a Lucius, a Jázon, a Sozipater, příbuzní moji. **22** Pozdravuji vás v Pánu já Tercius, kterýž jsem psal tento list. **23** Pozdravuje vás Gáius, hospodář můj i vší církve. Pozdravuje vás Erastus, důchodní písař městský, a Kvartus bratr. **24** Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. **25** Tomu pak, kterýž může vás utvrditi podlé evangelium mého a kázání Ježíše Krista, podlé zjevení tajemství od časů věčných skrytého, (aiōnios g166) **26** Nyní pak zjeveného i skrze písmo prorocká, podlé poručení věčného Boha, ku poslušensství víry všechněm národům oznámeného, (aiōnios g166) **27** Tomu samému moudrému Bohu sláva skrze Jezukrista na věky. Amen. (aiōn g165)

1 Korintským

1 Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratr Sostenes, **2** Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým, spolu se všechněmi, kteříž vzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Děkuji Bohu svému vždycky z vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, **5** Že všemi věcmi obohaceni jste v něm, každým slovem i všelikým uměním, **6** Jakož svědectví Kristovo upevněno jest mezi vámi, **7** Tak že, nemáte žádného nedostatku v žádném daru, očekávajíce zjevení Pána našeho Jezukrista, **8** Kterýž i utvrdí vás až do konce bez ouhony ke dni Pána našeho Jezukrista. **9** Věrnýť jest Bůh, skrze něhož povolání jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. **10** Prosimť pak vás, bratří, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednostejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale budte spojeni jednostejnou myslí, a jednostejným smyslem. **11** Nebo oznámeno jest mi o vás, bratří moji, od domácích Chloe, že by mezi vámi byly různice. **12** Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. **13** Rozdělen-liž jest Kristus? Zdali Pavel ukřižován jest za vás? aneb zdali jste ve jménu Pavlova pokřtěni byli? **14** Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekřtil, než Krispa a Gáia, **15** Aby někdo neřekl, že jsem ve jménu svém křtil. **16** Křtilť jsem také i Štěpánovu čeled. Více nevim, abych koho jiného křtil. **17** Nebo neposlal mne Kristus křtíti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdněn kříž Kristův. **18** Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. **19** Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhu. **20** Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátí moudrosti tohoto světa v bláznovství? (aiōn g165) **21** Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, **22** Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. **23** Mýt pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, **24** Ale povoláným i

Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost. **25** Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mdloba Boží jest silnější než lidé. **26** Vidíte zajisté povolání své, bratří, že nemnozí moudří podle těla, nemnozí mocní, nemnozí urození. **27** Ale což bláznivého jest u světa, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné. **28** A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, anobřz kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zahladil, **29** Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. **30** Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení, **31** Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubil, v Pánu se chlubil.

2 I já přišed k vám, bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží. **2** Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného. **3** A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohém. **4** A řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci, **5** Aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží. **6** Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, kteráž hynou. (aiōn g165) **7** Ale mluvíme tu moudrost Boží v tajemství skrytou, kterouž Bůh předuložil před věky k slávě naší, (aiōn g165) **8** Jíž žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebyliť by Pána slávy ukřižovali. (aiōn g165) **9** Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidálo, ani ucho neslyšalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují. **10** Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všechny věci, i hlubokosti Božské. **11** Nebo kdo z lidí ví, co jest v člověku, jedině duch člověka, kterýž jest v něm? Takt' i Božích věcí nezná žádný, jedině Duch Boží. **12** My pak nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám. **13** O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, přivlastňující. **14** Ale tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti. **15** Duchovní

pak rozsuzuje všechno, sám pak od žádného nebývá souzen. **16** Nebo kdo pozná mysl toho Pána, kterýž jej vyučovati bude? My pak mysl Kristovu máme.

3 A já, bratří, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako maličkým v Kristu. **2** Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli, ano i nyní ještě nemůžete. **3** Ještě zajisté tělesní jste. Nebo poněvadž jest mezi vámi nenávisť, svárové a různice, zdaž ještě tělesní nejste, a podlé člověka nechodíte? **4** Nebo když někdo říká: Já jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? **5** Kdo tedy jest Pavel, kdo Apollo, než služebníci, skrze něž jste uvěřili, a jakž jednomu každému dal Pán? **6** Jáť jsem štípil, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst. **7** A protož aniž ten, kdož štěpuje, jest něco, ani ten, kdož zalévá, ale Bůh, kterýž zrůst dává. **8** Ten pak, kdož štěpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou, a však jeden každý svou vlastní odplatu vezme podlé své práce. **9** Božít' jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste. **10** Podlé milosti Boží sobě dané, jako moudrý stavitel, základ jsem založil, jiný pak na něm staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví. **11** Nebo základu jiného žádný položití nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. **12** Staví-liť pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, seno, strniště, **13** Jednohoť každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň zprubuje. **14** Zůstane-liť či dílo, kteréž na něm stavěl, vezme odplatu. **15** Pakliť či dílo shoří, vezme škodu, ale sám spasen bude, a však tak, jako skrze oheň. **16** Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá? **17** Jestližeť kdo chrámu Božího poškrňuje, tohoť zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy. **18** Žádný sám sebe nesvodí. Zdá-li se komu z vás, že jest moudrý na tomto světě, budiž bláznem, aby byl učiněn moudrým. (aiōn g165) **19** Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž lapá moudré v chytrosti jejich. **20** A opět: Znáť Pán přemýšlování moudrých, že jsou marná. **21** A tak nechlub se žádný lidmi; nebo všechny věci vaše jsou. **22** Bud' Pavel, bud' Apollo, bud' Petr, bud' svět, bud' život, bud' smrt, bud' přítomné věci, bud' budoucí, všechno jest vaše, **23** Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

4 Tak o nás smýšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích. **2** Dále pak vyhledává se při šafářích, aby každý věrný nalezen byl. **3** Mně pak to za nejmenší jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nýbrž ani sám sebe soudím. **4** Nebo ač do sebe nic nevím, však ne skrze to jsem spravedliv; nebo ten, ješto mne soudí, Pán jest. **5** Protož nesudte nic před časem, až by přišel Pán, kterýž i osvíti to, což skrytého jest ve tmě, a zjeví rady srdcí. A tehdažť bude míti chválu jeden každý od Boha. **6** Tyto pak věci, bratří, v podobenství obrátil jsem na sebe a na Apollo pro vás, abyste se na nás učili nad to, což psáno jest, výše nesmýšleti, abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti někomu. **7** Nebo kdož tě soudí? A co máš, ješto bys nevzal? A když jsi vzal, proč se chlubiš, jako bys nevzal? **8** Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i my spolu s vámi kralovali. **9** Za to mám jistě, že nás Bůh apoštoly poslední okázal jako k smrti oddané; nebo učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem. **10** My blázni pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovržení. **11** Až do tohoto času i lačníme, i žízňneme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa nemáme, **12** A pracujeme, dělajíce rukama vlastními. Uhanění jsouce, dobrořečime; protivenství trpíce, snášíme. **13** Když se nám rouhají, modlíme se; jako smeti tohoto světa učinění jsme, povrhel u všech, až posavad. **14** Ne proto, abych vás zahanbil, píši toto, ale jako svých milých synů napomínám. **15** Nebo byste pak deset tisíc pěstounů měli v Kristu, však proto nemnoho otců. Nebo v Kristu Ježíši skrze evangelium já jsem vás zplodil. **16** Protož prosím vás, buďte následovníci moji. **17** Pro tu příčinu poslal jsem vám Timotea, kterýž jest syn můj milý a věrný v Pánu. Tent' vám připomínati bude, které jsou cesty mé v Kristu, jakž všudy v každé církvi učím. **18** Rovně jako bych neměl k vám přijíti, naduli se někteří. **19** Ale přijduť k vám brzo, bude-li Pán chtíti, a poznám ne řeč těch nadutých, ale moc. **20** Neboť ne záleží v řeči království Boží, ale v moci. **21** Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou, a s duchem tichostí?

5 Naprosto slyšeti, že jest mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmenuje, aby někdo měl manželku otcovu. **2** A vy

nadutí jste, než byste raději rmoutili se, aby vyvržen byl z prostředku vás ten, kdož takový skutek spáchal. 3 Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych přítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, 4 Ve jménu Pána našeho Jezukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Jezukrista, 5 Vydali takového satanu k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše. 6 Nenít dobrá chloubka vaše. Zdaliž nevíte, že maličko kvasu všecko těsto nakvašuje? 7 Vyčistěte tedy starý kvas, abyste byli nové zadělání, jakož jste nenakvašení. Neboť jest Beránek náš velikonoční za nás obětován, Kristus. 8 A protož hodujeme ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v přesnicích upřímnosti a pravdy. 9 Psal jsem vám v listu, abyste se nesměšovali s smilníky. 10 Ale nevšelijak s smilníky tohoto světa, neb s lakomci, neb s dráči, aneb s modláři, sic jinak musili byste z tohoto světa vyjít. 11 Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesměšovali, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec, neb modlář, neb zlolejec, neb opilec, neb drác. S takovým ani nejzte. 12 Nebo proč já mám i ty, kteříž jsou vně, souditi? Však ty, kteříž jsou vnitř, vy soudíte. 13 Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

6 Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se před nepravými, a ne před svatými? 2 Nevíte-liž, že svatý svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen býti má svět, kterakž nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati? 3 Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? 4 Protož když byste měli míti soud o tyto časné věci, těmi, kteříž nejzadnější jsou v církvi, soud osadte. 5 K zahanbení vašemu to pravím. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratřími svými? 6 Ale bratr s bratrem soudí se, a to před nevěřícími? 7 Již tedy konečně nedostatek mezi vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proč raději křivdy netrpíte? Proč raději škody neberete? 8 Nýbrž vy křivdu činíte, a k škodě přivodíte, a to bratří své. 9 Zdaliž nevíte, že nespravedliví dědictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani měkci, ani samcoložníci, 10 Ani zloději, ani lakomci, ani opilci, ani zlolepci, ani dráči dědictví království Božího nedůjdou. 11 A takoví jste někteří byli, ale obmyti jste, ale posvěceni jste,

ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Jezukrista a skrze Ducha Boha našeho. 12 Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale jáť žádné z těch věcí v moc nebudu podmaněn. 13 Pokrmové břichu, a břicho pokrmům; Bůh pak i břicho i pokrmy zkáží. Ale tělo ne smilstvu, ale Pánu, a Pán tělu. 14 Bůh pak i Pána vzkřísil, i nás také vzkřísí mocí svou. 15 Nevíte-liž, že těla vaše jsou oudové Kristovi? Což tedy vezma oudy Kristovy, učiním je oudy nevěstky? Odstup to. 16 Zdaliž nevíte, že kdož se připojuje k nevěstce, jedno tělo jest s ní? Nebo dí: Budou dva jedno tělo. 17 Ten pak, kdož se připojuje Pánu, jeden duch jest s ním. 18 Utíkejte smilstva. Všeliký hřích, kterýžkoli učinil by člověk, kromě těla jest, ale kdož smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. 19 Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého v vás? Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. 20 Nebo koupěni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.

7 S strany pak toho, o čemž jste mi psali, dobrét' by bylo člověku ženy se nedotýkati. 2 Ale z příčiny smilstva, jeden každý manželku svou měj, a jedna každá měj muže svého. 3 Muž k ženě povinnou přívětivost prokazuj, podobně též i žena k muži. 4 Žena svého vlastního těla v moci nemá, ale muž; též podobně i muž těla svého vlastního v moci nemá, ale žena. 5 Neoklamávejte jeden druhého, leč by to bylo z společného svolení na čas, abyste se uprázdnilu ku postu a k modlitbě; a zase spolu se sejděte, aby vás nepokoušel satan pro nezdrželivost vaši. 6 Ale totot' pravím podlé dopuštění, ne podlé rozkazu. 7 Nebo chtěl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, ale jeden každý svůj vlastní dar od Boha má, jeden tak a jiný jinak. 8 Pravím pak neženatým a vdovám: Dobré jest jim, zůstali-li by tak jako já. 9 Paklit' se nemohou zdržeti, nechažt' v stav manželský vstoupí; nebo lépe jest v stav manželský vstoupiti nežli páliť se. 10 Manželům pak příkazují ne já, ale Pán, řka: Manželko od muže neodcházej. 11 Paklit' by odešla, zůstaniž nevdaná, aneb smiř se s mužem. Tolikéž muži nepropouštěj ženy. 12 Jiným pak pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku nevěřící, a ta povoluje býti s ním, nepropouštěj jí. 13 A má-li která žena muže nevěřícího, a on chce býti s ní, nepropouštěj ho. 14 Posvěcent' jest zajisté nevěřící muž pro ženu, a žena nevěřící posvěcena jest pro

muže; sic jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní svatí jsou. **15** Paklit' nevěřící odjíti chce, nechť jde. Nenít manem bratr neb sestra v takových věcech, ale ku pokoji povolal nás Bůh. **16** A kterak ty víš, ženo, získáš-li muže svého? Aneb co ty víš, muži, získáš-li ženu? **17** Ale jakž jednomu každému odměřil Bůh, a jakž jednoho každého povolal Pán, tak chod'. A takt' ve všech církevch řídím. **18** Obřezaný někdo povolán jest? Neuvodíš na sebe neobřízky. V neobřízce někdo povolán jest? Neobřezuj se. **19** Obřízka nic není, též neobřízka nic není, ale zachovávání příkázání Božích. **20** Jeden každý v tom povolání, v němž povolán jest, zůstávej. **21** Služebníkem povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl býti svobodný, raději toho užívej. **22** Nebo kdož jest v Pánu povolán služebníkem, osvobozený jest Páně. Též podobně kdož jest povolán svobodný, služebník jest Kristův. **23** Za mzdu koupeni jste, nebudtež služebníci lidí. **24** Jeden každý jakž povolán jest, bratří, v tom zůstávej před Bohem. **25** O pannách pak příkázání Páně nemám, ale však radu dávám, jako ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal věrným býti. **26** Za tot' pak mám, že jest to dobré pro nastávající potřebu, totiž že jest dobré člověku tak býti. **27** Přivázans k ženě? Nehledej rozvázání. Jsi prost od ženy? Nehledej ženy. **28** Pakli bys se i oženil, nezhřešils, a vdala-li by se panna, nezhřešila; ale trápení těla míti budou taková; jáť pak vám odpouštím. **29** Ale totot' pravím, bratří, poněvadž čas ostatní jest ukrácený, aby i ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli, **30** A kteříž plačí, jako by neplakali, a kteříž radují se, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevládli, **31** A kteříž užívají tohoto světa, jako by neužívali. Neboť pomíjí způsob tohoto světa. **32** Chciť pak, abyste vy bez pečování byli. Nebo kdo ženy nemá, pečuje o to, což jest Páně, kterak by se líbil Pánu. **33** Ale kdo se oženil, pečuje o věci tohoto světa, jak by se líbil ženě. **34** Rozdílnéť jsou žena a panna. Nevdaná pečuje o to, což jest Páně, aby byla svatá i tělem i duchem, ale vdaná pečuje o věci tohoto světa, kterak by se líbila muži. **35** Totot' pak v vašemu dobrému pravím, ne abych na vás osídlo uvrhl, ale abyste slušně a případně Pána se přidrželi, bez všeliké roztržitosti. **36** Pakli kdo za neslušnou věc své panně pokládá pomíjení času k vdání, a tak by se státi mělo, učiň, jakžkoli chce, nezhřeší. Nechažť ji vdá. **37** Ale kdož

se pevně ustavil v srdci, a není mu toho nouze, ale v moci má svou vlastní vůli, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu svou, dobře činí. **38** A tak ten, kdož vdává, dobře činí, ale kdo nevdává, lépe činí. **39** Žena přivázána jest zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná jest; můž se vdáti, za kohož chce, toliko v Pánu. **40** Ale blahoslavenější jest, zůstala-li by tak, podlé mého soudu. Mámt' pak za to, žeť i já mám Ducha Božího.

8 V těch pak věcech, kteréž modlám obětovány bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadýmá, ale láska vzdělává. **2** Zdá-li se pak komu, že něco umí, ještě nic nepoznal, tak jakž by měl znáti. **3** Ale jestliže kdo miluje Boha, tent' jest vyučen od něho, **4** A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, víme, že modla na světě nic není, a že není jiného žádného Boha než jeden. **5** Nebo ačkoli jsou někteří, ješto slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové, a páni mnozí,) **6** Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho. **7** Ale ne ve všechť jest to umění. Nebo někteří s svědomím pro modlu až do dnes jako modlám obětované jedí, a svědomí jejich, jsuci mdlé, poškvřňuje se. **8** Nečinít' pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jísti, nic tím lepší nebudeme, a nebudeme-li jísti, nic horší nebudeme. **9** Ale vizte, atby snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlým. **10** Nebo uziť-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš při pokrmu modlám obětovaném, zdaliž svědomí toho, kterýž jest mdlý, nebude přivedeno k tomu, aby také jedl modlám obětované? **11** I zahyne pro to tvé vědění bratr mdlý, za kteréhož Kristus umřel. **12** A tak hřešice proti bratřím, a urážejice svědomí jejich mdlé, proti Kristu hřešíte. **13** A protož jestližeť pohoršuje pokrm bratra mého, nebudu jísti masa na věky, abych nezhoršil bratra svého. (αἰὼν ἡ 9165)

9 Zdaliž nejsem apoštol? Zdaliž nejsem svobodný? Zdaliž jsem Jezukrista Pána našeho neviděl? Zdaliž vy nejste práce má v Pánu? **2** Bychť pak jiným nebyl apoštolem, tedy vám jsem; nebo pečet mého apoštolství vy jste v Pánu. **3** Odpověď má před těmi, kteříž mne soudí, ta jest: **4** Zdaliž nemáme moci jísti a pítí? **5** Zdaliž nemáme moci sestry ženy při sobě

míti, jako i jiní apoštolé, i bratří Páně, i Petr? 6 Zdalíž sám já a Barnabáš nemáme moci díla zanechat? 7 I kdo bojuje kdy na svůj náklad? Kdo stěpuje vinici, a ovoce jejího nejí? Aneb kdo pase stádo, a mléka od stáda nejí? 8 Zdali podlé člověka to pravím? Zdaliž i zákon toho nepraví? 9 Nebo v zákoně Mojžíšově psáno jest: Nezavížeš úst volu mlátícímu. I zdali Bůh o voly pečuje? 10 Čili naprosto pro nás to praví? Pro násť jistě napsáno jest. Nebo kdo oře, v naději orati má; a kdo mlátí v naději, naděje své má účasten býti. 11 Poněvadž jsme my vám duchovní věci rozšívali, veliká-liž by věc byla, kdybychom my vaše časné věci žali? 12 Kdyžť jiní práva svého k vám užívají, proč ne raději my? A však neužívali jsme práva toho, ale všecko snášíme, abychom žádné překážky neučinili evangelium Kristovu. 13 Zdalíž nevíte, že ti, kteříž o svatých věcech pracují, z svatých věcí jedí, a kteříž oltářů přístojí, s oltářem spolu díl mají? 14 Tak i Pán nařídil těm, kteříž evangelium zvěstují, aby z evangelium živi byli. 15 Ját' jsem však ničeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anot' by mi mnohem lépe bylo umříti, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. 16 Nebo káži-li evangelium, nemám se čím chlubit, poněvadž jsem to povinen; ale běda by mně bylo, kdybych nekázal. 17 Jestliže pak dobrovolně to činím, mámt' odplatu; pakli bezděk, úřadt' jest mi svěřen. 18 Jakouž tedy mám odplatu? Abych evangelium káže, ukázal, že jest bez nákladů evangelium Kristovo, proto abych zle neužíval práva svého při evangelium. 19 Svoboden zajisté jsa ode všech, všechněm sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. 20 A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod zákonem jsou, jako bych pod zákonem byl, abych ty, kteříž pod zákonem jsou, získal. 21 Těm, kteříž jsou bez zákona, jako bych bez zákona byl, (nejsa bez zákona Bohu, ale jsa pod zákonem Kristu,) abych získal ty, kteříž jsou bez zákona. 22 Učiněn jsem mdlým jako mdlý, abych mdlé získal. Všechněm všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. 23 A toť činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. 24 Zdalíž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běře základ? Tak běžte, abyste dosáhli. 25 A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdržlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporušitelnou. 26 Protož já tak běžím,

ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážeje, 27 Ale podmaňuji tělo své, a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.

10 Nechcit' pak, abyste nevěděli, bratří, že otcové naši všickni pod oním oblakem byli, a všickni moře přešli, 2 A všickni v Mojžíše pokřtěni jsou v oblace a v moři, 3 A všickni týž pokrm duchovní jedli, 4 A všickni týž nápoj duchovní pili. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla. Ta pak skála byl Kristus. 5 Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; nebo zhytnuli na poušti. 6 Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom nebyli žádostivi zlého, jako oni žádali. 7 Protož nebudte modláři, jako někteří z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli. 8 Aniž smilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich jeden den tříměcítma tisíců. 9 Ani pokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a od hadů zhytnuli. 10 Ani reptete, jako i někteří z nich reptali, a zhytnuli od záhubce. 11 Toto pak všecko u figůře dalo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. (aiōn g165) 12 A protož kdo se domnívá, že stojí, hledíž, aby nepadl. 13 Pokoušení vás nezachvítilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobit' s pokoušením také i vysvobození, abyste mohli sněsti. 14 Protož, moji milí, utíkejtež modlářství. 15 Jakožto opatrným mluvím. Vy sudte, co pravím. 16 Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? 17 Poněvadž jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté jednoho chleba účastni jsme. 18 Pohledte na Izraele podlé těla. Zdaliž ti, kteříž jedí oběti, nejsou účastníci oltáře? 19 Což tedy díím? Že modla jest něco? Aneb že modlám obětované něco jest? 20 Anobřž což obětují pohané, dábľům obětují, a ne Bohu. Nechtěť bych pak, abyste vy byli účastníci dábľů. 21 Nemůžete kalicha Páně píti i kalicha dábľů; nemůžete účastníci býti stolu Páně i stolu dábľů. 22 Či k hněvu popouzíme Pána? Zdaž silnější jsme jeho? 23 Všecko mi sluší, ale ne všecko jest užitečné; všecko mi sluší, ale ne všecko vzdělává. 24 Žádný nehledej svých věcí, ale jeden každý toho, což jest bližního. 25 Všecko, což se v masných krámích prodává, jezte, nic se nevyptávajice pro svědomí. 26 Nebo Páněť jest země i plnost její. 27 Pozval-liť by

vás pak kdo z nevěřících, a chcete jít, vše, cožkoli bylo by vám předloženo, jezte, nic se nevyptávajíc pro svědomí. 28 Pakli by vám někdo řekl: Toto jest modlám obětované, nejzte pro toho, kdož oznámil, a pro svědomí. Páně zajisté jest země i plnost její. 29 Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo proč by měla svoboda má potupena býti od cizího svědomí? 30 A poněvadž já s díků činěním požívám, proč za bezbožného jмін býti mám pro to, z čehož já díky činím? 31 Protož buď že jíte, neb pijete, aneb cožkoli činíte, všecko k slávě Boží číňte. 32 Bez úrazu budte i Židům i Řekům i církvi Boží, 33 Jakož i já ve všem líbím se všechněm, nehledaje v tom svého užítku, ale mnohých, aby spaseni byli.

11 Následovníci moji budte, jako i já Kristův. 2 Chválimť pak vás, bratří, že všecky věci mé v paměti máte, a jakž jsem vydal vám, ustanovení zachováváte. 3 Chciť pak, abyste věděli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bůh. 4 Každý muž, modle se aneb prorokuje s přikrytou hlavou, ohýždje hlavu svou. 5 Každá pak žena, modleci se aneb prorokující s nepřikrytou hlavou, ohýždje hlavu svou; nebo jednotejná věc jest, jako by se oholila. 6 Nebo nezavíjí-liť se žena, nechažť se také ostříhá. Pakli jest mrzká věc ženě oholiti se neb ostříhati, nechažť se zavíjí. 7 Mužť nemá zavíjeti hlavy, jsa obraz a sláva Boží, ale žena jest sláva mužova. 8 Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. 9 Není zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže. 10 Protož máť žena míti obestření na hlavě pro anděly. 11 A však ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu. 12 Nebo jakož žena z muže, tak i muž skrze ženu, všecky pak věci z Boha. 13 Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li se ženě bez zavítí modliti Bohu. 14 Zdaliž vás i samo přirození neučí, žeť jest ohyzda muži míti dlouhé vlasy? 15 Ale ženě míti dlouhé vlasy poctivé jest; nebo vlasové k zastírání dáni jsou jí. 16 Jestliže pak komu se vidí neustupným býti, myť takového obyčeje nemáme, ani církev Boží. 17 Tyto pak věci předkládaje, nechválím, že ne k lepšímu, ale k horšímu se scházíte. 18 Nejprvé zajisté, když se scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky mezi vámi, a poněkud tomu věřím. 19 Neboť musejí i kacířstva mezi vámi býti, aby právě pobožní zjevení byli mezi vámi. 20 Když tedy tak se scházíte vespolek, toť není večerí Páně

jísti, 21 Poněvadž jeden každý nejprv s jídlem večere své se uspíš, a tu někdo lační, a jiný se přepil. 22 A což pak domů nemáte k jídlu a ku pití? Čili církev Boží tupíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dím? Chváliť budu vás? V tom nechválím. 23 Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb, 24 A díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To číňte na mou památku. 25 Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To číňte, kolikrátkoli pítí budete, na mou památku. 26 Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž nepřijde. 27 A protož kdokoli jedl by chléb tento, a pil kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. 28 Zkusíš tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pí. 29 Nebo kdož jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. 30 Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí, 31 Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni. 32 Ale když býváme souzeni, ode Pána býváme poučováni, abychom s světem nebyli potupeni. 33 A tak, bratří moji, když se scházíte k jídlu, jedni na druhé čekávejte. 34 Pakli kdo lační, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci, když přijdu, zřídím.

12 O duchovních pak dařích, bratří, nechci, abyste nevěděli. 2 Víte, že jste byli pohané, kteříž k modlám němým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. 3 Protož známoť vám činím, že žádný v Duchu Božím mluvě, nezlořečí Ježíši, a žádný nemůže říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. 4 Rozdílníť pak darové jsou, ale tentýž Duch, 5 A rozdílná jsou přísluhování, ale tentýž Pán, 6 A rozdílné jsou moci, ale tentýž jest Bůh, kterýž působí všecko ve všech. 7 Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užítku. 8 Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podlé téhož Ducha. 9 Jinému pak víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednotejném Duchu. 10 Někomu pak divů činění, jinému pak prorocství, jinému pak rozeznání duchů, jinému pak rozličnost jazyků, jinému pak vykládání jazyků. 11 Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláště, jakž ráčí. 12 Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho

má oudů, ale všickni ti jednoho těla oudové, mnozí jsou, jedno tělo jsou: tak i Kristus. 13 Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, buď Židé, buď Řekové, buď služebníci, neb svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. 14 Nebo tělo není jeden oud, ale mnozí. 15 Dí-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? 16 A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? 17 Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak sluch? Pakli všecko sluch, kde povonění? 18 Ale zřídil Bůh oudy, jeden každý z nich v těle, tak jakž chtěl. 19 Pakliť by všickni byli jeden oud, kde by bylo tělo? 20 Ale nyní ač mnozí oudové jsou, jest však jedno tělo. 21 Nemůžet' tedy oko říci ruce: Nepotřebí mi tebe, aneb opět hlava nohám: Nepotřebuji vás. 22 Nýbrž mnohem více oudové, kteříž se zdadí nejmldější v těle býti, potřební jsou. 23 A kteréž máme za nejnepoctivější v těle, těm větší poctivost činíme; a nepoctiví naši hojnější ozdabu mají, 24 Poctiví pak oudové naši toho nepotřebují. Ale Bůh tak způsobil tělo, dav poslednějšímu hojnější poctivost, 25 Aby nebyla roztržitost v těle, ale aby oudové jedni o druhé vespolek pečovali. 26 A protož jestliže co trpí jeden oud, spolu s ním trpí všickni oudové; pakli jest v slávě jeden oud, radují se spolu s ním všickni oudové. 27 Vy pak jste tělo Kristovo, a oudové z částky. 28 A některé zajisté postavil Bůh v církvi nejprv apoštoly, druhé proroky, třetí učitele, potom moci, potom dary uzdravování, pomocníky, správce, rozličnost jazyků. 29 Zdaliž jsou všickni apoštolé? Zdali všickni proroci? Zdali všickni učitelé? Zdali všickni divy činí? 30 Zdali všickni mají dary k uzdravování? Zdali všickni jazyky mluví? Zdali všickni vykládají? 31 Snažujte se pak dojíti darů lepších, a ještěť vyšší cestu vám ukáží.

13 Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem měd' zvučící aneb zvonec znějící. 2 A bychť měl prorocství, a povědom byl všelikého tajemství i všelikého umění, a kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem. 3 A kdybych vynaložil na pokrmy všecken statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych neměl, nic mi to neprospívá. 4 Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se. 5 V nic neslušného se nevydává, nehledá svých

věcí, nepouzí se, neobmýšlí zlého. 6 Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě. 7 Všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká. 8 Láska nikdy nevypadá, ješto buď že prorocství jsou, ta přestanou, buď jazykové, ti utichnou, buď učení, to v nic přijde. 9 Z částky zajisté poznáváme, a z částky prorokujeme. 10 Ale jakž by přišlo dokonalé, tehdyť to, což jest z částky, vyhlazeno bude. 11 Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslii jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem muž, opustil jsem dětinské věci. 12 Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdaž tvářív v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu. 13 Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale největší z nich jestiť láska.

14 Stůjtež o lásku, horlivě žádejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste prorokovali. 2 Nebo ten, kdož mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. 3 Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdělání, i napomínání, i potěšení. 4 Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale ten, kdož prorokuje, církev vzdělává. 5 Chtěť bych pak, abyste všickni jazyky mluvíli, ale však raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, kterýž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky mluví, leč by také vykládal, aby se vzdělávala církev. 6 A protož, bratří, přišel-li bych k vám, jazyky mluvě, což vám prospějí, nebudu-liť vám mluvíti, buď v zjevení neb v umění, buď v prorocství neb v učení? 7 Však i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako píšťalka neb harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vědino bylo, co se píská, aneb na harfu hrá? 8 Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojiti k boji? 9 Tak i vy, nevydali-li byste jazykem srozumitelných slov, kterak bude rozumíno, co se mluví? Budete jen u vítr mluvíti. 10 Tak mnoho, (jakž vidíme,) rozdílu hlasů jest na světě, a nic není bez hlasu. 11 Protož nebudu-liť znáti moci hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, kdož mluví, bude mi cizozemec. 12 Tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, abyste se k vzdělání církve rozhojnili. 13 A protož, kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. 14 Nebo modlím-liť se jazykem, duch můj se modlí, ale mysl má bez užitku jest. 15 Což tedy jest? Modliti se budu duchem a modliti se budu i myslí; plésati

budu duchem, a plésati budu i myslí. 16 Nebo kdybys dobrořečil duchem, kterakž ten, kterýž prostý člověk jest, k tvému díků činění řekne Amen, poněvadž neví, co pravíš? 17 Nebo ač ty dobře díky činíš, ale jiný se nevzdělává. 18 Děkuji Bohu svému, že více než vy všickni jazyky mluvím; 19 Ale v zboru raději bych chtěl pět slov srozumitelně promluvit, abych také jiných poučil, nežli deset tisíců slov jazykem. 20 Bratří, nebudte děti v smyslu, ale zlostí budete děti, smyslem pak budete dospělí. 21 Psáno jest v zákoně: Protož rozličnými jazyky a cizími rty budu mluviti lidu tomuto, a aniž tak mne slyšeti budou, praví Pán. 22 A tak jazykové jsou za div ne těm, kteříž věří, ale nevěřícím, proroctví pak ne nevěřícím, ale věřícím. 23 A protož když by se sešla všechna církev spolu, a všickni by jazyky mluvili, a vešli by tam i neučený neb nevěřící, zdaliž neřeknou, že blázníte? 24 Ale kdyby všickni prorokovali, a všel by někdo nevěřící neb neučený, přemáhán by byl ode všech, a souzen ode všech. 25 A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi. 26 Což tedy, bratří? Když se scházíte, jeden každý z vás píseň má, učení má, jazyk má, zjevení má, vykládání má, všechno to budiž k vzdělání. 27 Bud' že kdo jazykem mluví, tedy skrže dva neb nejvíce tři, a to jeden po druhém, a jeden at' vykládá. 28 Pakli by nebylo vykladače, nechť mlčí v shromáždění, sám pak sobě nechažť mluví a Bohu. 29 Proroci pak dva neb tři at' mluví, a jiní nechť rozsuzují. 30 Paklit' by jinému tu přisedícimu zjeveno bylo, první mlč. 31 Nebo můžete všickni, jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni učili, a všickni se potěšovali. 32 Duchovět' pak proroků prorokům poddání jsou. 33 Nebot' Bůh není původ neřádu, ale pokoje, jako i ve všech shromážděních svatých. 34 Ženy vaše v shromážděních at' mlčí, nebo nedopouští se jim mluviti, ale aby poddány byly, jakž i zákon praví. 35 Pakli se chtějí čemu naučiti, doma mužů svých nechat' se ptají. Nebo mrzká věc jest ženám mluviti v shromáždění. 36 Zdali od vás slovo Boží pošlo? Zdali k samým vám přišlo? 37 Zdá-li se sobě kdo býti prorokem neb duchovním, nechažť pozná, co vám píše, žeť jsou přikázání Páně. 38 Pakli kdo neví, nevěz. 39 A takž, bratří, snažte se o to, abyste prorokovali, a jazyky mluviti nezbraňujte. 40 Všecko slušné a podlé řádu at' se děje.

15 Připomínámť pak vám, bratří, evangelium, kteréz jsem zvěstoval vám, kteréz jste i přijali, v němž i stojíte, 2 Skrže kteréz, (jestliže, kterak jsem vám kázal, v paměti máte,) i spasení běfete, leč byste na darmo uvěřili. 3 Vydal jsem zajisté vám nejprředněji, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hříchy naše podlé písem, 4 A že jest pohřben, a že vstal z mrtvých třetího dne podlé písem, 5 A že vidín jest od Petra, potom od dvanácti. 6 Potom vidín více než od pěti set bratří spolu, z nichž mnozí ještě živi jsou až dosavad, a někteří zesnuli. 7 Potom vidín jest od Jakuba, potom ode všech apoštolů. 8 Nejposléze pak ze všech, jako nedochůdčeti, ukázal se i mně. 9 Nebo já jsem nejmenší z apoštolů, kterýž nejsem hoden slouti apoštol, proto že jsem se protivil církvi Boží. 10 Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho ve mně daremná nebyla, ale hojněji, než oni všickni, pracoval jsem, a však ne já, ale milost Boží mně přítomná. 11 Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvěřili. 12 Poněvadž se pak káže o Kristu, že z mrtvých vstal, kterakž někteří mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? 13 Nebo není-liť z mrtvých vstání, anižť Kristus z mrtvých vstal. 14 A nevstal-liť z mrtvých Kristus, tedyť jest daremné kázání naše, a daremnát' jest i víra vaše. 15 A byli bychom nalezeni i křiví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil, (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. 16 Nebo jestližet' mrtví z mrtvých nevstávají, anižť Kristus vstal. 17 A nevstal-liť z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještě jste v svých hříších. 18 A takt' i ti, kteříž zesnuli v Kristu, zahynuli. 19 Jestližet' pak v tomto životě toliko naději máme v Kristu, nejbídnější jsme ze všech lidí. 20 Ale vstalt' z mrtvých Kristus, prvotiny těch, kteříž zesnuli. 21 Nebo poněvadž skrže člověka smrt, skrže člověka i vzkříšení z mrtvých. 22 Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrže Krista všickni obživeni budou. 23 Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští jeho. 24 Potom bude konec, když vzdá království Bohu a Otci, když vyprázdni všeliké knížatstvo, i všelikou vrchnost i moc. 25 Nebot' musí on kralovati, dokudž nepoloží všech nepřátel pod nohy jeho. 26 Nejposlednější pak nepřítel zahlazen bude smrt. 27 Nebo všechny věci poddal pod nohy jeho. Když pak praví, že všechny věci poddány jsou,

zjevněť jest, že kromě toho, kterýž jemu poddal všecko. 28 A když poddáno jemu bude všecko, tehdy i sám Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby byl Bůh všecko ve všech. 29 Sic jinak co činí ti, kteříž se křtí za mrtvé? Jestližet' jistotně nevstávají mrtví z mrtvých, i proč se křtí za mrtvé. 30 Proč i my nebezpečnosti trpíme každé hodiny? 31 Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. 32 Jestližet' jsem obyčejem jiných lidí bojoval s šelmami v Efezu, co mi to prospěje, nevstanou-liť mrtví? Jezme tedy a píme, nebo zítra zemřeme. 33 Nedejte se svoditi. Porušujit' dobré obyčeje zlá rozmlouvání. 34 Procitte k konání spravedlnosti, a nehřešte. Nebo někteří neznají Boha; k zahanbení vašemu mluvím. 35 Ale řeknet' někdo: Kterakž vstanou mrtví? V jakém pak těle přijdou? 36 Ó nemoudrý, to, což ty rozsíváš, nebývá obživeno, leč umře. 37 A což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zroste, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice neb kteréžkoli jiné. 38 Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráčí, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. 39 Ne každé tělo jest jednostejné tělo, ale jiné zajisté tělo lidské, jiné pak tělo hovědí, jiné pak rybí, a jiné ptačí. 40 A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jinát' jest zajisté sláva nebeských, a jiná zemských, 41 Jiná sláva slunce, a jiná sláva měsíce, a jiná sláva hvězd; nebo hvězda od hvězdy dělí se v slávě. 42 Takt' bude i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; 43 Rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; 44 Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo. 45 Takt' i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale ten poslední Adam v ducha obživujícího. 46 Však ne nejprve duchovní, ale tělesné, potom duchovní. 47 První člověk z země zemský, druhý člověk sám Pán s nebe. 48 Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou i nebeští. 49 A jakož jsme nesli obraz zemského, takt' poneseme obraz nebeského. 50 Totot' pak pravím, bratří: Že tělo a krev království Božího dědictví dosáhnouti nemohou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičně obdrží. 51 Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. 52

Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměněni budeme. 53 Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. 54 A když porušitelné toto obleče neporušitelnost, a smrtelné toto obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlčena jest smrt v vítězství. 55 Kde jest, ó smrti, ostent tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? (Hades g86) 56 Osten pak smrti jestit' hřích, a moc hřícha jest zákon. 57 Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista. 58 Protož, bratří moji milí, stálí budte a nepohnutelní, rozhojňující se v díle Páně vždycky, věduce, že práce vaše není daremná v Pánu.

16 O zbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy čiňte. 2 V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podlé možnosti, aby ne tehďáž, když bych přišel, zbírky se dály. 3 Když pak přijdu, kterékoli schválíte skrze listy, tyť pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. 4 Paklit' by se za hodné vidělo, abych i já šel, půjdout' se mnou. 5 Přijduť pak k vám, když Macedonii projdu; (nebo Macedonii mímím projiti.) 6 Ale u vásť snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. 7 Nechci zajisté s vámi se toliko na zastavení shledati, ale naději se, že za nějaký čas pobudu u vás, bude-li Pán chtíti. 8 Zůstanuť pak v Efezu až do letnic. 9 Nebo otevřiny jsou mi tu veliké a mocné dvěře, a protivníků mnoho. 10 Přišel-liť by pak Timoteus, hleďtež, aby bezpečně byl u vás; neboť dílo Páně dělá jako i já. 11 Protož necht' jím žádný nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, at' přijde ke mně; neboť na něj čekám s bratřími. 12 O Apollovi pak bratru vězte, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřími. Ale nikoli nebyl té vůle, aby nyní přišel, než přijdet', když bude míti čas příhodný. 13 Bďte, stůjte u víře, zmužile sobě počínejte, budtež silní. 14 Všecky věci vaše at' se dějí v lásce. 15 Prosimť pak vás, bratří, víte, že čeled Štěpánova jest prvotiny Achaie, a že se v službu svatým vydali, 16 Abyste i vy poddáni byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. 17 Těšimť se pak z příchodu Štěpána, a Fortunáta, a Achaika; nebo nedostatek váš oni doplnili. 18 Potěšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož znejeťž takové. 19 Pozdravujit' vás zborové, kteříž jsou v Azii.

Pozdravujít' vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s
církví tou, kteráž jest v domě jejich. 20 Pozdravujít' vás
všickni bratří. Pozdravte sebe vespolek v políbení
svatém. 21 Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. 22
Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý:
Maran atha. 23 Milost Pána Jezukrista s vámi. 24 I
láska má v Kristu Ježíši se všechněmi vámi. Amen.

2 Korintským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a Timoteus bratr, církvi Boží, kteráž jest v Korintu, se všechněmi svatými, kteříž jsou ve vsi Achaii: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potěšení, **4** Kterýž těší nás ve všelikém ssoužení našem, abychom i my mohli potěšovati těch, kteříž by byli v jakémkoli ssoužení, tím potěšením, kterýmž i my potěšeni jsme od Boha. **5** Nebo jakož se rozhojňují utrpení Kristova při nás, tak skrze Krista rozhojňuje se i potěšení naše. **6** Nebo bud' že ssouženi jsme, pro vaše potěšení a spasení, kteréž se působí v snášení týchž trápení, kteráž i my trpíme; bud' že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení. A naděje naše pevná jest o vás, **7** Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak i potěšení. **8** Nechcemeť zajisté, abyste nevěděli, bratří, o ssoužení našem, kteréž jsme měli v Azii, že jsme nad míru přetížení byli a nad možnost, tak že jsme již i o životu svém byli pochybili. **9** Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než umřítí, abychom nedoufali sami v sobě, ale v Bohu i mrtvé křísícím. **10** Kterýž od takové smrti vytrhl nás, a vytrhuje, v něhož doufáme, že i ještě vytrhne, **11** Když i vy nám pomáhati budete modlitbami za nás, aby z daru toho, příčinou mnohých osob nám daného, od mnohých děkováno bylo z nás. **12** Nebo chlouba naše tato jest, svědectví svědomí našeho, že v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcovali jsme na světě, zvláště pak u vás. **13** Neboť nepíšeme vám nic jiného, než to, což čtete, aneb což prvé znáte. A naději mám, že až do konce tak znáti budete, **14** Jakož jste i poznali nás z částky, žeť jsme chlouba vaše, podobně jako i vy naše, v den Pána Ježíše. **15** A v tomť doufání chtěl jsem k vám přijíti nejprvé, abyste druhou milost měli, **16** A skrze vás jíti do Macedonie, a zase z Macedonie přijíti k vám, a od vás abych byl doprovozen do Judstva. **17** O tom pak když jsem přemýšloval, zdali jsem co lehkomyšlně činil? Aneb což přemýšluji, zdali podlé těla přemýšluji, tak aby bylo při mně: Jest, jest, není, není? **18** Anobřž vít' věrný Bůh, že řeč naše k vám nebyla: Jest, a není. **19** Nebo Syn Boží Ježíš Kristus, kterýž mezi vámi kázán jest skrze nás, skrze mne

a Silvána a Timotea, nebyl: Jest, a není, ale bylo v něm: Jest. **20** Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v němť jsou: Jest, a v němť jest: Amen, k slávě Bohu skrze nás. **21** Ten pak, kterýž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kterýž pomazal nás, Bůh jest. **22** Kterýž i znamenal nás, a dal závdavek Ducha v srdce naše. **23** Já pak Boha za svědka беру na svou duši, že lituje vás, ještě jsem nepřišel do Korintu. **24** Ne jako bychom panovali nad věrou vaší, ale pomocníci jsme radosti vaší; nebo věrou stojíte.

2 Toto jsem pak sobě uložil, abych k vám zase s zámutkem nepřišel. **2** Nebo jestliže já vás zarmoutím, i kdo jest, ješto by mne obveselil, než ten, kterýž jest ode mne zarmoucen? **3** A toto samo psal jsem vám, abych přijda, neměl zámutku z těch, z nichž bych se měl radovati, doufaje o všech o vás, že radost má jest všech vás. **4** Nebo z velikého ssoužení a bolesti srdce psal jsem vám, s mnohými slzami, ne abyste zarmoucení byli, ale abyste poznali lásku, kterouž k vám velikou mám. **5** Jestližeť pak kdo zarmoutil, ne mneť zarmoutil, ale poněkud, (abych nepřetížil,) všecky vás. **6** Dostit' má takový na tom trestání od mnohých, **7** Tak abyste naproti tomu již raději odpustili, a potěšili ho, aby snad přílišným zámutkem nebyl sehlcen takový. **8** Protož prosím vás, abyste utvrdili k němu lásku. **9** Nebo i proto psal jsem, abych zkušením zvěděl, jste-li ve všem poslušni. **10** Komuž pak vy co odpouštíte, i já. Nebo i já, jestliže jsem co odpustil, komuž jsem odpustil, pro vás jsem učinil, před obličejem Kristovým, abychom nebyli oklamáni od satana. **11** Neboť nejsou nám myšlení jeho neznámá. **12** Když jsem pak přišel do Troady, příčinou evangelium Kristova, ačkoli dvěře mi otevřeny byly skrze Pána, však neměl jsem upokojení v duchu svém, proto že jsem nenalezl Tita, bratra svého. **13** Ale požehnav jich, odšel jsem do Macedonie. **14** Bohu pak chvála, kterýž vždycky dává nám vítězství v Kristu, a vůni známosti své zjevuje skrze nás na každém místě. **15** Neboť jsme Kristova vůně dobrá Bohu v těch, kteříž k spasení přicházejí, i v těch, kteříž hynou, **16** Těmto zajisté vůně smrtelná k smrti, oněmno pak vůně života k životu. Ale k tomu kdo jest způsobný? **17** Neboť nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímosti, ale jako z Boha, před obličejem Božím, o Kristu mluvíme.

3 Začínáme opět sami sebe chváliti? Zdalíž potřebujeme, jako někteří, schvalujících listů k vám, neb od vás k jiným? **2** List náš vy jste, napsaný v srdcích našich, kterýž znají a čtou všickni lidé. **3** Nebo to zjevné jest, že jste list Kristův způsobený skrze přisluhování naše, napsaný ne čeridlem, ale Duchem Boha živého, ne na dskách kamenných, ale na dskách srdce masitých. **4** Doufání pak takové máme skrze Krista k Bohu, **5** Ne že bychom dostateční byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, ale dostatečnost naše z Boha jest. **6** Kterýž i hodné nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale Ducha. Nebo litera zabíjí, ale Duch obživuje. **7** Jestližet' pak přisluhování smrti, literami vyryté na dskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu obličejeho, kteráž pomínouti měla, **8** I kterakž by ovšem přisluhování Ducha nemělo býti slavné? **9** Nebo jestližet' přisluhování pomsty slavné bylo, mnohemť se více přisluhování spravedlnosti rozhojňuje v slávě. **10** Nebo to, což oslaveno bylo, aniž oslaveno bylo v té částce, u přirovnání této předústojné slávy. **11** Nebo jestližet' to pomíjející bylo slavné, mnohemť více to, což zůstává, jesti' slavné. **12** Protož majíce takovou naději, mnohé svobody v mluvení užíváme, **13** A ne jako Mojžíš kladl zástěru na tvář svou, aby nepatřili synové Izraelští k cíli té věci pomíjející. **14** Pročež ztupeni jsou smyslové jejich. Nebo až do dnes ta zástěra v čítání Starého Zákona zůstává neodkrytá; nebo skrze Krista se odnímá. **15** Protož až do dnes, když čten bývá Mojžíš, zástěra jest položena na jejich srdci. **16** Než jakž by se obrátilo ku Pánu, odhata bude ta zástěra. **17** Nebo Pán jest Duch ten, a kdež jest ten Duch Páně, tu i svoboda. **18** My pak všickni odkrytou tvář slávu Páně jako v zrcadle spatřujeme, v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.

4 Protož majíce toto přisluhování, jakž jsme milosrdenství došli, neoblevujeme. **2** Ale odmítáme ukrývání neslušnosti, nechodíce v chytrosti, aniž se listivě obírajíce s slovem Božím, ale zjevováním pravdy v příjemnost uvodíce sebe u každého svědomí lidského před obličejem Božím. **3** Paklit' zakryté jest evangelium naše, před těmi, kteříž hynou, zakryté jest. **4** V nichž Bůh světa tohoto oslepil mysl, totiž v nevěrných, aby se jim nezasvítilo světlo evangelium

slávy Kristovy, kterýž jest obraz Boží. (aiōn g165) **5** Neboť ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sebe pak služebníky vašimi pro Ježíše. **6** Bůh zajisté, kterýž rozkázal, aby se z temností světlo zablesklo, tent' se osvítil v srdcích našich k osvětlení známosti slávy Boží v tvář Ježíše Krista. **7** Mámet' pak poklad tento v nádobách hliněných, aby důstojnost té moci byla Boží, a ne z nás, **8** Když se všech stran úzkost míváme, ale nebýváme cele potlačeni; býváme vrtkáni, ale nebýváme docela zvrtkáni; **9** Protivenství trpíme, ale nebýváme opuštěni; býváme opovrženi, ale nehyneme. **10** Vždycky mrtvení Pána Ježíše na těle nosíme, aby i život Ježíšův na těle našem zjeven byl. **11** Vždycky zajisté my, kteříž živi jsme, na smrt býváme vydáváni pro Ježíše, aby i život Ježíšův zjeven byl na smrtelném těle našem. **12** A tak smrt v nás moc provodí, ale v vás život. **13** Majíce tedy téhož ducha víry, podlé toho, jakž psáno jest: Uvěřil jsem, protož jsem mluvil, i myt' věříme, protož i mluvíme, **14** Věduce, že ten, kterýž vzkřísil Pána Ježíše, i nás skrze Ježíše vzkřísí, a postaví s vámi. **15** Nebo to všecko děje se pro vás, aby ta přehojná milost skrze díků činění od mnohých rozmohla se k slávě Boží. **16** Protož neoblevujeme, ale ačkoli ten zevnitřní člověk náš ruší se, však ten vnitřní obnovuje se den ode dne. **17** Nebo toto nynější lehoučké ssoužení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí, (aiōnios g166) **18** Když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné. (aiōnios g166)

5 Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou udělaný, věčný v nebesích. (aiōnios g166) **2** Pročež i v tomto vzdycháme, v příbytek svůj, kterýž jest s nebe, oblečení býti žádající, **3** Jestliže však oblečení, a ne nazí nalezení budeme. **4** Nebo kteříž jsme v tomto stánku, lkáme, jsouce obtíženi, poněvadž bychom nechtěli svlečení býti, ale přiodíni, aby pohlčena byla smrtelnost od života. **5** Ten pak, kdož nás tak k tomu způsobil, Bůhť jest, kterýž také dal nám závdavek Ducha. **6** Protož doufanlivé myslí vždycky jsouce, a věduce, že dokudž pohostinu jsme v tomto těle, vzdálení jsme ode Pána, **7** (Nebo skrze víru chodíme, ne skrze vidění,) **8** Doufanlivéť pak myslí jsme, a oblibujeme raději vyjítí z těla, a přijítí

ku Pánu. 9 Protož i usilujeme buď v těle pohostinu
jsouce, buďto z těla se berouce, jemu se líbiti. 10
Všichni my zajisté ukázati se musíme před soudnou
stolicí Kristovou, aby přijal jeden každý to, což skrze
tělo působil, podlé toho, jakž práce čí byla, buď v
dobrém, neb ve zlém. 11 Protož znajíce tu hrůzu
Páně, lidem k víře sloužíme, Bohuť pak známi jsme.
A nadějit' mám, že i svědomí vašemu známi jsme. 12
Nebot' ne sami sebe opět vám chválíme, ale příčinu
vám dáváme, abyste se chlubilí námi, a abyste to
měli proti těm, kteříž se v tvárnosti chlubí, a ne v
srdci. 13 Nebo buď že nesmyslní jsme, Bohu; buď že
jsme rozumní, vám. 14 Láska zajisté Kristova víže
nás, 15 Jakožto ty, kteříž tak soudíme, že poněvadž
jeden za všechny umřel, tedyť všickni zemřeli, a že za
všecky umřel, aby ti, kteříž živi jsou, již ne sami sobě
živi byli, ale tomu, kterýž za ně umřel i z mrtvých
vstal. 16 A tak my již od toho času žádného neznáme
podlé těla. A ačkoli jsme znali Krista podlé těla, ale
nyní již více neznáme. 17 Protož jestli kdo v Kristu,
nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové
všecko učiněno jest. 18 To pak všecko jest z Boha,
kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám
služebnost smíření toho. 19 Nebot' Bůh byl v Kristu, v
mír uvodě svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich,
a složil v nás to slovo smíření. 20 Protož my na
místě Kristově poselství dějíce, jako by Bůh skrze
nás žádal, prosíme na místě Kristově, smiřte se s
Bohem. 21 Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás
učinil hříchem, abychom my učinění byli spravedlností
Boží v něm.

6 Protož napomáhájíce, i napomínáme vás, abyste
milosti Boží nadarmo nebrali, 2 (Nebot' praví:
V čas příhodný uslyšel jsem tě, a v den spasení
spomohl jsem tobě. Aj, nyníť jest čas příhodný, aj,
nyní dnové spasení.) 3 Žádného nedávájíce v ničemž
pohoršení, aby bylo bez ouhony přísluhování, 4
Ale ve všem se chovájíce jako Boží služebníci, ve
mnohé trpělivosti, v utištěních, v nedostatcích, v
úzkostech, 5 V ranách, v žalářích, v nepokojích, v
pracech, v bděních, v postech, 6 V čistotě, v umění, v
dlouhočekání, v dobrotivosti, v Duchu svatém, v lásce
neošemetné, 7 V slovu pravdy, v moci Boží, skrze
odění spravedlnosti na pravo i na levo, 8 Skrze slávu
i pohanění, skrze zlou i dobrou pověst, jako bludní,
a jsouce pravdomluvní, 9 Jako neznámi, a jsouce

známi, jako umírající, a aj, živi jsme, jako potrestaní,
a nezmordovaní, 10 Jako smutní, a však se vždycky
radující, jako chudí, však mnohé zbohacující, jako
nic nemající, a však všemi věcmi vládnouce. 11 Ústa
naše otevírá jsou k vám, ó Korinští, srdce naše
rozšířeno jest. 12 Nejste v nás ssouzení, než ssouzení
jste v střevách svých. 13 O takověžť pak odměně
jakožto synům pravím: Rozšiřtež se i vy. 14 Netáhněte
jha s nevěřícími. Nebo jaký jest spolek spravedlnosti
s nepravostí? A jaké obcování světla s temnotami?
15 A jaké srovnání Krista s Belialém? Aneb jaký díl
věrnému s nevěrným? 16 A jaké spolčení chrámu
Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého,
jakž pověděl Bůh: Přebývatí budu v nich, a procházeti
se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. 17
A protož vyjďtež z prostředku jejich, a oddělte se,
praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu
vás. 18 A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny
a za dcery, praví Pán všemohoucí.

7 Taková tedy májíce zaslíbení, nejmilejší,
očisťujemež se od všeliké poškrvny těla i ducha,
konájíce posvěcení v bázni Boží. 2 Přijmětež nás.
Žádnémuť jsme neublížili, žádnému neuškodili,
žádného neklamali. 3 Nepravím toho ku potupě,
poněvadž jsem napřed pověděl, že jste v srdcích
našich, abychom spolu mřeli, i spolu živi byli. 4
Mnohét' jsem k vám v mluvení důvěrnosti, mnohot' se
vámi chlubím; naplněn jsem potěšením, rozhojňujit' se
v radosti ve všelikém ssouzení našem. 5 Nebo i když
jsme byli přišli do Macedonie, žádného odpochnutí
nemělo tělo naše, ale ve všem ssouzení jsme byli;
zevnitř boje, vnitř strachy. 6 Ale ten, kterýž těší
poníženě, potěšil nás, Bůh, skrze příchod Titův. 7 A
netoliko příchodem jeho, ale také i potěšením tím,
kteréž on měl z vás, vypravovav nám o vaší veliké
žádosti, o vašem kvílení, a vaší ke mně horlivé milosti,
tak že jsem se velmi zrađoval. 8 A ačkoli zarmoutil
jsem vás listem, nelituji toho, ač jsem byl litoval. Nebo
vidím, že ten list, ačkoli na čas, zarmoutil vás. 9 Nyní
raduji se, ne že jste zarmoucení byli, ale že jste se
ku pokání zarmoutili. Zarmoutili jste se zajisté podlé
Boha, tak že jste k žádné škodě nepřišli skrze nás. 10
Nebo zámutek, kterýž jest podlé Boha, ten pokání k
spasení působí, jehož nikdy líto nebývá, ale zámutek
světa smrt způsobuje. 11 Ano hle, to samo, že jste
podlé Boha zarmoucení byli, jakou v vás způsobilo

snažnost, nýbrž omluvu, nýbrž zažhnutí hněvu, nýbrž bázeň, nýbrž žádost vroucí, nýbrž horlivost, anobř pomstu? Všelijak prokázali jste to, že jste nevinni v té věci. 12 A ač psal jsem vám, však ne pro toho, kterýž tu nepravost spáchal, ani pro toho, komuž se křivda stala, ale aby vám zjevena byla pilnost naše o vás před obličejem Božím. 13 Protož potěšení' jsme z potěšení vašeho. Ale mnohem hojněji zradovali jsme se z radosti Titovy, že poočerstven jest duch jeho ode všech vás, 14 A že chlubil-li jsem se v čem vámi před ním, nebyl jsem zahanben, ale jakož všecko mluvili jsme vám v pravdě, tak i chloubna naše, kteráž byla před Titem, pravá jest shledána. 15 Ano i srdce jeho k vám jest přichýlnější, když rozpomíná se na poslušenství všech vás, kterak jste ho s bázní a s strachem přijali. 16 Protož raduji se, že ve všem mohu se vám dověřiti.

8 Známuť pak vám činíme, bratří, milost Boží, danou zborům Macedonským, z že v mnohém zkušení ssoužení rozhojnilá radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímosti jejich. 3 Nebo svědectví jim vydávám, že podlé možnosti, ba i nad možnost hotovi byli, 4 Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom tu milost a zbirku, kteráž se děje na svaté, na se přijali. 5 A netoliko tak, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprvé dali Pánu, i nám z vůle Boží, 6 Tak že jsme musili napomenouti Tita, aby jakož byl prvé započal, tak také i dokonal při vás milost tuto. 7 A protož jakž ve všech věcech jste hojní, u víře i v řeči i v známosti i ve všeliké snažnosti i v lásce své k nám, tak i v této milosti hojní budete. 8 Ne jako rozkazuje, pravím, ale snažností jiných i vaši upřímostí lásku zkušenu ukázati chtěje. 9 Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli. 10 A k tomuť vám radu dávám; nebo jest vám to užitečné, kteříž jste netoliko činiti, ale i chtítí prvé začali léta předešlého. 11 Protož nyní již to skutkem vykonajte, aby jakož hotové bylo chtění, tak bylo i vykonání z toho, což máte. 12 Nebo jest-liť prvé vůle hotová, podlé toho, což kdo má, vzácná jest, ne podlé toho, čehož nemá. 13 Nebo ne, aby jiní měli polehčení, a vy úzkost, ale rovnost ať jest, nyní přítomně vaše hojnost spomoz jejich chudobě, 14 Aby také jejich hojnost vaší chudobě byla ku pomoci, aby tak byla rovnost; 15 Jakož psáno: Kdo mnoho,

nic mu nezbyvalo, a kdo málo, neměl nedostatku. 16 Ale díka Bohu, kterýž takovou snažnost k vám dal v srdce Titovo, 17 Tak že to napomenutí přijal, anobř jsa opravdový, sám z své dobré vůle šel k vám. 18 Poslalit' jsme pak s ním bratra toho, kterýž má velikou chválu v evangelium po všech zbořích, 19 (A netoliko to, ale také vyvolen jest od církvi za tovaryše putování našeho, s touto milostí, kterouž sloužíme k slávě Pánu a vůli vaší,) 20 Varujice se toho, aby nám někdo neutrhál pro tu hojnost, kterouž my přísluhujeme, 21 Dobré opatrujice netoliko před obličejem Páně, ale i před lidmi. 22 Poslali jsme pak s nimi bratra svého, kteréhož jsme mnohokrát ve mnohých věcech zkusili, že jest pilný, a nyní mnohem pilnější pro mnohé doufání mé o vás. 23 Z strany Tita, tovaryš můj jest, a mezi vámi pomocník; z strany bratří našich, poslové jsou církvi a sláva Kristova. 24 Protož jistoty lásky své a chlouby naší o vás k nim dokažte, před obličejem církvi.

9 Nebo o pomoci, kteráž se děje svatým, jest zbytečné psáti vám. 2 Víím zajisté o vaší hotovosti, pro kterouž chlubím se vámi Macedonským, že Achaia hotova jest od předešlého léta. A ta vaše horlivost mnohými pohnula. 3 I poslal jsem tyto bratří, aby chloubna naše vámi nebyla marná v té stránce, ale abyste, (jakž jsem řekl,) byli hotovi, 4 Abychom snad, přišli-li by se mnou Macedonští, a našli vás nehotové, nemusili se stydětí, (ať nedím vy,) za tak podstatnou chloubu. 5 Protož vidělo se mi za potřebné těchto bratří napomenouti, aby napřed šli k vám, a připravili prvé opověděnou zbirku vaší, aby byla hotová jako dobrovolná zbirka, a ne jako bezděčná. 6 Ale totot' pravím: Kdo skupě rozsívá, skupě i žíti bude; a kdož rozsívá ochotně, ochotně i žíti bude. 7 Jeden každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mušení. Neboť ochotného dárce miluje Bůh. 8 Mocent' jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve všem všudy všeliký dostatek majíce, hojní byli ke všelikému skutku dobrému, 9 Jakož psáno jest: Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky. (aiōn g165) 10 Ten pak, kterýž dává símě rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnožiz símě vaše, a přispořiz úrody spravedlnosti vaší, 11 Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kteráž působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. 12 Nebo služba oběti této netoliko doplňuje

nedostatky svatých, ale také rozhojňuje se v mnohé díky činění Bohu, příčinou schválení služby této, 13 Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upřímé té zdílnosti k sobě i ke všechněm, 14 A modlí se za vás ti, kteříž vás převelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás. 15 Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.

10 Já pak sám Pavel prosím vás skrze tichost a dobrotivost Kristovu, kterýžto v přítomnosti u vás jsem pokorný, ale v nepřítomnosti jsem k vám směle dověrný. 2 Prosímť pak, abych přítomen jsa, nemusil se osvobodití tou smělostí, na kterouž myslím, abych smělý byl proti některým, kteříž za to mají, že bychom my podlé těla chodili. 3 V těle zajisté chodíce, ne podlé těla rytěřujeme, 4 (Nebo odění rytěřování našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad,) 5 Podvracejíce rady, i všelikou vysokost, povyšující se proti umění Božímu, a jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu, 6 A nahotově majíce pomstu proti každému neposlušství, když naplněno bude vaše poslušství. 7 Na to-liž jen, co před očima jest, hledíte? Má-li kdo tu naději o sobě, že by Kristův byl, pomysliť také na to sám u sebe, že jakož on jest Kristův, tak i my Kristovi jsme. 8 Nebo bychť se pak i ještě hojněji chlubil mocí naší, kterouž nám dal Pán k vzdělání, a ne k zkažení vašemu, nebudut' zahanben; 9 Abych se nezdál listy strašiti vás. 10 Nebo listové prý jsou těžcí a mocní, ale přítomnost osobná jest mdlá, a řeč chaterná. 11 Toto nechat' myslí takový, že jacíž jsme v slovu skrze psání, vzdálení jsouce, takoví také budeme i v skutku, přijdouce. 12 Neboť my se nesmíme přimísiti aneb přirovnati k některým, kteříž sami sebe chválí. Ale ti nerozumějí, že sami sebou sebe měří, a přirovnávají sebe sobě. 13 My pak tím, což není odměřeno, nebudeme se chlubiti, ale podlé míry pravidla, kteroužto míru odměřil nám Bůh, tak že jsme dosáhli až k vám. 14 Nebo ne jako bychom nedosáhli až k vám, rozšiřujeme se nad míru. Až i k vám zajisté přišli jsme v evangelium Kristovu. 15 My tedy tím, což není odměřeno, nechlubíme se, cizími pracemi, ale naději máme, když víra vaše růsti bude v vás, že se rozšíříme dále podlé toho, jakž nám odměřeno, 16 Abych ještě tam za vámi kázal evangelium, ne abych v tom, což jinému odměřeno jest, a jest hotové, chlubil se. 17 Ale kdo se chlubí, v

Pánu se chlub. 18 Nebo ne ten, kdož se sám chválí, zkušený jest, ale ten, kohož Pán chválí.

11 Ó byste mne maličko posnesli v nemoudrosti, nýbrž posneste mne. 2 Neboť miluji vás Božím milováním. Zasnoubilť jsem zajisté vás čistou pannu oddati jednomu muži, Kristu. 3 Ale bojím se, aby snad, jakž onen had svedl Evu chytrostí svou, tak nebyly porušeny mysli vaše od sprostnosti, kteráž jest v Kristu. 4 Nebo kdyby někdo přijda, jiného Ježíše kázal, kteréhož jsme nekázali, aneb kdybyste jiného ducha přijali, kteréhož jste nepřijali, aneb jiné evangelium, kteréhož jste nevzali, slušně byste toho snášeli. 5 Neboť za to mám, že jsem nic menší nebyl nežli ti velicí apoštolé. 6 Jestližeť pak jsem nedospělý v řeči, však ne v umění, ale ve všem všudy zjevný jsme vám. 7 Zdali jsem zhřešil, ponižuje se, abyste vy povýšeni byli, že jsem darmo evangelium Boží kázal vám? 8 Jiné jsem církve loupil, bera od nich žold, abych vám sloužil. A byv u vás, i jsa potřeben, nezahálel jsem s obtížním žádného. 9 Nebo ten nedostatek můj doplnili bratří, přišedše z Macedonie. A ve všech věcech varoval jsem se, a varovati budu, abych vás neobtěžoval. 10 Jestliť pravda Kristova ve mně, že chloubá tato nebude mi zmařena v krajinách Achaiských. 11 Z které příčiny? Že vás nemiluji? Bůhť ví. 12 Ale což činím, ještěť činiti budu, abych odňal příčinu těm, kteříž chtějí dostati příčiny, aby v tom, v čemž se chlubí, nalezeni byli takoví jako i my. 13 Nebo takoví falešní apoštolé jsou dělníci Iství, proměňující se v apoštoly Kristovy. 14 A není div. Nebo i sám satan proměňuje se v anděla světlosti. 15 Protož není to tak veliká věc, jestliže i služebníci jeho proměňují se, aby se zdáli býti služebníci spravedlnosti, jichžto konec bude podlé skutků jejich. 16 Opět pravím, aby mne někdo neměl za nemoudrého; nýbrž i jako nemoudrého přijměte mne, at' i já se maličko něco pochlubím. 17 Což mluvím, nemluvímt' jako ode Pána, ale jako v nemoudrosti z strany této podstatné chlouby. 18 Kdyžť se mnozí chlubí podlé těla, i jáť se pochlubím. 19 Rádi zajisté snášíte nemoudré, jsouce moudří. 20 Nebo snášíte i to, by vás kdo v službu podroboval, by kdo zžíral, by kdo bral, by se kdo pozdvíhoval, by vás kdo v tvář bil. 21 O zahanbování pravím, rovně jako bychom my nějací špatní byli. Nýbrž v čem kdo smí, (v nemoudrosti mluvím,) smímť i já. 22 Židé jsou? Jsem

i já. Izraelští jsou? Jsem i já. Símě Abrahamovo jsou? Jsem i já. 23 Služebníci Kristovi jsou? (Nemoudře dím:) Nadto já. V pracích hojněji, v ranách přílišně, v žalářích hojněji, v smrtích častokrát. 24 Od Židů pětkrát čtyřicet ran bez jedné trpěl jsem. 25 Třikrát metlami mrskán jsem, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem na moři tonul, ve dne i v noci v hlubokosti byl jsem. 26 Na cestách často, v nebezpečnosti na řekách, v nebezpečnosti od lotrů, v nebezpečnosti od svého pokolení, v nebezpečnosti od pohanů, v nebezpečnosti v městě, v nebezpečnosti na poušti, v nebezpečnosti na moři, v nebezpečnosti mezi falešnými bratřími. 27 V práci a v ustání, v bděních často, v hladu a v žízni, v postech častokrát, na zimě a v nahotě. 28 Kromě toho, což zevnitř jest, vojsko na každý den povstává proti mně, totiž péče o všechny zbory. 29 Kdo umdlévá, ješto bych já nemdlel? Kdo se uráží, abych já se nepálil? 30 Jestližeť se mám chlubit, nemocmi svými se chlubit budu. 31 Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž jest požeňnaný na věky, ví, žeť nelhu. (aiōn g165) 32 Hejtman v Damašku lidu Aréty krále, ostříhal města Damašku, chtěje mne do vězení vzíti. 33 Ale oknem po provaze spuštěn jsem v koši přes zed, i ušel jsem rukou jeho.

12 Ale chlubit mi se není dobré, nebo přišel bych k viděním a zjevením Páně. 2 Znáám člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, nevím, čili krom těla, nevím, Bůhť ví,) kterýž byl vtržen až do třetího nebe. 3 A vím takového člověka, (bylo-li v těle, čili krom těla, nevím, Bůhť ví,) 4 že byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvit. 5 Takovým budu se chlubit, ale sám sebou nebudu se chlubit, než toliko nemocmi svými. 6 Nebo budu-li se chtít chlubit, nebuduť nemoudrým, pravdu zajisté povím; ale uskovnímť, aby někdo nesmyslel více o mně, nežli vidí při mně, aneb slyší ode mne. 7 A abych se vysokostí zjevení nad míru nepozdvíhl, dán mi jest osten do těla, anděl satan, aby mne zašijkoval, abych se nad míru nepovyšoval. 8 Za to třikrát jsem Pána prosil, aby to odstoupilo ode mne. 9 Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se. Nejraději tedy chlubit se budu nemocmi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. 10 Protož líbost mám v nemocech, v pohaněních, v nedostatcích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když

mdlím, tehdy silen jsem. 11 Učiněn jsem nemoudrým, chlubě se; vy jste mne k tomu přinutili. Nebo já od vás měl jsem chválen býti; neboť jsem nic menší nebyl nežli ti velicí apoštolé, ačkoli nic nejsem. 12 Znamení zajisté apoštolství prokázána jsou mezi vámi ve vši trpělivosti, i v divích, a v zázracích, a v mocech. 13 Nebo co jest, čeho byste vy méně měli nežli jiné církve, leč to, že jsem já nezaháel s obtížením vašim? Odpustež mi to bezpráví. 14 Aj, již potřetí hotov jsem přijíti k vám, a nebuduť zaháleti s obtížením vašim. Neboť nehledám toho, což jest vašeho, ale vás. Nemajíť zajisté synové rodičům pokladů shromažďovati, ale rodičové synům. 15 Ját' pak velmi rád náklad učiním, i sám se vynaložím za duše vaše, ačkoli velmi vás miluje, málo jsem milován. 16 Ale necht' jest tak, že jsem já vás neobtěžoval, než chytrý jsa, lstí jsem vás zýmal. 17 Zdali skrze někoho z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloupl jsem vás? 18 Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlepějemi? 19 A zase domníváte-li se, že se vymlouváme před vámi? Před obličejemť Božím v Kristu mluvíme, a to všecko, nejmilejší, k vašemu vzdělání. 20 Neboť se bojím, abych snad přijda, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl, a já nebyl nalezen od vás, jakéhož byste vy nechtěli, aby snad nebylo svárů, závistí, hněvů, vád, utrhaní, reptání, nadýmání, různic, 21 Aby mne opět, když bych přišel, neponížil Bůh můj u vás, a plakal bych mnohých z těch, kteříž prvé hřešili, a nečinili pokání z nečistoty, a z smilstva, a z nestydatosti, kterouž páchali.

13 Toto potřetí jdu k vám. V ústech dvou neb tří svědků stanet' každé slovo. 2 Předpovědělt' jsem, a předpovídám podruhé jako přítomný, a nyní nepřítomný píši těm, kteříž prvé hřešili, i jiným všechněm, že přijdu-lit' opět znovu, neodpustím, 3 Poněvadž usilujete zkusiti toho, kterýž skrze mne mluví, Krista, kterýžto k vám není nemocný, ale mocný jest v vás. 4 Nebo ačkoli ukřižován jest jako nemocný, ale živ jest z moci Boží. A tak i my mdlí jsme s ním, ale živi budeme s ním, z moci Boží na vás. 5 Sami sebe zkkušujte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavrženi. 6 Ale

nadějí mám, že poznáte, žeť my nejsme zavrženi. 7 Modlímť se pak Bohu, abyste nic zlého nečinili, ne proto, abychom my se dokonalí ukázali, ale abyste vy to, což jest dobrého, činili, my pak jako zavrženi abychom byli. 8 Nebot' nic nemůžeme proti pravdě, ale k pravdě. 9 Radujeme se zajisté, že ač jsme mdlí, ale vy jste silní, a za tot' se i modlíme, abyste vy byli dokonalí. 10 Protož toto nepřítomný jsa, píši, abych přítomen jsa, nemusil býti přísný, podlé moci, kterouž mi dal Pán k vzdělání, a ne k zkáze. 11 Naposledy, bratří, mějtež se dobře, dokonalí budte, potěšujte se, jednostejně smysle, pokoj mějte, a Bůh lásky a pokoje budet' s vámi. 12 Pozdravtež jedni druhých políbením svatým. 13 Pozdravují vás všickni svatí. 14 Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi. Amen.

Galatským

1 Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkřísil z mrtvých,) **2** I ti, kteříž se mnou jsou, všickni bratři zborům Galatským: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista, **4** Kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podlé vůle Boha a Otce našeho, (aiōn g165) **5** Jemuž bud' sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **6** Divím se, že jste tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili se k jinému evangelium. **7** Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ješto vás kormoutí, a převrátiti chtějí evangelium Kristovo. **8** Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý bud'. **9** Jakož jsme prvé pověděli, a ještě znovu pravím: Jestliže by vám kdo jiné evangelium kázal mimo to, kteréž jste přijali, prokletý bud'. **10** Nebo lidské-liž věci, čili Boží předkládám? Zdalíž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaliboval, služebník Kristův bych nebyl. **11** Oznamujit pak vám, bratří, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podlé člověka. **12** Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista. **13** Slyšali jste zajisté o mém obcování někdejší v Židovstvu, že jsem se převelice protivil církvi Boží, a hubil jsem ji, **14** A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mně rovné v pokolení svém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení. **15** Ale když se zalíbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé, a povolal skrze milost svou, **16** Zjeviti Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví; **17** Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, kteříž prvé byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku. **18** Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácte dní. **19** Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně. **20** Cožť pak píši vám, aj, před Bohem, žet neklamám. **21** Potom přišel jsem do krajin Syrských a Cilických. **22** Nebyl jsem pak známý osobou zborům Židovským, kteříž byli v Kristu, **23** Než toliko slyšali: Že ten, kterýž se nám někdy protivil, již nyní káže

víru, kterouž někdy vybojovával. **24** A slavili ve mně Boha.

2 Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita. **2** Vstoupil jsem pak podlé zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláště pak znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i prvé. **3** Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se, **4** Totiž pro podešlé falešné bratří, kteříž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili. **5** Kterýmž ani na chvilku neustoupili jsme, a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás. **6** Od těch pak, kteříž se zdadí něco býti, ač jací někdy byli, mně potom nic není, Bůhť osoby člověka nepřijímá, ti, pravím, kteříž se něco zdadí býti, nic mi nepřidali. **7** Nýbrž naodpor, když uzřeli, že jest mi svěřeno evangelium, abych je kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy, **8** (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany,) **9** A poznavše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí sloupové býti, podali pravic mně a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany, a oni mezi Židy kázali. **10** Toliko bychom na chudé pamatovali, což jsem se i činiti snažoval. **11** A když byl přišel Petr do Antiochie, zjevně jsem jemu odepřel; hoden zajisté byl trestání. **12** Nebo prvé než přišli někteří od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se, boje se těch, kteříž byli z Židovstva. **13** A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, tak že i Barnabáš uveden byl v to jejich pokrytství. **14** Ale já užřev, že nesprostně chodí v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky živ jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu nutíš? **15** My přirození Židé, a ne pohané hříšníci, **16** Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abychom ospravedlnění byli z víry Kristovy, a ne z skutků zákona, proto že nebude ospravedlněn z skutků zákona žádný člověk. **17** Jestliže pak hledajíce ospravedlnění býti v Kristu, nalézáme se i my hříšníci, tedy jest Kristus služebník hřícha? Nikoli. **18** Nebo budu-li to, což jsem zbořil, opět zase vzdělávati, přestupníkem sebe činím. **19** Já zajisté skrze zákon zákonu umřel jsem, abych živ

byl Bohu. 20 S Kristem ukřižován jsem. Žít' jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne. 21 Nepohrdám' tou milostí Boží. Nebo jestližet' jest z zákona spravedlnost, tedyť Kristus nadarmo umřel.

3 Ó nemoudří Galatští, kdo vás tak zmámil, abyste nebyli povolni pravdě, kterýmž před očima Ježíš Kristus prvé byl vypsán, a mezi vámi ukřižován? 2 Toto bych jen rád chtěl zvěděti od vás, z skutků-li zákona Ducha jste přijali, čili z slyšení víry? 3 Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, nyní tělem konáte? 4 Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo-li. 5 Ten tedy, kterýž vám dává Ducha, a činí divy mezi vámi, z skutků-li zákona, čili z slyšení víry? 6 Jako Abraham uvěřil Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti. 7 A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi. 8 Předzvěděvši pak písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, předpovědělo Abrahamovi: Že v tobě budou požehnání všickni národové. 9 A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem. 10 Kteříž pak koli z skutků zákona jsou, pod zlořečenstvím jsou. Nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knize zákona, aby to plnil. 11 A že z zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevné jest, nebo spravedlivý z víry živ bude. 12 Zákon pak není z víry, ale: Ten člověk, kterýž by plnil je, živ bude skrze ně. 13 Ale vykoupil' nás Kristus z zlořečenství zákona, učiněn byv pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož visí na dřevě,) 14 Aby na pohany to požehnání Abrahamovo přišlo v Kristu Ježíši, a abychom zaslíbení Ducha přijali skrze víru. 15 Bratří, po lidsku pravím: Však utvrzené člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní co přidává. 16 Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho. Nedí: A semenu tvému, jako o mnohých, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus. 17 Totot' pak pravím: Že smlouvy prvé od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, zákon, kterýž po čtyřech stech a po třicítí letech začal se, nevyprazdňuje, aby slib Boží v nic obrátil. 18 Nebo jestližet' z zákona dědictví, již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení Bůh daroval. 19 Což pak zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřišlo to sítě, jemuž

se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce prostředníka. 20 Ale prostředník není jednoho, Bůh pak jeden jest. 21 Tedy zákon jest proti slibům Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl zákon dán, kterýž by mohl obživiti, jistě z zákona byla by spravedlnost. 22 Ale zavřelo písmo všecky pod hříchy, aby zaslíbení z víry Jezukristovy dáno bylo věřícím. 23 Prvé pak, než přišla víra, pod zákonem byli jsme ostříhání, zavřeni jsouce k té víře, kteráž potom měla zjevena býti. 24 A tak zákon pěstounem naším byl k Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli. 25 Ale když přišla víra, již nejsme pod pěstounem. 26 Všickni zajisté synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru. 27 Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli. 28 Neníť ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši. 29 A když Kristovi jste, tedy sítě Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.

4 Pravímť pak, že pokudž dědic maličký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa páнем všeho, 2 Ale pod ochráncemi a správci jest až do času uložného od otce. 3 Tak i my když jsme byli maličci, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni. 4 Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem, 5 Aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali. 6 A že jste synové, poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajících: Abba, Otče. 7 A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista. 8 Ale tehdáž, neznavše Boha, sloužili jste těm, kteříž z přirození nejsou bohové. 9 Nyní pak, znajíce Boha, nýbrž poznání jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obrácíte k mdlým a bídným živlům, jimž opět znovu chcete sloužiti? 10 Dnů šetříte, a měsíců, a časů, i let. 11 Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi. 12 Budte jako já, nebo i já jsem jako vy, bratří, prosím vás. Nic jste mi neublížili. 13 Nebo víte, že s mdlobou těla kázal jsem vám evangelium ponejprvé. 14 A pokušení mé na těle mém nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako anděla Božího přijali jste mne, jako Krista Ježíše. 15 Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svědectvíť vám zajisté dávám, že kdyby to možné bylo, oči své vyloupíce, byli byste mi dali. 16 Což tedy učiněn jsem vaším nepřitelem,

pravdu vám pravě? 17 Milujít' vás nedobře, nýbrž odstrčít' nás chtějí, abyste vy je milovali. 18 Slušnéť jest pak horlivě milovati v dobrém vždycky, a ne jen toliko tehďáž, když jsem přítomen vám. 19 Synáčkové moji, (kteréz' opět rodím, až by Kristus zformován byl v vás,) 20 Chtěl bych přítomen vám býti nyní, a proměnit' hlas svůj; nebo v pochybnosti jsem o vás. 21 Povězte mi, kteří pod zákonem chcete býti, nepozorujete-liž zákona? 22 Nebo psáno jest: Že Abraham měl dva syny, jednoho z děvky, a druhého z svobodné. 23 Ale ten z děvky podlé těla se narodil, ten pak z svobodné podlé zaslíbení. 24 Kteréžto věci u figúře se staly. Nebo toť jsou ti dva zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozující, a tent' jest jako Agar. 25 Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. Dobřet' se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, nebo v službu podroben jest s syny svými. 26 Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás. 27 Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodíš, vykřikni a zvolaj, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více než ta, kteráž má muže. 28 Myť jsme tedy, ó bratří, tak jako Izák, synové zaslíbení. 29 Ale jakož tehďáž ten podlé těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl podlé Ducha, tak i nyní. 30 Než co praví písmo? Vyvrz děvku i syna jejího; nebo nebudet' dědicem syn děvky s synem svobodné. 31 A tak, bratří, nejsmet' synové děvky, ale svobodné.

5 Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjíte, a nezapletejte se zase v jho služebnosti. 2 Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, Kristus vám nic neprospěje. 3 A zase osvědčuji všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen všecken zákon naplniti. 4 Zbavili jste se Krista, kteřížkoli v zákoně ospravedlnění býti hledáte; vypadli jste z milosti. 5 My zajisté duchem z víry naděje spravedlnosti očekáváme. 6 Nebo v Kristu Ježíši ani obřizka nic neprospívá, ani neobřizka, ale víra skrze lásku dělající. 7 Běželi jste dobře. Kdo vám překazil, abyste pravdy neposlouchali? 8 Nenít' ta rada z toho, kterýž vás volá. 9 Maličko kvasu všecko těsto nakvašuje. 10 Ját' mám naději o vás v Pánu, že nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, kterýž kormoutí vás, trpěti bude soud, kdožť jest on koli. 11 Já pak, bratří, káži-li také obřizku, i pročez' ještě protivensví trpím? Tedy jest vyprázdněno pohoršení kříže. 12 Ó

by také odřezáni byli, kteříž vás nepokojí. 13 Nebo vy v svobodu povolání jste, bratří, toliko abyste pod zámyslem té svobody nepovolovali tělu, ale skrze lásku posluhujte sobě vespolek. 14 Nebo všecken zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 15 Pakli se vespolek koušete a žerete, hleďtež, abyste jedni od druhých zkaženi nebyli. 16 Ale pravímť: Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte. 17 Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne, což byste chtěli, to činili. 18 Jestliže pak Duchem vedeni býváte, nejste pod zákonem. 19 Zjevnít' jsou pak skutkové těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost, 20 Modloslužba, čarování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, drážďění, různice, sekty, 21 Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné věci. Kteréz' kdokoli činí, toť vám předpovídám, jakož jsem i prvé pravil, že království Božího dědicové nebudou. 22 Ovoce pak Ducha jestit': Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, středmost. 23 Proti takovýmť není zákon. 24 Nebo kteříž jsou Kristovi, ti své tělo ukřižovali s vášněmi a s žádostmi. 25 Jsme-liť Duchem živi, Duchem i chodme. 26 Nebývejme marné chvály žádostivi, jedni druhých popouzejíce, a jedni druhým závidíce.

6 Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín. 2 Jedni druhých břemena neste, a tak plíte zákon Kristův. 3 Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejasa, takového vlastní mysl jeho svodí. 4 Ale díla svého zkus jeden každý, a tehdyť sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném. 5 Nebo jeden každý své břímě ponese. 6 Dílejš se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu s tím, od kohož naučení běje, vším statkem. 7 Nemylte se, Bůht' nebude oklamán; nebo cožkoli rozsívá by člověk, toť bude i žiti. 8 Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla žiti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchat' žiti bude život věčný. (aiōnios g166) 9 Činíce pak dobře, neoblevujme; nebo časem svým budeme žiti, neustávající. 10 A protož dokudž čas máme, čínme dobře všechněm, nejvíce pak domácím víry. 11 Pohleďte, jaký jsem vám list napsal svou rukou. 12 Ti, kteříž chtějí tvární býti podlé těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jedné aby

protivenství pro kříž Kristův netrpěli. **13** Nebo ani sami ti, kteříž se obřezují, nezachovávají zákona, ale chtějí, abyste se obřezovali, aby se tělem vašim chlubil. **14** Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřížován, a já světu. **15** Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprospívá, ani neobřízka, ale nové stvoření. **16** A kteřížkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský. **17** Dále pak žádný mi nečiň zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle svém. **18** Milost Pána Ježíše Krista s duchem vašim, bratří. Amen.

Efezským

1 Pavel apoštol Jezukristův, skrze vůli Boží, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnaním duchovním v nebeských věcech v Kristu, **4** Jakož vyvolil nás v něm před ustanovením světa, abychom byli svatí a nepoškození před obličejem jeho v lásce, **5** Předzřídil nás k zvolení za syny skrze Ježíše Krista pro sebe, podle dobře libé vůle své, **6** K chvále slávy milosti své, kterouž vzácné nás učinil v tom nejmilejším. **7** V němž máme vykopení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství milosti jeho, **8** Kterouž rozhojnil k nám ve vši moudrosti a opatrnosti, **9** Oznamív nám tajemství vůle své podle dobré libosti své, kterouž předuložil byl sám v sobě, **10** Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské. **11** V kterémž i k losu připuštění jsme, předzřízení byvše, podle předuložení toho, kterýž všecko působí podle rady vůle své, **12** Abychom tak byli k chvále slávy jeho my, kteříž jsme prvé naději měli v Kristu. **13** V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totiž evangelium spasení svého, skrze kteréž také, uvěřivše, znamenání jste Duchem zaslíbení svatým, **14** Kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykopení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho. **15** Protož i já, slyšev o vaší víře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všechněm svatým, **16** Nepřestávám díky činiti z vás, zmínku čině o vás na modlitbách svých, **17** Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Duchu moudrosti a zjevení ku poznání jeho, **18** A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho, a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých, **19** A kterak jest nesmírná velikost moci jeho k nám věřícím podle působení moci síly jeho. **20** Kteréž dokázal na Kristu, vzkřísiv jej z mrtvých, a posadiv na pravici své na nebesích, **21** Vysoce nade všecko knížatstvo, i mocností, i moci, i panstvo, i nad každé jméno, kteréž se jmenuje, netoliko v věku tomto, ale i v budoucím. (aiōn g165) **22** A všecko poddal pod nohy jeho, a jej dal hlavu nade všecko církvi, **23** Kteráž jest tělo jeho, a plnost všecko ve všech naplňujícího.

2 I vás obživil mrtvé v vinách a hříších, **2** V nichž jste někdy chodili podle obyčeje světa tohoto, a podle knížete mocného v povětří, ducha toho, kterýž nyní dělá v synech zpourey. (aiōn g165) **3** Mezi nimiž i my všickni obcovali jsme někdy v žádostech těla svého, činivše to, což se líbilo tělu a myslí, a byli jsme z přirození synové hněvu jako i jiní. **4** Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kterouž zamiloval nás, **5** Také i nás, když jsme mrtví byli v hříších, obživil spolu s Kristem, (milostí spasení jste,) **6** A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, **7** Aby ukázal v věku budoucím nepřevyšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši. (aiōn g165) **8** Nebo milostí spasení jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, darť jest to Boží,) **9** Ne z skutků, aby se někdo nechlubil. **10** Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvořeni v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili. **11** Protož pamatujte, že vy někdy pohané podle těla, kteříž jste slouli neobřizka od těch, kteříž slouli obřizka na těle, kteráž se působí rukama, **12** Vy jste byli onoho času bez Krista, odcizeni od společnosti Izraele, a cizí od úmluv zaslíbení, naděje nemající, a bez Boha na světě. **13** Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kteříž jste někdy byli dalecí, blízcí učiněni jste skrze krev Kristovu. **14** Nebo onť jest pokoj náš, kterýž učinil oboje jedno, zbořiv hradbu dělící na různě, **15** A nepřátelství, totiž zákon přikázání v ustanoveních, vyprázdnil skrze tělo své, aby ty oboje vzdělal v samém sobě v jednoho nového člověka, tak čině pokoj, **16** A v mír uvodě oboje v jenom těle Bohu skrze kříž, vyhladiv nepřátelství skrze něj. **17** A přišed, zvěstoval pokoj vám, dalekým i blízkým. **18** Neboť skrze něho obojí máme přístup v jednom Duchu k Otci. **19** Aj, již tedy nejste hosté a příchozí, ale spoluměšťané svatých a domácí Boží, **20** Vzdělaní na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus, **21** Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu. **22** Na kterémž i vy spolu vzděláváte se v přibýtek Boží, v Duchu svatém.

3 Pro tu příčinu já Pavel ten vězeň Krista Ježíše pro vás pohaný, **2** Jestliže však jste slyšeli o milosti Boží, kteréž jest mi uděleno k přísluhování vám, **3** Že skrze zjevení oznámil mi tajemství, (jakož jsem prvé psal krátce; **4** Z čehož můžete, čtouce, porozuměti

známosti mé v tajemství Kristovu;) 5 Kteréz za jiných věků nebylo známo synům lidským, tak jako nyní zjeveno jest svatým apoštolům jeho a prorokům skrze Ducha, 6 Že jsou pohané spoludědicové a jednotělní, i spoluúčastníci zaslíbení jeho v Kristu skrze evangelium. 7 Kteréhož jsem učiněn slouha z daru milosti Boží sobě dané, podlé působení moci jeho. 8 Mně nejmenšímu ze všech svatých dána jest milost ta, abych mezi pohany zvěstoval ta nestihlá bohatství Kristova, 9 A vysvětlil všechněm, jaké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všecko stvořil skrze Ježíše Krista, (aiōn g165) 10 Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží, 11 Podlé předuložení věčného, kteréz uložil v Kristu Ježíši Pánu našem, (aiōn g165) 12 V němž máme směrlost a přístup s doufáním skrze víru jeho. 13 Protož prosím, abyste nehynuli v mých ssouženích pro vás, kteráž jsou sláva vaše. 14 Pro tuť příčinu klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, 15 Z něhož všeliká rodina na nebi i na zemi se jmenuje, 16 Aby vám dal, podlé bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku, 17 Aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, 18 Abyste v lásce vkořeneční a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteráká by byla šířkost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, 19 A poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží. 20 Tomu pak, kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji, než my prosíme aneb rozumíme, podlé moci té, kterouž dělá v nás, 21 Tomu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všecky věky věků. Amen. (aiōn g165)

4 Prosímť tedy vás já vězeň v Pánu, abyste chodili tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povolání jste, 2 Se vši pokorou, tichostí, i s snášelivostí, snášejíce se vespolek v lásce, 3 Usilující zachovávat jednotu Ducha v svazku pokoje. 4 Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povolání jste v jedné naději povolání svého. 5 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest, 6 Jeden Bůh a Otec všech, kterýž jest nade všecko, a skrze všecko, i ve všech vás. 7 Ale jednomu každému z nás dána jest milost podlé míry obdarování Kristova. 8 Protož dí: Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem. 9 Ale to, že vstoupil, co jest, jediné že i sstoupil prvé do nejnižších stran země? 10 Ten

pak, kterýž sstoupil, onť jest, kterýž i vstoupil vysoko nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. 11 A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, 12 Pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, 13 Až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova, 14 Abychom již více nebyli děti, zmitající se a točící každým větrem učení v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání lstivému; 15 Ale upřímě se majíce v lásce, rostíme v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista. 16 Z kteréhož všecko tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubích přísluhování, podlé vnitřní moci v míru jednoho každého ouda, zrůst, jakž na tělo přísluší, běře, k vzdělání svému v lásce. 17 A protož totot' pravím a osvědčuji skrze Pána, abyste již více nechodili, jako i jiní pohané chodí, v marnosti myslí své, 18 Zatemnění v rozumu, odcizeni jsouce od života Božího, pro neznámost, kteráž jest v nich z zatvrzení srdce jejich. 19 Kteříž zoufavše sobě, vydali se v nesydatost, aby všelikou nečistotu páchali s chtivostí. 20 Ale vy ne tak jste se vyučili od Krista, 21 Ač jestliže jste ho slyšeli, a o něm byli vyučeni, jakž jest pravda v Ježíšovi, 22 Totiž, žeť vám náleží složití ono první obcování podlé toho starého člověka, rušícího se, podlé žádosti oklamávajících, 23 Obnoviti se pak duchem myslí své, 24 A obléci toho nového člověka, podlé Boha stvořeného, v spravedlnosti a v svatosti pravdy. 25 Protož složíce lež, mluvětež pravdu jeden každý s bližním svým; nebo jsme vespolek oudové. 26 Hněvejte se, a nehřešte; slunce nezapadej na hněvivost vaši. 27 Nedávejte místa ďáblu. 28 Kdo kradl, již více nekrad', ale raději pracuj, děláje rukama, což dobrého jest, aby měl, z čeho udělití nuznému. 29 Žádná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale jestli jaká dobrá k vzdělání užitečnému, aby dala milost posluchačům. 30 A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmž znamenání jste ke dni vykoupení. 31 Všelická hořkost, a rozzlobení se, i hněv, i křik, i rouhání buď odjato od vás, se vši zlostí, 32 Ale budte k sobě vespolek dobrotiví, milosrdní, odpouštějíce sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám.

5 Budtež tedy následovníci Boží, jakožto synové milí. 2 A chodte v lásce, jako i Kristus miloval nás, a vydal sebe samého za nás, dar a obět Bohu u vůni

rozkošnou. 3 Smilstvo pak a všeliká nečistota, neb lakomství, aniž jmenováno bud' mezi vámi, jakož sluší na svaté, 4 A mrzkost, ani bláznové mluvení, ani šprymování, kteréžto věci jsou nenáležitě, ale raději díků činění. 5 Víte zajisté o tom, že žádný smilník aneb nečistý, ani lakomec, (jenž jest modloslužebník,) nemá dědictví v království Kristově a Božím. 6 Žádný vás nesvod' marnými řečmi; nebo pro takové věci přichází hněv Boží na syny nepoddané. 7 Nebývejtež tedy účastníci jejich. 8 Byli jste zajisté někdy temnosti, ale nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chodte, 9 (Nebo ovoce Ducha záleží ve vsí dobrotě, a spravedlnosti, a v pravdě,) 10 O to stojíce, což by se dobře líbilo Pánu. 11 A neobcujte s skutky neužitečnými tmy, ale raději je tescete. 12 Nebo což se tajně děje od nich, mrzko jest o tom i mluvíti. 13 Ale to všecko, když bývá od světla trestáno, bývá zjeveno; cožkoli zajisté zjevné bývá, světlo jest. 14 Protož praví: Probud' se ty, kdož spíš, a vstaň z mrtvých, a zasvítíť se tobě Kristus. 15 Víztež tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, 16 Vykupující čas; nebo dnové zlí jsou. 17 Protož nebývejte neopatrní, ale rozumějící, která by byla vůle Páně. 18 A neopíjejte se vínem, v němž jest prostopašnost, ale naplnění budte Duchem, 19 Mluvíce sobě vespolek v žalmích, a v chvalách, a v písničkách duchovních, zpívajícíe a plésajícíe v srdcích svých Pánu, 20 Díky činíce vždycky ze všeho ve jménu Pána našeho Jezukrista Bohu a Otcí, 21 Poddáni jsouce jedni druhým v bázni Boží. 22 Ženy mužům svým poddány budte, jako Pánu. 23 Nebo muž jest hlava ženy, jako i Kristus hlava církve, a onť jest spasitel těla. 24 A protož jakož církev poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým ve všem. 25 Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, 26 Aby ji posvětil, očistiv obmytím vody skrze slovo, 27 Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poškrvny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá, a bez úhony. 28 Takt' jsou povinni muži milovati ženy své jako svá vlastní těla. Kdo miluje ženu svou, sebet' samého miluje, 29 Žádný zajisté nikdy těla svého neměl v nenávisti, ale krmí a chová je, jakožto i Pán církev. 30 Nebot' jsme oudové těla jeho, z masa jeho, a z kostí jeho. 31 A protot' opustí člověk otce svého i matku, a připojí se k manželce své, i budouť ti dva jedno tělo.

32 Tajemství toto veliké jest, ale já pravím o Kristu a o církvi. 33 A však i vy, jeden každý z vás, manželku svou tak jako sám sebe miluj. Žena pak ať se bojí muže.

6 Dítky poslouchejte rodičů svých v Pánu; nebot' jest to spravedlivé. 2 Cti otce svého i matku, (tot' jest příkázání první s zaslíbením,) 3 Aby dobře bylo tobě, a abys byl dlouhověký na zemi. 4 A vy otcové nepouzejte k hněvu dítek svých, ale vychovávejte je v cvičení a v napominání Páně. 5 Služebníci budte poslušni pánů tělesných s bázní a s strachem, v sprostnosti srdce svého, jako Krista, 6 Ne na oko sloužíce, jako ti, kteříž se lidem líbiti usilují, ale jako služebníci Kristovi, činíce vůli Boží z té duše, 7 S dobrou myslí sloužíce, jakožto Pánu, a ne lidem, 8 Věduce, že, což by koli jeden každý učinil dobrého, za to odplatu vzíti má ode Pána, budto služebník, budto svobodný. 9 A vy páni též se tak mějte k nim, odpouštějícíe pohrůžky, věduce, že i vy také máte Pána svého v nebesích, a přijímání osob není u něho. 10 Dále pak, bratří moji, posilíte se v Pánu a v moci síly jeho. 11 Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům dábským. 12 Nebot' není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. (aiōn g165) 13 A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajícíe, státi. 14 Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, 15 A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje, 16 A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všecky šípy ohnivě nešlechtníka toho uhasiti. 17 Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží, 18 Všelickou modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a v tom bedliví jsouce se vsí ustavičností a prošením za všechny svaté, 19 I za mne, aby mi dána byla řeč k otevření úst mých s smělou doufanlivostí, abych oznamoval tajemství evangelium, 20 Pro něž úřad konám v řetězu, abych v něm směle mluvil, jakž mně mluvíti náleží. 21 Abyste pak věděli i vy, co se se mnou děje, a co činím, všecko vám to oznámí Tychikus, milý bratr a věrný služebník v Pánu, 22 Jehož jsem pro to samo k vám poslal, abyste věděli o našich věcech, a aby

potěšil srdcí vašich. 23 Pokoj bratřím, a láska s věrou
od Boha Otce a Pána Jezukrista. 24 Milost Boží
se všechněmi milujícími Pána našeho Jezukrista k
neporušitelnosti. Amen.

Filipským

1 Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všechněm svatým v Kristu Ježíši, kteříž jsou v městě Filippis, s biskupy a s jahny: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Děkuji Bohu svému, když se koli na vás rozpomenu, **4** Vždycky při každé modlitbě své, s radostí za všechny za vás prosbu čině, **5** Z vašeho obcování evangelium, hned od prvního dne až posavad, **6** Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista, **7** Jakož jest mi spravedlivé tak smysliti o všech vás, proto že vás v srdci mám i v vězení svém, a v obraňování i v utvrzování evangelium, vás všechny účastníky milosti mně dané. **8** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterak po všech po vás toužím v střevách Ježíše Krista. **9** A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojňovala v známosti a ve všelikém smyslu, **10** K tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřími a bez úrazu, až ke dni Kristovu, **11** Naplnění jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží. **12** Chciť pak, bratří, abyste věděli, že to, což mne obklíčilo, k většímu prospěchu evangelium přišlo, **13** Tak že vězení mé pro Krista rozhlášeno jest po všem rathouzu, i jinde všudy. **14** A mnozí z bratří v Pánu, spolehše na vězení mé, hojnější smělost mají bez strachu mluvit slovo. **15** A však někteří z závisi a navzdoru, někteří pak také z oblíbení Krista káží. **16** Ti pak, kteříž navzdoru Krista zvěstují, ne v čistotě, domnívají se, že mi k vězení mému ssoužení přidadí; **17** Kteří pak z lásky, ti vědí, že jsem k obraně evangelium postaven. **18** Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, buď v samé tvárnosti, buď v pravdě Kristus se zvěstuje, i z tohoť se raduji, a ještě radovati budu. **19** Nebo vím, že mi to přijde k spasení skrze vaši modlitbu, a pomoc Ducha Jezukristova, **20** Podlé pečlivého očekávání a naděje mé, že v ničem nebudu zahanben, ale ve vši doufanlivé smělosti, jakž prvé vždycky, tak i nyní veleben bude Kristus na těle mém, buď skrze život, buď skrze smrt. **21** Mně zajisté živu býti jest Kristus, a umříti zisk. **22** Jestli mi pak prospěšněji živu býti v těle pro práci, tedy nevím, co bych vyvolil. **23** K obémuť se k tomu nakloňuji, žádost maje umříti, a býti s Kristem, což by mnohem

lépe bylo, **24** Ale pozůstati v těle potřebněji jest pro vás. **25** Načež spoléhaje, vím, že pobudu, a s vámi se všemi spolu pozůstanu k vašemu prospěchu, a k radosti víry, **26** Aby se vaše ze mne chlouba v Kristu Ježíši rozhojnila, skrze mou vám zase přítomnost. **27** Toliko, jakž sluší evangelium Kristovu, obcujte, abych, buď přijda a vás vida, buď vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracující v víře evangelium, **28** A v ničemž se nestrachující protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení, a to od Boha. **29** Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v něho věřili, ale také pro něj i trpěli, **30** Týž boj majíce, jakýž jste při mně viděli, i nyní o mně slyšíte.

2 Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli které utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsou-li která střeva a slitování, **2** Naplňte radost mou, abyste jednostejného smyslu byli, jednostejnou lásku majíce, jednodušní jsouce, jednostejně smýšlejíce, **3** Nic nečiníce skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce. **4** Nehleďteje jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných. **5** To tedy, citte při sobě, co i při Kristu Ježíši. **6** Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, **7** Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. **8** A v způsobu nalezen jako člověk, ponižil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže. **9** Protož i Bůh povýšil ho nade vše, a dal jemu jméno nad každé jméno, **10** Aby ve jménu Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, a těch, kteříž jsou na zemi, i těch, kteříž jsou pod zemí, **11** A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce. **12** A tak, moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázní a s třesením spasení své konejte. **13** Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podlé dobře libé vůle své. **14** Všecko čiňte bez reptání, a bez pochybování, **15** Abyste byli bez úhony, a upřími synové Boží, bez obvinění u prostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto světře jako světla na světě, **16** Slovo života zachovávajícíe, ku poctivosti mé v den Kristův, že jsem ne nadarmo běžel, ani nadarmo pracoval. **17** A bycht' pak i obětován byl pro obět a službu víře vaší, raduji se, a spolu raduji se se

všechněmi vámi. 18 A též i vy radujte se, a spolu radujte se se mnou. 19 Mámt' pak naději v Pánu Ježíši, že Timotea brzy pošli vám, abych i já pokojně mysli byl, zvěda, kterak vy se máte. 20 Nebo žádného tak jednomyslného nemám, kterýž by tak vlastně o vaše věci pečoval. 21 Všickni zajisté svých věcí hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše. 22 Ale jej zkušeného býti víte, že jako syn s otcem, se mnou přísluhoval v evangelium. 23 Tohot' hle, naději mám, že pošli, jakž jen uzřím, co se bude dítí se mnou. 24 Mámt' pak naději v Pánu, že i sám brzo přijdu k vám. 25 Ale zdálo se mi za potřebné Epafrodita, bratra a pomocníka a spolurytíře mého, vašeho pak apoštola i služebníka, v potřebě mé poslati k vám, 26 Poněvadž toužil po všech vás, a velmi těžek nad tím byl, že jste o něm slyšeli, že by byl nemocen. 27 A bylť jistě nemocen, i blízek smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, a ne nad ním toliko, ale i nade mnou, abych zámтку na zámutek neměl. 28 Protož tím chtivěji poslal jsem ho, abyste, vidouce jej zase, radovali se, a já bych byl bez zámťku. 29 Přijmětež jej tedy v Pánu se vši radostí, a mějtež takové v poctivosti. 30 Nebot' pro dílo Kristovo až k smrti se přiblížil, opováziv se života, aby doplnil to, v čemž jste vy měli nedostatek při posloužení mně.

3 Dále pak, bratří moji, radujte se v Pánu. Jednostejných vám věcí psáti mně se jistě nestýšě, vám pak to bezpečně jest. 2 Vizte psy, vizte zlé dělníky, vizte roztržku. 3 Nebot' myt' jsme obřízka, kteříž duchem sloužíme Bohu, a chlubíme se v Kristu Ježíši, a nedoufáme v těle, 4 Ačkoli i já mohl bych doufati v těle. Zdá-lit' se komu jinému, že by mohl doufati v těle, já více, 5 Obřezán jsa osmého dne, jsa z rodu Izraelského, pokolení Benjaminova, Žid z Židů, podle zákona farizeus, 6 A z strany horlivosti protivník církve, z strany pak spravedlnosti zákonní jsa bez úhony. 7 Ale to, což mi bylo ziskem, položil jsem sobě pro Krista za škodu. 8 Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše Pána svého, pro nějž jsem to všecko ztratil, a mám to jako za lejna, abych Krista získal, 9 A v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest z zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, tu spravedlnost, kteráž jest z Boha, a u víře záleží, 10 Abych poznal jej, a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho, 11 Zda bych tak přišel

k vzkříšení z mrtvých. 12 Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvátiti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. 13 Bratří, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. 14 Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši. 15 Protož kteřížkoli jsme dokonalí, to smýšlejme. A pakli v čem jinak smyslíte, i tot' vám Bůh zjeví. 16 Ale k čemuž jsme již přišli, v tom při jednostejném zůstávejme pravidle, a jednostejně smyslme. 17 Spolunásledovníci moji budte, bratří, a šetřte těch, kteříž tak chodí, jakož máte příklad na nás. 18 Nebot' mnozí chodí, o nichž jsem častokrát pravil vám, a nyní s pláčem pravím, že jsou nepřátelé kříže Kristova, 19 Jichžto konec jest zahynutí, jejichž Bůh jest břicho, a sláva v mrzkostech jejich, kteříž o zemské věci stojí. 20 Ale naše obcování jest v nebesích, odkudž i spasitele očekáváme Pána Jezukrista, 21 Kterýž promění tělo naše ponížené, aby bylo podobné k tělu slávy jeho, podle mocnosti té, kterouž mocen jest i všecky věci podmaniti sobě.

4 A tak, bratří moji milí a přežádoucí, radost a koruno má, tak stůjte v Pánu, milí. 2 Evody prosím, i Syntychény prosím, aby jednostejně smyslily v Pánu. 3 Ano i tebe prosím, tovaryši můj vlastní, budiž jim pomocen, kteréžto v evangelium spolu se mnou pracovaly, i spolu s Klimentem a s jinými pomocníky mými, jejichž jména jsou v knize života. 4 Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se. 5 Mírnost vaše známa buď všechněm lidem. Pán blízko. 6 O nic nebudte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díků činěním prosby vaše známy budte Bohu. 7 A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. 8 Dále pak, bratří, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemyšľujte. 9 Kterýmž jste se i naučili, je i přijali, a slyšeli i viděli na mně. Ty věci činite, a Bůh pokoje budeť s vámi. 10 Zradoval jsem se v Pánu velice, že již opět zase rozzelenala se péče vaše o mne. Načež však byli jste myslili, ale nedostalo se vám příhodného času. 11 Ne proto, že bych jakou nouzi měl, toto pravím; nebo já naučil jsem se dosti míti na

tom, což mám. 12 Umímt' i snížen býti, umím také i hojnost míti; všudy a ve všech věcech pocvičen jsem, i nasycen býti i lačněti, totiž hojnost míti i nouzi trpěti. 13 Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. 14 A však dobře jste učinili, obcovavše mému ssoužení. 15 Víte pak i vy, Filipenští, že při počátku evangelium, když jsem šel z Macedonie, žádný zbor neudělil mi z strany dání a vzetí, než vy sami. 16 Ano i do Tessaloniky jednou i podruhé, čehož jsem potřeboval, poslali jste mi. 17 Ne proto že bych hledal darů, ale hledám užitku hojného k vašemu prospěchu. 18 Přijalt' jsem pak všecko, a hojněť mám, naplněnt' jsem, vzav od Epafrodita to, což posláno od vás, vůni sladkosti, obět' vzácnou a libou Bohu. 19 Bůh pak můj naplnít' všelikou potřebu vaši podlé bohatství svého slavně v Kristu Ježíši. 20 Bohu pak a Otcí našemu sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 21 Pozdravtež všech svatých v Kristu Ježíši. Pozdravujít' vás bratří, kteříž jsou se mnou. 22 Pozdravujít' vás všickni svatí, zvláště pak ti, kteříž jsou z domu císařova. 23 Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

Koloským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a Timoteus, **2** Těm, kteříž jsou v Kolossis, svatým a věrným bratřím v Kristu Ježíši: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **3** Díky činíme Bohu a Otcí Pána našeho Jezukrista, vždycky za vás modléce se, **4** Slyšavše o víře vaší v Kristu Ježíši, a o lásce ke všechněm svatým, **5** Pro nadějí složenou vám v nebesích, o níž jste prvě slyšeli v slovu pravdy, to jest evangelium. **6** Kteréz jest přišlo k vám, jako i na všecken svět, a ovoce nese, jako i u vás od toho dne, v kterémž jste slyšeli, a poznali milost Boží v pravdě, **7** Jakož jste se i naučili od Epafry, milého spoluslužebníka našeho, kterýž jest věrný k vám služebník Kristův, **8** Kterýž také oznámil nám lásku vaší v Duchu. **9** Protož i my, od toho dne, jakž jsme to uslyšeli, nepřestáváme modliti se za vás a žádati, abyste naplnění byli známostí vůle jeho ve vši moudrosti a rozumnosti duchovní, **10** Abyste chodili hodně Pánu ke vši jeho líbeznosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávajíce a rostouce v známosti Boží, **11** Všelikou mocí zmocnění jsouce, podlé síly slávy jeho, ke vši trpělivosti a dobrotivosti s radostí, **12** Díky činíce Otcí, kterýž hodně nás učinil účastnosti losu svatých v světle, **13** Kterýž vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého, **14** V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, **15** Kterýž jest obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření. **16** Nebo skrze něho stvořeny jsou všechny věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, budto trůnové neb panstva, budto knížatstva neb mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. **17** A on jest přede vším, a všecko jím stojí. **18** A onť jest hlava těla církve, kterýž jest počátek a prvorozený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel, **19** Poněvadž se zalíbilo Otcí, aby v něm všechna plnost přebývala, **20** A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, budto ty věci, kteréž jsou na zemi, budť ty, kteréž jsou na nebi. **21** Ano i vás, někdy odcizené a nepřátely v mysli, skrze skutky zlé, nyní již smířil, **22** Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a nepoškvrněné, a bez úhony před obličejem svým, **23** Však jestliže zůstáváte u víře založení a pevní, a neuchylujete

se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli, jenž jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, jehož já Pavel učiněn jsem služebník. **24** Kterýž nyní raduji se z utrpení svých pro vás, a doplňuji ostatky ssoužení Kristových na těle mém za jeho tělo, jenž jest církev, **25** Jejíž učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, **26** To tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. (aiōn g165) **27** Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy, **28** Kteréhož my zvěstujeme, napomínajíce všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vši moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. **29** O čež i pracuji, bojuje podlé té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně mocně.

2 Chcit' zajisté, abyste věděli, jakou nesnáz mám o vás, a o ty, kteříž jsou v Laodicii, a kteřížkoli neviděli tváří mé podlé těla, **2** Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha i Otce i Krista, **3** V němž jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti. **4** A totot' pravím, aby vás žádný, falešně dovodě, neoklamal podobnou k pravdě řečí. **5** Nebo ačkoli vzdálen jsem tělem, však duchem s vámi jsem, raduje se, a vida řád váš, a utvrzení té víry vaší v Krista. **6** Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, **7** Vkořenění a vzdělaní na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučení, rozhojňujíce se v ní s důků činěním. **8** Hledtež, atby vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným zklamáním, uče podlé ustanovení lidských, podlé živlů světa, a ne podlé Krista. **9** Nebo v něm přebývá všechna plnost Božství tělesně. **10** A v něm jste doplnění, kterýž jest hlava všeho knížatstva i mocnosti, **11** V němž i obřezání jste obřezáním ne rukou učiněným, svlékše tělo hříchů skrze obřezání Kristovo, **12** Pohřbeni jsouce s ním skrze křest, skrze nějž i spolu s ním z mrtvých vstali jste skrze víru, kteráž jest mocné dílo Boží, kterýž vzkřísil jej z mrtvých. **13** Ano i vás, mrtvé v hříchích a v neobřízce těla vašeho, spolu s ním obživil, odpustiv vám všechny hříchy, **14** A smazav proti nám ten zápis záležející v ustanoveních, kterýž byl odporný nám. I vyzdvihl jej z prostředku, přibiv jej k kříži; **15** A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odivu

zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj. 16 Protož žádný vás nesud' pro pokrm, aneb pro nápoj, aneb z strany svátku, neb novuměsíce, aneb sobot. 17 Kteréžto jsou stín věcí budoucích, ale pravda tělo jest Kristovo. 18 Nižžádný vás nepředchvacuj svémyslně pokorou a náboženstvím andělským, v to, čehož neviděl, se vydávaje, a marně se nadýmaje smyslem těla svého, 19 A nedrže se hlavy, od níž všecko tělo po kloubích a svazích vzdělané a spojené roste Božím zrůstem. 20 Jestliže tedy zemřeli jste s Kristem živlům světa, proč, jako byste živi byli světu, těmi ceremoniemi dáte se obtěžovati, 21 (Když se říká: Nedotýkej se, ani okoušej, aniž se s tím obírej? 22 Kteréžto všecky věci samým užíváním jich kazí se,) podle přikázání a učení lidských. 23 Kteréžto věci mají sic tvárnost moudrosti, v způsobu té nábožnosti, a v pokoře pošmourné, i v neodpuštění těla, a však nejsou v žádné platnosti, toliko k nasycení těla.

3 Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí. 2 O svrchní věci pečujte, ne o zemské. 3 Nebo zemřeli jste, a život váš skryt jest s Kristem v Bohu. 4 Když se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy ukážete se s ním v slávě. 5 Protož mrtvěte oudy své zemské, smilstvo, nečistotu, chlipnost, žádost zlou, i lakomství, jenž jest modlám sloužení. 6 Pro kteréž věci přichází hněv Boží na syny zperné. 7 V kterýchž i vy někdy chodili jste, když jste živi byli v nich. 8 Ale nyní složtež i vy všecko to, hněv, prchlivost, zlobivost, zlořečení, i mrzkomluvnost z úst svých. 9 Nelžete jedni na druhé, 10 A oblékli toho nového, obnovujícího se k známosti, podle obrazu toho, kterýž jej stvořil, 11 Kdežto není Řek a Žid, obřizka a neobřizka, cizozemec a Scýta, služebník a svobodný, ale všecko a ve všech Kristus. 12 Protož oblectěž se jako vyvolení Boží, svatí, a milí, v střeva milosrdenství, v dobrotivost, nízké o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost, 13 Snášejíce jeden druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, tak i vy. 14 Nadto pak nade všecko v lásku, kteráž jest svazek dokonalosti. 15 A pokoj Boží vítězí v srdcích vašich, k němuž i povolání jste v jedno tělo; a budtež vděční. 16 Slovo Kristovo přebývejž v vás bohatě se vší moudrostí, učíce a napomínající sebe

vespolek žalmy, a zpěvy, a písničkami duchovními, s milostí zpívající v srdci svém Pánu. 17 A všecko, cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všecko činite ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho. 18 Ženy poddány budte mužům svým tak, jakž sluší, v Pánu. 19 Muži milujte ženy své, a nemějte se přísně k nim. 20 Dítky poslouchajte rodičů ve všem; nebo to jest dobře libé Pánu. 21 Otcové nepoužívejte k hněvivosti dítek svých, aby sobě nezoufaly. 22 Služebníci poslušni budte ve všem pánu tělesných, ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se usilují lidem líbiti, ale v sprostnosti srdce, bojíce se Boha. 23 A všecko, což byste koli činili, z té duše činite, jako Pánu, a ne lidem, 24 Věduce, že ode Pána vzítí máte odplatu dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte. 25 Kdož by pak nepravost páchal, odměnu své nepravosti vezme. A nenit' přijímání osob u Boha.

4 Páni spravedlivě a slušně s služebníky nakládejte, věduce, že i vy Pána máte v nebesích. 2 Na modlitbě budte ustaviční, bdíce v tom s díků činěním, 3 Modlěce se spolu i za nás, aby Bůh otevřel nám dvěře slova, k mluvení o tajemství Kristovu, pro něž i v vězení jsem, 4 Abych je zjevoval, tak jakž mi náleží mluvit. 5 Chodtež v moudrosti před těmi, kteříž jsou vně, čas kupující. 6 Řeč vaše vždycky budiž příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak byste měli jednomu každému odpověditi. 7 O věcech mých o všech oznámí vám Tychikus, bratr milý, a věrný slouha, a spoluslužebník v Pánu. 8 Kteréhož jsem poslal k vám pro to samo, aby zvěděl, co se děje u vás, a potěšil srdci vašich, 9 S Onezimem, věrným a milým bratrem, kterýž jest tam od vás. Tit' vám všecko oznámí, co se děje u nás. 10 Pozdravuje vás Aristarchus, spoluvězeň můj, a Marek, sestřenec Barnabášův, (o kterémž jsem vám poručil; přišel-li by k vám, přijmětež jej;) 11 A Jezus, kterýž slove Justus, kteříž jsou Židé. Ti toliko jsou pomocníci moji v království Božím, kteříž byli mé potěšení. 12 Pozdravuje vás Epafras, kterýž od vás jest, slouha Kristův, kterýž vždycky úsilně pracuje na modlitbách za vás, abyste stáli dokonalí a plní ve vsí vůli Boží. 13 Nebo svědectví jemu vydávám, žeť vás velmi horlivě miluje, a též i ty, kteříž jsou v Laodicii, i kteříž jsou v Hierapoli. 14 Pozdravuje vás Lukáš lékař milý a Démas. 15 Pozdravte bratří Laodicenských, i Nymfy, i té církve, kteráž jest v domě jeho. 16 A když

bude přečten u vás tento list, spravtež to, ať jest i v Laodicenském zboru čten; a ten, kterýž jest psán z Laodicie, i vy také přečtete. **17** A rcete Archippovi: Viz, abys služebnost, kterouž jsi přijal od Pána, vyplnil. **18** Pozdravení mou rukou Pavlovou. Pamatujtež na mé vězení. Milost Boží s vámi. Amen.

1 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tesselonicenských v Bohu Otcí a Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **2** Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíce o vás na modlitbách svých. **3** Bez přestání pamatujícíce na skutek víry vaší a na práci lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, **4** Vědouce, bratří Bohu milí, o vyvolení vašem. **5** Nebo evangelium naše k vám nezáleželo toliko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi pro vás. **6** A vy následovníci naši i Páně učinění jste, přijavše slovo ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, **7** Tak že jste učinění příklad všem věřícím v Macedonii a v Achaii. **8** Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, tak že nepotřebí nám o tom nic mluvit. **9** Onit' zajisté sami o nás vypravují, jaký byl příchod náš k vám, a kterak jste se obrátili k Bohu od modl, abyste sloužili Bohu živému a pravému, **10** A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

2 Nebo vy sami víte, bratří, že příchod náš k vám nebyl daremný. **2** Ale i prvé trpěvše, i pohanění snáševše, (jakož víte,) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu svém mluvití vám směle evangelium Boží s mnohými odpory. **3** Napominání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve lsti. **4** Ale jakož Bůh nás oblíbil, aby nám svěřeno bylo evangelium, takť mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž libuje srdce naše. **5** Anižť jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůhť jest svědek. **6** Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštolé. **7** Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. **8** Tak nakloněni k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše své, proto že jste nám byli milí. **9** Nebo pamatujete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali

jsme u vás evangelium Boží. **10** Vy jste svědkové i Bůh, žeť jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili, **11** Jakož víte, že jednoho každého z vás, jako otec dítek svých, napomínali jsme a potěšovali, **12** I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. **13** Protož i my díky činíme Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale (jakož v pravdě jest,) jako slovo Boží, kterýž i dílo své působí v vás věřících. **14** Vy zajisté, bratří, následovníci učinění jste církvi Božích, kteréž jsou v Židovstvu v Kristu Ježíši; nebo jste takověž věci i vy trpěli od svého pokolení, jako i oni od Židů. **15** Kteříž i Pána Ježíše zabil, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všechněm lidem jsou odporní, **16** Nedopouštějíce nám mluvití pohanům, aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hříchy své. Nebo vylit jest na ně hněv konečný. **17** My pak, bratří, zbaveni byvše vás na chvíli, tělem ne srdcem, opravdověji usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí. **18** Protož chtěli jsme přijíti k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i podruhé, ale překazil nám satan. **19** Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v příchodu jeho? **20** Vy jistě jste sláva naše i radost.

3 Protož nemožse se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Atenách pozůstali my sami. **2** A poslali jsme Timotea, bratra svého, a služebníka Božího, a pomocníka svého v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás, a napomenul k tomu, což náleží k víře vaší, **3** Aby se žádný nepohnul v takových těchto ssouženích. Nebo i sami víte, že jsme k tomu postaveni. **4** Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme ssouženi. Jakož se i stalo, jakž víte. **5** Protož i já, nemož se déle zdržeti, poslal jsem, abych zvěděl o víře vaší, atby snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, i byla by daremná práce naše. **6** Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás, a zvěstoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádající vždycky nás viděti, jako i my vás, **7** Protož potěšeni jsme, bratří, z vás ve všelikém ssoužení a nesnadnosti své skrze víru vaši. **8** Nebo aj, živí jsme, jestliže vy stojíte v Pánu. **9** A jakým děkováním z

vás můžeme se odměnit Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před Bohem svým, 10 Dnem i noci přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši, a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? 11 Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán náš Ježíš Kristus spravíž cestu naši k vám. 12 Vás pak ten Pán račíž rozmnožiti a rozhojnití v lásce k sobě vespolek, i ke všechněm, jako i nás k vám, 13 Aby tak utvrzena byla srdce vaše nepoškrvněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všechněmi svatými jeho.

4 Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi, a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. 2 Víte zajisté, jaká příkázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. 3 Tat' jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, 4 A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v poctivosti, 5 Ne v líbosti žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají; 6 A aby neutiskal ani oklamával v jednaní bratra svého, proto že mstitel jest Pán všeho toho, jakož i předpověděli jsme vám, a osvědčili. 7 Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení. 8 A protož kdo tím pohrdá, ne člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i nám dal Ducha svého svatého. 9 O lásce pak bratrské není potřebí psáti vám; nebo jste vy od Boha naučeni, abyste milovali jedni druhé. 10 A jistě činíte to všechněm bratřím ve vsí Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratří, abyste se v tom více rozhojnili, 11 A snažili se pokojní býti, a hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastníma, jakož jsme příkázali vám, 12 Abyste poctivě chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku. 13 Nechcít' pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. 14 Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel, a z mrtvých vstal, takt' Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. 15 Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. 16 Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprvé. 17 Potom my živi pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc

Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme. 18 A protož potěšujte jedni druhých těmito slovy.

5 O časích pak a chvílech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. 2 Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde. 3 Nebo když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdouť. 4 Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. 5 Všickni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmet' noci, ani tmy. 6 Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a střízliví budme. 7 Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou. 8 Ale my, synové dne jsouce, střízliví budme, oblečeni jsouce v pancíř víry a lásky, a v lebku naděje spasení. 9 Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, 10 Kterýž umřel za nás, abychom, buď že bdíme, buď že spíme, spolu s ním živi byli. 11 Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte jeden druhého, jakož i činíte. 12 Prosímet' pak vás, bratří, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás, 13 A velice je milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek pokojně. 14 Prosímet' pak vás, bratří, napomínejte z řádu vystupujících, potěšujte choulostivých, snášejte mdlé, trpělivě se mějte ke všechněm. 15 Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechněm. 16 Vždycky se radujte, 17 Bez přestání se modlte, 18 Ze všeho díky číňte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši při vás. 19 Ducha neuhašujte, 20 Proroctvím nepohrdejte, 21 Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte. 22 Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. 23 Sám pak Bůh pokoje posvětiť vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. 24 Věrnýť jest ten, kterýž povolal vás, kterýž také i učiní to. 25 Bratří, modlte se za nás. 26 Pozdravte všech bratří s políbením svatým. 27 Zavazujit' vás skrze Pána, aby čten byl list tento všechněm bratřím svatým. 28 Milost Pána našeho Jezukrista s vámi. Amen.

2 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenské v Bohu Otci našem a Pánu Ježíši Kristu: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Povinnit' jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodné jest, proto že velmi roste víra vaše, a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechněch k sobě vespolek, **4** Tak že my se vámi v zbořích Božích chlubíme, vaší trpělivostí a věrou ve všech protivenstvích vašich a ssouzeních, kteráž snášíte. **5** A tat' jsou zjevný důvod spravedlivého soudu Božího, abyste tak za hodné jmíni byli království Božího, pro něž i trpíte, **6** Poněvadž spravedlivé jest u Boha, aby zase odplaceno bylo těm, kteříž vás ssužují, ssouzením, **7** Vám pak, kteříž úzkost trpíte, odpočinutím s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe s anděly moci jeho, **8** V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, ješto neznají Boha, a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista. **9** Kteríž pomstu ponесou, věčné zahynutí, od tváří Páně a od slávy moci jeho, (aiōnios g166) **10** Když přijde, aby oslaven byl v svatých, a předivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědectví našemu u vás,) v onen den. **11** Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Bůh náš, a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrotivosti, i skutek víry mocně, **12** Aby oslaveno bylo jméno Pána našeho Jezukrista v vás, a vy v něm, podlé milosti Boha našeho, a Pána Jezukrista.

2 Prosímet' pak vás, bratří, skrze příští Pána našeho Jezukrista, a naše shromáždění v něj, **2** Abyste se nedali rychle vyrážeti z mysli, ani kormoutiti, buď skrze ducha, buď skrze řeč, neb skrze list, jako od nás poslaný, jako by nastával den Kristův. **3** Nesvodíž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřicha, syn zatracení, **4** Protivící a povyšující se nade všecko, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh. **5** Nepomníte-liž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil? **6** A nyní co mešká, víte, totiž aby on zjeven byl časem svým. **7** Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen. **8** A tehdážť zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán

zabije duchem úst svých, a zkazí zjevením jasné přítomnosti své, **9** Toho neslechetníka, jehož příští jest podlé mocného díla satanova, se vší mocí a divy i zázraky lživými, **10** A se všelikým podvodem nepravosti, v těch, kteříž hynou, proto že lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. **11** A protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodů aby věřili lži, **12** A aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost. **13** Myť pak jsme povinni děkovati Bohu vždycky z vás, bratří Pánu milí, že vyvolil vás Bůh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha, a u víře pravdy, **14** K čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojití slávy Pána našeho Jezukrista. **15** A protož, bratří, stůjtež, a držtež se učení vydaného, jemuž jste se naučili, buď skrze řeč, buď skrze list náš. **16** Ten pak náš Pán Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás, a dal potěšení věčné, a nadějí dobrou z milosti, (aiōnios g166) **17** Potěšujž srdci vašich, a utvrdíž vás v každém slovu i skutku dobrém.

3 Dále pak, bratří, modlte se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás, **2** A abychom vysvobozeni byli od nezbedných a zlých lidí. Neboť ne všech jest víra. **3** Ale věrnýť jest Pán, kterýž utvrdí vás, a ostříhati bude od zlého. **4** Doufámet' pak v Pánu o vás, že to, což vám předkládáme, činíte i činiti budete. **5** Pán pak spravujž srdce vaše k lásce Boží, a k trpělivému očekávání Krista. **6** Příkladujemet' pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádně, a ne podlé naučení vydaného, kteréž přijal od nás. **7** Nebo sami víte, kterak jest potřebí následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. **8** Aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, abychom žádnému z vás nebyli k obtížení. **9** Ne jako bychom neměli k tomu práva, ale abychom se vám za příklad vydali, abyste nás následovali. **10** Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdo nechce dělati, aby také nejedl. **11** Slyšímet' zajisté, že někteří mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, ale v neužitečné věci se vydávajíce. **12** Protož takovým příkazujeme, a napomínáme jich skrze Pána našeho Jezukrista, aby pokojně pracujíce, svůj chléb jedli. **13** Vy pak, bratří, neoblevujte dobře činíce. **14** Pakli kdo neuposlechně skrze psání řeči naší, toho znamenejte, a nemějte s ním nic činiti, atby se zastyděl. **15** A však

nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra.

16 Sám pak ten Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem. Pán budiž se všemi vámi. **17** Pozdravení mou rukou Pavlovou, což jest za znamení v každém listu. Takt' obyčejně píší. **18** Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

1 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle zřízení Boha spasitele našeho, a Pána Jezukrista, naděje naší, **2** Timoteovi, vlastnímu synu u víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho, a od Krista Ježíše Pána našeho. **3** Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys přikázal některým jiného učení neučiti, **4** Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u víře. **5** Ješto konec přikázání jest láska z srdce čistého, a z svědomí dobrého a z víry neošetmetné. **6** Od čehož někteří jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, **7** Chtěvše býti učitelé zákona, a nerozuměvše, ani co mluví, ani čeho zastávají. **8** Víme pak, že dobrý jest zákon, když by ho kdo náležitě užíval, **9** Toto znaje, že spravedlivému není uložen zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, neslechetným a nečistým, mordérům otců a matek, vražedníkům, **10** Smilníkům, samcoložníkům, těm, kteříž lidi kradou, lhářům, křivým přísazníkům, a jestli co jiného, ješto by bylo na odpor zdravému učení, **11** Podle slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréž mně jest svěřeno. **12** Protož děkuji tomu, kterýž mne zmocnil, Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za věrného soudil, aby mne v službě té postavil, **13** Ješto jsem prvě byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; nebo jsem to z neznámosti činil v nevěře. **14** Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním v Kristu Ježíši. **15** Věrnát jest tato řeč a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem. **16** Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotivosti, ku příkladu těm, kteříž mají uvěřiti v něho k životu věčnému. (aiōnios g166) **17** Protož králi věků nesmrtnému, neviditelnému, samému mudrému Bohu budiž čest i sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **18** Totot přikázání poroučím tobě, synu Timotee, abys podle předešlých o tobě prorocství bojoval v tom dobrý boj, **19** Maje víru a dobré svědomí, kteréž někteří potrativše, zhyнули u víře. **20** Z nichž jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby strestáni jsouce, učili se nerouhati.

2 Napomínámť pak, aby přede vším činěny bývaly pokorné modlitby, prosby, žádosti a díků činění za všecky lidi, **2** Za krále i za všecky v moci postavené, abychom pohodlný a pokojný život vedli ve vsí pobožnosti a šlechetnosti. **3** Nebo tot' jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, **4** Kterýž chce, aby všickni lidé spaseni byli, a k známosti pravdy přišli. **5** Jedent' jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, **6** Kterýž dal sebe samého mzdu na vykoupení za všecky, na osvědčení časem svým. **7** K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravdut' pravím v Kristu a neklamámť,) za učitele pohanů u víře a pravdě. **8** Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čistých rukou, bez hněvu a bez rozržitosti. **9** Takž také i ženy, aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne křítalováním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb drahým rouchem, **10** Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti,) dobrými skutky. **11** Žena at' se učí mlčeci, ve všeliké poddanosti. **12** Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení. **13** Adam zajisté prvě jest stvořen, potom Eva. **14** A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, příčinou přestoupení byla. **15** Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u víře, a v lásce, a v posvěcení, s středmostí.

3 Věrnát jest řeč, žádá-li kdo biskupství, žet' výborné práce žádá. **2** Ale musít' biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, středmý, vážný, k hostem přívětivý, způsobný k učení, **3** Ne piján vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, **4** Kterýž by dům svůj dobře spravoval, kterýž by dítky měl v poddanosti se vsí poctivostí. **5** (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o církev Páně pečovati bude?) **6** Ne novák, aby nadut jsa, neupadl v potupení dáblovo. **7** Musít' také i svědectví dobré míti od těch, kteříž jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osídlo dáblovo. **8** Takž podobně jahnové mají býti poctiví, ne dvojího jazyka, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku, **9** Mající tajemství víry v svědomí čistém. **10** A ti také at' jsou nejprv zkušeni, a tak at' přísluhují, jsouce bez úhony. **11** Též i manželky at' mají poctivé, neutrhavé, středmé, ve všem věrné. **12** Jahnové

budtež jedné manželky muži, kteříž by dítky dobře spravovali i své domy. 13 Nebo kteříž by dobře přísluhovali, dobrého stupně sobě dobudou, a mnohé doufanlivosti u víře, kteráž jest v Kristu Ježíši. 14 Totot' píši tobě, maje naději, že brzo přijdu k tobě. 15 Pakliť prodlím, abys věděl, kterak máš v domě Božím obcovati, kterýž jest církev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. 16 A v pravdě velikét' jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, zhůru přijat jest v slávu.

4 Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení dábelkých, 2 V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, 3 Zbraňujících ženiti se, prikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, kteříž poznali pravdu. 4 Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá. 5 Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. 6 Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykrmený slovy víry a pravého učení, kteréhož jsi následoval. 7 Světské pak a babské básně zavrz, ale cvič se v pobožnosti. 8 Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale pobožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. 9 Věrnát' jest tato řeč, a hodná, aby všelijak oblíbena byla. 10 Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest ochránce všech lidí, a zvláště věřících. 11 Ty věci předkládej, a uč. 12 Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buď příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě. 13 Dokudž nepřijdu, buď pilen čítání, napomínání, učení. 14 Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenžť jest dán skrze prorocství s vzkládáním rukou starších. 15 O tom přemýšluj, v tom buď, aby prospěch tvůj zjevný byl všechněm. 16 Budiž sebe pilen i učení, v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasiš, i ty, kteříž tebe poslouchají.

5 Staršího netresci, ale napomínej jako otce, mladších jako bratří, 2 Starých žen jako matek, mladíc jako sestr, ve vši čistotě. 3 Vdovy měj v poctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. 4 Pakli která vdova dítky neb vnuky má, nechažť se učí předně k

svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům se odplacovati; neboť jest to chvalitebné a vzácné před obličejem Božím. 5 Kteráž pak právě vdova jest a osamělá, máť naději v Bohu, a trvát' na modlitbách a svatých žádostech dnem i nocí. 6 Ale rozkošná, živa jsuci, již umřela. 7 Protož to přikaž, at' jsou bez úhony. 8 Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřelt' víry, a jest horší než nevěřící. 9 Vdova buď vyvolena, kteráž by neměla méně šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, 10 O níž by svědectví bylo, že dobré skutky činila, jestliže dítky vychovala, jestliže do domu pocestné přijímala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídným posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilna byla. 11 Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedbajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, vdávati se chtějí, 12 Jsouce již hodné potupení, proto že první víru zrušily. 13 Nýbrž také jsouce i zahálevé, učí se choditi po domích; a netoliko zahálevé, ale i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší. 14 Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. 15 Nebo již se některé uchýlily zpět po satanu. 16 Protož má-liť kdo věřící neb která věřící vdovy, opatruj je, a nebuď obtěžována církev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, postačilo. 17 Předložení, kteříž dobře spravují, dvojí cti hodni jmíni budte, zvláště ti, kteříž pracují v slovu a v učení. 18 Nebo praví písmo: Volu mlátícímu nezavížeš úst. A hodent' jest dělník své mzdy. 19 Proti staršímu žaloby nepřijímej, leč pode dvěma neb třmi svědky. 20 Ty pak, kteříž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bážeň měli. 21 Osvědčujit' před obličejem Božím, a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti. 22 Nevzkládej rukou rychle na žádného, a neobcuj hříchům cizím. Sebe samého ostříhej v čistotě. 23 Nepí již více vody, ale vína skrovně užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své. 24 Některých lidí hříchové prvé zjevné jsou, předcházející soud, některých pak i následují. 25 A takž také i skutkové dobří prvé zjevné jsou. Což pak jest jinak, ukryti se nemůže.

6 Kteřížkoli pod jhem jsou služebníci, at' mají pány své za hodné vši poctivosti, aby jméno Boží a učení nebylo rouháno. 2 Kteříž pak mají pány věřící, nechažť jich sobě nezlehčují, proto že jsou

bratřími, ale tím raději slouží, proto že jsou věřící a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj, a napomínej. **3** Jestližeť kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podle pobožnosti, **4** Nadutýť jest, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchž pochází závist, svár, rouhání, zlá domnění, **5** Marné hádky lidí na mysli porušených a pravdy zbavených, domnívajících se, že by pobožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. **6** Jestit' pak zisk veliký pobožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. **7** Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bez pochyby že také nic odnesti nemůžeme. **8** Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. **9** Kteríž pak chtějí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osídlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení. **10** Kořen zajisté všeho zlého jestit' milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými. **11** Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, pobožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti. **12** Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky. (aiōnios g166) **13** Příkladujit' tobě před Bohem, kterýž všecko obživuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání, **14** A bys ostříhal příkázání tohoto, jsa bez poškrvny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, **15** Kterěž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících, a Pán panujících, **16** Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřístupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen. (aiōnios g166) **17** Bohatým tohoto světa příkazuj, at' nejsou vysokomyslní, a at' nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. (aiōn g165) **18** A at' dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní at' jsou k udílení, i přívětiví, **19** Skládajíce sobě základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života. **20** Ó Timotee, cožť jest svěřeno, ostříhej, utíkaje nepobožných daremních křiků, a odporů falešně nazvaného umění. **21** Kterýmž někteří chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen.

2 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, podle zaslíbení života, kterýž jest v Kristu Ježíši, **2** Timoteovi milému synu: Milost, milosrdenství, pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše Pána našeho. **3** Díky činím Bohu, jemuž sloužím, jako i předkové, v svědomí čistém, že mám na tě ustavičnou pamět na svých modlitbách ve dne i v noci, **4** Žádaje viděti tebe, zpomínaje na tvé slzy, abych radostí naplněn byl, **5** Rozpomínaje se na tu víru, kteráž v tobě jest bez pokrytství, kteráž byla nejprv v bábě tvé Loidě, a v matce tvé Eunice, a tak smyslím, že i v tobě. **6** Pro kterouž příčinu napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě dar Boží, kterýž jest dán skrze vzkládání rukou mých. **7** Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a mysli způsobné. **8** Protož nestyd' se za svědectví Pána našeho, ani za mne, vězně jeho, ale čitedlen buď úzkostí pro evangelium podle moci Boží, **9** Kterýž spasil nás, a povolal povoláním svatým, ne podle skutků našich, ale podle uložení svého a milosti nám dané v Kristu Ježíši před časy věků, (aiōnios g166) **10** Nyní pak zjevené skrze příští patrné spasitele našeho Jezukrista, kterýž zahladil smrt, život pak na světo vyvedl, i nesmrtnost skrze evangelium, **11** Jehož já ustanoven jsem kazatelem, a apoštolem, i učitelem pohanů. **12** A pro tu příčinu toto trpím, ale nestydím' se za to; nebo vím, komu jsem uvěřil, a jist jsem tím, že mocen jest toho, což jsem u něho složil, ostříhati až do onoho dne. **13** Mějž jistý příklad zdravých řečí, kteréž jsi slychal ode mne, u víře a v lásce, kteráž jest v Kristu Ježíši. **14** Výborného toho pokladu ostříhej, skrze Ducha svatého přebývajícího v nás. **15** Víš snad o tom, že se odvrátili ode mne všickni, kteříž jsou v Azii, z nichž jest Fygellus a Hermogenes. **16** Dejž milosrdenství Pán domu Oneziforovu; nebo často mi činil pohodlí, aniž se styděl za řetězy mé. **17** Nýbrž přišed do Říma, pilně mne hledal, i našel. **18** Dejž jemu Pán nalezi milosrdenství u Pána v onen den. A jak mi mnoho posluhoval v Efezu, ty výborně víš.

2 Protož ty, synu můj, zmocniž se v milosti, kteráž jest v Kristu Ježíši. **2** A což jsi slyšel ode mne před mnohými svědky, svěťujž to lidem věrným, kteříž by způsobní byli i jiné učiti. **3** A tak ty snášej protiventství, jako ctný rytíř Ježíše Krista. **4** Žádný, kdož rytěřuje,

neplete se v obecné živnosti, aby se svému hejtmanu líbil. **5** A jestiže by kdo i bojoval, nebudeť korunován, leč by řádně bojoval. **6** Pracovati musí i orač, prv nežli užítku okusí. **7** Rozuměj, což pravím, a dejž tobě Pán ve všem rozum. **8** Pamatuj, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, z semene Davidova, podle evangelium mého. **9** V kterémžto protiventství trpím, až i vězení, jako bych zločinec byl, ale slovo Boží není u vězení. **10** Protož všecko snáším pro vyvolené, aby i oni spasení došli, kteréž jest v Kristu Ježíši, s slávou věčnou. (aiōnios g166) **11** Věrná jest tato řeč. Nebo jestižeť jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním živi budeme. **12** A trpíme-liť, budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i onť nás zapře. **13** Pakliť jsme nevěrní, onť zůstává věrný; zapřiti sám sebe nemůže. **14** Tyto věci připomínej, s osvědčováním před obličejem Páně, ať se o slova nevadí, což k ničemu není užitečné, ale ku podvrácení posluchačů. **15** Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka, za něž by se nebylo proč styděti, kterýž by právě slovo pravdy rozdělával. **16** Nepobožné pak ty křiky daremní zastavuj, neboť velmi rozmnožují bezbožnost, **17** A řeč jejich jako rak rozjídá se. Z nichž jest Hymeneus a Filétus, **18** Kteříž při pravdě pobloudili od cíle, pravíce, že by se již stalo vzkříšení, a převracejí víru některých. **19** Ale však pevný základ Boží stojí, maje znamení toto: Znat' Pán ty, kteříž jsou jeho, a: Odstup od nepravosti každý, kdož vyzývá jméno Kristovo. **20** V domě pak velikém netoliko jsou nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné i hliněné, a některé zajisté ke cti, některé pak ku potupě. **21** Protož jestiže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, a užitečnou Pánu, ke všelikému skutku dobrému hotovou. **22** Mládenčích pak žádostí utíkej, ale následuj spravedlnosti, víry, lásky, pokoje, s těmi, kteříž vyzývají Pána z srdce čistého. **23** Bláznivých pak a nevzdělavatelých otázek varuj se, věda, že plodí sváry. **24** Neslušit' pak na služebníka Páně vaditi se, ale aby byl přívětivý ke všechněm, způsobný k učení, trpělivý, **25** Kterýž by v tichosti vyučoval ty, kteříž se protiví, zda by někdy dal jim Bůh pokání ku poznání pravdy. **26** Aby sami k sobě přijdouce, dobyli se z osídla ďáblova, od něhož jsou zjímáni k činění jeho vůle.

3 Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. **2** Nebo nastanou lidé sami

sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zlolejcí, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, 3 Nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není. 4 Zrádci, přívažčiví, nadutí, rozkošjí milovníci více nežli milovníci Boha, 5 Majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce. A od takových se odvracuj. 6 Nebo z těch jsou i ti, kteříž nacházejí do domů, a jímajíce, vodí ženy obtížené hřichy, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi, 7 Kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy přijíti nemohou. 8 Jakož zajisté Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito protiví se pravdě, lidé na myslí porušení, a při víře zpletení. 9 Ale nebudouť více průchodu míti. Nebo nemoudrost jejich zjevná bude všechněm, jako i oněch byla. 10 Ale ty jsi došel mého učení, způsobu života mého, úmyslu, víry, snášelivosti, lásky, trpělivosti, 11 Protivenství, utrpení, kteráž na mne přišla v Antiochii, v Ikonii, a v Lystře. Kterážto protivenství snášel jsem, ale ze všech vysvobodil mne Pán. 12 A takž i všickni, kteříž chtějí pobožně živi býti v Kristu Ježíši, protivenství míti budou. 13 Zlí pak lidé a svědčové půjdou v horší, i ti, kteříž v blud uvodí, i ti, kteříž jsou bludem pojati. 14 Ale ty zůstávej v tom, čemuž se naučil, a cožť jest svěřeno, věda, od kohos se naučil, 15 A že od dětinství svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. 16 Všelíkét' písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti, 17 Aby byl dokonaly člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.

4 Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v příchodu svém slavném a království svém, 2 Každ slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, tresci, žehňi, napomínej, ve vsí tichosti a učení. 3 Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majíce svrablavé uši, podlé svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. 4 A odvrátíť uši od pravdy, a k básněm obrátí. 5 Ale ty ve všem bud' bedliv, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný služebník. 6 Nebo já se již k tomu blížím, abych obětován byl, a čas rozdělení mého nastává. 7 Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval. 8 Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten

spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují to slavné přístí jeho. 9 Příklad se k tomu, abys ke mně brzo přišel. 10 Nebo Démas mne opustil, zamilovav tento svět, a šel do Tessaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmacie. (aiōn g165) 11 Sám toliko Lukáš se mnou jest. Marka vezmi s sebou; nebo jest mi velmi potřebný k službě. 12 Tychikat' jsem poslal do Efezu. 13 Truhlíčku, kteréž jsem nechal v Troadě u Karpa, když půjdeš, přines, i knihy, kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy zvláště pargamén. 14 Alexander kotlář mnoho mi zlého způsobil; odplatíž jemu Pán podle skutků jeho. 15 Kteréhož i ty se vystříhej; nebo velmi se protivil řečem našim. 16 Při prvním mém odpovídání žádný se mnou nebyl, ale všickni mne opustili. Nebudíž jim to počítáno. 17 Pán pak byl se mnou, a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání, a slyšeli je všickni národové. I vytržen jsem byl z úst Iva. 18 A vysvobodíť mne Pán od každého skutku zlého, a zachováá k království svému nebeskému, jemuž sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) 19 Pozdrav Přišky a Akvile, i Oneziforova domu. 20 Erastus zůstal v Korintu, Trofima pak nechal jsem v Milétu nemocného. 21 Pospěš před zimou přijíti. Pozdravuje tebe Eubulus a Pudens a Línus a Klaudia, i všickni bratří. 22 Pán Ježíš Kristus s duchem tvým. Milost Boží s vámi. Amen.

Titovi

1 Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podlé víry vyvolených Božích, a známosti pravdy, kteráž jest podlé pobožnosti, **2** K naději života věčného, kterýž zaslíbil před časy věků ten, kterýž nikdy neklamá, Bůh, (aiōnios g166) **3** Zjevil pak časy svými to slovo své, skrze kázání mně svěřeného, podlé zřízení spasitele našeho Boha, **4** Titovi, vlastnímu synu u víře obecné: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista spasitele našeho. **5** Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil, a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil, **6** Jest-li kdo bez úhony, jedné manželky muž, dítky maje věřící, na kteréž by nemohlo touženo býti, že by byli bůjní, aneb nepoddaní. **7** Neboť biskup má býti bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hněvivý, ne piján vína, ne bitec, ne žádostivý mrzkého zisku, **8** Ale přívětivý k hostem, milovník dobrých, opatrný, spravedlivý, svatý, zdržlivý, **9** Pilně se přidržící věrně řeči k vyučování dostatečné, aby mohl i napomínati učením zdravým, i ty, kteříž odpírají, přemáhati. **10** Neboť jsou mnozí nepoddaní, marnomluvní, i svůdcové myslí, zvláště ti, kteříž jsou z obřizky. **11** Jimž musejí ústa zacpána býti; kteříž celé domy převracejí, učice neslušným věcem, pro mrzký zisk. **12** Řekl jeden z nich, vlastní jejich prorok: Kretenští jsou vždycky lháři, zlá hovada, břicha lenivá. **13** Svědeckví to pravé jest. A protož trescíz je přísně, ať jsou zdraví u víře, **14** Nešetřice Židovských básní a příkázání lidí těch, kteříž se odvracují od pravdy. **15** Všecko zajisté čisté jest čistým, poškrvněným pak a nevěřícím nic není čistého, ale poškrvněna jest i mysl jejich i svědomí. **16** Vypravují o tom, že Boha znají, ale skutky svými toho zapírají, ohavní jsouce, a nepoddaní, a ke všelikému skutku dobrému nehodní.

2 Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení. **2** Starci, ať jsou střízliví, vážní, opatrní, zdraví u víře, v lásce, v snáselivosti. **3** Též i staré ženy ať chodí pobožně, v oděvu příslušném, a ať nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijící, poctivým věcem učící. **4** Aby mladice vyučovaly, jak by muže své i dítky milovati měly, **5** A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrotivé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo

Boží. **6** Takž i mládenců napomínej k středmosti, **7** Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, maje v učení celost, vážnost, **8** Slovo zdravé, bez úhony, aby ten, kterýž by se protivil, zastydět se musil, nemaje co zlého mluvit o vás. **9** Služebníky uč, ať jsou poddáni pánům svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvajíce, **10** Neokrádajíce, ale ve všem věrnosti pravé dokazujíce, aby učení spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali. **11** Zjevilat' se zajisté ta milost Boží spasitelná všem lidem, **12** Vyučující nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí, střízlivě, a spravedlivě, a pobožně živi byli na tomto světě, (aiōn g165) **13** Očekávajíce té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista, **14** Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků. **15** Toto mluv, a napomínej, a tresci mocně. Žádný tebou nepohrzej.

3 Napomínej jich, ať jsou knížatům a mocnostem poddáni, jich poslušni, a ať jsou k každému skutku dobrému hotovi. **2** Žádnému ať se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazující všeliké tichosti ke všem lidem. **3** Bylit' jsme zajisté i my někdy nesmyslní, tvrdošijní, bloudící, sloužice žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisi bydlíce, ohyzdní, vespolek se nenávidíce. **4** Ale když se zjevila dobrota a láska k lidem spasitele našeho Boha, **5** Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podlé milosrdenství svého spasil nás, skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého; **6** Kteréhož vyžil na nás hojně, skrze Jezukrista spasitele našeho, **7** Abychom, ospravedlněni jsouce milostí jeho, byli dědicové v naději života věčného. (aiōnios g166) **8** Věrnát' jest řeč tato, a chcít', abys těch věcí potvzoval, ať se snaží v dobrých skutcích předčítí, kteříž uvěřili Bohu. A toť jsou ty věci poctivé, i lidem užitečné. **9** Nemoudré pak otázky, a vyčítání rodů, a sváry, a hádky zákonní zastavuj; neboť jsou neužitečné a marné. **10** Člověka kacíře po jednom neb druhém napomínání vyvrz. **11** Věda, že takový jest převrácený, a hřeší, svým vlastním soudem jsa odsouzen. **12** Když pošli k tobě Artemana aneb Tychika, snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; nebo jsem umínil tam přes zimu pobýti. **13** Zéna, učeného v zákoně, a Apollo s pilností vyprovod', ať v ničemž

nemají nedostatku. 14 A nechažt' se také učí i naši v dobrých skutcích předčítí, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli neužiteční. 15 Pozdravují tě, kteříž jsou se mnou, všickni. Pozdraviž těch, kteříž nás milují u víře. Milost Boží se všechněmi vámi. Amen.

Filemonovi

1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a Timoteus bratr, Filemonovi milému, a pomocníku našemu, **2** A Apfie milé, a Archippovi spolurytíři našemu, i církvi, kteráž jest v domě tvém: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Díky činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě činím na svých modlitbách, **5** Slyše o lásce tvé, a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechněm svatým, **6** Aby společnost víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho, cožkoli dobrého jest v vás skrze Krista Ježíše. **7** Radost zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že střeva svatých občerstvena jsou skrze tebe, bratře. **8** Protož ačkoli mnohou smělost mám v Kristu rozkázati tobě, což by náleželo, **9** Však pro lásku raději prosím, jsa takový, totiž Pavel starý, a nyní i vězeň Ježíše Krista. **10** Prosímť pak tebe za syna svého, kteréhož jsem zplodil v vězení svém, Onezima, **11** Kterýž byl někdy tobě neužitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožť jsem odeslal. **12** Protož ty jej, totiž střeva má, přijmi. **13** Kteréhož já chtěl jsem byl při sobě zdržeti, aby mi posluhoval místo tebe v vězení pro evangelium; **14** Ale bez vědomí tvého nechtěl jsem nic učiniti, aby dobrý skutek tvůj nebyl bezděčný, ale dobrovolný. **15** Ano snad proto byl odšel na chvíli, abys jej věčného měl, (aiōnios g166) **16** Již ne jako služebníka, ale více než služebníka, totiž bratra milého, zvláště mně, a čím více tobě, i podlé těla, i v Pánu. **17** Protož máš-li mne za tovaryše, přijmiž jej, jako mne. **18** Jestližeť pak v čem ublížil, aneb dlužen-lit' co, to mně přičti. **19** Já Pavel psal jsem svou rukou, jáť zaplatím; at' nedím tobě, že ty i sám sebe jsi mi dlužen. **20** Tak, bratře, at' já uživu tebe v Pánu; očerstviž střeva má v Pánu. **21** Jist jsa tvým poslušenstvím, napsal jsem tobě, věda, že i více, než pravím, učiníš. **22** A mezi tím připrav mi také hospodu; neboť naději mám, že k modlitbám vašim budu vám navrácen. **23** Pozdravují tě Epafras, (spoluvězeň můj pro Krista Ježíše,) **24** Marek, Aristarchus, Démas, a Lukáš, pomocníci moji. **25** Milost Pána našeho Jezukrista s duchem vaším. Amen.

Židům

1 Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy

Bůh otcům skrze proroky, 2 v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil.

(aiōn g165) 3 Kterýžto jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdržuje všecko slovem mocnosti své, očistění hříčů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech, 4 Tím důstojnější nad anděly učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dědičně obdržel. 5 Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já budu jemu otcem, a on mi bude synem? 6 A opět, když uvedl prvorozeného na okršlek země, dí: A klanějte se jemu všickni andělé Boží. 7 A o andělích zajisté dí: Kterýž činí anděly své duchy, a služebníky své plamen ohně; 8 Ale k Synu dí: Stolice tvá, ó Bože, na věky věků, berla pravosti jest berla království tvého. (aiōn g165) 9 Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, protože pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad spoluúčastníky tvé. 10 A ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla rukou tvých jsouť nebesa. 11 Onat' pomínou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšejí, 12 A jako oděv svineš je, i budouť změněna. Ale ty jsi tentýž, a léta tvá nepřestanou. 13 A kterému kdy z andělů řekl: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých? 14 Zdalíž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?

2 Protož musímeť my tím snažněji šetřiti toho, což jsme slyšali, aby nám to nevymizelo. 2 Nebo poněvadž skrze anděly mluvené slovo bylo pevné, a každé přestoupení a neposlušenství vzalo spravedlivou odměnu pomsty, 3 Kterakž my utečeme, takového zanedbávající spasení? Kteréžto nejprvé začavši vypravováno býti skrze samého Pána, od těch, kteříž jej slyšali, nám jest utvrzeno. 4 Čemuž i Bůh svědectví vydával skrze divy, a zázraky, a rozličné moci, i podělování Duchem svatým, podlé vůle své. 5 Nebo nepoddal andělům okršliku země budoucího, o kterémž mluvíme. 6 Osvědčilť pak na jednom místě jeden, řka: Co jest člověk, že naň pomníš, aneb syn člověka, že na něj patříš? 7 Maličkos jej menšího než anděly učinil, slavou a ctí korunoval jsi ho, a

ustanovil jej nad dílem rukou svých. 8 Všecko jsi podmanil pod nohy jeho. Poddav pak jemu všecko, ničeho nezanechal nepodmaněného jemu. I však nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo. 9 Ale toho Ježíše, kterýž maličko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slavou a ctí korunovaného, aby z milosti Boží za všecky okusil smrti. 10 Slušeloť zajisté na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé syny k slávě přiveda, vůdce spasení jejich skrze utrpení posvětil. 11 Nebo i ten, kterýž posvěcuje, i ti, kteříž posvěceni bývají, z jednoho jsou všickni. Pro kteroužto příčinu nestydí se jich nazývati bratřimi, 12 Řka: Zvěstovati budu jméno tvé bratřím svým, u prostřed shromáždění prozpěvovati budu tobě. 13 A opět: Já budu v něm doufati. A opět: Aj, já a dítky, kteréž dal mi Bůh. 14 Poněvadž tedy dítky účastnost mají těla a krve, i on též podobně účasten jest jich, aby skrze smrt zahladil toho, kterýž má vládařství smrti, to jest ďábla, 15 A vysvobodil ty, kteříž bázní smrti po všecken čas života podrobeni byli v službu. 16 Neboť nikoli nepřijal andělů, ale símě Abrahamovo přijal. 17 Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřím, aby milosrdný byl, a věrný nejvyšší kněz v tom, což se u Boha k očistění hříčů lidu díti mělo. 18 Nebo že sám trpěl, pokoušín byv, může také pokušení trpícím spomáhati.

3 A protož, bratří svatí, povolání nebeského účastníci, spatřujte apoštola a nejvyššího kněze vyznání našeho, Krista Ježíše, 2 Věrného tomu, kdož jej ustanovil, jako i Mojžíš byl ve všem domě jeho. 3 Tím větší zajisté slávy tento nad Mojžíše jest hoden, čím větší má čest stavitel nežli sám dům. 4 Nebo všeliký dům ustaven bývá od někoho, ten pak, kdož všecky tyto věci ustavěl, Bůh jest. 5 A Mojžíš zajisté věrný byl v celém domě jeho, jako služebník, na osvědčení toho, což potom mělo mluveno býti. 6 Ale Kristus, jako Syn, panuje nad domem svým. Kterýžto dům my jsme, jestliže tu svobodnou doufanlivost, a tu chloubu naděje až do konce pevnou zachováme. 7 Protož jakž praví Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, 8 Nezatvrzujtež srdcí svých, jako při onom popuzení v den pokušení toho na poušti; 9 Kdež pokoušeli mne otcové vaši, zkusililť mne, a viděli skutky mé po čtyřideti let. 10 Protož hněviv jsem byl na pokolení to, a řekl jsem: Tito vždycky bloudí srdcem, a nepoznávají cest mých. 11 Pročež přísáhl

jsem v hněvě svém, že nevejdu v odpočinutí mé. **12** Viztež, bratří, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. **13** Ale napomínejte se vespolek po všechny dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hřícha. **14** Účastníci zajisté Krista učinění jsme, jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme. **15** Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatvrzujte srdcí svých, jako při onom popuzení. **16** Nebo někteří slyševše, popouzeli ho, ale ne všickni, kteříž vyšli z Egypta skrze Mojžíše. **17** Na které se pak hněval čtyřicet let? Zдали ne na ty, kteříž hřešili, jejichž těla padla na poušti? **18** A kterým zapřisáhl, že nevejdu do odpočinutí jeho? Však těm, kteříž byli neposlušni. **19** A vidíme, žeť nemohli vjíti pro nevěru.

4 Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjíti do odpočinutí jeho, neopozdil se někdo z vás. **2** Nebo i nám zvěstováno jest, jako i oněmno, ale neprosněla jim řeč slyšená, nepřipojená k víře těch, kteříž slyšeli. **3** Neboť vcházíme v odpočinutí my, kteříž jsme uvěřili, jakož řekl: Protož jsem přisáhl v hněvě svém, žeť nevejdu v odpočinutí mé, ačkoli dokonána jsou díla od ustanovení světa. **4** Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech skutků svých. **5** A tuto zase: Že nevejdu v odpočinutí mé. **6** A poněvadž vždy na tom jest, že někteří mají vjíti do něho, a ti, kterýmž prvé zvěstováno jest, nevešli pro nevěru, **7** Opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrze Davida, po takovém času pravě, (jakož řečeno jest:) Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzujte srdcí svých. **8** Nebo byť byl Jozue v odpočinutí je uvedl, nebyť by potom mluvil o jiném dni. **9** A protož zůstáváť svátek lidu Božímu. **10** Nebo kdožkoli všel v odpočinutí jeho, takéť i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od svých. **11** Snažmež se tedy vjíti do toho odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry. **12** Živát jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahujet až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce. **13** A neníť stvoření, kteréž by nebylo zjevné před obličejem jeho, nýbrž všechny věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše. **14** Protož majíce velikého nejvyššího kněze, kterýž pronikl nebesa, Ježíše Syna Božího,

držmež to vyznání. **15** Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu. **16** Přístupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný.

5 Všeliký zajisté nejvyšší kněz z lidu vzatý za lidi bývá postaven v jednání s Bohem, totiž aby obětoval i dary i oběti za hříchy, **2** Kterýž by mohl, jakž sluší, lítost míti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. **3** A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovati za hříchy. **4** A aniž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kterýž by byl povolán od Boha, jako i Aron. **5** Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž řekl jemu: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. **6** Jakž i jinde praví: Ty jsi kněz na věky podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) **7** Kterýž za dnů těla svého modlitby a ponížené prosby k tomu, kterýž ho mohl zachovati od smrti, s křikem velikým a slzami obětoval, a vyslyšán jest v tom strachu. **8** A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušensství. **9** A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechněm sebe poslušným původem spasení věčného. (aiōnios g166) **10** Nazván jsa od Boha nejvyšším knězem podlé řádu Melchisedechova. **11** O kterémž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných věci k vypravení, ale vy jste nezpůsobných uší. **12** Nebo měvše býti v tak dlouhém času mistři, opět potřebujete učení býti prvními počátkům výmluvností Božích, a učinění jste mléka potřebující, a ne pokrmu hrubšího. **13** Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest.) **14** Ale dokonalých jest hrubý pokrm, totiž těch, kteříž pro zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i zlého.

6 Protož opustíce řeč počátku Kristova, k dokonalosti se nesme, ne opět zakládajíce gruntu pokání z skutků mrtvých, a víry v Boha, **2** Křtů učení, a vzkládání rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudou věčného. (aiōnios g166) **3** A tot' učiníme, dopustí-li Bůh. **4** Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kteříž i zakusili daru nebeského, a účastníci učinění byli Ducha svatého, **5** Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka budoucího, (aiōn g165) **6** Kdyby padli, zase

obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kteříž opět sobě znovu křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají. 7 Země zajisté, kteráž často na sebe přicházející déšť pije, a rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, dochází požehnání od Boha. 8 Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest, a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálení. 9 A však, nejmilejší, nadějemet' se o vás lepších věcí, a náležitějších k spasení, ač pak koli tak mluvíme. 10 Neboť není nespravedlivý Bůh, aby se zapomenul na práci vaši, a na pracovitou lásku, kteréž jste dokazovali ke jménu jeho, slouživše svatým, a ještě sloužíce. 11 Žádámet' pak, aby jeden každý z vás až do konce prokazoval tu opravdovou pilnost plné jistoty naděje, 12 Tak abyste nebyli leniví, ale následovníci těch, kteříž skrze víru a snášelivost obdrželi dědictví zaslíbené. 13 Bůh zajisté zaslíbení čině Abrahamovi, když neměl skrze koho většího přísáhnouti, přísáhl skrze sebe samého, 14 Řka: Jistě požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím tebe. 15 A tak trpělivě očekávaje, dosáhl zaslíbení. 16 Lidé zajisté skrze většího přísahají, a všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá potvrzena přísahou. 17 A takž Bůh, chtěje dostatečně ukázati dědicům zaslíbení neproměnitelnost rady své, vložil mezi to přísahu, 18 Abychom skrze ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, aby Bůh klamal,) měli přepevné potěšení, my, kteříž jsme se utekli k obdržení předložené naděje. 19 Kterouž máme jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu, 20 Kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podlé řádu Melchisedechova nejvyšším knězem na věky. (aiōn g165)

7 Nebo ten Melchisedech byl král Sáleem, kněz Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králů, a dal jemu požehnání. z Kterémuž Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprve vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sáleem, to jest král pokoje, 3 Bez otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem věčně. 4 Pohlďtež tedy, kteraký ten byl, jemuž i desátky z kořistí dal Abraham patriarcha. 5 A ješto ti, kteříž jsou z synů Lévi kněžství přijímající, přikázání mají desátky bráti od lidu podlé zákona, to jest od bratří svých, ačkoli pošlých z bedr Abrahamových, 6

Tento pak, jehož rod není počten mezi nimi, desátky vzal od Abrahama, a tomu, kterýž měl zaslíbení, požehnání dal. 7 A jistě beze všeho odporu menší od většího požehnání běže. 8 A tuto desátky berou smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vysvědčuje, že jest živ. 9 A at' tak dím, i sám Lévi, kterýž desátky běže, v Abrahamovi desátky dal. 10 Nebo ještě v bedrách otce byl, když vyšel proti němu Melchisedech. 11 A protož byla-liť dokonalost skrze Levítské kněžství, (nebo za něho vydán jest lidu zákon,) jakáž toho byla potřeba, aby jiný kněz podlé řádu Melchisedechova povstal, a nebyl podlé řádu Aronova jmenován? 12 A poněvadž jest kněžství přeneseno, musilot' také i zákona přenesení býti. 13 Nebo ten, o kterémž se to praví, jiného jest pokolení, z kteréhož žádný při oltáři v službě nebyl. 14 Zjevné jest zajisté, že z pokolení Judova posel Pán náš, o kterémžto pokolení nic z strany kněžství nemluvil Mojžíš. 15 Nýbrž hojněji to ještě zjevné jest, že povstal jiný kněz podlé řádu Melchisedechova, 16 Kterýž učiněn jest ne podlé zákona přikázání tělesného, ale podlé moci života neporušitelného. 17 Nebo svědčí: Ty jsi kněz na věky podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) 18 Stalo se zajisté složení onoho předešlého přikázání, proto že bylo mdlé a neužitečné. 19 Nebo ničeho k dokonalosti nepřivedl zákon, ale na místo jeho uvedena lepší naděje, skrze niž přibližujeme se k Bohu. 20 A to i podlé toho, že ne bez přísahy jest uvedena. 21 Nebo onino bez přísahy kněžími učinění bývali, tento pak s přísahou, skrze toho, kterýž řekl k němu: Přisáhl Pán, a nebudet' toho litovati: Ty jsi kněz na věky podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) 22 Podlé čehož lepší smlouvy prostředníkem učiněn jest Ježíš. 23 A také onino mnozí bývali kněží, proto že smrt bránila jim vždycky trvati; 24 Ale tento poněvadž zůstává na věky, věčně má kněžství. (aiōn g165) 25 A protož i dokonale spasiti může ty, kteříž přistupují skrze něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně. 26 Takovéhot' zajisté nám slušelo míti nejvyššího kněze, svatého, nevinného, nepoškvrněného, odděleného od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl, 27 Kterýž by nepotřeboval na každý den, jako onino kněží, nejprv za své vlastní hříchy oběti obětovati, potom za lid. Nebo učinil to jednou, samého sebe obětovav. 28 Zákon zajisté lidi mající nedostatky ustavoval za nejvyšší kněží, ale slovo přisezné, kteréž se stalo po

zákonu, ustanovilo Syna dokonalého na věky. (aiōn g165)

8 Ale summa toho mluvení jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích. **2** Služebník jsa svatyně, a pravého toho stánku, kterýž Pán vzdělal, a ne člověk. **3** VŠeliký zajisté nejvyšší kněz k obětování darů a obětí bývá ustanoven, a protož potřebí bylo, aby i tento měl, co by obětoval. **4** Nebo kdyby byl na zemi, aniž by knězem byl, když by zůstávali ti kněží, kteříž obětují dary podlé zákona, **5** Sloužice podobenství a stínu nebeských věcí, jakož Mojžíšovi od Boha řečeno bylo, když dokonávati měl stánek: Hledíž, prý, abys udělal všecko ku podobenství, kteréžt' jest ukázáno na této hoře. **6** Nyní pak tím důstojnějšího došel úřadu, čímž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest utvrzena. **7** Nebo kdyby ona první byla bez úhony, nebylo by hledáno místa druhé. **8** Nebo obviňuje Židy, dí: Aj, dnové jdou, praví Pán, v nichž vejdu s domem Izraelským a s domem Judským v smlouvu novou. **9** Ne podlé smlouvy té, kterouž jsem učinil s otci jejich v ten den, když jsem je vzal za ruku jejich, abych je vyvedl z země Egyptské. Nebo oni nezůstali v té smlouvě mé, a já opustil jsem je, praví Pán. **10** Protož tatoť jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám, zákony své v mysl jejich, a na srdcích jejich napíši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. **11** A nebudout' učiti jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, říkajíce: Poznej Pána, proto že mne všickni znáti budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich. **12** Nebo milostiv budu nepravostem jejich, a na hříchy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nezpomenou více. **13** A kdyžť praví o nové, tedy pokládá první za vetšou; což pak větší a schází, blízké jest zahynutí.

9 Mělat' pak i první ona smlouva nařízené služby a svatyni světskou. **2** Nebo udělán byl stánek první, v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní chlebové, a ten sloul svatyně. **3** Za druhou pak oponou byl stánek, kterýž sloul svatyně svatých, **4** Zlatou maje kadidlnici, a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl Aronova, kteráž byla květla, a dsky zákona, **5** Nad truhlou pak cherubínové slávy, zastěňující slitovnici. O

kterýchž věcech není potřebí nyní vypravovati o jedné každé obzvláště. **6** To pak když tak jest zřízeno, do prvního stánku vždycky vcházejí kněží, služby vykonávající, **7** Do druhého pak jedinou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. **8** Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. **9** Kterýž byl podobenstvím na ten tehdejší čas, v němž darové a oběti se obětují, kteréž nemohou dokonalého v svědomí učiniti toho, kdož obětuje, **10** Toliko v pokrmích a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlňováních tělesných, až do času napravení, záležející. **11** Ale Kristus přišed, nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavení, **12** Ani skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev, všed jednou do svatyně, věčné vykoupení nalezl. (aiōnios g166) **13** Nebo jestližet' krev býků a kozlů, a popel jalovice, pokropující poškvrněných, posvěcuje k očištění těla, **14** Čím více krev Kristova, kterýž skrze Ducha věčného samého sebe obětoval nepoškvrněného Bohu, očistí svědomí vaše od skutků mrtvých k sloužení Bohu živému? (aiōnios g166) **15** A pro tu příčinu nové smlouvy prostředník jest, aby, když by smrt mezi to vkročila k vyplacení přestoupení těch, kteráž byla za první smlouvy, zaslíbení věčného dědictví přijali ti, kdož jsou povoláni. (aiōnios g166) **16** Nebo kdež jest kšaft, potřebí jest, aby k tomu smrt přikročila toho, kdož činí kšaft. **17** Kšaft zajisté těch, kteříž zemřeli, stálý jest, poněvadž ještě nemá moci, dokudž živ jest ten, kdož kšaft činil. **18** Protož ani první onen bez krve nebyl posvěcován. **19** Nebo když Mojžíš všecka přikázání podlé zákona všemu lidu předložil, vzav krev telat a kozlů, s vodou a s vlnou červenou a s yzopem, tak spolu i knihy i všeho lidu pokropil, **20** Řka: Tatoť jest krev zákona, kterýž vám Bůh vydal. **21** Ano i stánku i všech nádob k službě náležitých rovně též krví pokropil. **22** A téměř všecko podlé zákona krví očišťováno bývá, a bez krve vylití nebývá odpuštění vin. **23** Protož potřebí bylo, aby věci nebeských příkladově těmi věcmi očišťováni byli, nebeské pak věci lepšími oběťmi, nežli jsou ty. **24** Neboť nevšel Kristus do svatyně rukou udělané, kteráž by nesla figuru pravé, ale v samo nebe, aby nyní přítomný byl tváří Boží za nás. **25** Ne aby častokrát obětoval sebe samého, jako nejvyšší kněz

vcházel do svatyně každý rok se krví cizí, 26 (Sic jinak by byl musil častokrát trpět od počátku světa,) ale nyní jednou při skonání věků, na shlazení hřicha skrze obětování sebe samého, zjeven jest. (aiōn g165) 27 A jakož uloženo lidem jednou umřítí, a potom bude soud, 28 Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hříchů; podruhé bez hřichu ukáže se těm, kteříž ho čekají k spasení.

10 Zákon zajisté, maje stín budoucího dobrého, a ne sám obraz těch věcí, jednostejnými obětmi, kteréž po všecka léta obětují, nikdy nemůž přistupujících dokonalých učiniti. 2 Sic jinak zdalíž by již nepřestaly obětovány býti, proto že by již neměli žádného svědomí z hříchů ti, kteříž obětují, jsouce jednou očištěni? 3 Ale při těch obětech připomínání hříchů děje se každého roku. 4 Neboť možné není, aby krev býků a kozlů shladila hřichy. 5 Protož vcházeje na svět, dí: Oběti a daru nechtěl jsi, ale tělo jsi mi způsobil. 6 Zápalných obětí, ani obětí za hřích jsi neoblíbil. 7 Tehdy řekl jsem: Aj, jdut', (jakož v knihách psáno jest o mně,) abych činil, ó Bože, vůli tvou. 8 Pověděv napřed: Že oběti a daru, a zápalů, i obětí za hřích, (kteréž se podlé zákona obětují,) nechtěl jsi, aniž jsi oblíbil, 9 Tehdy řekl: Aj, jdut', abych činil, ó Bože, vůli tvou. Ruší první, aby druhé ustanovil. 10 V kteréžto vůli posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou. 11 A všeliký zajisté kněz přistojí, na každý den službu konaje, a jednostejně často obětuje oběti, kteréž nikdy nemohou odjítí hříchů. 12 Ale tento, jednu obět obětovav za hřichy, vždycky sedí na pravici Boží, 13 Již dále očekávaje, až by položení byli nepřátelé jeho za podnož noh jeho. 14 Nebo jednou obětí dokonalé učinil na věky ty, kteříž posvěcení bývají. 15 Svědčít pak nám to i sám Duch svatý. Nebo prvé pověděv: 16 Tatoť jest smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v srdce jejich, a na myslech jejich napíši je, 17 A na hřichy jejich, i na nepravosti jejich nikoli nezpomenou více. 18 Kdežť pak jest odpuštění jich, neníť více obětí za hřích. 19 Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjití do svatyně skrze krev Ježíšovu, 20 (Tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své,) 21 A kněze velikého nad domem Božím, 22 Přístupmež s pravým srdcem, v plné jistotě víry, očištěná majíce srdce od svědomí zlého, 23 A umyté tělo vodou

čistou, držmež nepochybně vyznání naděje; (nebo věrnýť jest ten, kterýž zaslíbil.) 24 A šetřme jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, 25 Neopouštějce společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, ale napomínajíce se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přibližuje. 26 Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hřichy, 27 Ale hrozně nějaké očekávání soudu, a ohně prudká páliivost, kterýž žráti má protivníky. 28 Kdož by koli pohrdal zákonem Mojžíšovým, bez lítosti pode dvěma neb třmi svědky umírá. 29 Což se vám zdá, čím přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával, a krev smlouvy, kterouž byl posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a Duchu milosti potupu učinil? 30 Známet' zajisté toho, jenž řekl: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. A opět: Pán souditi bude lid svůj. 31 Hrozněť jest upadnouti v ruce Boha živého. 32 Rozpomeňtež se pak na předešlé dny, v nichž osvíceni byvše, mnohý boj utrpení snášeli jste, 33 Budto když jste byli i pohaněními i ssouženými jako divadlo učiněni, budto účastníci učiněni byvše těch, kteříž tak zmítáni byli. 34 Nebo i vězení mého čitelní jste byli, a rozchvátání statků svých s radostí jste strpěli, věduce, že v sobě máte lepší zboží nebeské a trvanlivé. 35 Protož nezamítejtež smělé doufanlivosti své, kteráž velikou má odplatu. 36 Než potřebít' jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činíce, dosáhli zaslíbení. 37 Nebo ještě velmi, velmi maličko, a aj, ten, kterýž přijíti má, přijde, a nebudeť meškati, 38 Spravedlivý pak z víry živ bude. Pakli by se jinam obrátil, nezalibuje sobě duše má v něm. 39 Ale myť nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící k získání duše.

11 Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných. 2 Pro ni zajisté svědectví došli předkové. 3 Věrou rozumíme, že učiněni jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, což vidíme, učiněno. (aiōn g165) 4 Věrou lepší obět Bohu obětoval Abel, nežli Kain, skrze kterouž svědectví obdržel, že jest spravedlivý, jakž sám Bůh darům jeho svědectví vydal. A skrze tu, umřev, ještě mluví. 5 Věrou Enoch přenesen jest, aby neviděl smrti, a není nalezen, proto že jej Bůh přenesl. Prvé zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu. 6 Bez víry pak nemožné jest líbiti se jemu; nebo přistupující k Bohu

věřiti musí, že jest Bůh, a těm, kteříž ho hledají, že odplatu dává. 7 Věrou napomenut jsa od Boha Noé o tom, čehož ještě nebylo viděti, boje se, připravoval koráb k zachování domu svého; skrze nějž potupil svět, a spravedlnosti té, kteráž jest z víry, učiněn jest dědicem. 8 Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzíti za dědictví; i šel, nevěda, kam přijde. 9 Věrou bydlil v zemi zaslíbené jako v cizí, v staních přebýváje s Izákem a s Jákobem, spoludědici této zaslíbení. 10 Nebo očekával města základy majícího, jehožto řemeslník a stavitel jest Bůh. 11 Věrou také i Sára moc ku početí semene přijala, a mimo čas věku porodila, když věřila, že jest věrný ten, kterýž zaslíbil. 12 A protož i z jednoho, a to již umrtného, rozplodilo se potomků, jako jest množství hvězd nebeských, a jako písek nesčíslný, kterýž jest na břehu mořském. 13 Podlé víry zemřeli ti všickni, nevzavše zaslíbení, ale zdaleka je viděvše, jim i věřili, i je vítali, a vyznávali, že jsou hosté a příchozí na zemi. 14 Nebo ti, kteříž tak mluví, zjevně to prokazují, že vlasti hledají. 15 A jistě, kdyby se byli na onu rozpomínali, z kteréž vyšli, měli dosti času zase se navrátiti. 16 Ale oni lepší žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo připravil jim město. 17 Věrou obětoval Abraham Izáka, byv pokoušín, a to jednorozeného obětoval ten, kterýž byl zaslíbení přijal, 18 K němuž bylo řečeno: V Izákovi nazváno bude tobě símě, 19 Tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkřísiti. Pročež jej jako z mrtvých vzkříšeného přijal. 20 Věrou o budoucích věcech požehnání dal Izák Jákobovi a Ezau. 21 Věrou Jákob, umíraje, každému z synů Jozefových požehnání dával, a poklonil se na vrch hůlky své. 22 Věrou Jozef, dokonávaje, o vyjití synů Izraelských zmínku učinil, a o kostech svých poručil. 23 Věrou Mojžíš, narodiv se, ukryt byl za tři měsíce od rodičů svých, proto že viděl krásné pachelátko, a nebál se rozkazu královského. 24 Věrou Mojžíš, byv již dorostlý, odepřel slouti synem dcery Faraonovy, 25 Vyvoliv sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časné a hříšné pohodlí míti, 26 Větší sobě pokládaje zboží nad Egyptské poklady pohanění Kristovo; nebo prohlédal k odplatě. 27 Věrou opustil Egypt, neboje se hněvu královského; nebo jako by viděl neviditelného, tak se utvrdil. 28 Věrou slavil hod beránka a vyliť krve,

aby ten, kterýž hubil prvorozené, nedotekl se jich. 29 Věrou přešli moře červené jako po suchu; o čež pokusivše se Egyptští, ztonuli. 30 Věrou zdi Jericha padly, když je obcházeli za sedm dní. 31 Věrou Raab nevěstka nezahynula s neposlušnými, pokojně přijavši špehéře. 32 A cot' mám více praviti: Nepostačit' mi zajisté čas k vypravování o Gedeonovi, a Barákovi, a Samsonovi a Jefte, a Davidovi, a Samuelovi, a prorocích. 33 Kteříž skrze víru vybojovávali království, činili spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali ústa lvům, 34 Uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, zmocnění bývali v mdlobách, silní učiněni v boji, vojska zaháněli cizozemců. 35 Ženy přijímaly mrtvé své vzkříšené. Jiní pak roztahováni jsou, neoblíbivše sobě vysvobození, aby lepšího dosáhli vzkříšení. 36 Jiní pak posměchy a mrskáním trápeni, ano i vězeními a žaláři. 37 Kamenováni jsou, sekáni, pokoušeni, mečem z mordováni; chodili v kožích ovčích a kozelčích, opuštěni, ssouzeni, a zle s nimi nakládáno, 38 Jichžto nebyl svět hoden, po pustinách bloudíce, i po horách, a jeskyních, i v doupatech země. 39 A ti všickni svědectví dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, 40 Proto že Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.

12 Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženího sobě boje, 2 Patříce na vůdce a dokonavatele víry Ježíše, kterýž místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováziv se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího. 3 A považte, jaký jest ten, kterýž snášel od hříšníků taková proti sobě odmlouvání, abyste neustávali, v myslích svých hynouce. 4 Ještě jste se až do krve nezprotivili, proti hříchu bojujíce. 5 A což jste zapomenuli na napomenutí, kteréž k vám jako k synům mluví: Synu můj, nepohrdej kázní Páně, aniž sobě stýskej, když od něho trestán býváš? 6 Nebo kohož miluje Pán, tohot' tresce, a švihá každého, kteréhož za syna přijímá. 7 Jestliže kázeň snášíte, Bůh se vám podává jako synům. Nebo který jest syn, jehož by netrestal otec? 8 Pakli jste bez kázně, kteréž všickni účastni jsou, tedy jste cizoložnata, a ne synové. 9 Ano tělesné otce své měli jsme, kteříž nás trestali, a měli jsme je u vážnosti, i zdaliž nemáme mnohem více poddání býti Otci duchů, abychom živi byli? 10 A onino zajisté

po nemnohé dny, jakž se jim vidělo, trestali, ale tento v věcech přežitekčných, totiž k tomu, abychom došli účastnosti svatosti jeho. 11 Každé pak trestání, když přítomné jest, nezdá se býti potěšené, ale smutné, než potomť rozkošné ovoce spravedlnosti přináší těm, kteříž by v něm pocvičeni byli. 12 Protož opuštěných rukou a zemdlených kolen posilíte, 13 A přímé kroky a cizoložníky souditi bude Bůh. 5 Obcování vedte bez lakomství, dosti majíce na tom, což máte. Ont' zajisté řekl: Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím; 6 Tak abychom doufanlivě říkali: Pán spomocník můj, aniž se budu báti, by mi co učiniti mohl člověk. 7 Zpomínejte na vůdce své, kteříž vám mluvili slovo Boží, jejichžto obcování jaký byl cíl, spatřující, následujtež jejich víry. 8 Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky. (aiōn g165) 9 Učením rozličným a cizím nedejte se točiti. Výbornéť jest zajisté, aby milostí upevněno bylo srdce, a ne pokrmy, kteříž neprospěli těm, kteříž se jimi vázali. 10 Mámeť oltář, z něhož ti nemají práva jísti, kdož stánku slouží. 11 Nebo kterýchž hovad krev vnášína bývá za hřích do svatyně skrze nejvyššího kněze, těch pálena bývají těla vně za stany. 12 Protož i Ježíš, aby posvětil lidu svou vlastní krví, vně za branou trpěl. 13 Vyjděmež tedy k němu ven z stanů, pohanění jeho nesouce. 14 Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. 15 Protož skrze něho obětujeme Bohu obět chvály vždycky, to jest ovoce rtů, oslavujících jméno jeho. 16 Na účinnost pak a na zdílnost nezapomínejte; nebo v takových obětech zvláštní svou líbost má Bůh. 17 Povolni budte správcům svým a poslušni; oniť zajisté bdějí nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají vydati, aby to s radostí činili, a ne s stýskáním. Neboť by vám to nebylo užitečné. 18 Modltež se za nás; abyste neodpírali mluvícímu. Nebo poněvadž onino neušli, kteříž odpírali tomu, jenž na zemi na místě Božím mluvil, čím více my, jestliže tím, kterýž s nebe jest, pohrdneme? 26 Jehož hlas tehdáž byl zemí pohnul, nyní pak zaslíbil, říka: Ještěť já jednou pohnu netoliko zemí, ale i nebem. 27 To pak, že dí: Ještě jednou, světle ukazuje pohnutelných věcí přenesení, jakožto učiněných, aby zůstávaly ty, kteréž jsou nepohnutelné. 28 Protož království přijímající nepohnutelné, mějmež milost, skrze kteroužto služme libé Bohu, s vážností a uctivostí. 29 Neboť Bůh náš jest oheň spalující.

13 Láska bratrská at' zůstává. 2 Na přívětivost k hostem nezapomínejte; skrze ni zajisté někteří, nevěděvše, anděly za hostě přijímali. 3 Pomněte na vězně, jako byste spoluvězňové byli, na ssouzené, jakožto ti, kteříž také v těle jste. 4 Poctivéť jest u všech manželství a lože nepoškrvněné, smilníky pak a cizoložníky souditi bude Bůh. 5 Obcování vedte bez lakomství, dosti majíce na tom, což máte. Ont' zajisté řekl: Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím; 6 Tak abychom doufanlivě říkali: Pán spomocník můj, aniž se budu báti, by mi co učiniti mohl člověk. 7 Zpomínejte na vůdce své, kteříž vám mluvili slovo Boží, jejichžto obcování jaký byl cíl, spatřující, následujtež jejich víry. 8 Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky. (aiōn g165) 9 Učením rozličným a cizím nedejte se točiti. Výbornéť jest zajisté, aby milostí upevněno bylo srdce, a ne pokrmy, kteříž neprospěli těm, kteříž se jimi vázali. 10 Mámeť oltář, z něhož ti nemají práva jísti, kdož stánku slouží. 11 Nebo kterýchž hovad krev vnášína bývá za hřích do svatyně skrze nejvyššího kněze, těch pálena bývají těla vně za stany. 12 Protož i Ježíš, aby posvětil lidu svou vlastní krví, vně za branou trpěl. 13 Vyjděmež tedy k němu ven z stanů, pohanění jeho nesouce. 14 Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. 15 Protož skrze něho obětujeme Bohu obět chvály vždycky, to jest ovoce rtů, oslavujících jméno jeho. 16 Na účinnost pak a na zdílnost nezapomínejte; nebo v takových obětech zvláštní svou líbost má Bůh. 17 Povolni budte správcům svým a poslušni; oniť zajisté bdějí nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají vydati, aby to s radostí činili, a ne s stýskáním. Neboť by vám to nebylo užitečné. 18 Modltež se za nás; abyste neodpírali mluvícímu. Nebo poněvadž onino neušli, kteříž odpírali tomu, jenž na zemi na místě Božím mluvil, čím více my, jestliže tím, kterýž s nebe jest, pohrdneme? 26 Jehož hlas tehdáž byl zemí pohnul, nyní pak zaslíbil, říka: Ještěť já jednou pohnu netoliko zemí, ale i nebem. 27 To pak, že dí: Ještě jednou, světle ukazuje pohnutelných věcí přenesení, jakožto učiněných, aby zůstávaly ty, kteréž jsou nepohnutelné. 28 Protož království přijímající nepohnutelné, mějmež milost, skrze kteroužto služme libé Bohu, s vážností a uctivostí. 29 Neboť Bůh náš jest oheň spalující.

vás. 24 Pozdravtež všech správců svých, i všech svatých. Pozdravují vás bratří z Vlach. 25 Milost Boží se všechněmi vámi. Amen.

Jakubův

1 Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctero pokolení rozptýlenému pozdravení.
2 Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli v rozličná pokušení upadáte, **3** Věduce, že zkušeni víry vaší působí trpělivost. **4** Trpělivost pak at' má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku. **5** Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budet' dána jemu. **6** Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. **7** Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána. **8** Muž dvoji myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých. **9** Chlubíž se pak bratr poníženy v povýšení svém, **10** A bohatý v ponižování se; nebo jako květ byliny pomine. **11** Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, tak' i bohatý v svých cestách usvadne. **12** Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují. **13** Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž také on koho pokouší. **14** Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. **15** Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonaný zplozuje smrt. **16** Nebludtež, bratří moji milí. **17** Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění. **18** On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho. **19** A tak, bratří moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdíly k mluvení, zpozdíly k hněvu. **20** Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí. **21** Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijímejte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše. **22** Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe. **23** Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle. **24** Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl. **25** Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon

svobody, a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, blahoslavený bude v skutku svém. **26** Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, a v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství. **27** Náboženství čisté a nepoškrvněné před Bohem a Otcem totot' jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v ssouženích jejich, a ostříhati sebe nepoškrvněného od světa.

2 Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista. **2** Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, **3** A popatřili byste k tomu, kterýž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto poctivě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých: **4** Zdaliž jste již neučinili rozdíl mezi sebou a učinění jste soudcové v myšleních zlých? **5** Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, kdož jej milují? **6** Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž bohatí mocí neutiskují vás? A onit' vás i k soudům přivozují? **7** Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzýváno jest nad vámi? **8** Jestliže pak plníte zákon královský podlé písma: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte. **9** Pakliť osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky. **10** Nebo kdo by koli celého zákona ostříhal, přestoupil by pak jedině, všechněmi jest vinen. **11** Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilníš, takéť řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem zákona. **12** Tak mluvte, a tak čirte, jako ti, kteříž podlé zákona svobody souzeni býti máte. **13** Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubíť se milosrdenstvím proti odsudku. **14** Co prospěje, bratří moji, pravi-li se kdo víru míti, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti? **15** A kdyby bratr neb sestra neoděni byli, a opuštěni z strany živnosti vezdejší, **16** Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, shřejte se, a najezte se, a však nedali byste jim potřeby tělesné, což to platí? **17** Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvat' jest sama v sobě. **18** Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažž ty mi víru svou z skutků svých, a já tobě ukáži víru svou z skutků svých. **19**

Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I ďáblóvət' tomu věří, a však třesou se. 20 Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá? 21 Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? 22 Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho, a z skutků víra dokonalá byla? 23 A tak naplněno jest písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu za spravedlnost, a přítelem Božím nazván jest. 24 Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk, a ne z víry toliko? 25 Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši ony posly, a jinou cestou pryč vypustivši? 26 Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, takť i víra bez skutků jest mrtvá.

3 Nebudtež mnozí mistři, bratří moji, věduce, že bychom těžší odsouzení vzali. 2 V mnohém zajisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, tent' jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati také všecko tělo. 3 An, my koňům udidla v ústa dáváme, aby nám povolní byli, a vším tělem jejich vládne. 4 An, i lodí tak veliké jsouce, a prudkými větry hnány bývající, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. 5 Tak i jazyk malý oud jest, a však veliké věci provádí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí! 6 Jazyk pak jest oheň a svět nepravostí. Takť jest postaven jazyk mezi oudy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. (Geenna g1067) 7 Všelík zajisté přirození i zvěř, i ptactva, i zeměplazů, i mořských potvor bývá skroceno, a jest okroceno od lidí; 8 Ale jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže. Tak jest neskrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. 9 Jím dobrořečíme Bohu Otci, a jím zlořečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným. 10 Z jedněch a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takť býti má, bratří moji. 11 Zdalíž studnice jedním pramenem vydává sladkost i hořkost? 12 Zdalíž může, bratří moji, fílkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takť žádná studnice slané i sladké vody nevydává. 13 Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažíž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti. 14 Pakliť máte hořkou závist, a dráždění v srdci svém, nechlubte se, a neklamejte proti pravdě. 15 Nenít' ta moudrost s hůry sstupující, ale jest zemská, hovadná, ďábelská. 16 Nebo kdež jest závist a rozdráždění, tu i

roztržka i všeliké dílo zlé. 17 Ale moudrost, kteráž jest s hůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství. 18 Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

4 Odkud jdou bojové a svády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z líbostí vašich, kteréž rytěřují v oudech vašich? 2 Žádáte, a nemáte; závidíte a dychtíte, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, a však neobdržívate, proto že neprosíte. 3 Prosíte, a nebéfete, proto že zle prosíte, abyste na své líbosti vynakládali. 4 Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřitelem Božím učiněn bývá. 5 Což mníte, že nadarmo dí písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? 6 Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. 7 Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se ďáblu, i utečeť od vás. 8 Přiblížte se k Bohu, a přiblížit' se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očistte srdce vy, kteříž jste dvojité mysli. 9 Ssoužení budte, a kvělte, a plačte; smích váš obratíž se v kvílení, a radost v zámutek. 10 Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit' vás. 11 Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru, a potupuje bratra svého, utrhá zákonu, a potupuje zákon. Tupíš-li pak zákon, nejsi plnitel zákona, ale soudce. 12 Jedent' jest vydavatel zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, ješto tupíš jiného? 13 Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zisťeme; 14 (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jaký jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.) 15 Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Pán chtít, a budeme-li živi, učiníme toto neb onono. 16 Vy pak chlubíte se v pýše své. Všelíká taková chloubna zlá jest. 17 A protož kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.

5 Nuže nyní, boháči, plačte, kvílíce nad bídami svými, kteréž přijdou. 2 Zboží vaše shnilo, a roucho vaše zmolovatělo. 3 Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžítet' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. 4 Aj, mzda dělníků, kteříž žali

krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. 5 Rozkoš jste provodili na zemi, a zbůjňeli jste; vykrmilli jste srdce svá jako ke dni zabití. 6 Odsoudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám. 7 A protož trpěliví budete, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekáváje, až by přijal podzimní i jarní déšť. 8 Budtež i vy trpěliví, potvrzujte srdcí svých; neboť se přibližuje příští Páně. 9 Nevzdychetež jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, soudce již přede dveřmi stojí. 10 Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž mluvivali ve jménu Páně. 11 Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobové slychali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý. 12 Přede všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení. 13 Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modl se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj. 14 Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších zboru, at' se modlí za něho, mažíce jej olejem ve jménu Páně. 15 A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihnet' ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budet' jemu odpuštěno. 16 Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohot' může modlitba spravedlivého opravdová. 17 Eliáš byl člověk týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců. 18 A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. 19 Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej zase obrátil, 20 Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a přikryje množství hříchů.

1 Petrův

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, příchozím rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadocii, v Azii, a v Bitynii, **2** Vyvoleným podlé předzvědění Boha Otce, v posvěcení Ducha, ku poslušenství a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a pokoj rozmnožen bud'. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterýž podlé mnohého milosrdenství svého znovu zplodil nás v naději živou skrze vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, **4** K dědictví neporušitelnému a nepoškrvněnému a neuvadlému, kteréž se chová v nebesích, vám, **5** Kteříž mocí Boží ostříhání býváte skrze víru k spasení, kteréž hotovo jest, aby zjeveno bylo v času posledním. **6** V čemžto veselíte se, maličko nyní, (jestliže kdy potřebí jest,) zkroucení jsouce v rozličných pokušeních, **7** Aby zkušeni víry vaší, mnohem dražší nežli zlato, kteréž hyne, a však se v ohni zkušuje, nalezeno bylo vám k chvále, a ke cti i k slávě při zjevení Ježíše Krista. **8** Kteréhož neviděvše, milujete; kteréhož nyní nevidouce, a však v něho věřice, veselíte se radostí nevymluvnou a oslavenou, **9** Docházejíce konce víry své, spasení duší. **10** O kterémž spasení bedlivě přemýšlovali, a je vystihati usilovali proroci, kteříž o té milosti, kteráž se vám státi měla, prorokovali, **11** Vystihajíce to, na který aneb jaký čas mínil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké za tím slávě. **12** Kterýmžto zjeveno jest, že ne sobě, ale nám tím přísluhovali, což jest vám nyní zvěstováno skrze ty, kteříž vám kázali evangelium, v Duchu svatém seslaném s nebe, na kteréž věci žádostivi jsou andělé patřiti. **13** Protož přepášíce bedra myslí své, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista, **14** Jakožto synové poslušní, nepřirovnávající se prvním neznámosti své žádostem. **15** Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování budte; **16** Jakožto napsáno jest: Svatí budte, nebo já svatý jsem. **17** A poněvadž Otcem nazýváte toho, kterýž bez přijímání osob soudí vedlé skutků jednoho každého, viztež, abyste v bázni čas svého zde putování konali, **18** Vědouce, že ne porušitelnými věcmi, stříbrem neb zlatem, vykoupeni jste z marného svého obcování toho, od otců vydaného, **19** Ale drahou krví jakožto Beránka nevinného a nepoškrvněného, Krista, **20**

Předzvěděného zajisté před ustanovením světa, zjeveného pak v časích posledních pro vás, **21** Kteříž skrze něho věříte v Boha, jenž jej vzkřísil z mrtvých, a dal jemu slávu, aby víra vaše a naděje byla v Bohu. **22** Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha, k milování neošemetnému bratrstva, z čistého srdce jedni druhé milujte snažně, **23** Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky. (aiōn g165) **24** Nebo všeliké tělo jest jako tráva, a všeliká sláva člověka jako květ trávy. Usvadla tráva, a květ její spadl. **25** Ale slovo Páně zůstává na věky. Totoť pak jest to slovo, kteréž zvěstováno jest vám. (aiōn g165)

2 Protož složice všelikou zlost, a všelikou lest, a pokrytství, a závist, i všecka utrhaní, **2** Jakožto nyní zrozená nemluvíňátka, mléka beze lsti, Božího slova žádostivi budte, abyste jím rostli, **3** Jestliže však okusili jste, kterak dobrotivý jest Pán. **4** K kterémuž přistupující k kameni živému, od lidí zajisté zavrženému, ale od Boha vyvolenému a drahému, **5** I vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezukrista. **6** A protož praví písmo: Aj, zakládám' na Sionu kámen úhelný, vybraný, drahý, v kterýž kdokoli věří, nikoli nebude zahanben. **7** Vám tedy věřícím jest poctivost, ale nepovolným kámen, kterýž zavrhli stavitelé, tent' jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení, **8** Těm, kteříž se urážejí na slovu, nepovolní jsouce, k čemuž i odloženi jsou. **9** Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěštovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své. **10** Kteříž jste někdy ani lidem nebyli, nyní pak jste lid Boží; kteříž jste někdy byli nedošli milosrdenství, nyní pak jste došli milosrdenství. **11** Nejmilejší, prosím' vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěříjí proti duši, **12** Obcování své mezi pohany majíce dobré, aby místo toho, kdež utrhají vám jako zločincům, dobré skutky vaše spatřující, velebili Bohu v den navštívení. **13** Poddání tedy budte všelikému lidskému zřízení pro Pána, budto králi, jako nejvyššímu, **14** Budto vládařům, jako od něho poslaným, ku pomstě zle činících, a k chvále dobře činících. **15** Nebo tak jest vůle Boží, abyste

dobře činíce, zacpali ústa nemoudrých a neumělých lidí. **16** Budtež jako svobodní, však ne jako zástěru majíce své zlosti svobodu, ale jakožto služebníci Boží. **17** Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v poctivosti mějte. **18** Služebníci poddáni budte ve vsí bázni pánům, netoliko dobrým a mírným, ale i zlým. **19** Nebo tot' jest milé, jestliže kdo pro svědomí Boží snáší zámutki, trpě bez viny. **20** Nebo jaká jest chvála, byste pak i snášeli pohlavkování, hřešice? Ale jestliže dobře činíce, a bez viny trpíce, snášíte, tot' jest milé před Bohem. **21** Nebo i k tomu povolání jste, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, abyste následovali šlepějí jeho. **22** Kterýž hříchu neučinil, aniž jest lest nalezena v ústech jeho. **23** Kterýžto, když mu zlořečili, nezlořečil zase; trpěv, nehrozil, ale poroučel tomu, kterýž spravedlivě soudí. **24** Kterýžto hříchy naše na svém těle sám vnesl na dřevo, abychom hříchům zemrouce, spravedlnosti živi byli, jehož zsinalostí uzdraveni jste. **25** Nebo jste byli jako ovce bloudící, ale nyní obráceni jste ku pastýři a biskupu duší svých.

3 Též podobně i ženy budte poddané mužům svým, aby, byť pak kteří i nevěřili slovu, skrze pobožné obcování žen bez slova získání byli, **2** Spatřující v bázni svaté vaše obcování, **3** Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, v zpletání vlasů, a provjění zlatem, aneb v odívání plášťů, **4** Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před obličejem Božím velmi drahý jest. **5** Tak zajisté někdy i ony svaté ženy, kterěž naději měly v Bohu, ozdobovaly se, poddány byvše mužům svým, **6** Jako Sára poslušna byla Abrahama, pánem jej nazývající; jejížto vy jste dcerky, dobře činíce, a nebojíce se žádného přestrašení. **7** Též podobně i muži spolu s nimi bydlíce podlé umění, jakožto mdlejšímu osudí ženskému udělující cti, jakožto i spoludědičkám života milosti, aby modlitby vaše neměly překážky. **8** A tak summou, všickni budte jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva milovníci, milosrdní, dobrotiví, **9** Neodplacující zlého za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději dobrořečíte, vědouce, že jste k tomu povolání, abyste požeňnaní dědičně obdrželi. **10** Nebo kdož chce milovati život, a viděti dny dobré, skrocujž jazyk svůj od zlého, a ústa jeho at' nemluví lsti. **11** Uchyl se od zlého, a čiň dobré; hledej pokoje, a stihej jej. **12**

Nebo oči Páně na spravedlivé, a uši jeho k prosbám jejich, ale zůřivý obličej Páně na ty, kteříž činí zlé věci. **13** A kdo jest, ješto by vám zle učinil, jestliže budete následovníci dobrého? **14** Ale kdybyste pak i trpěli pro spravedlnost, blahoslavení jste. Strachu pak jejich nebojte se, ani se kormutě, **15** Ale Pána Boha posvěcujte v srdcích svých. Hotovi pak budte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás, a to s tichostí a s bázní, **16** Majíce dobré svědomí, aby za to, že utrhají vám jako zločincům, zahanbeni byli ti, kteříž hanějí vaše ctné v Kristu obcování. **17** Lépet' jest zajisté, abyste dobře činíce, líbilo-li by se tak vůli Boží, trpěli, nežli zle činíce. **18** Nebo i Kristus jedinou za hříchy trpěl, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, umrtven jsa z strany těla, ale obživen Duchem. **19** Skrze něhož i těm, kteříž jsou v žaláři, duchům, přišed, kázal, **20** Tehdáž nepovolným, když ono jednou očekávala Boží snášelivost za dnů Noé, když dělán byl koráb, v kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě. **21** K čemuž připodobněn jsa nyní křest, i nás spaseny činí, ne to tělesné špiny smytí, ale dobrého svědomí u Boha dotázání, skrze vzkříšení Ježíše Krista. **22** Kterýž všed v nebe, jest na pravici Boží, podmaniv sobě anděly, i mocnosti, i moci.

4 Poněvadž tedy Kristus trpěl za nás na těle, i vy také týmž myšlením odíni budte, že ten, kdož trpěl na těle, přestal od hříchu, **2** K tomu, aby již nebyl více tělesným žádostem, ale vůli Boží v těle živ, po ten čas, což ho ještě zůstává. **3** Dostit' jest zajisté nám na tom přeběhlém času života, v němž jsme líbosti pohanů páchali, chodivše v nestydatých chlipnostech, v žádostech, v zbytečném pití vína, v hodování, v opilství, a v ohyzném modlosloužení. **4** A protož když s nimi neběháte k takovému vydávání se v rozpustilost, zdá se jim to cosi nového býti, a rouhají se tomu. **5** Tit' vydadí počet tomu, kterýž hotov jest souditi živé i mrtvé. **6** Proto jest zajisté i mrtvým kázáno evangelium, aby souzeni byli podlé lidí z strany těla, ale živi byli podlé Boha duchem. **7** Všemut' se pak přibližuje konec. **8** A protož budte střední a bedliví k modlitbám. Předě vším pak lásku jedni k druhým opravdovou mějte; nebo láska přikryje množství hříchů. **9** Budte vespolek přívětiví k hostem, bez reptání. **10** Jeden každý jakž vzal dar,

tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobří šafaři rozličné milosti Boží. **11** Mluví-li kdo, mluviž jako řeči Boží; jestliže kdo přisluhuje, čiň to jako z moci, kteréž jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze Jezukrista, kterýž má slávu a císařství na věky věků. Amen. (aiōn g165) **12** Nejmilejší, nebudíž vám divný ten příšlý na vás oheň, pro zkušeni vás, jako by se vám něco nového přihodilo. **13** Ale z toho, že jste účastni utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím. **14** Trpíte-li pohanění pro jméno Kristovo, blahoslaveni jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterýž z strany jich zajisté rouhán, ale z strany vaší oslavován bývá. **15** Žádný pak z vás netrp jako vražedník, neb zloděj, neb zločinec, neb všetečný. **16** Jestliže pak jako křesťan, nestyd' se za to, ale oslavuj Boha v té částce. **17** Nebo jest čas, aby se začal soud od domu Božího. A poněvadž nejprv od nás, jakýž bude konec těch, kteříž nejsou povolni evangelium Božímu? **18** A poněvadž spravedlivý sotva k spasení přichází, bezbožný a hříšník kde se ukáže? **19** A protož i ti, kteříž trpí podlé vůle Boží, jakožto věrnému stvořiteli at' poroučejí duše své, dobře činíce.

5 Starších, kteříž mezi vámi jsou, prosím já spolustarší, a svědek Kristových utrpení, a budoucí, kteráž zjevna bude, slávy účastník, **2** Pate stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujice je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, **3** Ani jako panující nad dědictvím Páně, ale příkladem jsouce stádu. **4** A když se ukáže kníže pastýřů, vezmete tu neuvadlou korunu slávy. **5** Podobně mládenci, budte poddáni starším. A všickni poddanost jedni druhým ukazujte, pokorou vnitř se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protiví, ale pokorným dává milost. **6** Pokořtež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil časem svým, **7** Všelickou péči svou uvrhouce na něj. Nebo on má péči o vás. **8** Střízliví budte, bděte; nebo protivník váš ďábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. **9** Jemuž odpírejte, silní jsouce u víře, vědouce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obkličují. **10** Bůh pak všeliké milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potrpíte, on dokonalé vás učíň, utvrd', zmocni, i upevni, (aiōnios g166) **11** Jemuž sláva a císařství na věky věků. Amen. (aiōn g165) **12** Po Silvánovi, vám věrném bratru, tak za to

mám, že jsem psal krátce, napomínaje a osvědčuje, že tato jest pravá milost Boží, v kteréž stojíte. **13** Pozdravuje vás ta církev, kteráž jest v Babyloně, účastnice vyvolení vašeho, a Marek syn můj. **14** Pozdravtež jedni druhých v políbení laskavém. Pokoj vám všechněm, kteříž jste v Kristu Ježíši. Amen.

2 Petrův

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a spasitele Jezukrista: **2** Milost vám a pokoj rozmnožen bud' skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. **3** Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti; **4** Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského přirození účastni učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech. **5** Na to tedy samo všecku snažnost vynaložice, přičinějte k víře své ctnost, a k ctnosti umění, **6** K umění pak zdrželivost, a k zdrželivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost, **7** Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku. **8** Ty zajisté věci když budou při vás a rozhojní se, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista. **9** Nebo při komž není těchto věcí, slepýt jest, toho, což vzdáleno jest, nevida, zapomenuv se na očistění svých starých hříchů. **10** Protož raději, bratří, snažujte se povolání a vyvolení své upevňovati; nebo to činice, nepadnete nikdy. **11** Takt' zajisté hojně způsobeno vám bude vjítí k věčnému království Pána našeho a spasitele Jezukrista. (aiōnios g166) **12** Protož nezanedbámt' vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli umělí i utvrzení jste v přítomné pravdě. **13** Nebot' to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním, **14** Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán náš Ježíš Kristus oznámil. **15** Přičinimt' se tedy všelijak o to, abyste vy po odchodu mém na ty věci rozpomínati se mohli. **16** Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujícíce, známu učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost. **17** Přijalt' zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se zalíbilo. **18** A ten hlas my jsme slyšeli s nebe pošlý, s ním byvše na oné hoře svaté. **19** A mámet' přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdcích vašich, **20** Toto nejprvé znajíce, že žádného prococtví písma

výklad nezáleží na rozumu lidském. **21** Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo prococtví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.

2 Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vámi budou falešní učitelé, kteříž uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí. **2** A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. **3** A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchž odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí. **4** Nebo poněvadžt' Bůh andělům, kteříž zhřešili, neodpustil, ale strhna je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chování byli, (Tartaroō g5020) **5** I prvínmu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl, **6** A města Sodomských a Gomorských v popel obrátiv, podvrácením potupil, příklad budoucím bezbožníkům ukázav, **7** A spravedlivého Lota, těch nešlechetníků prostopašným obcováním ztrápeného, vytrhl; **8** Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duši nešlechetnými jejich skutky trápil: **9** Umít' Pán pobožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dohovati, **10** A zvláště těch, kteříž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, smělí, sobě se zalibující, neostýchají se důstojnostem porouhati; **11** Ješto andělé, jsouce větší v síle a v moci nevnášejí proti nim přede Pánem potupného soudu. **12** Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou, **13** A odplatu nepravosti ponесou, jakožto ti, kteříž sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v líbostech svých kochali, poškrvny a mrzkosti, ti, kteříž s vámi hodující, v svých lstech se kochají, **14** Oči majíce plné cizoložstva, a bez přestání hřešící, přeluzující duše neustavičné, srdce majíce vycvičené v lakomství, synové zlořečenství. **15** Kteríž opustivše cestu přímou, zbloudili, následujícíce cesty Balámovy syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamíloval. **16** Ale měl, od koho by pokárán byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice nemá, člověčím hlasem promluvíš, zbránila nemoudrosti proroka. **17** Tit' jsou studnice bez vody, mlhy vichrem zbourěné, jimžto

mrákota tmy schována jest na věčnost. (questioned) 18 věci čekající, snažte se, abyste bez poškvny a bez úhony před ním nalezeni byli v pokoji. 15 A Pána našeho dlouhočekání za spasení mějte, jakž i milý bratr náš Pavel, podlé sobě dané moudrosti, psal vám, 16 Jako i ve všech epištolách svých, mluv v nich o těch věcech. Mezi nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných písem, k svému vlastnímu zatracení. 17 Vy tedy, nejmilejší, to prvé vědouce, strážte se, abyste bludem těch nešlechetných nebyli pojati, a nevypadli od své pevnosti. 18 Ale rozmáhejte se v milosti a v známosti Pána našeho a spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen. (aiōn g165)

20 Jestliže by pak ti, kteříž ušli poškvrn světa, skrze známost Pána a spasitele Jezukrista, opět zase v to zapleteni jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední způsob jejich horší nežli první. 21 Lépe by zajisté jim bylo nepoznávati cesty spravedlnosti, nežli po nabytí známosti odvrátiti se od vydaného jim svatého přikázání. 22 Ale příhodilo se jim to, což se v přísloví pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a svině umytá do kaliště bláta.

3 Nejmilejší, již toto druhý list vám píše, jimižto vzbuzují skrze napomínání vaši upří mou mysl, 2 Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání vydané od nás apoštolů Pána a spasitele, 3 Toto nejprvé vědouce, žet' přijdou v posledních dnech posměvači, podlé svých vlastních žádostí chodící, 4 A říkající: Kdež jest to zaslíbení o příchodu jeho? Nebo jakž otcové zesnuli, všecko tak trvá od počátku stvoření. 5 Tohoť zajisté z úmysla věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. 6 Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul. 7 Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložená, chovají se k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. 8 Ale tato jedna věc nebud' před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. 9 Nemeškát' Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. 10 Přijdet' pak ten den Páně, jako zloděj v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. 11 Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, 12 Očekávající a chvátající ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hoříce, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? 13 Nového pak nebe a nové země podlé zaslíbení jeho čekáme, v kterýchž spravedlnost přebývá. 14 Protož, nejmilejší, takových

1 Janův

1 Což bylo od počátku, což jsme slyšali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, **2** (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám,) (aiōnios g166) **3** Což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. **4** A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná. **5** Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slyšali od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. **6** Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme, a nečiníme pravdy. **7** Paklit' chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očisťuje nás od všelikého hříchu. **8** Paklit' díme, že hříchu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. **9** Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. **10** Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a neníť v nás slova jeho.

2 Synáčkové moji, totot' vám píši, abyste nehřešili. Paklit' by kdo zhešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. **2** A ont' jest obět slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za všeho světa. **3** A po tomť známe, že jsme jej poznali, jestliže přikázání jeho ostříháme. **4** Dí-liť kdo: Znam jej, a přikázání jeho neostříhá, lhářť jest, a pravdy v něm není. **5** Ale kdožť ostříhá slova jeho, v pravděť láska Boží v tom jest dokonalá. Po tomť známe, že jsme v něm. **6** Kdo praví, že v něm zůstává, tent' má, jakž on chodil, tak choditi. **7** Bratří, ne nové přikázání píši vám, ale přikázání staré, kteréž jste měli od počátku. A to přikázání staré jestiť slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku. **8** A zase přikázání nové píši vám, kteréž jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí. **9** Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnostiť jest až posavad. **10** Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není. **11** Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnostiť jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči

jeho. **12** Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštění hříchové pro jméno jeho. **13** Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste svítězili nad tím zlostníkem. **14** Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svítězili nad tím zlostníkem. **15** Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-liť kdo svět, neníť lásky Otcovy v něm. **16** Nebo všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, tot' není z Otce, ale jest z světa. **17** Svět pak hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, tent' trvá na věky. (aiōn g165) **18** Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slyšali, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové mnozí povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest. **19** Z nást' vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, bylit' by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás. **20** Vy pak máte pomazání od Svátého, a znáte všecko. **21** Nepsal jsem vám, proto že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. **22** A kdo jest lhář? Není-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tent' jest antikrist, kdož zapírá Otce i Syna. **23** Každý kdož zapírá Syna, nemá' ani Otce. **24** A protož zůstaní v vás to, což jste slyšali od počátku. Zůstane-liť v vás to, co jste slyšali od počátku, i vy také v Synu i v Otci zůstanete. **25** A tot' jest to zaslíbení, kteréž on nám zaslíbil, totiž ten život věčný. (aiōnios g166) **26** Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. **27** Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravět' jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. **28** A nyní, synáčkové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho. **29** Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3 Pohlďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protot' svět nezná nás, že jeho nezná. **2** Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímet' pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. **3** A každý, kdož má takovou naději v něm, očisťuje se, jakož i on čistý jest. **4** Každý,

kdož činí hřích, činit' proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. 5 A víte, že on se okázal, aby hříchy naše snal, a hříchu v něm není. 6 Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. 7 Synáčkové, nižádný vás nesvod'. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. 8 Kdož činí hřích, z ďábla jest; nebo ďábel od počátku hřeší. Na tot' jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďáblovy. 9 Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest. 10 Po tomto' zjevni jsou synové Boží a synové ďáblovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. 11 Nebo tot' jest to zvěstování, kteréž jste slýchali od počátku, abychom milovali jedni druhé. 12 Ne jako Kain, kterýž z toho zlostníka byl, a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Proto že skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho spravedliví. 13 Nedivtež se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí. 14 My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstává v smrti. 15 Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. (aiōnios g166) 16 Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myt' tedy máme za bratří duše klásti. 17 Kdo by pak měl statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavřel by střeva svá před ním, kterak láska Boží zůstává v něm? 18 Synáčkové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem, ale skutkem a pravdou. 19 A po tomto' poznáváme, že z pravdy jsme, a před obličejem jeho spokojíme srdce svá. 20 Nebo potupovalo-liť by nás srdce naše, ovšemť Bůh, kterýž jest větší nežli srdce naše, a zná všecko. 21 Nejmilejší, jestližeť by nás srdce naše nepotupovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu. 22 A zač bychom ho koli prosili, běeme od něho; nebo přikázání jeho ostřiháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme. 23 A totot' jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali jedni druhé, jakož nám vydal přikázání. 24 Nebo kdož ostřihá přikázání jeho, v němť zůstává, a on také v něm. A po tomto' poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4 Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkoušejte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci

vyšli na svět. 2 Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle přišlého, z Boha jest. 3 Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle přišlého, není z Boha; nýbrž tot' jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že přijíti má, a jižť jest nyní na světě. 4 Vy z Boha jste, synáčkové, a svítězili jste nad nimi; nebo většit' jest ten, kterýž v vás, nežli ten, kterýž jest v světě. 5 Oni z světa jsou, a protož o světu mluví, a svět jich poslouchá. 6 My z Boha jsme. Kdo zná Boha, poslouchát' nás; kdož není z Boha, neposlouchát' nás. A po tomto' poznáváme ducha pravdy a ducha bludu. 7 Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát' Boha. 8 Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest. 9 V tomto' zjevna jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho. 10 V tomto' jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše. 11 Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myt' máme jedni druhé milovati. 12 Boha žádný nikdy nespátřil, ale milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás. 13 Po tomto' poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám. 14 A myt' jsme viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna spasitele světa. 15 Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu. 16 A myt' jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm. 17 V tomto' jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, když jest on, takoví i my jsme na tomto světě. 18 Báznět' není v lásce, ale láska dokonalá ven vyhání bázeň; nebo bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce. 19 My milujeme jej, nebo on prvé miloval nás. 20 Řekl-li by kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati? 21 A totot' přikázání máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

5 Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujet' i toho, kterýž zplazen jest z něho. 2 Po

tomt' poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme, a přikázaní jeho ostříháme. 3 Nebo tot' je láska Boží, abychom přikázaní jeho ostříhali; a přikázaní jeho nejsou těžká. 4 Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a tot' jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše. 5 Kdo jest, ješto přemáhá svět, jedině, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží? 6 Tot' jest ten, kterýž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne u vodě toliko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, kterýž svědectví vydává, že Duch jest pravda. 7 Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch svatý, a ti tři jedno jsou. 8 A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch, a voda, a krev, a ti tři jedno jsou. 9 Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví Boží větší jest. Nebo totot' svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém. 10 Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož nevěří Bohu, lhářem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém. 11 A totot' jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. (aiōnios g166) 12 Kdožť má Syna, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. 13 Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího. (aiōnios g166) 14 A totot' jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podlé vůle jeho, slyší nás. 15 Že pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podlé toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. 16 Viděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dá jemu Bůh život, totiž hřešícím ne k smrti. Jestit' hřích k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil. 17 Každá nepravost jestit' hřích, ale jestit' hřích ne k smrti. 18 Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, kdož narozen jest z Boha, ostříhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. 19 Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží. 20 A vímet', že Syn Boží přišel a dal nám smysl, abychom poznali toho pravého, a jsmet' v tom pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Ont' jest ten pravý Bůh a život věčný. (aiōnios g166) 21 Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

2 Janův

1 Starší v Kristu vyvolené paní i synům jejím, kteréž já miluji v pravdě, a ne sám já, ale i všickni, kteříž poznali pravdu, **2** Pro pravdu, kteráž zůstává v nás, a s námit' bude na věky: (aion g165) **3** Budiž s vámi milost, milosrdenství, a pokoj od Boha Otce, i od Pána Jezukrista, Syna Otcova, v pravdě a v lásce. **4** Zradoval jsem se velmi, že jsem našel některé z synů tvých, an chodí v pravdě, jakož jsme přikázání vzali od Otce. **5** A nyní prosím tebe, paní, ne jako nové přikázání předkládaje tobě, ale to, kteréž jsme měli od počátku, abychom milovali jedni druhé. **6** A totot' jest ta láska, abychom chodili podlé přikázání jeho. Přikázání pak toto jest, jakž jste slychali od počátku, abyste v něm chodili. **7** Nebo mnozí bludaři vyšli na svět, kteříž nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Takový každý jest bludař a antikrist. **8** Hleďtež sebe, abychom neztratili toho, o čemž jsme pracovali, ale odplatu plnou abychom vzali. **9** Každý, kdož přestupuje, a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdož zůstává v učení Kristovu, tent' i Otce i Syna má. **10** Přichází-li kdo k vám, a tohoto učení nepřináší, nepřijímejte ho do domu, aniž ho pozdravujte. **11** Nebo kdož takového pozdravuje, obcuje skutkům jeho zlým. **12** Mnoho vám psáti měv, nechtěl jsem se svěřiti černidlu a papíru, ale mámt' naději, že k vám přijdu, a ústy k ústům mluviti budu, aby radost naše plná byla. **13** Pozdravují tě synové sestry tvé v Pánu vyvolené. Amen.

3 Janův

1 Starší Gáiovi milému, kteréhož já miluji v pravdě.

2 Nejmilejší, žádámť obzvláštně, abys se dobře měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má. **3** Zradovalť jsem se zajisté velice, když přišli bratří, a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, kterak ty v upřímnosti chodíš. **4** Nemámť větší radosti, než abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti. **5** Nejmilejší, věrně děláš, cožkoli činíš bratřím a hostem, **6** Kterěž svědectví vydali o lásce tvé před církví. Kterěžto vyprovodíš-li, tak jakž sluší na Boha, dobře učiníš. **7** Nebot' pro jméno jeho vyšli, a nic nevzali od pohanů. **8** Mámet' tedy my takové přijímati, abychom byli pomocníci pravdy. **9** Psal jsem zboru vašemu, ale Diotrefes, kterýž stojí o prvotnost mezi nimi, nepřijímá nás. **10** Protož přijdu-li tam, připomenut' skutky jeho, kteréž činí, mluvě proti nám zlé řeči. A nemaje dosti na tom, i sám bratří nepřijímá, i těm, kteříž by chtěli, nedopouští, a ze zboru je vylučuje. **11** Nejmilejší, nenásledujž zlého, ale dobrého. Kdož dobře činí, z Boha jest; ale kdož zle činí, nevidí Boha. **12** Demetriovi svědectví vydáno jest ode všech, i od samé pravdy; ano i my svědectví o něm vydáváme, a víte, že svědectví naše pravé jest. **13** Mnohot' jsem měl psáti, ale nechcit' psáti černidlem a pérem. **14** Nebo mám naději, že tě tudíž uzřím, a ústy k ústům mluvíti budeme. Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdraviž i ty přátel ze jména.

Judův

1 Judas, Ježíše Krista služebník, bratr pak Jakubův, posvěceným od Boha Otce, a Kristu Ježíši zachovaným i povoláním: **2** Milosrdenství vám a pokoj i láska budiž rozmnožena. **3** Nejmilejší, všecku snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. **4** Neboť podešli někteří lidé bezbožní, prvé již dávno poznamenaní k tomu potupení, kteříž milost Boha našeho přenášejí v chlipnost, a toho, kterýž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají. **5** Protož vidělo mi se vám to připomenouti, kteříž jednou již o tom víte, že když Pán lid z země Egyptské vysvobodil, potom ty, kteříž nevěřící byli, zatratil. **6** A ty anděly, kteříž neostříhali svého knížetství, ale opustili příbytek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mráкотou schoval. **(aiidios g126)** **7** Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem, jako i tito, v smilstvo se vydali, a odešli po těle cizím, předložena jsou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce. **(aiōnios g166)** **8** Takéž podobně i tito, jako v hluboký sen pohřížení, tělo zajisté poškvřňují, panstvím pak pohrdají, a důstojnosti se rouhají; **9** Ješto Michal archanděl, když s ďáblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo, nesměl vynést soudu zlořečení, ale řekl: Ztresciž tě Pán. **10** Tito pak, čehož neznají, tomu se rouhají; a což od přirození znají, jako nerozumná hovada, v tom se poškvřňují. **11** Běda jim, nebo cestou Kainovou odešli, a poblouzením Balámovy mzdy se vylili, a odporováním Chóre zahynuli. **12** Tit' jsou na hodech vašich poškvřny, kteříž s vámi hodujíce bezstoudně, sami se pasou; jsou oblakové bez vody, jimiž vítr sem i tam točí, stromové uvadlí, neužiteční, dvakrát mrtví a vykořenění, **13** Vzteklé vody mořské, vymítající své hanebnosti, hvězdy bludné, jimžto mráкота tmy zachována jest na věčnost. **(aiōn g165)** **14** Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán se běže s svatými tisíci svými, **15** Aby učinil soud všecněm, a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti němu hříšníci bezbožní. **16** Tit' jsou reptáci, stýskaví, podlé

žádostí svých chodíce, jejichž ústa mluví pýchu, pochlebující osobám pro svůj užitek. **17** Ale vy, nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od apoštolů Pána našeho Jezukrista. **18** Neboť pověděli vám, že v posledním času budou posměvači, podlé svých bezbožných žádostí chodící. **19** Tot' jsou ti, kteříž se sami odtrhují, hovadní, Ducha Kristova nemající. **20** Ale vy, nejmilejší, vzdělávajíce se na té nejsvětější víře své, v Duchu svatém modléce se, **21** Ostříhejte se v lásce Boží, očekávajíce milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu. **(aiōnios g166)** **22** A nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce. **23** Jiné pak strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacující, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poškvřněnou sukni. **24** Tomu pak, kterýž mocen jest, zachovati vás bez úrazu, a postavit před obličejem slávy své bez úhony s veselím, **25** Samému moudrému Bohu, spasiteli našemu, budiž sláva a velebnost, císařství i moc, i nyní i po všecky věky. Amen. **(aiōn g165)**

Zjevení Janovo

1 Zjevení Ježíše Krista, kteréz dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se děti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi, **2** Kterýz osvědčil slovo Boží, a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. **3** Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova prorocství tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. **4** Jan sedmi zborům, kteříž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, a od sedmi duchů, kteříž jsou před obličejem trůnu jeho, **5** A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů země, kterýž zamiloval nás, a umyl nás od hříchů našich krví svou, **6** A učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemuž bud' sláva a moc na věky věků. Amen. (aiōn g165) **7** Aj, běře se s oblaky, a uzřít jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati pro něj všecka pokolení země, jistě. Amen. **8** Jáť jsem Alfa i Oméga, totiž počátek i konec, praví Pán, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, ten všemohoucí. **9** Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssoužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. **10** A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, **11** An dí: Já jsem Alfa i Oméga, ten první i poslední, a což vidíš, piš do knihy, a pošli sedmi zborům, kteříž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie. **12** I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátiv se, uzřel jsem sedm svícnu zlatých, **13** A u prostřed těch sedmi svícnu podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsech pasem zlatým. **14** Hlava pak jeho a vlasové bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. **15** Nohy pak jeho podobné mosazí, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. **16** A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. **17** A jakž jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, **18** A živý, ješto jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků.

Amen. A mám klíče pekla i smrti. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Napiš ty věci, kteréz jsi viděl, a kteréz jsou, a kteréz se mají děti potom. **20** Tajemství těch sedmi hvězd, kteréz jsi viděl v pravici mé, a sedm svícnu zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi zborů, a sedm svícnu, kterézs viděl, jest sedm zborů.

2 Andělu Efezské církve piš: Totot' praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází u prostřed těch sedmi svícnu zlatých: **2** Známt' skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. **3** A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal. **4** Ale mámt' proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. **5** Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání, a první skutky. Paklit' toho nebude, přijdu na tebe rychle, a pohnut' svícnem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti. **6** Ale toto máš, že nenávidíš skutků Mikulášenců, kterýchž i já nenávidím. **7** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož svítězí, dám jísti z dřeva života, kteréz jest u prostřed ráje Božího. **8** Andělu pak Smyrnenské církve piš: Toto praví ten první i poslední, kterýž byl mrtvý, a ožil: **9** Vím o skutcích tvých, i o ssoužení, a chudobě, (ale bohatý jsi,) i o rouhání těch, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale zběh satanova. **10** Nebojž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvrzet' d'ábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete míti úzkost za deset dní. Budiž věrný až do smrti, a dámť korunu života. **11** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo svítězí, nebude uražen od smrti druhé. **12** Andělu pak Pergamenské církve piš: Totot' praví ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: **13** Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totiž tu, kdež jest stolice satanova, a že držíš se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan. **14** Ale mámt' málo proti tobě, že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovu, kterýž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované, a smilnili. **15** Tak i ty máš ty, kteříž drží učení Mikulášenců, což já v nenávisti mám. **16** Činiž pokání. Pakli nebudeš, přijdu na tebe brzy, a bojovati budu s nimi mečem úst svých. **17** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož vítězí, dám jísti tu mannu skrytou, a dám jemu kamének bílý, a na tom

kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá. 18 Andělu pak Tyatirské církve piš: Totoť praví Syn Boží, kterýž má oči jako plamen ohně, a jehož nohy podobné jsou mosazi: 19 Známt' skutky tvé, i lásku, i přisluhování, i věrnost, i trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední větší nežli první. 20 Ale mámt' málo proti tobě, že necháváš ženy Jezábel, kteráž se býti praví prorokyní, aby učila a svozovala služebníky mé, aby smilnili, a jedli modlám obětované. 21 Ale dalt' jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého, a však nečinila. 22 Aj, já uvrhu ji na lože, i ty, kteříž cizoloží s ní, v ssouzení převeliké, jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých. 23 A syny její zmurduji smrtí; i zvědit' všecky církve, žeť jsem já zpytatel ledví i srdce, a odplatím vám jednomu každému podlé skutků vašich. 24 Vámt' pak pravím i jiným Tyatirským, kteřížkoli nemají učení tohoto, a kteříž nepoznali hlubokosti satanovy, jakž říkají: Nevzložím' na vás jiného břemene. 25 A však to, což máte, držte, dokudž nepřijdu. 26 Kdož by pak vítězil, a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad pohany. 27 I budeť je spravovati prutem železným, a jako nádoba hrnčířova střískáni budou, jakž i já vzal jsem od Otce svého. 28 A dám jemu hvězdu jitřní. 29 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

3 Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví ten, kterýž má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Vím skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. 2 Budiž bedlivý, a utvrzuj jiné umírající. Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. 3 Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu. 4 Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž nepoškvrnily roucha svého, protož budouť se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni. 5 Kdo svítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nikolit' nevymaže jména jeho z knihy života, ale vyznámt' jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho. 6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. 7 Andělu pak Filadelfské církve piš: Totoť praví ten svatý a pravý, kterýž má klíč Davidův, kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: 8 Vím skutky tvé. Aj, postavil jsem před tebou dvěře otevřené, a žádnýť jich nemůže zavříti. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi slova mého, a nezapřels jména mého. 9 Aj, dávámť z

zběři satanovy ty, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale klamají. Aj, způsobím to, žeť přijdou a budou se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já tě miloval. 10 A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteráž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země. 11 Aj, přijduť brzy. Drž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé. 12 Kdo svítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého, a nevyjdet' již více ven; a napíšíť na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma sstupujícího s nebe od Boha mého, i jméno své nové. 13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. 14 Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: 15 Vímť skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó bys studený byl aneb horký. 16 A tak že jsi vlažný, a ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých. 17 Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, a mizerný, i chudý, i slepý, i nahý. 18 Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl. 19 Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorlíž se tedy, a čiň pokání. 20 Aj, stojímť u dveří, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. 21 Kdož svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. 22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

4 Potom jsem viděl, a aj, dvěře otevřené v nebi, a ten hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkouci: Vstup sem, a ukážit' co se má díti potom. 2 A hned jsem byl u vytržení ducha, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl. 3 A ten, kterýž seděl, podoben byl obličejem kameni jaspidu a sardiovi; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu. 4 A okolo toho trůnu bylo trůnů čtyřmécítma, a na těch trůnících viděl jsem čtyřmécítma starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. 5 A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jenž jsou sedm duchů Božích. 6 Bylo také před tím trůnem moře sklené, podobné křišťálu, a u prostřed trůnu a

vůkol trůnu čtvero zvířat, plných očí s předu i s zadu. 7 První pak to zvíře podobné bylo lvu, a druhé zvíře podobné teleti, a třetí zvíře mající tvárnost člověka, a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu. 8 A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a vnitř plná byla očí, a neměla odpočinutí dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, i přijíti má. 9 A když ta zvířata vzdávala slávu, a čest, i díky činění sedícímu na trůnu, tomu živému na věky věků, (aiōn g165) 10 Padlo těch čtyřmécítma starců před obličejem toho sedícího na trůnu, a klanělo se tomu živému na věky věků, a metali koruny své před trůnem, řkouce: (aiōn g165) 11 Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všecky věci, a pro vůli tvou trvájí, i stvořeny jsou.

5 I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsanou vnitř i zevnitř, zapečetěnou sedmi pečeti. 2 A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřítí tu knihu, a zrušiti pečeti její? 3 I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřítí té knihy, ani pohleděti do ní. 4 Pročež já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kdo by hoden byl otevřítí a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní. 5 Tedy jeden z těch starců řekl mi: Neplač. Aj, svítězil' lev, ten kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu, a zrušil sedm pečeti jejích. 6 I pohleděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi těmi zvířaty a mezi těmi starci Beránek stojí jako zabitý, máje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm duchů Božích, poslaných na všecko zemi. 7 I přišel a vzal tu knihu z pravice toho, kterýž seděl na trůnu. 8 A jakž vzal tu knihu, hned těch čtvero zvířat a těch čtyřmécítma starců padlo před tím Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu, a báně zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby svatých. 9 A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzítí tu knihu, a otevřítí pečeti její. Nebo jsi zabit, a vykoupils nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. 10 A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi. 11 I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo toho trůnu a těch zvířat i starců, a byl jich počet stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců, 12 Řkoucích velikým hlasem: Hodent' jest ten Beránek zabitý vzítí moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. 13 Těž všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod

zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem říkující: Sedícímu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. (aiōn g165) 14 Čtvero pak těch zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmécítma starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.

6 I viděl jsem, když otevřel ten Beránek jednu z těch pečeti, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pod', a viz. 2 I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, kterýž seděl na něm, měl lučičtě. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal. 3 A když otevřel pečeť druhou, slyšel jsem druhé zvíře, říkující: Pod', a viz. 4 I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícímu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvihl z země, aby se vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký. 5 A když otevřel pečeť třetí, slyšel jsem třetí zvíře, říkující: Pod', a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň vraný, a ten, kterýž na něm seděl, měl váhu v ruce své. 6 I slyšel jsem hlas z prostředku těch čtyř zvířat, an praví: Měřice pšenice za peníz, a tři měřice ječmene za peníz, olejí pak a vínu neškod'. 7 A když otevřel pečeť čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, říkující: Pod', a viz. 8 I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno bylo smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jim moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými. (Hadēs g86) 9 A když otevřel pečeť pátou, viděl jsem pod oltářem duše zmordovaných pro slovo Boží a pro svědectví, kteréž vydávali. 10 I volal hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš, a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi? 11 Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jim, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spoluslužebníků jejich a bratří jejich, kteříž zmordování býti mají, jako i oni. 12 I pohleděl jsem, když otevřel pečeť šestou, a aj, země třesení veliké stalo se, a slunce zčernalo, jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev. 13 A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá. 14 A nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. 15 A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skáli hor. 16 A řekli horám i skáli: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a

před hněvem toho Beránka. 17 Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci ostátí?

7 Potom pak viděl jsem čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. 2 A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, 3 Řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha svého na čelích jejich. 4 I slyšel jsem počet znamenanych, sto čtyřiceti a čtyři tisíce jich znamenáno ze všech pokolení synů Izraelských. 5 Z pokolení Juda dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Ruben dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Gád dvanácte tisíců znamenanych. 6 Z pokolení Asser dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Neftalím dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Manasses dvanácte tisíců znamenanych. 7 Z pokolení Simeon dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Léví dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Izachar dvanácte tisíců znamenanych. 8 Z pokolení Zabulon dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Jozef dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Benjamin dvanácte tisíců znamenanych. 9 Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení jsouce v bílé roucho, a palmy v rukou jejich. 10 A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka. 11 A všickni andělé stáli okolo trůnu a starců a čtyř zvířat. I padli před trůnem na tváři své, a klaněli se Bohu, 12 Řkouce: Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a díků činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. (aiōn g165) 13 I promluvil ke mně jeden z těch starců, a řekl mi: Kdo jsou tito oblečení v bílé roucho? A odkud přišli? 14 I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteříž přišli z velikého ssoužení, a umyli roucha svá, a zbílili je ve krvi Beránkově. 15 Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, zastěňovati je bude. 16 Nebudouť lačněti více, ani žízniiti více, a nebude bítí na ně slunce, ani žádné horko. 17 Nebo Beránek, kterýž jest u prostřed trůnu, pástí je bude, a dovedet

je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.

8 A když otevřel pečet sedmou, stalo se mlčení na nebi, jako za půl hodiny. 2 I viděl jsem sedm těch andělů, kteříž stojí před obličejem Božím, jimž dáno sedm trub. 3 A jiný anděl přišel, a postavil se před oltářem, maje kadidlnici zlatou. I dáni jsou jemu zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami všech svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před trůnem. 4 I vstoupil dým zápalů s modlitbami svatých z ruky anděla před obličej Boží. 5 I vzal anděl kadidlnici, a naplnil ji ohněm z oltáře, a svrhl ji na zem. I stalo se hromobití, a hlasové, a blýskání, i země třesení. 6 A těch sedm andělů, kteříž měli sedm trub, připravili se, aby troubili. 7 I zatroubil první anděl, a stalo se krupobití a oheň smíšený se krví, a svrženo jest to na zem. A třetí díl stromů shořel, a všecka tráva zelená spálena jest. 8 Potom zatroubil druhý anděl, a jako hora veliká ohněm hořící uvržena jest do moře. I obrácen jest v krev třetí díl moře. 9 A zemřel v moři třetí díl stvoření těch, kteráž měla duši, a třetí díl lodí zhynul. 10 A třetí anděl zatroubil, i spadla s nebe hvězda veliká, hořící jako pochodně, a padla na třetí díl řek a do studnic vod. 11 Té pak hvězdy jméno bylo Pelynek. I obrátil se třetí díl vod v pelynek, a mnoho lidí zemřelo od těch vod, nebo byly zhořkly. 12 Potom čtvrtý anděl zatroubil, i udeřena jest třetina slunce, a třetina měsíce, a třetí díl hvězd, tak že se třetí díl jich zatměl, a třetina dne nesvítala, a též podobně i noci. 13 I viděl jsem a slyšel anděla jednoho, an letí po prostředku nebe, a praví hlasem velikým: Běda, běda, běda těm, kteříž přebývají na zemi, pro jiné hlasy trub tří andělů, kteříž mají troubiti.

9 Potom anděl pátý zatroubil, i viděl jsem, že hvězda s nebe spadla na zem, a dán jest jí klíč od studnice propasti. (Abysos g12) 2 Kterážto otevřela studnici propasti. I vyšel dým z té studnice jako dým z peci veliké, i zatmělo se slunce i povětří od dymu té studnice. (Abysos g12) 3 A z toho dymu vyšly kobylky na zemi, jimž dána jest moc, jakouž moc mají štírové zeměští. 4 Ale řečeno jim, aby neškodily trávě zemské, ani čemu zelenému, ani kterémukoli stromoví, než toliko lidem, kteříž nemají znamení Božího na čelích svých. 5 Dáno jest pak jim, ne aby je zabíjely, ale trápily za pět měsíců, a aby trápení jich bylo jako

trápení od štíra, když by uštkl člověka. 6 Protož v těch dnech hledati budou lidé smrti, ale nenaleznou jí, a žádati budou zemřítí, ale smrt uteče od nich. 7 Způsob pak těch kobylek podobný byl koňům připraveným k boji, a na hlavách jejich byly jako koruny podobné zlatu, a tváří jejich jako tváří lidské. 8 A měly vlasy jako vlasy ženské, a zubové jejich byli jako lvů. 9 Měly také pancíře jako pancíře železné, a zvuk křidel jejich jako zvuk vozů, když množství koní běží k boji. 10 A měly ocasy podobné štírům, a žihadla v ocasích jejich byla, a moc jejich byla škoditi lidem za pět měsíců. 11 Měly pak nad sebou krále, anděla propasti, jemuž jméno Židovsky Abaddon, a Řecky Apollyon. (Abyssos g12) 12 Bída jedna pominula, a aj, přijdou ještě dvě bídy potom. 13 Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest před obličejem Božím, 14 Řkoucí šestému andělu, kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates. 15 I rozvázáni jsou ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku, aby zmrdovali třetí díl lidí. 16 A byl počet vojska lidu jízdného dvěstěkrát tisíc tisíců; nebo slyšel jsem počet jich. 17 A též viděl jsem koně u vidění, a ti, kteříž seděli na nich, měli pancíře ohnivé a hyacintové a z siry. Hlavy pak těch koní byly jako hlavy lvové, a z úst jejich vycházel oheň, a dým, a sira. 18 A tímto trojím zmordována jest třetina lidu, ohněm, a dymem, a sirou, kteréž vycházely z úst jejich. 19 Nebo moc jejich jest v ústech jejich a v ocasích jejich; ocasové zajisté jejich jsou podobni hadům, majíce hlavy, jimiž škodí. 20 Jiní pak lidé, kteříž nejsou zmordováni těmi ranami, nečinili pokání z skutků rukou svých, aby se neklaněli dábům, a modlám zlatým, a stříbrným, a měděným, i kamenným, i dřevěným, kteréž ani hleděti nemohou, ani slyšeti, ani choditi. 21 Aniž činili pokání z vražd svých, ani z trávení svých, ani z smilstva svého, ani z krádeží svých.

10 I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohnivé. 2 A v ruce své měl knížku otevřenou. I postavil nohu svou pravou na moři, a levou na zemi. 3 A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. 4 A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych

psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečet' to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho. 5 Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi. 6 A přísáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude. (aiōn g165) 7 Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánoť bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům. 8 A ten hlas, kterýž jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou, a řekl: Jdi, a vezmi tu knížku otevřenou z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi. 9 I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi tu knížku. I řekl mi: Vezmi, a požři ji, a učinit' hořkost v břiše tvém, ale v ústech tvých budeť sladká jako med. 10 I vzal jsem tu knížku z ruky anděla, a požřel jsem ji. I byla v ústech mých sladká jako med, ale když jsem ji požřel, hořko mi bylo v břiše mém. 11 I dí mi: Musíš opět prorokovati lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým.

11 I dána mi třtina, podobná prutu, a postavil se tu anděl, řka: Vstaň, a změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm. 2 Ale síň, kteráž vně jest před chrámem, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřiceti a dva měsíce. 3 Ale dám je dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečeni jsouce v pytle. 4 Tiť jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před obličejem Boha vsí země. 5 Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyjde z úst jejich, a sžije nepřátely jejich; a kdož by koli jim škoditi chtěl, takt' musí zabit býti. 6 Tiť mají moc zavřiti nebe, aby nepršel déšť za dnů prorocství jejich; a mají moc nad vodami, aby je obrátili v krev, a bili zemi všelikou ranou, kolikrát by koli chtěli. 7 Ale když dokonají svědectví své, šelma ta vystupující z propasti válku povede proti nim, a svtěží nad nimi, i zmrduje je. (Abyssos g12) 8 A ležeti budou těla jejich mrtvá na rynku města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdež i Pán náš ukřižován jest. 9 A vídati budou mnozí z pokolení, a z lidu, a z jazyků, i z národů ta těla jejich mrtvá za půl čtvrtá dne, ale těl jejich mrtvých nedadí pochovati v hrobích. 10 Anobřž ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou nad nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; nebo ti dva proroci trápili ty, kteříž

přebývají na zemi. **11** Ale po půl čtvrtu dni duch života od Boha vstoupil do nich, i postavili se na nohách svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteříž je viděli. **12** Potom slyšeli hlas veliký s nebe, řkoucí k nim: Vstupte sem. I vstoupili na nebe v oblace, a hleděli na ně nepřátelé jejich. **13** A v tu hodinu stalo se země třesení veliké, a desátý díl města padl, a zbito jest v tom země třesení sedm tisíců lidu, a jiní zstrašeni jsou, a vzdali slávu Bohu nebeskému. **14** Bída druhá pomínula, a aj, třetí bída přijde rychle. **15** A sedmý anděl zatroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkoucí: Učiněnat' jsou království světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovatit' bude na věky věků. (aiōn g165) **16** Tedy těch čtyřmécitma starců, kteříž před obličejem Božím sedí na stolicích svých, padli na tváři své, a klaněli se Bohu, **17** Řkouce: Díky činíme tobě, Pane Bože všemohoucí, kterýž jsi, a kterýžs byl, a kterýž přijítí máš; nebo jsi přijal moc svou velikou, a království ujal. **18** I rozhněvali se národové, a přišel hněv tvůj, a čas mrtvých, aby souzení byli, a aby dána byla odplata služebníkům tvým, prorokům a svatým, a bojícím se jména tvého, malým i velikým, a aby zkaženi byli ti, kteříž nakažují zemi. **19** I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blýskání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.

12 I ukázal se div veliký na nebi: žena oděná sluncem, pod jejímiž nohama byl měsíc, a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd. **2** A jsuci těhotná, křičela, pracující ku porodu, a trápěci se, aby porodila. **3** I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun. **4** Jehož ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla porodit, aby, jakž by porodila, syna jejího sežral. **5** I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati všecky národy prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho. **6** A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby jí tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát. **7** I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. **8** Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. **9** I svržen jest drak ten veliký, had starý, kterýž slove dábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním

svrženi jsou. **10** I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. **11** Ale oni svítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti. **12** Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, kteříž přebývají na zemi a na moři; nebo dábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má. **13** A když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, kteráž porodila toho pacholíka. **14** Ale dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by jí živili do času a časů, a do půl času. **15** I vypustil had z úst svých po té ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila. **16** Ale země pomohla ženě; nebo otevřela země ústa svá, a požřela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých. **17** I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají příkázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.

13 I stál jsem na písku mořském. I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejich deset korun, a na hlavách jejich jméno rouhání. **2** Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její jako nedvědí, a ústa její jako ústa lvová. I dal jí drak sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou. **3** A viděl jsem, ano jedna z hlav jejich jako zbitá byla až na smrt, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divvší se všecka země, šla za tou šelmou. **4** A klaněli se tomu draku, kterýž dal moc šelmě; klaněli se i šelmě, řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci bojovati s ní? **5** I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřidceti a dva měsíce. **6** Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se jménu jeho rouhala, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi. **7** Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad jazykem, i nad národem. **8** Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa. **9** Má-li kdo uši, slyš. **10** Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit býti. Zdet' jest trpělivost a víra svatých. **11** Potom viděl

jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné Beránkovým, ale mluvila jako drak. 12 Kteráz všecku moc prvni té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té prvni, jejížto rána smrtelná uzdravena byla. 13 A činí divy veliké, tak že i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem před obličejem lidským. 14 A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž měla ránu od meče, ale ožila zase. 15 I dáno jí, aby dāti mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz té šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se obrazu té šelmy, aby byli z mordováni. 16 A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým, i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, 17 A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího. 18 Tuť jest moudrost. Kdo má rozum, sečtíž počet té šelmy. Nebo jest počet člověka, a jestiť počet ten šest set šedesáte a šest.

14 Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřidceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých. 2 A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého. A hlas slyšel jsem těch, kteříž hrají na harfy své. 3 A zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před těmi čtyřmi zvířaty, a před těmi starci, a žádný nemohl se naučiti té písni, jedině těch sto čtyřidceti a čtyři tisíce, kteříž jsou koupeni z země. 4 Totot' jsou ti, kteříž s ženami nejsou poškvrněni; nebo panicové jsou. Tit' jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel; tit' jsou koupeni z lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi. 5 A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhony před trůnem Božím. 6 I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu. (aiōnios g166) 7 Řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdějte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod. 8 A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všecky národy. 9 A třetí anděl letěl za nimi, právě velikým

hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, 10 I tent' bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. 11 A dým muk jejich vstoupíť na věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. (aiōn g165) 12 Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy. 13 I slyšel jsem hlas s nebe, říkoucí ke mně: Piš: Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých, skutkové pak jejich jdou za nimi. 14 I pohleděl jsem, a aj, oblak bělostkouvocí, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý. 15 A jiný anděl vyšel z chrámu, volaje hlasem velikým na toho, kterýž seděl na oblaku: Pusť srp svůj, a žni; neboť přišla tobě hodina žně, nebo již dozrala žeň země. 16 I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země. 17 A jiný anděl vyšel z chrámu toho, kterýž jest na nebi, maje i on srp ostrý. 18 Opět vyšel jiný anděl z oltáře, kterýž měl moc nad ohněm, a volal křikem velikým na toho, kterýž měl srp ostrý, řka: Pusť srp svůj ostrý, a zbeř hrozny vinice zemské; neboť jsou uzrali hroznové její. 19 I spustil anděl srp svůj na zem, a sebral vinici země, a vmetal do jezera velikého hněvu Božího. 20 I tlačeno jest jezero před městem, a vyšla krev z jezera až do udidl koňům za tisíc a za šest set honů.

15 Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm těch andělů majících sedm ran posledních; nebo skrze ně má dokonán býti hněv Boží. 2 A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž svítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, 3 A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, říkouce: Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých. 4 Kdož by se nebál tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? Nebo ty sám svatý jsi. Všickni zajisté národové přijdou, a klaněti se budou před obličejem tvým; nebo soudové tvoji zjevení jsou. 5 Potom pak pohleděl

jsem, a aj, otevřín byl chrám stánku svědeckví na nebi. 6 I vyšlo sedm těch andělů z chrámu, majících sedm ran, oblečení jsou rouchem Iněným, čistým a bělostkvcoucím, a přepásáni na prsech pasy zlatými. 7 A jedno ze čtyř zvířat dalo sedmi andělům sedm koflíků zlatých, plných hněvu Boha živého na věky věků. (aiōn g165) 8 I naplněn jest chrám dymem od slávy Boží a od moci jeho, a žádný nemohl vjíti do chrámu, dokudž se nevykonalo sedm ran těch sedmi andělů.

16 I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řkocuí těm sedmi andělům: Jděte, vylíte sedm koflíků hněvu Božího na zem. 2 I šel první, a vylil koflík svůj na zem, i vyvrhli se vředové škodliví a zlí na lidech, majících znamení šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu. 3 Zatím druhý anděl vylil koflík svůj na moře, a učiněno jest jako krev umrlého, a všeliká duše živá v moři umřela. 4 Potom třetí anděl vylil koflík svůj na řeky a na studnice vod, i obráceny jsou v krev. 5 I slyšel jsem anděla vod, řkocuího: Spravedlivý jsi, Pane, kterýžs byl, a svatý, žes to usoudil. 6 Poněvadž krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi jim krev pítí; nebo jsou hodní. 7 I slyšel jsem jiného od oltáře, kterýž řekl: Jistě, Pane Bože všemohocuí, praví jsou a spravedliví soudové tvoji. 8 Potom čtvrtý anděl vylil koflík svůj na slunce, i dáno jest jemu páliťi lidi ohněm. 9 I páliťi se lidé horkem velikým, a rouhali se jměnu Boha toho, kterýž má moc nad těmi ranami, a však nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu. 10 Tedy pátý anděl vylil koflík svůj na stolici té šelmy, i učiněno jest království její tmavé, i kousali jazyky své pro bolest. 11 A rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti své a pro vředy své, a však nečinili pokání z skutků svých. 12 Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschla voda její, aby připravena byla cesta králům od východu slunce. 13 A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. 14 Nebo jsou duchové d'ábelsťi, ješto činí divy, a chodí mezi krále zemské a všeho okršlku světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohocuího. 15 Aj, přicházímť jako zloděj. Blahoslavený, kdož bdí a ostřihá roucha svého, aby nah nechodil, aby neviděli hanby jeho. 16 I shromáždil je na místo, kteréž slove Židovsky Armageddon. 17 Tedy sedmý anděl vylil koflík svůj na povětří, i vyšel

hlas veliký z chrámu nebeského, z trůnu, řkocuí: Stalo se. 18 I stali se zvukové a hromobití a blýskání, i země třesení stalo se veliké, jakéhož nikdy nebylo, jakž jsou lidé na zemi, země třesení tak velikého. 19 I roztrhlo se to veliké město na tři strany, a města národů padla. A Babylon veliký přišel na paměť před obličejem Božím, aby dal jemu kalich vína prchlivosti hněvu svého. 20 A všickni ostrovové pomínuli, a hory nejsou nalezeny. 21 A kroupy veliké jako centněřové pršely s nebe na lidi. I rouhali se Bohu lidé pro ránu těch krup; nebo velmi veliká byla ta jejich rána.

17 I přišel jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Pod' ukážit' odsouzení nevěstky veliké, kteráž sedí na vodách mnohých, 2 S kterouž smilnili králové země, a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. 3 I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, plné jmen rouhání, mající sedm hlav a deset rohů. 4 Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. 5 A na čele jejím napsané jměno: Tajemství, Babylon veliký, máťe smilstva a ohavností země. 6 A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých, a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým. 7 I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím tajemství té ženy i šelmy, kteráž ji nese, mající hlav sedm a rohů deset. 8 Šelma, kteroužs viděl, byla, a není, a máť vystoupiti z propasti, a na zahynutí jíti. I diviti se budou bydlitelé země, (ti, kterýchž jměna nejsou napsána v knize života od ustanovení světa,) vidouce šelmu, kteráž byla, a není, a však jest. (Abyssos g12) 9 Tentot' pak jest smysl, a máť moudrost: Sedm hlav jest sedm hor, na kterýchž ta žena sedí. 10 A králů sedm jest. Pět jich padlo, jeden jest, jiný ještě nepřišel; a když přijde, na malou chvíli musí trvati. 11 A šelma, kteráž byla, a není, onat' jest osmý, a z těch sedmi jest, i na zahynutí jde. 12 Deset pak rohů, kteréžs viděl, jestiť deset králů, kteříž ještě království nepřijali, ale přijmout' moc jako králové jedné hodiny spolu s šelmou. 13 Tiť jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dadí. 14 Tiť bojuvati budou s Beránkem, a Beránek svítěží nad nimi, neboť Pán pánů jest a Král králů, i ti, kteříž jsou s ním, povolání, a vyvolení, a věrní. 15 I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí,

jsou lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. 16 Deset pak rohů, kteréžs viděl na šelmě, ti v nenávisť vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jísti budou, a ji páliť budou ohněm. 17 Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží. 18 A žena, kteroužs viděl, jest město to veliké, kteréž má království nad králi země.

18 Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvěcena byla od slávy jeho. 2 I zkríkł silně hlasem velkým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem ďáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého pactva nečistého a ohydného. 3 Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemští smilnili s ním, a kupci zemští z zboží rozkoší jeho zbohatli. 4 I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lidé můj, abyste neobcovali hříchům jeho, a abyste nepřijali z jeho ran. 5 Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. 6 Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvénásob podlé skutků jeho; v koflík, kterýž naléval, nalíte jemu dvénásob. 7 Jakž se mnoho chlubil a zbuňněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Neboť v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsemť vdovou, a pláče neuzřím. 8 Protož v jeden den přijdou rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spálen bude; nebo silný jest Pán, kterýž jej potupí. 9 I plakati ho budou, a kvíliti nad ním králové země, kteříž s ním smilnili, a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, 10 Zdaleka stojíce, pro bázeň muk jeho, a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jedné hodiny přišel odsudek tvů. 11 Ano i kupci zemští budou plakati a kvíliti nad ním; nebo koupí jejich žádný nebude kupovati více, 12 Koupě zlata, a stříbra, a drahého kamene, i perel, i kmentu, i šarlatu, i hedbáví, i brunátneho roucha, i všelikého dřeva thynového, a všech nádob z kostí slonových, i všelikého nádobí z nejdražšího dříví, i z mědi, i z železa, i z mramoru; 13 A skořice, i vonných věcí, a mastí, i kadidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, i dobytka, i ovec, i koní, a vozů, i služebníků, i duší lidských. 14 I ovoce žádostivá duši tvé odešla od tebe, a všecko tučné a krásné odešlo od tebe, a aniž toho již více nalezneš. 15 Ti

kupci, kteříž v tom kupčili, a jím zbohatli, zdaleka stanou pro strach muk jeho, plačíce, a kvílíce, 16 A řkouce: Běda, běda, město veliké, kteréž odino bylo kmentem, a šarlatem, a brunátným rouchem, a ozdobeno bylo zlatem, a kamením drahým, i perlami; nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatství. 17 I všeliký marinář, i všecko množství lidí, kteříž jsou na lodech, i plavci, a kteřížkoli svou živnost na moři mají, zdaleka stanou, 18 A zkríknu, vidouce dým zapálení jeho, řkouce: Které bylo podobné městu tomuto velikému! 19 A sypouce prach na hlavy své, křičeti budou, plačíce, a kvílíce, a řkouce: Běda, běda, město veliké, v němž zbohatli všickni, kteříž měli lodí na moři, ze mzdy jeho; nebo jedné hodiny zpustlo. 20 Raduj se nad ním nebe i svatí apoštolé i proroci; nebo pomstít vás Bůh nad ním. 21 I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký, a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvržen bude Babylon, to město veliké, a nikoli více nebude nalezen. 22 A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pištců, a trubačů nikoli nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernovu nebude v tobě více slyšán. 23 Ani světlo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ješto kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové. 24 Ale v něm nalezena jest krev proroků a svatých i všech zmordovaných na zemi.

19 Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řkoucího: Halelujah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu našemu. 2 Neboť jsou praví a spravedliví soudové jeho, kterýž odsoudil nevěstku tu velikou, kteráž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její. 3 I řekli podruhé: Halelujah. A dým její vstupoval na věky věků. (aiōn g165) 4 I padlo, čtyřmécitma starců a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řkouce: Amen, Halelujah. 5 I vyšel z trůnu hlas, řkoucí: Chvalte Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž se bojíte jeho, i malí i velicí. 6 A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromů silných, řkoucíh: Halelujah. Kralovalť Pán Bůh náš všemohoucí. 7 Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť přišla svadba Beránkova, a manželka jeho připravila se. 8 A dáno

jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsou ospravedlňování svatých. 9 I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeri svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá. 10 I padl jsem k nohám jeho, abych se klaněl jemu. Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Jsemť spolušlužebník tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj. Svědectví pak Ježíšovo jestiť duch prorocství. 11 I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, kterýž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a spravedlivě soudí i bojuje. 12 Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. 13 A byl odín rouchem pokropeným krví, a slovet jméno jeho Slovo Boží. 14 A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce odíni kmentem bílým a čistým. 15 A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; ont' i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. 16 A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů. 17 I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkríkł hlasem velikým, řka všechněm ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Podte, a shromažďte se k večeri velikého Boha, 18 Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. 19 I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. 20 I jata jest ta šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činival divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícím z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

20 I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. (Abyssos g12) 2 I chopil draka, hada toho starého, kterýž jest ďábel a satan, i svázal jej za tisíc let. 3 A uvrhl ho do propasti, i zavřel, a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí býti propuštěn na malý čas. (Abyssos g12) 4 I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a

pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let. 5 Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Tot' jest první vzkříšení. 6 Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. 7 A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. 8 I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. 9 I vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je. 10 A ďábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a siry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a budouť mučení dnem i nocí na věky věků. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tvář utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. 12 I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých. 13 A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž v nich byli, i souzeni jsou jeden každý podlé skutků svých. (Hadēs g86) 14 Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a tot' jest smrt druhá. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 I ten, kdož není nalezen v knize života zapsán, uvržen jest do jezera ohnivého. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo. 2 A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. 3 I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydliťiť bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich. 4 A seřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly. 5 I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá. 6 I dí mi: Stalo se. Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec. Ját' dám žiznivému z studnice vody živé darmo. 7 Kdož svítězí, obdržíť

dědičně všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem. 8 Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějníkům, a modlářům, i všechněm lhářům, díl jejich v jezeře, kteréž hoří ohněm a sirou, jenž jest smrt druhá. (Limne Pyr g3041 g4442) 9 I přišel ke mně jeden z těch sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednějších, a mluvil se mnou, řka: Podí, ukážit nevěstu, manželku Beránkovu. 10 I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha, 11 Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspidu, kterýž byl způsobu křišťalového, 12 A mající zed velikou a vysokou, mající dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. 13 Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. 14 A zed městská měla základů dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštolů Beránkových. 15 A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. 16 Položení pak města toho čtverhrané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i šířkost. I naměřil toho města tou třtinou dvanácte tisíců honů; dlouhost pak jeho, i šířkost, i vysokost jednotejná jest. 17 I změřil zed jeho, sto čtyřidceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. 18 A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo bylo zlato čisté, podobné sklu čistému. 19 A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, 20 Pátý sardonix, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chryzoprassus, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. 21 Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, jedna každá brána jest z jedné perly; a rynek města zlato čisté jako sklo, kteréž se naskrze prohlédnouti může. 22 Ale chrámů jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. 23 A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítili v něm; nebo sláva Boží je osvětluje, a svíce jeho jest Beránek. 24 A národové, kteříž by k spasení přišli, v světle jeho procházeti se budou, a králové zemští přenesou slávu a čest svou do něho. 25 A brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebude. 26 A snesou do

něho slávu a čest národů. 27 A nevejdet' do něho nic poškrvňujícího, aneb působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsáni jsou v knize života Beránkova.

22 I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. 2 U prostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů. 3 A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužití jemu budou. 4 A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho bude na čelích jejich. 5 A noci tam nebude, aniž budou potřebovati svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvětluje, a kralovati budou na věky věků. (aiōn g165) 6 I řekl mi: Slova tato jsou věrná a pravá, a Pán Bůh svatých proroků poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se díti musí brzo. 7 Aj, přijduť rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této. 8 Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. 9 Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Neboť jsem spolumužník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, kteříž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. 10 Potom řekl mi: Nezapečetuj slov proroctví knihy této; neboť jest blízko čas. 11 Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěť se ještě. 12 A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho. 13 Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. 14 Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města. 15 Vně pak budou psi a čarodějníci, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. 16 Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní. 17 A Duch i nevěsta řkou: Podí. A kdož slyší, rcí: Přid'. A kdož žízni, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo. 18 Osvědčujit' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žeť jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. 19 A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejmet' Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize

této. 20 Takť praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. 21 Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. I slyšel jsem hlas veliký s nebe, říkocí: Ať, stánek Boží s lidmi, a bydletí' bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich.

Zjevení Janovo 21:2-3

Průvodce Čtenáři

Čeština at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glosář

Čeština at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosář +

AionianBible.org/Bibles/Czech---Czech-Bible-Kralicka/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abysos

Lukáš 8:31
Římanům 10:7
Zjevení Janovo 9:1
Zjevení Janovo 9:2
Zjevení Janovo 9:11
Zjevení Janovo 11:7
Zjevení Janovo 17:8
Zjevení Janovo 20:1
Zjevení Janovo 20:3

aidios

Římanům 1:20
Judům 1:6

aiōn

Matouš 12:32
Matouš 13:22
Matouš 13:39
Matouš 13:40
Matouš 13:49
Matouš 21:19
Matouš 24:3
Matouš 28:20
Marek 3:29
Marek 4:19
Marek 10:30
Marek 11:14
Lukáš 1:33
Lukáš 1:55
Lukáš 1:70
Lukáš 16:8
Lukáš 18:30
Lukáš 20:34
Lukáš 20:35
Jan 4:14
Jan 6:51
Jan 6:58
Jan 8:35
Jan 8:51
Jan 8:52
Jan 9:32
Jan 10:28
Jan 11:26
Jan 12:34
Jan 13:8
Jan 14:16

Skutky Apoštolů 3:21
Skutky Apoštolů 15:18
Římanům 1:25
Římanům 9:5
Římanům 11:36
Římanům 12:2
Římanům 16:27
1 Korintským 1:20
1 Korintským 2:6
1 Korintským 2:7
1 Korintským 2:8
1 Korintským 3:18
1 Korintským 8:13
1 Korintským 10:11
2 Korintským 4:4
2 Korintským 9:9
2 Korintským 11:31
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

1 Petrův 1:25
1 Petrův 4:11
1 Petrův 5:11
2 Petrův 3:18
1 Janův 2:17
2 Janův 1:2
Judům 1:13
Judům 1:25
Zjevení Janovo 1:6
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 4:9
Zjevení Janovo 4:10
Zjevení Janovo 5:13
Zjevení Janovo 7:12
Zjevení Janovo 10:6
Zjevení Janovo 11:15
Zjevení Janovo 14:11
Zjevení Janovo 15:7
Zjevení Janovo 19:3
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 22:5

aiōnios

Matouš 18:8
Matouš 19:16
Matouš 19:29
Matouš 25:41
Matouš 25:46
Marek 3:29
Marek 10:17
Marek 10:30
Lukáš 10:25
Lukáš 16:9
Lukáš 18:18
Lukáš 18:30
Jan 3:15
Jan 3:16
Jan 3:36
Jan 4:14
Jan 4:36
Jan 5:24
Jan 5:39
Jan 6:27
Jan 6:40
Jan 6:47
Jan 6:54
Jan 6:68

Jan 10:28
Jan 12:25
Jan 12:50
Jan 17:2
Jan 17:3
Skutky Apoštolů 13:46
Skutky Apoštolů 13:48
Římanům 2:7
Římanům 5:21
Římanům 6:22
Římanům 6:23
Římanům 16:25
Římanům 16:26
2 Korintským 4:17
2 Korintským 4:18
2 Korintským 5:1
Galatským 6:8
2 Tesalonickým 1:9
2 Tesalonickým 2:16
1 Timoteovi 1:16
1 Timoteovi 6:12
1 Timoteovi 6:16
2 Timoteovi 1:9
2 Timoteovi 2:10
Titovi 1:2
Titovi 3:7
Filemonovi 1:15
Židům 5:9
Židům 6:2
Židům 9:12
Židům 9:14
Židům 9:15
Židům 13:20
1 Petrův 5:10
2 Petrův 1:11
1 Janův 1:2
1 Janův 2:25
1 Janův 3:15
1 Janův 5:11
1 Janův 5:13
1 Janův 5:20
Judův 1:7
Judův 1:21
Zjevení Janovo 14:6

eleēse

Římanům 11:32

Geenna

Matouš 5:22
Matouš 5:29
Matouš 5:30
Matouš 10:28
Matouš 18:9
Matouš 23:15
Matouš 23:33
Marek 9:43

Marek 9:45
Marek 9:47
Lukáš 12:5
Jakubův 3:6

Hadēs

Matouš 11:23
Matouš 16:18
Lukáš 10:15
Lukáš 16:23
Skutky Apoštolů 2:27
Skutky Apoštolů 2:31
1 Korintským 15:55
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 6:8
Zjevení Janovo 20:13
Zjevení Janovo 20:14

Limnē Pyr

Zjevení Janovo 19:20
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 20:14
Zjevení Janovo 20:15
Zjevení Janovo 21:8

Sheol

1 Mojžišova 37:35
1 Mojžišova 42:38
1 Mojžišova 44:29
1 Mojžišova 44:31
4 Mojžišova 16:30
4 Mojžišova 16:33
5 Mojžišova 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Královská 2:6
1 Královská 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

Žalmy 6:5
Žalmy 9:17
Žalmy 16:10
Žalmy 18:5
Žalmy 30:3
Žalmy 31:17
Žalmy 49:14
Žalmy 49:15
Žalmy 55:15
Žalmy 86:13
Žalmy 88:3
Žalmy 89:48

Žalmy 116:3
Žalmy 139:8
Žalmy 141:7
Príslovia 1:12
Príslovia 5:5
Príslovia 7:27
Príslovia 9:18
Príslovia 15:11
Príslovia 15:24
Príslovia 23:14
Príslovia 27:20
Príslovia 30:16
Kazatel 9:10
Pieseò 8:6
Izaiáš 5:14
Izaiáš 7:11
Izaiáš 14:9
Izaiáš 14:11
Izaiáš 14:15
Izaiáš 28:15
Izaiáš 28:18
Izaiáš 38:10
Izaiáš 38:18
Izaiáš 57:9
Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Hozeáš 13:14
Ámos 9:2
Jonáš 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

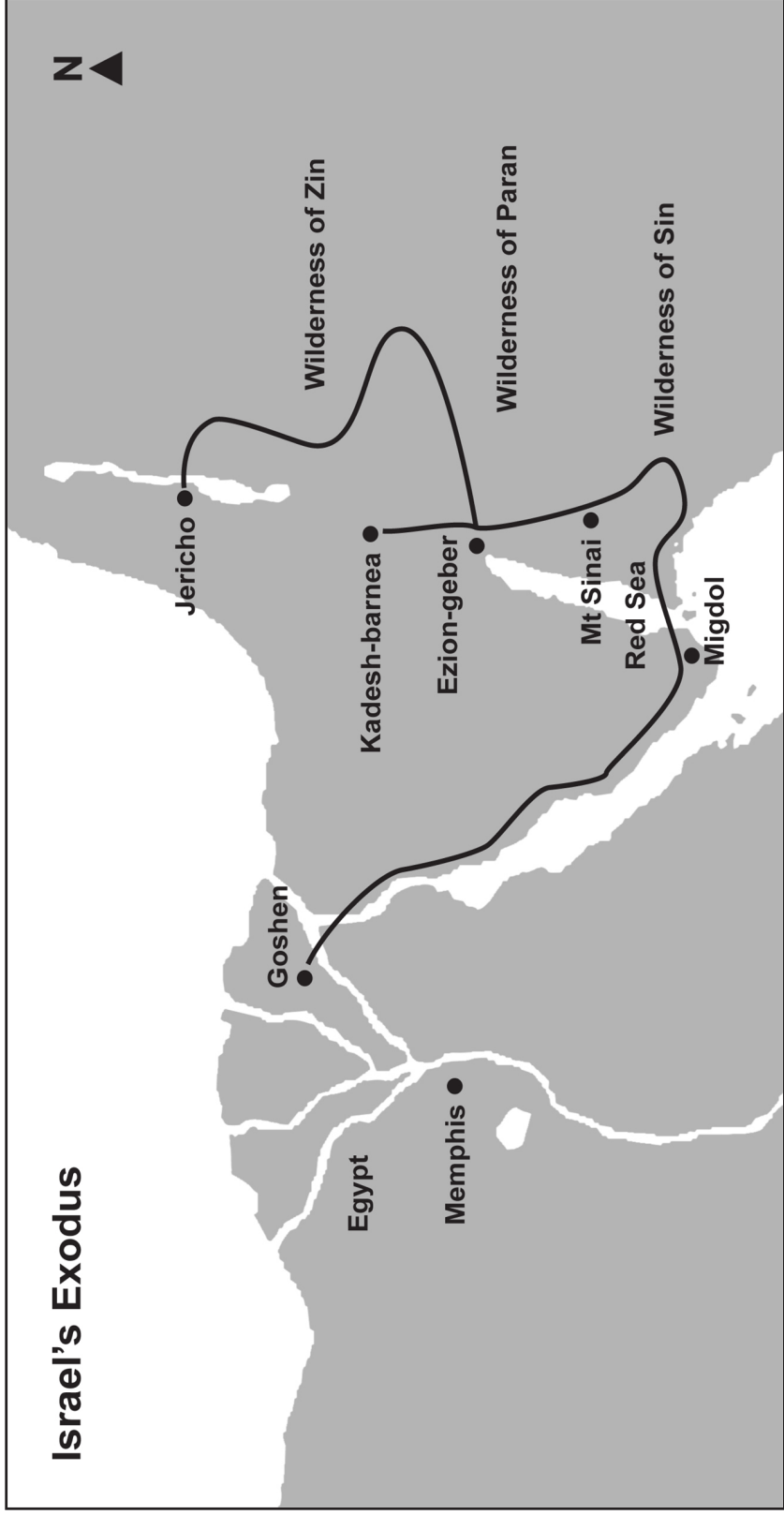
2 Petrův 2:4

Questioned

Izaiáš 30:33
2 Petrův 2:17

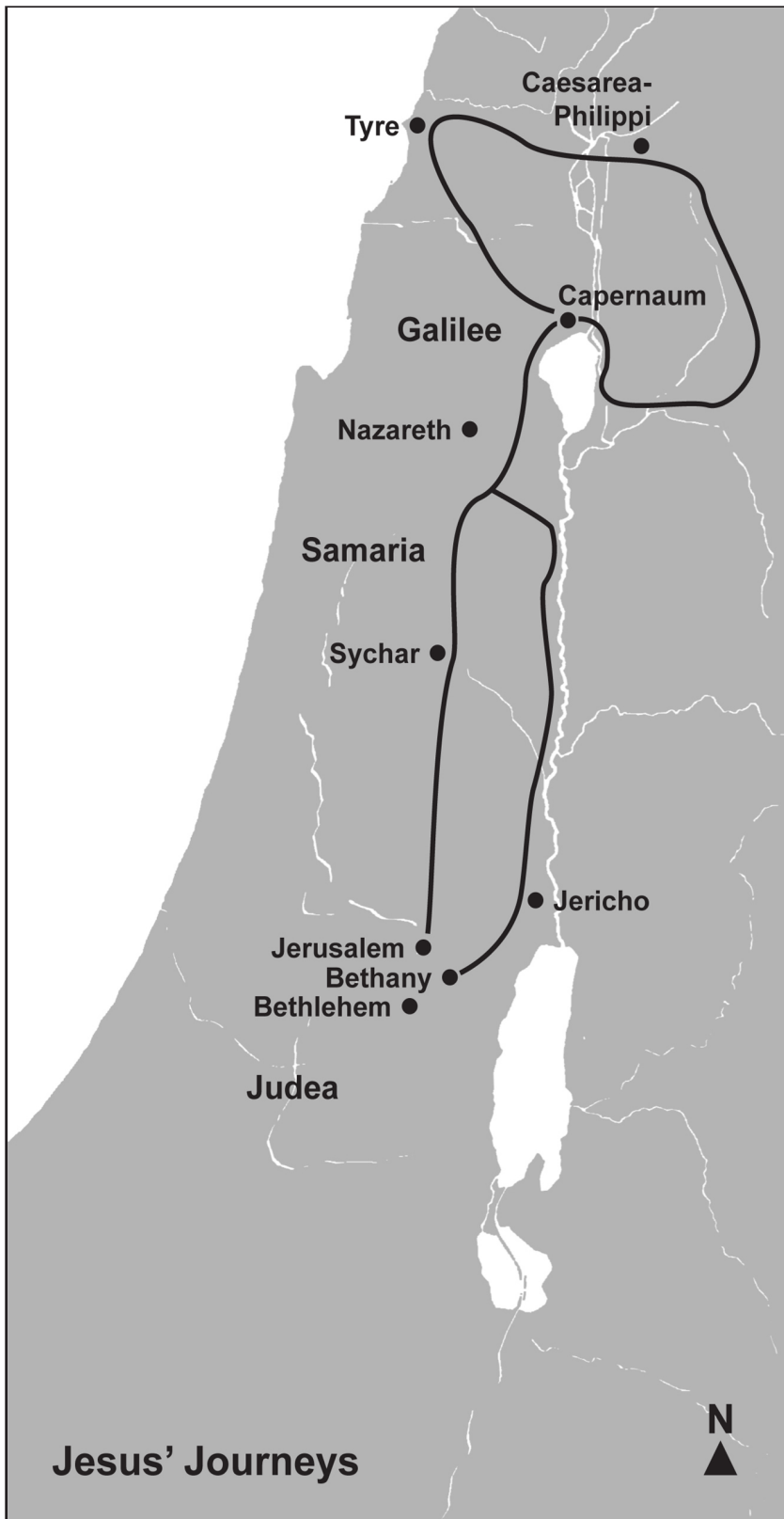

Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzíti za dědictví; i šel, nevěda, kam přijde. - Židům 11:8

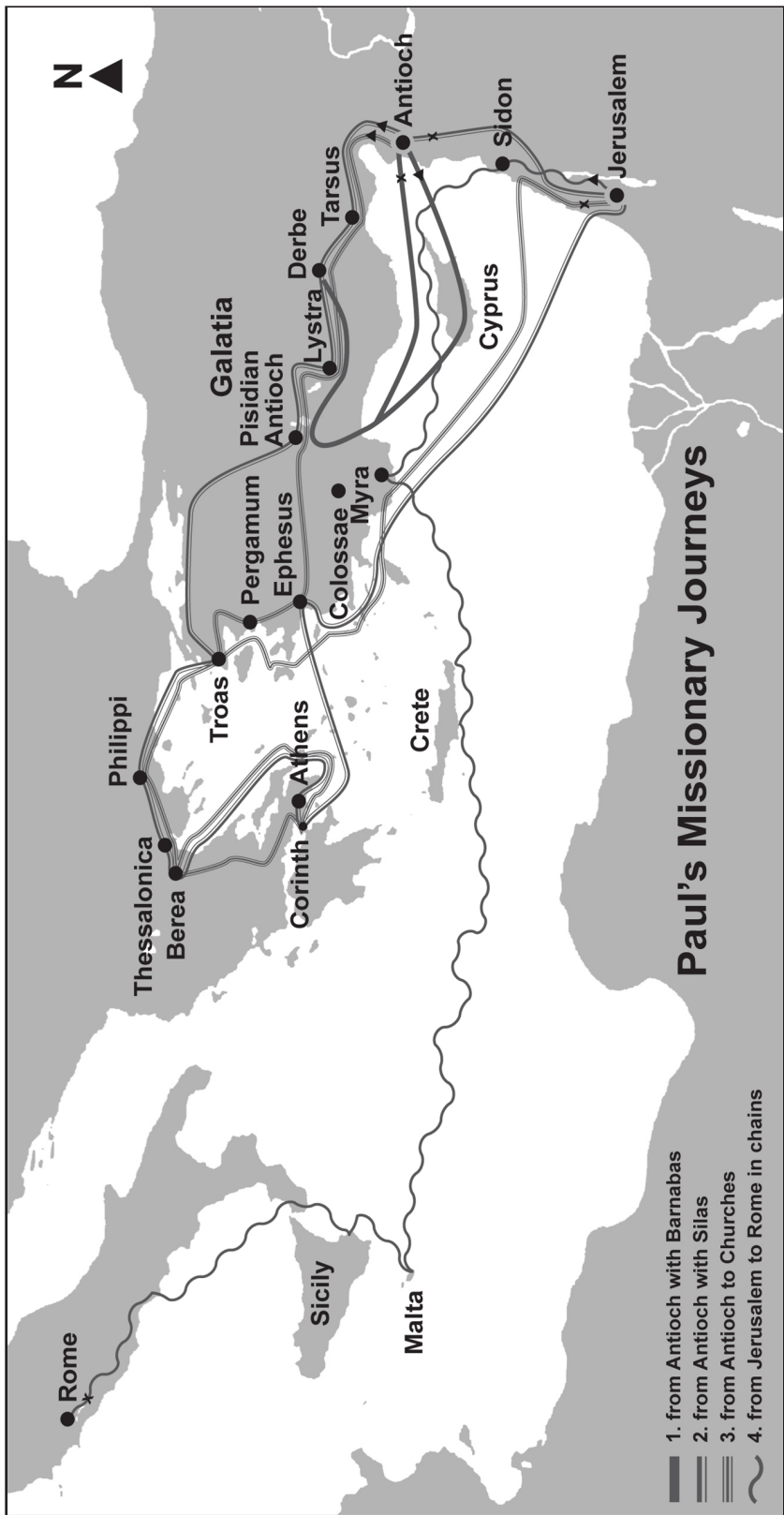

Israel's Exodus

Stalo se pak, když pustil Faraó lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykal lid, když by užel, an válka nastává, a nevrátili se do Egypta. - 2 Mojžišova 13:17

Nebo i Syn člověka nepřel, aby mu sloužili, ale aby sloužili, a aby dal duši svou na vykopení za mnohé. - Marek 10:45

Paul's Missionary Journeys

- 1. from Antioch with Barnabas
- 2. from Antioch with Silas
- 3. from Antioch to Churches
- 4. from Jerusalem to Rome in chains

Pavel, služebník Jezukristův, povolany apoštol, oddělený k kázání evangelium Božho, - Římanům 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Osud

Čeština at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, - Matouš 28:19

